

UNIV.OF
TORONTO
LIBRARY

Presented to
The Library
of the
University of Toronto
by

Mrs. Vandersmissen.

W. H. D. Sinschen

October
1880

Univ. College
Toronto.

U.C. Coll.

May 1880

H766D

HOMERI CARMINA

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM EXPRESSA

CURANTE

GUILIELMO DINDORFIO.

VOL. II. PARS I.

ODYSSEAE I—XII.

EDITIO QUARTA CORRECTOR.

LIPSIÆ.

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLVI.

HOMERI ODYSSEA

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

PARS I.

EDITIO QUARTA CORRECTOR.

236820
2:11:29

LIPSIAE.

UMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLVI.

1004

LIBRARY OF THE

PA

4021

A2

1855

95336
11/11/11

1855

UNIVERSITY OF CALIFORNIA

LIBRARY

F. A. WOLFI

S U M M A R I A.

I.

Invocata Musa ut Ulyssem canat ab eversa Troia errantem et, amissis omnibus sociis, domum redeuntem (1—10), narratio ducitur ab eo tempore, quo Calypsus insulam ille relicturus est. Absente enim Neptuno, cuius ira virum iam dudum reditu arcebat, decretum fit in concilio deorum ut Calypso eum ab Ogygia insula discedere domumque reverti sinat (11—95): Minerva autem, quae id maxime agit, in Ithacam ad filium ipsius pubescentem festinat, ubi magna turba procorum, nuptiis Penelopes imminantium, Ulyssis copias quotidianis conviviis absumit (96—112). Apud eos aeger animi Telemachus assidens reverenter excipit deam, Mentae, Taphiorum regis, specie indutam, quae ipsum variis sermonibus ad spem patris propediem reducis videndi excitat hortaturque ad concionem Ithacensium agenda, in qua procorum iniurias palam accuset, et ut ipse statim de patre sciscitatum ad Nestorem ac Menelaum proficiscatur, recens ab erroribus regressos (113—318). Mox, ubi ex oculis evanuit dea, non sine indicio numinis, Phemius, procorum epulis adhibitus, canere orditur de infelici navigatione Achivorum; quo argumento offensa Penelope cantorem ad alia revocare conatur: sed a filio libere reprehenditur, qui nunc primum etiam cum prociis contumacius generosa simplicitate exposulat et in crastinum indicit concionem, haud dissimulato consilio suo (319—419). Interim flexo in vespere die proci a cantu et saltatione cubitum discedunt domos, ipseque Telemachus dormitum it (420—444.)

II.

Ithacensibus postero mane ad concilium vocatis Telemachus queritur contumeliam domus et profligationem bonorum

atque populi misericordiam et auxilium implorat (1 — 79). Antinous, ex principibus procorum, culpa in Penelopen translata, finem malorum fore negat, nisi ipsa nupserit alicui, aut ad Icarium patrem redeat (80 — 128). Respondenti Telemacho et turbam domo excedere aperte iubenti aquilae praetervolantes auspiciū faciunt, quod infaustum procis interpretatus vates Halitherses ridetur ab Eurymacho (129 — 207). Ita quum nihil effectum videt, altercatione protracta, iuvenis navem postulat, qua Pylum et Spartam vehatur percunctatum de patre; sed irrisum hac quoque spe frustratur dissoluta concio (208 — 259). Inde in litore solus veneratur Minervam, quae Mentoris cuiusdam specie adstans ei instructam navem et se ipsam navigationis comitem pollicetur (260 — 295). Statim domum reversus Eurycleam promam cibaria itineri parare iubet, inscia matre (296 — 381), Minerva autem ex populo socios colligit, navique ab Noëmone accepta et deducta ambo vesperi solvunt exportu (382 — 434).

III.

Telemachum cum Minerva advenientem comiter excipit Nestor, quum maxime in litore publicis epulis et sacris Neptuno faciendis occupatus (1 — 74). Is vero adolescenti, de patre sciscitanti, nihil novi refert, quippe omnium illius rerum ignarus; sed, quid sibi et aliis ducibus Achivorum in reditu ab excidio Ilii acciderit, et qui ex illis domum reverterint, diligenter enarrat (75 — 200): tum monitis bonisque ominibus ad ulciscendas procorum iniurias excitatum, memorata etiam Agamemnonis caede et laudato Oreste, sceleris ultore, hortatur ut quam primum pergat ad Menelaum, nuper ex longinquo errore reversum (201 — 328). Ad vesperam, antequam in urbem redeunt Pylīi, abit Minerva, quam in discessu agnitam veneratur Nestor et vitulam deae immolaturum se vovet (329 — 394). Ita Telemachus in aedes Nestoris ducitur et ibi pernoctat (395 — 403). Mane postridie in domo regis privatum sacrum fit Minervae, quo peracto Telemachus cum Pisistrato, Nestoris filio, curru contendit Spartam (404 — 485). Nocte proxima apud Dioclem, principem Phaeacorum, deversati altera Spartam perveniunt (486 — 497).

IV.

Menelaus nuptias filiorum celebrat, quum ad aulam eius accedunt Telemachus et Pisistratus; quibus liberaliter hospitio invitatis epulae apponuntur (1 — 67). Cum iis super coenam sermonem confert Menelaus, non sine blanda mentione Ulyssis, quae statim detegit filium, quem et Helena intrans

agnoscit (68 — 154). Mox viri desiderio affectis omnibus lacrimae oboriuntur; sed earum remedium affert Helena, quae cum Menelao ad somnum usque temporis apud Ilium acti et virtutum Ulyssis memoriam repetit (155 — 305). Postero die calamitatem domus suae querenti Telemacho et patris fortunam percunctanti narrat Menelaus de erroribus suis, et quid ipsi responderit Aegyptius Proteus de casibus redeuntium Achivorum, nominatim Aiaceis Locrensis et Agamemnonis, atque de Ulyssis in insula Calypsus commoratione; denique adolescenti, ut longius Spartaë maneat, rogato munera hospitalia promittit (306 — 619). Interea proci, ut Telemachi abitum compererunt, de insidiis revertenti locandis consilia agitant, quae Medon excepta aperit Penelopae, adhuc ignarae profectionis (620 — 714). Afflicta hoc nuntio regina lamentatur; dein precata Minervam divino somnio confirmatur per quietem noctis eius, qua delecti procorum in Asteridem insulam navigant, ut caedis consilium exsequantur (715 — 847).

V.

Concilio deorum iterum facto, agente Minerva, Iupiter Mercurium mittit ad Calypso ut Ulyssem ex insula sua abire patiatur (1 — 84). Imperium gravate accipit Nympha, neque tamen detrectare ausa (85 — 147) heroë, dudum patriae desiderio tabescentem, edocet non morari se, quo minus statim discedat (148 — 227); ipsaque propere eum adiuvat in fabricanda rate, qua benigne dimissus navigationem solus aggreditur (228 — 281). Duodevigesima die navigationis, quum iam Phaeacum insulam, Scheriam, e longinquo videt, forte praetervehens Neptunus excitat tempestatem, quae trabium compaginem dissolvit (282 — 332). Sed ipse alveo ratis insidens, ventorum fluctuumque ludibrium, misericordiam deae marinae experitur, Leucotheae, quae ei redimiculum praebet pectori subligandum, cuius virtute facilius in terram enatet (333 — 364). Atque ita tandem, quamvis fremente Neptuno, praesentem mortem effugit et ad proximum litus Phaeacum nudus evadit, ubi semianimum cubile foliis stratum placido somno recreat (365 — 493).

VI.

Phaeacum regis Alcinoi filiam, Nausicaam, per quietem iubet Minerva vestimenta lavatum ferre ad litus insulae, in quo Ulysses procubuerat (1 — 47). Id facile permittente patre ac vehiculum praebente, mane illuc pervehitur, tum opere facto ludum exercet cum ancillis (48 — 109). Eo strepitu excitatus Ulysses supplex implorat virginis misericordiam (110 —

185), b eaque statim in tutelam receptus lavacro, veste ac cibo recreatur (186 — 250): mox diligenter admonitus cum ancillis sequitur currum redeuntis et occidente sole venit ad lucum Minervae, qui ante urbem est, ubi familiare sibi numen solita veneratione precatur (251 — 331).

VII.

Postquam Nausicaa domum redierat, Ulyssi occurrit Minerva, in speciem puellae mutata, illumque nebula cinctum in urbem et ad aedes Alcinoi ducens diligenter admonet (1 — 77). Sic solus ingreditur regiam, splendidissime ornatam; ubi primores Phaeacum congregatos videt circa Areten reginam, cui primum supplicat, atque Alcinoum, qui eum hospitio accipit donaque promittit et navem, qua propediem in patriam deducatur (78 — 225.) Percunctante post coenam Arete, cujas esset et unde vestem haberet, (agnoverat enim ea) paucis refert, quae sibi acciderant ab Ogygia insula usque ad Scheriam naviganti (226 — 297); bonumque animum habere iussus, suadente nocte, quieti concedit (298 — 347).

VIII.

Postero die in publico concilio consultat Alcinoüs de hospite domum deducendo principesque populi et florem iuventutis ad epulas vocat illi praebendas (1 — 45). Statim iuvenes, adornata navi, in regiam Alcinoi conveniunt, quo et Demodocus accitur, canendi ad citharam peritus (46 — 103). Pransi omnes conferunt se in forum ad gymnicos ludos faciendos, quibus Ulysses lacessitus se immiscet et certamine disci vincit (104 — 255). Deinde saltatur a iuvenibus carmen, quod Demodocus cantat de amoribus Martis et Veneris; etiam simplex genus saltationis additur (256 — 384). Iam parantur Ulyssi dona a principibus et Euryalo, qui eum antea dictis lacessierat; mox in Alcinoi aedibus calida lotus epulas adit (385 — 469). In his Demodocus, de equo ligneo et Ilii excidio canens, heroï memoriam superioris fortunae et lacrimas movet; ex quo eum rogat Alcinoüs ut, quis sit et quos casus perpessus sit, exponat (470 — 586).

IX.

Quatuor hinc libris Ulysses apud Phaeacas seriem multiplicis erroris sui enarrat. Itaque refert, quis et unde domo sit (1 — 38); ut ab Ilío profectus primum ad Ciconas appulerit, atque expugnata eorum urbe Ismaro, LXXII sociis amissis, fugatus abscesserit (39 — 61); utque inde circa Ma-

leam promontorium Borea a cursu suo ad Lotophagos sit deiectus (62 — 104), tum in terram immanium Cyclopum (105 — 192); ubi cum duodecim viris ad Polyphemum, Neptuni filium, penetraverit (193 — 286): qui cruentis dapibus expletus, quas caede sex sociorum eius instruxerat (287 — 344), vino etiam, quod Ulysses ingesserat, temulentus, quum in somnum procubisset, excaecatus (345 — 412) et parte gregis spoliatus, fugientem saxis incessit (413 — 566).

X.

Refert deinceps, ad insulam Aeoli, tempestatum arbitri, pervectum se accepisse ab eo ventos praeter Zephyrum, Ithacam petenti secundum, utre conclusos (1 — 27); socios autem, quum patria iam in conspectu esset, male cupidos solvisse utrem, unde emissam precellam eos ad Aeoliam reiecisse, verum expulsos ab rege et in vastum mare occidentalis plagae abreptos (28 — 79). Ita ad Laestrygonas anthropophagos deferuntur, ubi naves XI et multi sociorum intercidunt (80 — 132); mox una navi ad Aeaeam appellant, insulam Circes, a qua XXII viri cum Eurylocho praemissi in suum ora convertuntur (133 — 260). Ulysses tum ipse, herba magica a Mercurio accepta, ad deam ingressus potentiam eius effugit atque adeo virtute efficit ut socii pristinam speciem recipiant (261 — 399). Denique anno exacto apud Circen cum sociis, Ithacae memor iubetur ab illa consulendi Tiresiae causa proficisci ad fauces inferorum prope Oceanum, quo loco defunctorum animae excitantur (400 — 549). Illuc navigaturo casus unum etiam socium eripit, Elpenorem (550 — 574).

XI.

A Circe digressus venit in oram Cimmeriorum, cum ad locum, qui descensus ad manes perhibetur (1 — 22). Ibi sacris rite perfectis, scrobem complet sanguine victimarum; at circumvolantibus animabus, nullam sinit attingere haustum, nisi prius Tiresias vates inde libasset (23 — 50). Primum obvio Elpenori sepulturam promittit; tum matrem videt, Anticleam; mox Tiresiam, cuius causa venerat, ex quo reditum ac reliquos vitae casus cognoscit (51 — 151); ex matre, quae iam ad haustum cruoris admittitur, fortunam domus suae (152 — 224): plures etiam priscarum videt heroïdum, Tyro, Antiopen, Alcmene, Epicasten, Chloridem, Ledam, Iphimedian, Phaedram, Procidem, Ariadnen, Maeram, Clymenen, Eriphylen (225 — 332). Excitatus deinde a Phaeacibus ad persequendum sermonem (333 — 376) heroës quoque, quorum animae oc-

currerint, recenset, Agamemnonem, de sua suorumque caede exponentem (377 — 466), Achillem, Patroclum, Antilochum, Aiace[m] maiorem (467 — 567); praeter hos Minoë[m] iudicantem et feras sectantem Orionem; item Tityum, Tantalum Sisyphum, variis suppliciis cruciatos; denique imaginem Herculis (568 — 626). Quibus visis, partim et colloquutus ex Oceano revehitur in altum (627 — 640).

XII.

Reversus in Aeaeam insulam, Elpenoris corpore humato (1 — 15), a Circe, ut evitet mala cetera, edocetur; ut Sirenas praetereat iisque oppositos scopulos, navibus infestos, et proximi freti portentosa pericula cum gregibus et armentis Thrinaciae, haud tangendis (16 — 141). Bono animo ingreditur mare, Sirenum letalem cantilenam audit impune (142 — 200); scopulos erraticos praetervehitur et Charybdi[n]i, dum Scylla sex socios e navi abripit (201 — 259): sed ab Eurylocho et reliquis sociis coactus appellit ad Thrinaciam, ubi tempestate diutius detenti in cibi penuria, frustra prohibente ipso, incustoditis bobus Solis non parcant (260 — 373). Quod ut comperit deus, ultionem mandat Iovi, qui impios statim diris prodigiis terret (374 — 396), mox navigantes fulmine percutit, excepto Ulysse (397 — 419), qui fragmento lacerae navis inhaerens solus ad Ogygiam insulam evadit (420 — 453).

XIII.

Enarrato errore suo, Ulysses a primoribus Phaeacum nova munera accipit, quae postero mane in navem instructam comportantur (1 — 23); perque reliquam diem sacrificio et epulis adhibitus, compellatis principibus, discedit et quietissima navigatione in Ithacam devehitur (24 — 95). Ibi quum portum Phorcynis in vicinia antri Nympharum intraverunt remiges, dormientem exponunt in litore; navem autem remeantem in saxum mutat Neptunus, placatus eam ob rem a Phaeacibus (96 — 187). At expectatus Ulysses primum ignorat insulam suam, quippe nebula cinctus consilio Minervae, cum qua, speciem adolescentis induta, sermones confert einentito nomine, neque adeo edoctus ubi sit ac deam praesentem veneratus caute agere desinit (188 — 351); mox postquam, dilabente nube, redditam patriam salutavit, Minerva eius bona recondit in antro ipsumque ante omnia ad caedem procorum hortatur et, ne agnoscat ab Eumaeo, magistro subulcorum, notisque ceteris, in senem mendicum transformat (352 — 440).

XIV.

Simulato hospiti, in casam introducto, Eumaeus, fidissimus servorum semperque memor domini, carnem porcellinam cum vino apponit (1 — 110.) Oriuntur inter eos varii sermones de Ulysse, velut absente, quem in patriam reversurum esse ne iurato quidem credit Eumaeus, nec dubitat quin etiam Telemachus in itinere procorum insidiis occisus sit (111 — 184). Deinceps, quis esset, interrogatus Ulysses longam seriem fabularum fingit, testatus simul, se apud Thesprotos de ipsius propinquo reditu audivisse (185 — 359): verum ille, nimis incredulus, oblatam de ea re sponsionem abnuat (360 — 408). Denique coenati ambo cum reliquis subulcis (409 — 456) cubitum discedunt frigida nocte, qua Ulysses, priscis ambagibus sermonis usus, corpori tegendo laenam quaerit accipitque ab Eumaeo, qui mox ad suum custodiam egreditur (457 — 533).

XV.

Telemachum, Lacedaemoni desidentem, in somnis monet Minerva domum ut redeat, quaque via procorum insidias vitet (1 — 43). Ergo is primo mane a Menelao revertendi veniam petit, atque acceptis ab ipso et ab Helena muneribus conspectaque avi secunda, cum Pisistrato pergit ad navem, in portu Pyllo relictam (44 — 181). Pheris iterum deversati altero die Pylum perveniunt: unde Telemachus, Pisistrato ad patrem remisso et assumpto Theoclymeno, vate Argivo, tum ob caedem exule, propere solvit ac tutus devia navigatione in patriam advehitur (182 — 300.) Ulysses interea cum Eumaeo super coenam consilia confert de profectione in urbem: simul de parentibus suis sciscitatur et de priore fortuna ipsius (301 — 388): qui natales suos enarrat atque ut infans olim a Phoenicibus ex insula Syria raptus et Laertae venditus sit (389 — 495). Iam appulsam navem suam Telemachus ad urbem mittit, Theoclymenum cuidam sociorum commendat, ipse autem diverso itinere ad Eumaeum proficiscitur (496 — 557).

XVI.

Redux ab itinere Telemachus venit in casam Eumaei (1 — 41). Ibi primum cum patre, adhuc senis mendici personam gerente, colloquutus et domesticam calamitatem conquestus, Eumaeum reditus sui nuntium mittit ad matrem (42 — 153). Ita soli quum sunt, Minervae numine iuvenis reditus Ulysses a filio pater cognoscitur (154 — 239); mox cum

eo de caede procorum deliberat et, quae deinceps domi agenda sint, praescribit (240 — 321). Interim aliquis sociorum Telemachi ex navi, in portum urbis invecta, simul cum Eumaeo nuntiat Penelopae saluum revertisse filium (322 — 341). Nec multo post redit navis speculatoria procorum, qui irritis insidiis dolent iamque in concione de Telemacho occidendo nova consilia ineunt (342 — 408). Quibus ad se perlati, Penelope in virorum conventum degressa, eo nomine Antinoum, auctorem sceleris, accusat (409 — 451). Sub noctem ad Ulyssem, rursus transformatum, et filium eius redit Eumaeus (452 — 481).

XVII.

Insequenti die Telemachus, patre in urbem ablegato, ipse eodem proficiscitur (1 — 30); statimque ex domo, salutatis Euryclea et matre, properat in forum, ut Theoclymenum hospitem adducat (31 — 83). Hunc ubi epulis excepit, matri enarrat ordinem peregrinationis, quaeque a Menelao audierat: simul Theoclymenus reginae propinquum Ulyssis reditum praedicat (84 — 165). Ibi coenam apparantibus procis supervenit ille, ab Eumaeo ductus, primum a Melanthio caprario iniuria affectus (166 — 289). Ad aulam quum accesserunt, canis domesticus Argus, agnito domino, repente moritur (290 — 327). Iam ipsam domum ingressus a convivis ambiendo cibos mendicat; quos et Telemachus praebet et proci: sed Antinous eum conviciis consecatur et ingesto scabello, non sine indignatione ceterorum procorum (328 — 491). Quam ob contumeliam diras Antinoo imprecata Penelope, ad se arcessit virum, si quid forte de Ulysse cognoverit; is autem in colloquium venturum sese ad vesperam pollicetur (492 — 584). Eodem tempore in agrum redit Eumaeus, manente Ulysse (585 — 606).

XVIII.

Mendicante apud procos Ulysse, alius mendicus accedit ex urbe, Irus, ut illum de proprio limine detrudat (1 — 13). Inde iurgium inter utrumque; mox, hortantibus et praemium ponentibus procis, iusto certamine luctantur (14 — 100). Victor Ulysses seminecem Irum extra ianuam proicit: Amphinomo autem, uni ex procis, propinquum regis adventum et gravem ultionem praedicat (101 — 157.) Degressa rursus in conventum virorum Penelope, filium de nova contumelia miseri hospitis obiurgat (158 — 243); et callida oratione studia procorum experiens spemque nuptiarum ostentans ab illis sibi munera

deposcit ac statim collata accipit (244 — 303). Interea Ulysses, inter procos, qui solitos ludos in noctem trahunt, remanens, a Melantho ancilla maledictis vexatur, ab Eurymacho irridetur et scabello petitur (304 — 404). Tandem a Telemacho moniti domum quisque suam abeunt (405 — 428).

XIX.

Eadem nocte Ulysses et Telemachus, praelucente Minerva, arma omnia in superiorem partem aedium seponunt, ne quid teli aut munimenti procis ad manum sit (1 — 46); tum ipse solus cum Penelope confert sermonem, in quo similia ut nuper ad Eumaeum, comminiscitur, Ulyssem in Creta apud se hospitio deversatum fingit, etiam vestitum eius et alia ad fidem faciendam vere describit, denique iurat se apud The-sprotos de propinquo reditu ipsius audivisse (47 — 307). Delectata his nuntiis Penelope, hospitalis officii causa, ei pedes ablui iubet; quod dum facit Euryclea nutrix, ab ea primum agnoscitur ex cicatrice, quam in Parnasso quondam venans acceperat; sed coercet statim mulierem, ne quid ultra quaerat vel garriat (308 — 507). Ulyssi dehinc ignara rei Penelope ominosum de reduce mox coniuge somnium narrat (508 — 553); cui tamen non satis confisa exponit se postero die procis certamen oblaturam atque ei, qui Ulyssis arcum facillime intenderit sagittisque destinata ferierit, continuo nupturam esse (554 — 581). Quod consilium quum approbavit Ulyssi, cubitum illa discedit (582 — 604).

XX.

Ulyssi diu insomnis nox, ancillarum lascivos discursus animadvertenti et procorum caedem anxie cogitanti (1 — 30). Tandem confirmat eum Minerva et recreat somno, ex quo lamentis Penelopae excitatus a Iove fausta omnia poscit atque accipit (31 — 121). Mane regia domus ornatur sacro Apollinari novae lunae, dum Telemachus procedit in concionem (122 — 159). Mactandas victimas adducit Eumaeus cum Melanthio et Philoetio, cuius fidelem in se animum Ulysses experitur (160 — 240). Interim a novis insidiis contra Telemachum deterriti sinistro augurio proci ex concione conveniunt ad prandium; in quo etiam Ulysses adest, a filio curatus, sed ab aliquo procorum crure bubulo petitus (241 — 344). Exinde oculis ac mente divinitus turbatos iuvenes graviter alloquitur Theoclymenus et imminens ipsis vaticinatur exitium; quare cum cavillando derisum domo excludunt

(345—386). Quae omnia ex propinquo auscultans cognoscit Penelope (387—394).

XXI.

Nobilem arcum Ulyssis et sagittas promit Penelope iuvenibusque certamen matrimonii sui constituit (1—79). Desiderio domini percussus flet Eumaeus cum Philoetio; Telemachus autem duodecim ferramenta scopo destinata ordine statuit et ipse arcum tentat non sine spe successus (80—135). Proci deinceps tendere frustra aggrediuntur; primum Liodes vates, simul exitium praesagens: sed Antinous cornu, quo facilius flectatur, molliri iubet (136—187). Interim Ulysses duobus illis gregum magistris extra aulam sese agnoscendum praebet eisque forium custodiam mandat (188—244). Reverso in conventum Ulysse, etiam Eurymachus frustra tentat: et Antinous sub praetextu diei festi certamen in posterum differt (245—272). Iam Ulysses iuvenes rogat ut ipsum quoque vires seniles explorare sinant; illi contra prohibere ac deridere; tandem, annuentibus Penelope et Telemacho, ipsi arcum tradit Eumaeus: huius iussu Euryclea posticum occludit, alium exitum Philoetius (273—392). Ita Ulysses arcum intendit et sagittam per omnia ferramenta mittit (393—434).

XXII.

Ulysses arcu suo aggreditur turbam proccrum; ante omnes Antinoun, quo confixo, quis sit et quid struat, palam aperit (1—41). Eum placare frustra quaerit Eurymachus, mox cum ense irruens ab eo occiditur; item Amphinomus a Telemacho (42—98): qui sibi suisque arma ex superiore parte aedium defert, sed ianuam obserare oblitus; per quam etiam procis Melanthius arma petit (99—162). Melanthium iterum adscendentem, subsequenti Eumaeus et Philoetius opprimunt, constringunt, vivum ad columnam alligant (163—199). Ulyssi, cum filio et pastoribus illis procos urgenti, Minerva specie Mentoris, dein hirundinis, accedit ut ipsi animos augeat et auxilium ferat (200—240). Inde acrior pugna, qua consternati perimuntur Ctesippus, Liodes, reliqui omnes (241—329): parcitur tantum Phemio citharoedo et Medonti praeconi, deprecante Telemacho (330—380). Ita expletus ultione Ulysses cadavera tolli et domum elui iubet: duodecim ancillae, quae Eurycleae indicio cum procis consuerunt, suspendio necantur, maiori cruciatu Melanthius (381—477).

Perpetratis his rebus, Ulysses ignem adolet, incensoque sulfure domum piaculo purgat (478—494). Agnitum dominum fidae ancillae salutant (495—501).

XXIII.

Penelopen, adhuc dormientem, excitat Euryclea, ut Ulysem sub mendici habitu latuisse et procos telis eius cecidisse nuntiet (1—31). Noscendi cupida descendit regina, inter gaudium metumque fluctuans ac caedem potius ab aliquo deorum editam putans: et ne assidentem quidem virum temere credit ipsum esse, nec, quamvis a filio obiurgata, alloquitur (32—110). At Ulysses, ne statim res per urbem vulgetur, Telemachum et pastores cum ancillis choreas agere iubet; lotusque mox ipse et a Minerva iuvenis redditus ad uxorem revertitur, cui lentitudinem exprobrat (111—172). Tandem illa, quo cautius verum exploret, de positu lecti genialis, ab ipso olim fabricati, sic loquitur ut respondendo plane pateat opifex maritus (173—204). Tum denique agnito Ulyssi prima amoris signa dat Penelope orditurque sermonem, qui usque in noctem, quam amantibus solito longiorem facit dea, multis de rebus habetur; etiam in lecto, ubi Ulysses laborum suorum summam repetit (205—343). Mane postridie domum mandat Penelopae atque, ut in ea se abdat, monet; ipse autem armatus cum filio et pastoribus rus exit ad Laerten (344—372).

XXIV.

Procorum animabus, a Mercurio ad infera compulsis, heroës occurrunt, tum alii tum Achilles et Agamemno (1—22.) Ibi Agamemno Achilli iusta funebria exponit, ad Troiam ipsi peracta, et propriam necem dolet (23—97); miratusque turbam iuvenum, catervatim descendentium, ex uno eorum insignem Penelopes pudicitiam, procorum assiduitatem et occasum cognoscit atque Ulyssis fortunam et reginae fidem praedicat (98—204). Interea heros cum suis ad Laertem profectus, primum velut ignotus in hortis cum illo sermonem quaerit de filio affectusque cognitis, quas senex tulisset, aerumnis, dum eum aegritudine oppressum videt, repente sese filium aperit et caedem procorum perpetrata narrat (205—344). Laetus senex lavatur et ipse quoque a Minerva decoratus cum Dolio servo et reliqua familia atque Ulysse comitibusque eius ad prandium conveniunt, ubi redux agnoscitur et salutatur ab omnibus (345—412). Iam rumore caedis per urbem disperso, habetur concio Ithacensium, in qua Eupithes

tumultum movet: continuo pars civium, quamquam reclamantibus Medonte et Halitherse, armati Ulyssem ad Laertis praedium persequuntur (413—471). Sed eos comitator Ulysses graviter premit; Eupithen occidit Laertes; ipsis praesens Minerva opitulatur, seditiosos exterret; tandem Iupiter deiecto fulmine proelium dirimit: sic facto foedere amnestia utrinque et pax componitur (472—548).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Θεῶν ἄγορα. Ἀθηνᾶς παραινέσεις πρὸς
Τηλέμαχον.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα
πολλὰ

πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἶδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5

ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐτάρους ἐρρύσατο, ἰέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἡελίοιο

ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἥμαρ.
τῶν ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν. 10

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφηνγότες ἠδὲ θάλασσαν·

τὸν δ' οἶον, νόστον κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15

ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἐνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἴσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες

νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἄσπερχές μενέαινεν 20
ἀντιθέω Ὀδυσῇι πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας -
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίεται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος -
ἀντιῶν ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἐκατόμβης. 25

ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο.
τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης· 30
τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεῖς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·

„ὦ πόποι, οἶον δὴ νῦν θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται.
ἐξ ἡμέων γὰρ φασὶ κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπέρμορον ἄλγε' ἔχουσιν,
ὥς καὶ νῦν Αἰγίσθος ὑπέρμορον Ἀτρεΐδαο 35
γῆμ' ἄλοχον μνηστὴν. τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὀλέθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, εὖσκοπον Ἀργειφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάσθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταιο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο, 40
ὁππότε ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἥς ἰμείρεται αἵης.
ὥς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισεν.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων, 45
καὶ λίην κεῖνός γε εὐνοκίτι κεῖται ὀλέθρῳ·
ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι.
ἀλλὰ μοι ἄμφ' Ὀδυσῇι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
δυσμῶρ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχει
νῆσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης, 50
νῆσος δεινδρῆσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,

Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακρὰς, αἷ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει, 55
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
 ἔμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
 ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων 61
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νυ οἱ τόσον ᾠδύσαο, Ζεῦ;“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην, 65
 ὅς περὶ μὲν νόον ἔστι βροτῶν, περὶ δ' ἱερὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
 Κύκλωπος κελόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἔσκε μέγιστον 70
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἀλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγείσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἰῆς. 75
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον. ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη 80
 „ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὅνδε δόμονδε,

Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον Ἀργειφοντην,
 νῆσον ἐς Ὀγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα 85
 Νύμφη ἐϋπλοκάμῳ εἶπῃ νημερτέα βουλὴν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νύηται.
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ νιὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
 εἰς ἄγορην καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς 90
 πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπόμεν, οἵτε οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσῃ,
 ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐχῇσιν. 95
 Ὡς εἰποῦς ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἄμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 [εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 βριθὺν, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιντε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.] 101
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴξασα,
 στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντη. 105
 εὗρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγήνορας. οἱ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
 οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
 οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
 νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
 Τὴν δὲ πολὺν πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής·
 ἦστο γὰρ ἐν μνηστήρσι φίλον τετιμημένους ἦτορ,
 ὁσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἶποθεν ἐλθὼν

μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη. 116
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην.
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 ξεινον δητὰ θυρήσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στάς 120
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἅμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασσάμενος μυθήσεται ὅττεό σε χορή.“

Ὡς εἰπὼν ἤγειθ', ἥ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. 125
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόκης ἔντοσθεν ἐϋξόου, ἔνθα περ ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἴστατο πολλὰ,
 αὐτὴν δ' ἐς θυρόνιον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσας
 καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θυρήνυς ποσὶν ἦεν. 131

παρ' οὗ αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστήρων, μὴ ξεινος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ
 δείπνῳ ἀδήσειεν. ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 ἦδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο. 135

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων· 140
 [δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
 παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·]
 κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἶνοχοεύων.

Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θυρόνους τε. 145
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 σίτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν,

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο 150

μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλαι,

μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν

Φημίω, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.

ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν, 155

αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,

ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖάθ' οἱ ἄλλοι·

„Ξεῖνε φίλ', ἣ καὶ μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἰπω;

τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδῇ,

ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοντον νήποινον ἔδουσιν, 160

ἀνέρος οὗ δὴ που λεύκ' ὅστέα πύθεται ὄμβρῳ

κείμεν' ἐπ' ἡπείρου, ἣ εἰν ἀλὶ κῦμα κυλίνδει.

εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα,

πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι

ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθιῆτός τε. 165

νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε κακὸν μῦθον, οὐδέ τις ἡμῖν

θαλπωρῇ, εἶπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων

φῆσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὦλετο νόστιμον ἦμαρ.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες; 170

ὅπποις τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται

ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;

οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.

καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ.

ἥε νέον μεθέπεις, ἣ καὶ πατρῷός ἐσσι 175

ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ

ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

„τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

Μέντης Ἀρχιάλοιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι 180
 υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 νῦν δ' ὧδε ξὺν νηϊ κατήλυθον ἥδ' ἐτάροισιν,
 πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους,
 ἔς Τεμέσσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον.
 νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος, 185
 ἐν λιμένι Πείθῳ, ὑπὸ Νηϊῷ ὑλῆεντι.
 ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐξ ἀρχῆς, εἶπερ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθὼν
 Λαέρτην ἦρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
 ἐρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν
 γρηϊὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἣ οἱ βρωσὶν τε πόσιν τε 191
 παρτιθεῖ, εὖτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσι
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδιοιο.
 νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφραυτ' ἐπιδῆμιον εἶναι,
 σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νυ τόνγε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 196
 ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 ἄγριοι. οἳ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 200
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω.
 οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.
 οὔτοι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἷης
 ἔσσεται, οὐδ' εἶπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἐχῃσιν·
 φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. 205
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἰς Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
 κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν,
 πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶν· 211

ἐκ τοῦ δ' οὐτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἶδον οὐτ' ἐμὲ κεῖνος.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤΐδα
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε 215
 οὐκ οἶδ' · οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνου αὐτὸς ἀνέγνω.
 ὥς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἐπὶ γῆρας ἔτετμεν.

νῦν δ' ὅς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 τοῦ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 221
 „οὐ μὲν τοι γενεήν γε θεοὶ νῶνυμνον ὀπίσσω
 θῆκαν, ἐπεὶ σέγε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς δαῖς, τίς δὲ ὄμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
 εἰλαπίνη ἦε γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν. 226

ὥστε μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
 αἵσχεα πόλλ' ὀρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤΐδα 230
 „ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρχει ἡδὲ μεταλλάς,
 μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὅφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·

νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
 οἳ κεῖνον μὲν αἵστον ἐποίησαν περὶ πάντων 235
 ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
 εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμῃ Τρώων ἐνὶ δῆμῳ,
 ἦε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπνευσεν.

τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἡδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 240

νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαὶ ἀνηρεῖψαντο·
 ᾧχετ' αἵστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύναις τε γόους τε
 κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω

οἶον. ἐπεὶ νῦ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατεύουσιν ἄριστοι, 245
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἧδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 ἦ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτήν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες 250
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραΐδουσιν καὶ αὐτόν.“

Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
 δεύῃ, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμον ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν 255
 σταίῃ, ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἐὼν οἶόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο
 ὥχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς 260
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὅφρα οἱ εἴη
 ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἱ
 δῶκεν, ἐπεὶ ἦα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας,
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 265
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρογάμοί τε.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 ἦ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί,
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
 ὅπως κε μνηστῆρας ἀπώσσαι ἐκ μεγάροιο. 270
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων·
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων.
 μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
 μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι, 275

ἄψ ἰτῶ ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶ' κε πίθηαι·
 νῆ' ἄρσας ἐρέτητιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη, 280
 ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἣν τίς τοι εἴπησι βροτῶν, ἣ ὅσσαν ἀκούσῃς
 ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθε καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον,
 κείθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον· 285
 ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
 ἦ τ' αὖν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίῃς ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθυηῶτος ἀκούσῃς μηδ' ἔτ' εἰόντος,
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 290
 σῆμά τέ οἱ χεῦναι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξης.
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ὅπως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν 295
 κτείνῃς ἢ δόλῳ ἢ ἀμφιδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί.
 ἦ οὐκ ἄτεις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφοιῆα,
 Αἰγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; 300
 καὶ σὺ, φίλος – μάλα γάρ σ' ὀρόω καλόν τε μέγαν τε –
 ἄλκιμος ἔσς, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπη.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἥδη
 ἠδ' ἐτάρους, οἳ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων. 305

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
 „ξείν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,

ὥστε πατήρ ᾧ παιδί, καὶ οὐποτε λήσομαι αὐτῶν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ, 310
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσιν.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο. 315
 δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ·
 αὐτίς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα καλὸν ἐλὼν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὄρνυς δ' ὥς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ 320
 θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ εἰ πατρὸς
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι νοήσας
 θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἶσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φῶς.

Τοῖσι δ' αἰδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἳ δὲ σιωπῇ 325
 εἶατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
 λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Τοῦ δ' ὑπερωῦθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν αἰοιδὴν
 κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·

κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οἷο δόμοιο, 330
 οὐκ οἷη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.

ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἳ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. 335
 δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον αἰοιδόν

„Φήμει, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
 ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τάτε κλείουσιν αἰοιδοί·
 τῶν ἔν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἳ δὲ σιωπῇ

οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' αἰοιδῆς 340
 λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστοι.
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
 ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέδον
 Ἄργος.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα 345
 „μῆτερ ἐμῇ, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρήϊρον αἰοιδὸν
 τέρπειν ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' αἰοιδοὶ
 αἵτιοι, ἀλλὰ ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅστε δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω.
 τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον αἰεῖδεν
 τὴν γὰρ αἰοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, 351
 ἥτις ἀκούοντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.
 σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. 355
 [ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποιχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.]·

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει· 360
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ.
 ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρον σκιόεντα· 365
 πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

„Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
 ἔστω, ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν αἰοιδοῦ 370

τοιοῦδ' οἶος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδὴν.
 ἦ ᾧθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κίοντες
 πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποιέπω,
 ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 375
 εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωῖτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίωτον νήποινον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἑόντας,
 αἷ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσθεν ὕλοισθε. 380

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός
 „Τηλέμαχ', ἧ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 ὑπαγόρην τ' ἔμμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν· 385
 μὴ σέγ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίῳ
 ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῇ πατρῴϊόν ἐστιν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ὕδα
 „Ἀντίνο', ἧ καί μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἶπω;
 καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διὸς γε διδόντος ἀρέσθαι. 390
 ἧ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
 οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένον· αἰψά τέ οἱ δῶ
 ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.
 ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοὶ, 395
 τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς·
 αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
 καὶ δμῶων, οὓς μοι ληΐσματο διὸς Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον
 ἦ᾽ ὕδα
 „Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 400
 ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν.

κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις.
μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφιν
κτῆματ' ἀπορραΐσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.

ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι, 405
ὁπόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποιῆς δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
ἥέ τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἢ εὖν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει;
οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν 410
γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὧπα ἐώκει.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
„Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῦ·
οὔτ' οὖν ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι, εἶποθεν ἔλθοι,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα μήτηρ 415
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρῷος ἐκ Τάφου ἐστίν,
Μέντης δ' Ἀγχιάλαιο δαΐφρονος εὐχεται εἶναι
νιὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.“

Ὡς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν
ἔγνω. 420

οἱ δ' εἰς ὄρχηστὺν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν·
δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς 425
ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰδομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
τὴν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν. 430

πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, εἰκοσάβοια δ' ἔδωκεν,
ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,

εὐνῇ δ' οὐ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
 ἢ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἐ μάλιστα
 δμωάων φιλέεσκε. καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα. 435
 ὦϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
 ἔξετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἐκδυσε χιτῶν·
 καὶ τὸν μὲν γροαίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσιν.
 ἢ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα.
 πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖς λεχέεσσιν, 440
 βῆ δ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρουσσε κορυφῇ
 ἀργυρέῃ, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
 ἐνθ' ὅγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἶος ἄώτῳ,
 βούλευε φρεσὶν ἧσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

Ἰθακησίων ἀγορά. Τηλεμάχου ἀποδημία.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσεῆος φίλος υἱός,
 εἵματα ἐσδάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὄξυν θέτ' ὦμῳ,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 βῆ δ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλίγκιος ἄντην. 5
 αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν ἀγορῇνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
 αὐτὰρ ἐπαί ὃ' ἠγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγέροντο,
 βῆ δ' ἵμεν εἰς ἀγορῇν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. 11
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.

τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο·
 ἔξετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἷξαν δὲ γέροντες.
 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν, 15
 ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἦν καὶ μυρία ἤδη.

καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,
 Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύνκλωψ
 ἐν σπηΐ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον. 20
 τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρῴα ἔργα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
 τοῦ ὄγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅτι κεν εἶπω·
 οὔτε ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένητ' οὔτε θόωκος 26
 ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς ὄϊος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν.

νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἡγείρε; τίνα χρεὶά τόσον ἵκει
 ἢ ἐ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
 ἢ ἐ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἐκλυεν ἐρχομένοιο, 30
 ἢν χ' ἡμῖν σάφα εἴπωι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
 ἢ ἐ τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἢδ' ἀγορεύει;
 ἐσθλὸς μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἶθε οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.“

Ὡς φάτο, χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς, 35
 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν,
 στῇ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
 κῆρυξ Πεισὴνωρ, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.

πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν

„ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνὴρ - τάχα δ' εἴσεται
 αὐτός - 40

ὃς λαὸν ἡγείρε· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἰκάνει.
 οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἐκλυον ἐρχομένοιο,
 ἢν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πύθοίμην,

οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφάυσκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ, 45
 δοιά· τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
 τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν·
 νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 πάγχυ διαρραΐσει, βίοντον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
 μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθέλουσῃ, 50
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
 οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
 Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα,
 δοίῃ δ' ὧ κ' ἐθέλοι καὶ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
 οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα, 55
 βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
 εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἰθοπα οἶνον
 μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρῇν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοῖσι ἀμυνέμεν· ἥ καὶ ἔπειτα 60
 λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκῇν.
 ἥ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἰ μοι δύναμις γε παρῆι.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς
 οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοῖ,
 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους, 65
 οἳ περὶ ναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 λίσσομαι ἡμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
 ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·
 σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἷον ἐάσατε πένθει λυγρῷ 70
 τεύρεσθ', εἰ μή πού τι πατήρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
 δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέξετε δυσμενέοντες,
 τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
 ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβάσιν τε. 75

εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἴη.
τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστνυ ποτιπνυσσοίμεθα μύθῳ
χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.“

Ὡς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα. 81
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον εἶπες
ἡμέας αἰσχύνων, ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι. 86
σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἵτιοί εἰσιν,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν.
ἦδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἴσι τέταρτον,
ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 90

πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω,
ἀγγελίας προὔεσσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
ἡ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
στησαμένη μέγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν· 95
κουῖροι, ἔμοι μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μῖμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
ἐκτελέσω – μὴ μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται –
Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτω, 100
μὴ τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν νεμεσήσῃ,
αἷ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσας.
ὥς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ἔνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἰστὸν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο. 105
ὥς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἐπειθεν Ἀχαιοὺς
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,

καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
σοὶ δ' ὥδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῆς 111
αὐτὸς σῶ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῷ ὅτεφ' τε πατὴρ κέλεται καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον νῆας Ἀχαιῶν, 115
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν ἅ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
κέρδεά θ', οἳ οὔπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἰ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,
Τυρῶ τ' Ἀλκμήνη τε ἐϋστέφανός τε Μυκῆνη· 120
τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη
ἦδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν.
τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχη νόον, ὅντινά οἱ νῦν
ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ 125
ποιεῖτ', αὐτὰρ σοίγε ποθὴν πολέος βίοτοιο·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἵμεν οὔτε πη ἄλλη,
πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλησιν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνδα
„Ἀντίνο', οὐπὼς ἐστὶ δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι 130
ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζῶει ὅγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἰ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγεράς ἀρήσειτ' Ἑρινὺς 135
οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται· ὥς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω.
ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας

ὕμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 140
 εἰ δ' ὕμῖν δοκέει τόδε λωϊτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντον νήποινον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν εἶοντας,
 αἶ' κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσθεν ὅλοισθε.“ 145

Ὡς φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
 ὑπόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
 τῷ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην, 150
 ἐνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην περὰ πολλὰ,
 ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὅσσοι δ' ὄλεθρον,
 δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειρὰς
 δεξιῶ ἥϊξαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
 θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν· 155
 ὠρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλκίθερσης
 Μαστοριίδης· ὁ γὰρ οἶος ὀμηλικίην ἐκέκαστο
 ὄρνιθας γινῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
 ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 160

„Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
 μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφραυσκόμενος τάδε εἶρω.
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσσεται, ἀλλὰ πού ἤδη
 ἐγγὺς ἐὼν τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει 165
 πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 οἳ νειρόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ' ὥς κεν καταπαύσομεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 πανέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωϊόν ἐστιν·
 οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς· 170
 καὶ γὰρ κείνῳ φημὶ τελευτητήηναι ἅπαντα

ὥς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰδανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἄπο πάντας ἐταί-
 ρους,

ἄγνωστον πάντεσσιν εἰκοστῷ ἐνιαυτῷ 175
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.“

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον
 ἦν δα

„ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
 οἴκαδ' ἰὼν, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι. 180
 ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο
 φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναῖσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλετο τῆλ', ὥς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 ὥφελες. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
 οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὦδ' ἀνιείης, 185
 σῶ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἶ' κε πόρῃσιν.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ' κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλὰ τε εἰδὼς
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
 αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται, 190
 [προῆξαι δ' ἔμψης οὔτι δυνήσεται εἶνεκα τῶνδε·]
 σοὶ δὲ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ
 τίνων ἀσχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
 μητέρ' ἐὴν ἐς πατρός ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι. 195
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἐπεσθαι.
 οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὅτομαι νῆας Ἀχαιῶν
 μνηστῆρος ἀργαλέης, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμψης,
 οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον εἶοντα· 200
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἣν σὺ, γεραίε,

μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
 χρήματα δ' αὐτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσα
 ἔσσεται, ὅφρα κεν ἦγε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
 ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἡματα πάντα 205
 εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
 ἐρχόμεθ', ἄς ἐπιεικὲς ὀπιέμεν ἐστὶν ἐκάστω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
 „Εὐρύμαχ' ἡδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοί,
 ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω· 210
 ἦδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἐταίρους,
 οἳ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
 εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο, 215
 ἦν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἣ ὅσσαν ἀκούσω
 ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
 ἦ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' εὐντος, 220
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.“

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἐταῖρος, 225
 καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
 πεῖθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω 230
 σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἰσιμα εἰδὼς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἰσὺλα ῥέξοι.
 ὥς οὔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο

λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
 ἀλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω 235
 ἔρδειν ἔργα βίαια κακορραφίῃσι νόοιο·

σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
 οἶκον Ὀδυσσεῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νεμεσίξομαι, οἷον ἅπαντες
 ἦσθ' ἄνεω, ἀτὰρ οὔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν 240
 παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἔόντες·“

Τὸν δ' Εὐήνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ἠΐδα
 „Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἤλεε, ποῖον ἔειπες
 ἡμέας ὀτρύνων καταπανέμεν. ἀργαλέον δὲ
 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί. 245
 εἶπερ γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακῆσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
 δαινυμένους κατὰ δῶμα ἔδν μνηστῆρας ἀγανοὺς
 ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει' ἐνὶ θυμῷ,
 οὐ κέν οἱ κεχάροιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
 ἐλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι, 250
 εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
 τοῦτ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἣδ' Ἀλιθέρης,
 οὔτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρῴοι εἰσιν ἐταῖροι.

ἀλλ', ὅτ' ὦ, καὶ δητὰ καθήμενος ἀγγελιάων 255
 πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὔποτε ταύτην·“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος,
 μνηστῆρες δ' ἐς δῶματ' ἴσαν θείου Ὀδυσσεῆος.

Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 χεῖρας νηψάμενος πολιῆς ἀλὸς, εὐχετ' Ἀθήνῃ· 261

„Κλῦθί μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
 καί μ' ἐν νηϊ κέλευσας ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοὶ, 265

μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τηλέμαχ', οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων,
εἰ δὴ τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἦϋ, 271

οἷος κείνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε.

οὐ τοι ἔπειθ' ἀλήη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος.

εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσι γόνος καὶ Πηνελοπείης,
οὐ σέγ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσῃν ἄμενοινας. 275

παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσεύης προλέλοιπεν,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτήσαι τάδε ἔργα. 280

τῷ νῦν μνηστῆρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·

οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὅς δὴ σφι σχεδὸν ἔστιν, ἐπ' ἡματι πάντας ὀλέσθαι.

σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται ἦν σὺ μενοινας·
τοῖός γάρ τοι ἐταῖρος ἐγὼ πατρῴός εἰμι, 286

ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἄμ' ἔψομαι αὐτός.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
ὅπλισσόν τ' ἦῖα καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα.

οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιστα, μυελὸν ἀνδρῶν, 290
δέρμασιν ἐν πυκνοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐταίρους

αἰψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νεαὶ ἠδὲ παλαιαί·

τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥτις ἀρίστη,
ᾧκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.“ 295

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.

βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
 εὔρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν,
 αἴγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὔοντας ἐν αὐλῇ. 300

Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 „Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, μήτι τοι ἄλλο
 ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
 ἀλλὰ μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὥς τὸ πάρος περ. 305
 ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
 νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
 ἐς Πύλον ἡγαθήην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤῤα
 „Ἀντίνο', οὕπως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν 310
 δαίνυσθαι τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον.
 ἢ οὐχ ἄλις ὥς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλά
 κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμι καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
 πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἐνδοθι θυμὸς, 315
 πειρήσω ὥς κ' ὕμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
 ἢ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ δήμῳ.
 εἰμι μὲν – οὐδ' ἀλίῃ ὁδὸς ἔσσεται ἦν ἀγορεύω –
 ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετῶν
 γίγνομαι· ὥς νύ που ὕμιν εἰσατο κέρδιον εἶναι.“

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσας Ἀντινόοιο 321
 [ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο].
 οἱ δ' ἐπελώβενον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·

„Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει. 325
 ἢ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος,
 ἢ ὄγε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεὶ νύ περ ἵεται αἰνῶς·
 ἢ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείριαν ἄρουραν,
 ἐλθεῖν, ὅφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκη,

ἐν δὲ βάλλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσει·“ 330

Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων
 „τίς δ' οἶδ' εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὸς
 τῇλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος ὥσπερ Ὀδυσσεύς;
 οὔτω κεν καὶ μᾶλλον ὑφέλλειεν πόνον ἄμμιν·
 κτήματα γὰρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε 335
 τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἡδ' ὅστις ὀπνύοι.“

Ὡς φάν· ὁ δ' ὑπόροφον θάλαμον κατεβήσето πα-
 τρὸς,

εὐρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
 ἔσθῃς τ' ἐν χηλοῖσιν ἄλῃς τ' εὐῶδες ἔλαιον·
 ἐν δὲ πίθοι οἶνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο 340

ἔστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
 ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἶποτ' Ὀδυσσεύς
 οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
 κληῖστα δ' ἔπесαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
 δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἡμῶρ 345
 ἔσχ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυῖδρείησιν,
 Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνοριδάο.

τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας
 „Μαῖ', ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφοφορεῦσιν ἄφυσσον
 ἡδὺν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος ὃν σὺ φυλάσσεις, 350
 κεῖνον οἶομένη τὸν κάμμορον, εἶποθεν ἔλθοι
 διογενὴς Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
 δώδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
 ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον εὐρραφέεσσι δοροῖσιν·
 εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς. 355
 αὐτὴ δ' οἷη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὁπότε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπερῶ' ἀναβῇ κοίτου τε μέδεται.
 εἰμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα, 359
 νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσω.“

Ὡς φάτο, κώκυσεν δὲ φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια,
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν
μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης 365
διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δῆμῳ.

οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
ὥς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
ἀλλὰ μὲν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χορὴ
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν 371
„θάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὔτοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.
ἀλλ' ὅμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
πρίν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται,
ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι, 375
ὥς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῶα καλὸν ἰάπτῃ.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
αὐτίκ' ἔπειτ' αἰ οἶνον ἐν ἀμφοφορεῦσιν ἄφυσσεν.
ἐν δέ οἱ ἄλφιστα χεῦεν ἑὺρραφέεσσι δοροῖσιν· 380

Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ὄχετο πάντα,
καὶ ῥα ἐκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει. 385
ἢ δ' αὖτε Φρουῖοιο Νοήμονα φαιδίμον υἱὸν
ἦτε νῆα θοὴν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.

Δύσετό τ' ἡέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγναιί·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἴρυσσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
ὅπλ' ἐτίθει, τάτε νῆες εὖσσελμοι φορέουσιν. 390
στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.

"Ενθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
 ἐνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν, 395
 πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
 οἱ δ' εὖδεν ὥρνυντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐναιεταόντων, 400
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν,
 „Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἑταῖροι
 εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὀρμήν·
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ δητὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.“

"Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη 405
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο

„Δεῦτε, φίλοι, ἥϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη 410
 ἄθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμοὶ οὔτι πέπυσται,
 οὐδ' ἄλλαι δμῳαί, μία δ' οἴῃ μῦθον ἄκουσεν.“

"Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
 οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες εὐσσέλμῳ ἐπὶ νηϊ
 κάτθεσαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός. 415
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
 νηϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔξετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
 ἔξετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ προμνησί' ἔλυσαν,
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη, 420
 ἀκραῇ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
 ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης

στῆσαν αἰείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 425
 ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ εὐστρέπτοισι βοεῦσιν.
 ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στεῖρη πορφύρεον μεγάλ' ἔαχε νηὸς ἰούσης·
 ἣ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 430
 στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰιγενέτησιν,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρῃ.
 παννυχίη μὲν ῥ' ἦγε καὶ ἡῶ πεῖρε κέλευθον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
 οὐρανὸν ἔς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν·
 οἱ δὲ Πύλον, Νηληῖος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 ἴξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέξον, 5
 ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
 ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντακόσιοι δ' ἐν ἐκάστῃ
 εἵατο, καὶ προὔχοντο ἐκάστοθι ἐννέα ταύρους.
 εὖθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκηαν,
 οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἰστία νηὸς εἵσης 10
 στεῖλαν αἰείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
 τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χορὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἡβαιόν·

τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωσ, ὄφρα πύθῃαι 15
 πατρός, ὅπου κῦθε γαῖα καὶ ὄντινα πότιμον ἐπέσπεν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
 εἶδομεν ἦντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν.

λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
 ψεῦδος δ' οὐκ ἔρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.“ 20

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ὕδα
 „Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι
 αὐτόν;

οὐδέ τί πω μύθοισι πεπεύρημαι πυκινοῖσιν·
 αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 25
 „Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἶω
 οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχνὶά βαίνει θεοῖο. 30

ἱξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυριν τε καὶ ἔδρας,
 ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν νιάσιν, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέα ὥπτων ἄλλα τ' ἐπειρουν.

οἱ δ' ὥς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
 χερσὶν τ' ἡσπάζοντο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον. 35

πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατον ἐγγύθεν ἔλθων

ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ
 κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλήησιν,

πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ·

δῶκε δ' ἄρα σπλάγχχνων μοίρας· ἐν δ' οἶνον ἔχευεν 40
 χρυσεῖω δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα

Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο,

„Εὖχεο νῦν, ᾧ ξεῖνε, Πουσεδάωνι ἄνακτι·

τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.

αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὖξαι, ἣ θέμις ἐστίν, 45

δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
 σπεῖσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀϊομαι ἀθανάτοισιν
 εὐχέσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
 ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλική δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
 τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δῶσω χρύσειον ἄλειςον.“ 50

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου·
 χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δίκαιῳ,
 οὔνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλειςον.
 αὐτίκα δ' εὐχέτο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

„Κλυῖθι, Ποσεΐδαον γαίηοχε, μηδὲ μεγέροης 55
 ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.

Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ νιάσι κῦδος ὅπαζε,
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν
 σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης.
 δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ προήξαντα νέεσθαι, 60
 οὔνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῇ σὺν νηϊ μελαίνῃ.“

Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἡρᾶτο καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
 δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
 ὥς δ' αὕτως ἡρᾶτο Ὀδυσσεύς φίλος νείας.
 οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 65
 μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότη Νέστωρ.

„Νῦν δὴ κάλλιον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι 70
 ξείνους, οἵτινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.

ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλευθα;
 ἢ τι κατὰ προῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοίτ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες;“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡῦδα 75
 θαρσύνσας· αὐτὴ γάρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
 θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο

[ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν].
 „ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 εἶρεαι ὀππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω. 80
 ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονητὸν εἰλήλουθμεν·
 προῆξίς δ' ἦδ' ἰδίῃ, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.
 πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέροχμαι, ἦν που ἀκούσω,
 δίου Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασιν
 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι. 85
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρῶσιν πολέμιζον,
 πευθόμεθ', ἥχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ,
 κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
 οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὀππόθ' ὄλωλεν,
 εἶθ' ὅγ' ἐπ' ἡπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 90
 εἴτε καὶ ἐν πελάγῃ μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἰ που ὅπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 πλαζόμενον· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ. 95
 μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἵποτε τοί τι πατήρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος ἡέ τι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσσεν
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί· 100
 τῶν νῦν μοι μνησαί, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας ὀϊζύος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱὲς Ἀχαιῶν,
 ἡμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἡεροιδέα πόντον 105
 πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεὺς,
 ἦδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 μαρνάμεθ'· ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται Ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεὺς,

ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 110
 ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχὺς ἡδὲ μαχητῆς·
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκείνα
 πάντα γε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἑξάετες παραμίνων 115
 ἐξερέοις ὅσα κείθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
 πρὶν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ θάπτομεν ἀμφιέποντες
 παντοίοισι δόλοισι, μόγισ δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην 120
 ἦθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
 παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεὸς, εἰ ἐτεόν γε
 κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦτοι γὰρ μῦθοί γε εἰκότες, οὐδέ κε φαίης
 ἄνδρα νεώτερον ᾧδε εἰκότα μυθήσασθαι. 125
 ἔνθ' ἦτοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
 ἀλλ' ἓνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ καὶ ἐπίφροني βουλῇ
 φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν, 130
 βῆμεν δ' ἐν νῆεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 πάντες ἔσαν· τῷ σφρων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
 μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης, 135
 ἦτ' ἔρην Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
 τῷ δὲ καλεσσαμένῳ ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
 μᾶψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥελιον καταδύντα -
 οἱ δ' ἦλθον οἴῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν -
 μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν. 140
 ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς

νόστου μιμνήσκεισθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
ὥς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο, 145
νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἶεν ἐόντων.
ὥς τῶ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἡχῇ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή. 150
νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
ἀλλήλοισ· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτυε πῆμα κακοῖο·
ἡῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἄλλα διὰν
κτῆματά τ' ἐντιθέμεσθαι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες 155
αὐτὶ παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
ἔπλεον, ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
εἰς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐπὼ μῆδετο νόστον. 160
σχέτλιος, ὅς ῥ' ἐριν ὥρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὐτῖς.
οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
αὐτῖς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἷ μοι ἔποντο, 165
φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς Ἀρήϊος, ὥρσε δ' ἐταίρους.
ὁψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας,
ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης, 170
νήσου ἐπὶ Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
ἠτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν

δείξε, καὶ ἡνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 τέμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν. 175
 ὦρτο δ' ἐπὶ λιγύς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἔς δὲ Γεραιστὸν
 ἐννύχαια κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
 τέτρατον ἤμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας εἵσας 180
 Τυδεΐδew ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἔστασαν· αὐτὰρ ἔρωγε Πύλονδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
 ὥς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθῆς, οὐδέ τι οἶδα
 κείνων, οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἳ τ' ἀπόλοντο. 185
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 πεύθομαι, ἢ θέμις ἐστὶ, δαήσαι, οὐδέ σε κεύσω.
 εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
 οὐς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
 εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν. 190
 πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσῆγαγ' ἐταίρους,
 οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ οἳ οὔτιν' ἀπηύρα.
 Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἔοντες,
 ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἰγισθοῦς ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν, 195
 ὥς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρὸς, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
 Αἰγισθὸν δολόμητιν, ὃ οἳ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 [καὶ σὺ, φίλος – μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε –
 ἄλκιμος ἔσς, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.]“ 200
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ὕδα
 „ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λῆν κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἳ Ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.
 αἱ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναιμιν παραθεῖεν, 205

τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἷτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χοῇ τετλάμεν ἔμπης.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
„ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες, 211
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἶνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
εἶπέ μοι ἥδ' ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέγε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ. 215
τίς δ' οἶδ' εἰ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
ἢ ὅγε μοῦνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γάρ σ' ὥς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὥς τότ' Ὀδυσσεὺς περικήδετο κυθαλίμοιο
δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί - 220
οὐ γάρ πω ἶδον ὥδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
ὥς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη -
εἰ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ὕδα 225
„ὦ γέρον, οὐπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὁῖω·
λίην γάρ μεγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἔμοιγε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἐθέλοιεν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 230
ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέςτις, ὥς Ἀγαμέμνων
ᾤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἥς ἀλόχοιο. 235
ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὅπποτε κεν δῇ

μοῖρ' ὅλοῃ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα
 „Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοί περ· 240
 κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
 φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 Νέστορ', ἐπεὶ περιόιδε δίκας ἡδὲ φρόνιν ἄλλων·
 τρεῖς γὰρ δὴ μὴν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν, 245
 ὥστε μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράσθαι.
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες·
 πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
 ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μῆσατ' ὄλεθρον
 Αἰγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω. 250
 ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιῶκοῦ, ἀλλὰ πῃ ἄλλη
 πλάσζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσήςσας κατέπεφνευ;“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 „τοιγάρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύσω.
 ἦτοι μὲν τάδε καὐτὸς οἶται, ὥς κεν ἐτύχθη, 255
 εἰ ζῶόν γ' Αἰγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηθεν ἰὼν, ξανθὸς Μενέλαος·
 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
 ἀλλ' ἄρα τόνγε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄστεος, οὐδέ κέ τις μιν 260
 κλαῦσεν Ἀχαιῶδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
 ἤμεθ'· ὃ δ' εὐκῆλος μυχῶ Ἄργεος ἱπποβότοιο
 πόλλ' Ἀγαμέμνονέην ἄλοχον θέλγεσκέ' ἐπέεσσιν.
 ἢ δ' ἦτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναΐνετο ἔργον ἀεικὲς, 265
 διὰ Κλυταιμνήστρῃ· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν.
 παρ' δ' ἄρ' ἔην καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ, ὃ πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηνδε κιὼν εἶρυσθαι ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,

δὴ τότε τὸν μὲν αἰοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην 270
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
 πολλὰ δὲ μῆρι' ἔκῃε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσὸν τε,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐποτε ἔλπετο θυμῷ. 275
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίῃθεν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
 ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν, 280
 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκάλυντο φῦλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπερχοῖάτ' ἄελλαι.
 ὥς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρ' ἔταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν. 285
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὴν
 ἵξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦεν
 κύματά τε τροφόμεντα πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν. 290
 ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσεν,
 ἦχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἄλλα πέτρῃ
 ἔσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ,
 ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥεῖον ὠθεῖ, 295
 ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέρρει.
 αἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἦλυξαν ὄλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
 κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρέους
 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρον ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ. 300
 ὥς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων

ἤλατο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους·
 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
 κτείνας Ἀτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
 ἐπτάετες δ' ἥνασσε πολυχρύσοιο Μυκῆνης· 305
 τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε διὸς Ὀρέστης
 ἅψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
 μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο· 310
 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἤλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 καὶ σὺν φίλος, μὴ δητὰ δόμων ἅπο τῆλ' ἀλάλησο,
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 οὔτῳ ὑπερφιάλους, μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσιν 315
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 ἐλθέμεν, οὔτινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι 320
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰῶνοὶ
 αὐτόετες οἴχνευσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηϊ̃ τε σῇ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 παρ δέ τοι νῆες ἐμοὶ, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται 325
 ἐς Λακεδαίμονα διᾶν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ.
 ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.“
 Ὡς ἔφατ', ἥελιος δ' ἄρ' ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη 330
 „Ὡ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὦρη.
 ἦδη γὰρ φάος οἶχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικεν 335
 δητὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.“

Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν· 340
 γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς.
 δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
 ἄμφω ἰέσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νέεσθαι.

Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσιν· 345

„Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσεις καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὥς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
 ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἢ πενιχοῦ,
 ᾧ οὔτι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξεινοῖσιν ἐνεύδειν. 350
 αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
 οὐ θὴν δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσεύης φίλος υἱὸς
 νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὅφρ' ἂν ἐγωγε
 ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λήπωνται,
 ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται.“ 355

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺν κάλλιον οὕτως.
 ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοι ἅμ' ἔψεται, ὅφρα κεν εὖδῃ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν 360
 εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους εἶπω τε ἕκαστα.
 οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὖχομαι εἶναι·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 πάντες ὁμηλικίῃ μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
 ἐνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηϊ μελαίνῃ 365

νῦν· ἀτὰρ ἡῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
εἰμ', ἐνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ νίεϊ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
οἳ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.“ 370

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας
θαύμαζεν δ' ὁ γεραίος, ὅπως ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
,,ὦ φίλος, οὗ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσεσθαι,
εἰ δὴ τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται. 376

οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια,
ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
ἀλλὰ, ἄνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν, 380
αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
ἄδμήτην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῖσιν δ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, 386
νιάσι καὶ γαμβροῖσιν, εἰς πρὸς δώματα καλά.
ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοιοῦτο ἄνακτος,
ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θυρόνους τε,
τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσειν 390
οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ᾧῆξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἐλυσεν·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνη
εὐχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
οἳ μὲν κακκεῖοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος, 396
τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,

Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύος θεῖοιο,
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
 παρ δ' ἄρ' ἐϋμμελὴν Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὅς οἱ ἔτ' ἡϊθεὸς παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν. 401

αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ, 405
 ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
 οἳ οἳ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλῶν

λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἕζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·

ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμῆϊς Ἀιδόσδε βεβήκει, 410

Νέστωρ αὖ τότ' ἐφῆξε Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,
 σκηπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο

ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
 Περσεύς τ' Ἀρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.

τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἦρως, 415

παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

„Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,

ὄφρ' ἦτοι πρῶτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,

ἢ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν. 420

ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίοιנד' ἐπὶ βοῦν ἵτω, ὄφρα τάχιστα

ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·

εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν

πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·

εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρτεια δεῦρο κeléσθω 425

ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.

οἳ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἶπατε δ' εἶσω

δμῳῇσιν κατὰ δῶματ' ἀγκλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,

ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουν. ἦλθε μὲν
 ἄρ' βοῦς 430

ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἵσης
 Τηλεμάχου ἑταροὶ μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
 ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
 ἄκμονά τε σφυρὰν τ' εὐποίητόν τε πυράγρην,
 οἷσιντε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη 435
 ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοῦς κέρασιν περὶχευεν
 ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
 βοῦν δ' ἀγέτην κερῶν Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
 χέρσιβ' ἀέσφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι 440
 ἦλυνθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
 ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 ὄξυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
 Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χέρσιβ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνη 445
 εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλουτο,
 αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
 ἦλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυσ δ' ἀπέκοψε τένοντας
 αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοῦς μένος· αἱ δ' ὀλόλυνξαν 450
 θυγατέρες τε νυοὶ τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμέναιοι θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἶμα ῥύη, λίπε δ' ὅστέα θυμὸς,
 αἰψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον 455
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καῖε δ' ἐπὶ στήθους ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 460

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὥπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελούς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο. 465

αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἡδὲ χιτῶνα,
ἐκ ᾧ ἄσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
παρ δ' ὄγε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, ποιμένι λαῶν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
δαίνυνθ' ἐξόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὕροντο 471
οἶνον οἶνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·

„Παῖδες ἐμοὶ, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλιόριχας ἵππους
ξεύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα προήσσησιν ὁδοῖο.“ 476

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπί-
θοντο,

καρπαλίμως δ' ἐξευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους·
ἐν δὲ γυνὴ ταμὶν σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
ὕψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφεές βασιλῆες. 480

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον·
παρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀν-
δρῶν,

ἔς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάξετο χερσὶν,
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην
ἔς πεδίου, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺν πτολίεθρον. 485
οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἡέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀρνυαί·

ἔς Φηράς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
νῆος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἐνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν. 490

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τε ξεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 [ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·]
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 Ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα 495
 ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
 δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί.

ΟΛΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Οἱ δ' Ἴξον κοίλῃν Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 πρὸς δ' ἄρα δῶματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
 τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
 υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥήξήνορος υἱεὺ πέμπεν· 5
 ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
 τὴν ἄρ' ὅγ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι
 Μυρμιδόνων προτὶ ἄστρ' περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασθεν.
 υἱεὺ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κούρην, 10
 ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
 ἐκ δούλης· Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
 ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν,
 Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
 [Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερφεῖς μέγα δῶμα 15
 γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς

φορμίζων· δοίω δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνενον κατὰ μέσους.]

Τῷ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ
ἵππῳ, 20

Γηλέμαχος θ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
στῆσαν· ὁ δὲ προμολῶν ἶδετο κρείων Ἐτεωνεὺς,
ὄτρηρός τε θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο,

βῆ δ' ἵμεν ἀγγελέων διὰ δῶματα ποιμένι λαῶν,
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 25

„Ξεῖνῳ δὴ τινε τῷδε, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω· γενεῇ δὲ Διὸς μέγαλοιο ἔϊκτον.
ἀλλ' εἴπ' ἥ σφωῖν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος 30
„οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοίδῃ Ἐτεωνεῦ,
τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάϊς ὥς νήπια βάζεις.
ἦ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φαρόντε
ἄλλων ἀνθρώπων δευρὶ ἰκόμεθ', αἷ κέ ποθι Ζεὺς
ἐξοπίσω περ παύσῃ ὀϊζύος. ἀλλὰ λυ' ἵππους 35
ξείνων, ἔς δ' αὐτοὺς προτέρῳ ἄγε θοινηθῆναι.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ'
ἄλλους

ὄτρηροὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἐοῖ αὐτῷ.

οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείησι κάρησιν, 40

παρ δ' ἔβαλον ξειᾶς, ἀνὰ δὲ κροῖ λευκὸν ἔμιξαν,
ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδύντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα Διοτρεφέος βασιλῆος.

ὥστε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν ἥε σελήνης 45
δῶμα καθ' ὑπερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,

ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας, 50
 ἔς ῥα θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 χέρσι βα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα, 55
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 [δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
 παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.]
 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος

„Σίτου θ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασσαμένῳ εἰρησόμεθ' οὔτινές ἐστων 61
 ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκῆων,
 ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφῶν βασιλῆων
 σκηπτούχων, ἐπεὶ οὐ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.“

Ὡς φάτο, καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πῖονα θῆκεν 65
 ὅπτ' ἐν χερσὶν ἐλὼν, τά ῥα βί γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν,
 ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαιθ' οἱ ἄλλοι· 70

„Φράξο, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δῶματα ἠχήμεντα,
 χρυσοῦ τ' ἠλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
 Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλῇ,
 ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.“

Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος, 76
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Τέκνα φίλ', ἥτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίξοι·
 ἀθάνατοι γὰρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·

ἀνδρῶν δ' ἣ κέν τίς μοι ἐρίσσεται, ἥε καὶ οὐκί, 80
 κτήμασιν. ἥ γὰρ πολλὰ παθῶν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἡγαρόμην ἐν νηυσὶ καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον.
 Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἴγυπτίους ἐπαληθεῖς,
 Αἰθίοπας θ' ἰκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἑρεμβούς
 καὶ Αἰβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν. 85
 τοῖς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 ἐνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευῆς οὔτε τι ποιμὴν
 τυροῦ καὶ κρειῶν, οὔδ' ἐγλυκεροῖο γάλακτος,
 ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
 εἶος ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων 90
 ἡλώμην, τειῶς μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε
 λάθρῃ, ἀνωῖστί, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο.
 ὥς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
 καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵτινες ὑμῖν
 εἰσὶν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον 95
 εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 ὦν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἱ τότ' ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἐκάς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
 ἀλλ' ἐμης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 100
 πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 ὥς ἐνός, ὅσπερ μοι ὕπνον ἀπεχθαίνει καὶ ἐδωδὴν 105
 μνωομένῳ, ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσ' ἐμόγησεν
 ὅσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἦρατο. τῷ δ' ἄρ' ἐμελλεν
 αὐτῷ κῆδ' ἐσσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
 κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀπούχεται, οὔδ' ἐτι ἴδμεν,
 ζῶει ὅγ' ἣ τέθνηκεν. ὀδύρονταί νύ που αὐτόν 110
 Δαέρτης θ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια

Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο.
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀ-
κούσας,

χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχὼν 115
ἀμφοτέρησιν χερσίν. νόησε δέ μιν Μενέλαος,
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ἥέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι,
ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιο.

Εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑπορόφοιο 121
ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα.

τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἀλκίππῃ δὲ τάπητα φέρειν μαλακοῦ ἐρίοιο,
Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκεν 125

Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἐναὶ ἐνὶ Θήβης
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
ὃς Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα· 130
χρυσέην τ' ἡλακάτην τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὅπασσεν
ἀργύρεον, χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.

τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρουσα
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἡλακάτῃ τετάνυστο ἰοδυεφές εἶρος ἔχουσα. 135

ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ θρηῆνυς πόσιν ἦεν.
αὐτίκα δ' ἦγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·

„Ἰδμεν δῆ, Μενέλαε Διοτρεφές, οἵτινες οἶδε
ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός 140

οὐ γάρ πώ τινά φημι εἰοικότα ὥδε ἰδέσθαι
οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναιῖκα – σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν -

ὥς ὅδ' Ὀδυσσεύς μεγαλήτορος νῆϊ ἔοικεν,
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 κείνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ 145
 ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „οὔτῳ νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὥς σὺ εἴσκεις·
 κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες τοιαῖδε τε χεῖρες
 ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλῇ τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται.
 καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἄμφ' Ὀδυσῆϊ 151
 μυθεόμην, ὅσα κείνος οἷζύσας ἐμόγησεν
 ἄμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν,
 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών.“

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἡὔδα
 „Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν, 156
 κείνου μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ
 ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
 ἅντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὥς τερπόμεθ' αὐδῇ. 160
 αὐτὰρ ἐμὲ προσέηκε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 τῷ ἅμα πομπὸν ἐπεσθαι· ἐέλδετο γὰρ σε ιδέσθαι,
 ὅφρα οἱ ἦ τι ἔπος ὑποθήσεται ἢ τι ἔργον.
 πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοιο
 ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν, 165
 ὥς νῦν Τηλεμάχῳ ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
 εἶσ' οἷ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
 ἵκεθ', ὅς εἵνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους· 170
 καὶ μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
 Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖρ ἄλλα νόστον ἔδωκεν
 νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς.
 καὶ κέ οἱ Ἀργεῖ νάσσα πόλιν καὶ δῶματ' ἔτευξα,

ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ 175
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
αἱ περὶ ναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
καὶ κεν θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τεροπομένω τε,
πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυπεν.
ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτὸς, 181
ὅς κεινον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.“

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο.
κλαῖτε μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κλαῖτε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 185
οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρῦτῳ ἔχεν ὅσσε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ῥ' Ἡοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεῖς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

„Ἀτρεΐδη, περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι 190
Νέστωρ φάσκει ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησάμεθα σεῖο
[οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν],
καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
τέροπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ Ἡὼς
ἔσσεται ἡριγένεια· νεμεσσωμαί γε μὲν οὐδὲν 195
κλαίειν ὅς κεν θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀΐζυροῖσι βροτοῖσιν,
κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὔτι κἄκιστος
Ἀργεῖων· μέλλεις δὲ σὺ ἰδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε 200
ἦντησ' οὐδὲ ἶδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητὴν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
„ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὅς προγενέστερος εἴη· 205
τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος ὥτε Κρονίων
 ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,
 ὥς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερές ἤματα πάντα,
 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν, 210
 υἷεας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔργεσιν εἶναι ἀρίστους.
 ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἔασομεν, ὅς πρὶν ἐτύχθη,
 δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χευάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθέν περ ἔδονται
 Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν. 215

Ὡς ἔφατ', Ἀσφαλίῳ δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
 ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.

οἱ δ' ἐπ' οὐνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον, 220
 νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.
 ὅς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
 οὗ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
 οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίῃ μῆτηρ τε πατήρ τε,
 οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱόν 225
 χαλκῷ δηϊόφωεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρῳτο.
 τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
 ἐσθλὰ, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις,
 Αἰγυπτίῃ, τῇ πλεῖστα φέρει ξείδωρος ἄρουρα
 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μειγμένα, πολλὰ δὲ
 λυγρὰ. 230

ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἥ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε κέλευσέ τε οἶνοχοῆσαι,
 ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν

„Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς ἡδὲ καὶ οἶδε 235
 ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες – αὐτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ
 Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα –

ἦτοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισιν
 καὶ μύθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλέξω.
 πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω, 240
 ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
 ἀλλ' οἶον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
 σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὥμοισι βαλὼν, οἰκῇι εἰκῶς, 245
 ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρύαγχιαν·
 ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἥϊσκεν,
 δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τῷ Ἰκελος κατέδυ Τρώων πόλιν, οἱ δ' ἀβάκησαν
 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἷη ἀνέγνων τοῖον εἶντα, 250
 καὶ μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνη ἀλέεινεν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσα, καὶ ὥμοσα καρτερόν ὄρκον
 μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 πρὶν γε τὸν ἐς νῆας τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι, 255
 καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ
 ἤλθε μετ' Ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 ἐνθ' ἄλλαι Τρῳαὶ λίγ' ἐκώκνον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι 260
 ἂψ οἰκόνδ', ἅτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
 δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε
 οὗ τευ δευόμενον, οὗτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι εἶδος.“ 264
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
 ἀνδρῶν ἡρώων, πολλήν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
 ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν

οἶον Ὀδυσσεύης ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ. 270
οἶον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
ἵππῳ ἐνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελυσέμεναι δέ σ' ἔμελλεν
δαίμων, ὃς Τρώεσιν ἐβούλετο κῆδος ὀρέξαι. 275
καὶ τοι Διὶ φοβὸς θεοείκελος ἔσπετ' ἰούσῃ.
τρεῖς δὲ περιστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφώσας,
ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς 280
ἡμενοὶ ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὥς ἐβόησας.
νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε
ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἐνδοθεν αἰψ' ὑπακοῦσαι·
ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένῳ περ.
[ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν νῆες Ἀχαιῶν, 285
Ἀντικλὸς δὲ σέγ' οἷος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἦθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν
νωλεμέως κρατερῆσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς,
τόφρα δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.]“
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνδα 290
,,Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν.
ἄλγιον· οὐ γάρ οἱ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρὴ ἐνδοθεν ἦεν.
ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἦδη
ὑπνῷ ὑπο γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες.“ 295
Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δμῳῆσι κέλευσεν
δέμνι ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσai, 300
δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ

οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 Τηλέμαχος θ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
 Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦθε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 παρ δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, διὰ γυναικῶν. 305

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 εἵματα ἐσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὦμῳ,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 βῆ δ' ἱμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλὶγκιος ἄντην, 310
 Τηλεμάχῳ δὲ παρῖξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' οὐνόμαξεν
 „Τίπτε δέ σε χρεῖᾶ δεῦρ' ἦγαγε, Τηλέμαχ' ἦρως,
 ἐς Λακεδαιμόνα διὰν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα 315
 „Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφες, ὄρχαμε λαῶν,
 ἥλυθον, εἴ τινα μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
 ἐσθίεται μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πύονα ἔργα,
 δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵτε μοι αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς, 320
 μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἰ κ' ἐθέλῃσθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὅπως
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 πλαζομένου· πέρι γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ. 325
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατήρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος ἡέ τι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσσεν
 δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί· 330
 τῶν νῦν μοι μνηῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ

ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ εἶοντες.
 ὥς δ' ὀπότην ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῦτο λέοντος 335
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὼν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκεν,
 ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει. 340
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
 καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς. 345
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' αἶ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγωγε
 ἄλλα παρὲξ εἵποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτής,
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω. 350

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὗ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.
 [οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνησθαι ἐφειτμέων.]
 νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἐκικλήσκουσιν, 355
 τόσσον ἄνευθ' ὅσσον τε πανημερίῃ γλαφυρῇ νηὺς
 ἤνυσεν, ἧ λιγύς οὗρος ἐπιπνεΐησιν ὀπισθεν.
 ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἴσας
 ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 ἐνθα μ' εἰκόσιν ἡματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οὗροι
 πνεῖοντες φαίνονθ' ἄλιαέες, οἳ δᾷ τε νηῶν 361
 πομπῆς γίγνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 καὶ νύ κεν ἦϊα πάντα κατέφθιτο καὶ μένέ' ἀνδρῶν,
 εἰ μή τις με θεῶν ὀλοφύρατο καὶ μ' ἐδάσεν,
 Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἄλιόιο γέροντος, 365

Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστα γε θυμὸν ὄρινα,
 ἥ μ' οἶω ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἐταίρων·
 αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάσκον
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 ἡ δ' ἔμευ ἄγχι σταῖσα ἔπος φάτο φώνησέν τε, 370
 ἑνὶ πῖός εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον ἡδὲ χαλίσκων,
 ἡδὲ ἐκὼν μεθίεις καὶ τέρπειαι ἄλγεα πάσχων;
 ὥς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἐταίρων·
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον 375
 ἑκ μὲν τοι ἔρέω, ἦτις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
 ὥς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν κατερύκομαι, ἀλλὰ νῦ μέλλω
 ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ — θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν —
 ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου, 380
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα·
 ὥς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
 ἑτοίγάρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 πωλεῖται τις δεῦρο γέρον ἄλιος νημερτῆς,
 ἀθάνατος Πρωτεύς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης 385
 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 τὸν δέ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἡδὲ τεκέσθαι.
 τόν γ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα. 390
 καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διοτρεφες, αἶ κ' ἐθέλῃσθαι,
 ὅττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
 οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε·
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 αὐτῇ νῦν φράζεω σὺ λόχον θείοιο γέροντος, 395
 μή πῶς με προῖδων ἡδὲ προδαεὶς ἀλέγῃται·
 ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι·

ὥς ἐφάμην, ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων
 'τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκη, 400
 τῆμος ἄρ' ἐξ ἀλὸς εἴσι γέρον ἄλιος νημερτῆς
 πνοιῇ ὑπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὴ καλυφθεῖς,
 ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
 ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης
 ἀθρόαι εὐδουσιν, πολίης ἁλὸς ἐξαναδῦσαι, 405
 πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὁδμήν.
 ἐνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν,
 εὐνάσω ἐξεῖης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἐταίρους
 τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσσέλμοισιν ἄριστοι.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφῶϊα τοῖο γέροντος. 410
 φῶκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·
 αὐτὰρ ἐπὶ πᾶσας πεμπάσσεται ἡδὲ ἰδηται,
 λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὥς πῶεσι μῆλων.
 τὸν μὲν ἐπὶ πρῶτα κατευνηθέντα ἰδησθε,
 καὶ τότε ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε, 415
 αὐτῷ δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσος ἐπὶ γαῖαν
 ἐρπετὰ γίγνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαῖς πῦρ·
 ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλον τε πιέζειν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δῆ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν, 420
 τοῖος ἐὼν οἶόν κε κατευνηθέντα ἰδησθε,
 καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαί τε γέροντα,
 ἥρως, εἶρεσθαι δὲ θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόεντα·
 ὥς εἰποῦς ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα. 425
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἥϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαι,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·

δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 430

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
ἦῖα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἐταίρους
τρεις ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.

Τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
τέσσαρα φωκῶν ἐκ πόντου δέρματ' ἐνεικεν. 436

πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάσας ἄλῃησιν
ἦστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς·
ἐξείης δ' εὐνῆσε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω. 440

ἔνθα κεν αἰνότητος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
φωκῶν ἀλιοτρεφῶν ὀλοώτατος ὁδμή.

τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κῆτεϊ κοιμηθείη;
ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
ἄμβροσίνην ὑπὸ ῥῖνα ἐκάστω θῆκε φέρουσα 445

ἥδ' ὃν μάλα πνείουσαν, ὅλεσσε δὲ κήτεος ὁδμήν.

πᾶσαν δ' ἡοίην μένομεν τετληότι θυμῷ·
φῶκαι δ' ἐξ ἀλὸς ἦλθον ἀολλέες. αἶ μὲν ἔπειτα
ἐξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

ἔνδιος δ' ὁ γέρον ἦλθ' ἐξ ἀλὸς, εὖρε δὲ φώκας 450
ζατρεφέας, πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.

ἐν δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ᾧσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.

ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρον δολίης ἐπελήθετο τέχνης, 455

ἀλλ' ἦτοι πρῶτιστα λέων γένετ', ἡϋγένειος,
αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ἥδὲ μέγας σὺς·
γίγνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.

ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάξ' ὁ γέρον ὀλοφώϊα εἰδώς, 460

καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν

‘τίς νύ τοι, Ἀτρεΐος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
 ὄφρα μ’ ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χορή;
 ὥς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 ‘οἶσθα, γέρον — τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγο-
 ρεύεις; — 465

ὥς δὴ δῆθ’ ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἐνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ — θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν —
 ὅστις μ’ ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
 νόστον θ’, ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.’ 470
 ὥς ἐφάμην, ὁ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμειβόμενος προσέειπεν,
 ‘ἀλλὰ μάλ’ ὥφελλες Διὶ τ’ ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
 ῥέξας ἱερὰ κάλ’ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
 σὴν ἐς πατρίδ’ ἴκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ’ ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι 475
 οἶκον ἐνκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 πρὶν γ’ ὅτ’ ἂν Αἰγύπτιοι, διπετέος ποταμοῖο,
 αὐτίς ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξῃς θ’ ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
 καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ, ἣν σὺ μενοινᾷς.’ 480
 ὥς ἔφατ’, αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὔνεκά μ’ αὐτίς ἄνωγεν ἐπ’ ἡεροειδέα πόντον
 Αἰγυπτόνδ’ ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 ‘ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὥς σὺ κελεύεις. 485
 ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἢ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ,
 οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 ἢ τίς ὦλετ’ ὀλέθρῳ ἀδενκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
 ἢ ἐ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπευσεν.’ 490
 ὥς ἐφάμην, ὁ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμειβόμενος προσέειπεν
 ‘Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χορή

ἰδμεναι, οὐδὲ δαῖναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
 δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύθῃαι.
 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο· 495
 ἄρχοι δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα.
 εἷς δ' ἔτι πον ζῶος κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμῃ δολιχηρέτοισιν.
 Γυρῆσιν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε 500
 πέτρησιν μεγάλῃσι, καὶ ἔξεσάωσε θαλάσσης·
 καὶ νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνη,
 εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἄασθη·
 φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος· 505
 αὐτίκ' ἔπειτα τρίαينαν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἤλασε Γυραῖην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
 τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἄασθη·
 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρουνα κυμαίνοντα. 510
 [ὥς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἄλμυρον ὕδωρ.]
 σὺς δὲ πον ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἧδ' ὑπάλυσεν
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺν
 ἵξεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα 515
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα,
 ἄγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δῶματα ναῖε Θυέστης
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε ἔναιε Θυεστιάδης Αἰγισθος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κειῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπῆμων,
 ἄψ δὲ θεοὶ οὗρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο, 520
 ἦτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἵης,
 καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἶδε γαῖαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὅν ῥα καθεῖσεν

Αἰγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν 525
 χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
 μὴ ἔλάθοι παριῶν, μνήσαιο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δῶματα ποιμένι λαῶν.
 αὐτίκα δ' Αἰγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
 κρινάμενος κατὰ δῆμον εἰκόσι φῶτας ἀρίστους 530
 εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
 τὸν δ' οὐκ εἰδότες ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
 δειπνίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. 535
 οὐδέ τις Ἀτρεΐδew ἐτάρων λίπεθ' οἳ οἱ ἔποντο,
 οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάρουσιν.
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλου ἥτορ,
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἡελίοιο. 540
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
 δὴ τότε με προσέειπε γέρον ἄλιος νημερτῆς
 μηκέτι, Ἀτρεΐος υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
 κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δῆομεν· ἀλλὰ τάχιστα
 πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι. 545
 ἢ γάρ μιν ζῶόν γε κινήσεται, ἢ κεν Ὀρέστης
 κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσῃς.
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοι κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 αὐτίς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ. ἰάνθη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων· 550
 'τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 ὅστις ἐτι ζῶὸς κατερύκεται εὐρὲι πόντῳ
 [ἦε θανών· ἐθέλω δὲ, καὶ ἀχνυμένός περ. ἀκοῦσαι].'
 ὥς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
 'υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων· 555
 τὸν δ' ἶδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,

Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. 560
 σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφεὺς ὦ Μενέλαε.
 Ἄρχει ἐν ἵπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
 ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλύσιον πεδῖον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμπουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
 τῇ περ ῥῆϊστη βιοτῇ πέλει ἀνθρώποισιν· 565
 οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς οὔτε ποτ' ὕμβρος,
 ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνεύοντας ἀήτας
 Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
 οὔνεκ' ἔχεις Ἑλένην καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἐσσι.
 ὥς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα. 570
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ἦϊα, πολλὰ δέ μοι κραδίῃ πόρφυρε κιόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἡδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἥλυθεν ἄμβροσὴ νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 575
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἴστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηυσὶν ἐΐσης·
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 580
 ἅψ δ' εἰς Αἰγύπτιοι, διυπετέος ποταμοῖο,
 στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσας ἐκατόμβας,
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπανσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
 χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἴν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην, δίδοσαν δέ μοι οὐρου 585
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἑμοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται·

καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐϋξοον· αὐτὰρ ἔπειτα 590
 δώσω καλὸν ἄλειςον, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν
 ἀθανάτοισι, ἐμέθεν μεμνημένος ἥματα πάντα.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
 „Ἀτρεΐδη, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυνκε.
 καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοίγ' ἀνεχοίμην 595
 ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος οὐδὲ τοκῆων·
 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέη· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
 δῶρον δ' ὅτι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω· 600
 ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
 εὐρέος, ᾧ ἐνὶ μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον
 πυροὶ τε ξειαί τ' ἡδ' εὐρυφυῆς κρεῖ λευκόν.
 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἄρ' δρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμών· 605
 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱποβοτόιο.
 οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
 αἷθ' ἀλλ' κεκλίεται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν. 610

„Αἵματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
 δώρων δ', ὅσς' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ 615
 ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·
 ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
 κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι “

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 620

[δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.
οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
ὥς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο,]
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεῆος μεγάροιο 625
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδῆς,
ἄρχοι μνηστήρων, ἄρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν 630
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν
„Ἀντίνο'. ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἥε καὶ οὐκί,
ὅπποτε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος;
νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς
Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι 635
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
ἄδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασάιμην.“
Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηληϊόν, ἀλλὰ πού αὐτοῦ
ἄγρῳν ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἥε συβώτῃ. 640
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
„νημερτές μοι ἐνίσπε, πότ' ὥχετο καὶ τίνες αὐτῷ
κοῦροι ἔποντ'; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἢ εἰοὶ αὐτοῦ
θῆτές τε δμῳές τε; δύνατό κε καὶ τὸ τελέεσαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ. 645
ἢ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
ἥε ἐκὼν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ.“
Τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ἠΐδα
„αὐτὸς ἐκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
ὅππότε' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ 650
αἰτίζῃ; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἶη.
κοῦροι δ' οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,

οἳ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἄρχον ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
 Μέντορα, ἧς θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἑώκει.
 ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον 655
 χθιζὸν ὑπηοῖον· τότε δ' ἔμβη νηϊ Πύλονδε.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρὸς,
 τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς 660
 [ἄχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην.]

„ὦ πόποι, ἧ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτῶς, 665
 νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
 ἄρξει καὶ προτέρῳ κακὸν ἐμμεναι· ἀλλὰ οἷ αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἵκοσ' ἐταίρους,
 ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω 670
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 ὥς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον·
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος 675
 μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμενον·
 κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
 αὐλῆς ἐκτὸς ἑών· οἳ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
 τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια 680

„Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
 ἧ εἰπέμεναι δμῳῇσιν Ὀδυσσῆος θεῖοιο
 ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς θαῖτα πένεσθαι;
 μὴ μνηστεύσαντες μῆδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες

ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν. 685
οἱ θάμ' ἀγριόρομοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες εἶοντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαΐσιον οὔτε τι εἰπὼν 690
ἐν δῆμῳ· ἦτ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων·

ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν. ἄλλον κε φιλοίῃ.
κεῖνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ αἰεκέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.“ 695

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
„αἶ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἶη.
ἀλλὰ πολὺν μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάσσι κατακτάμεν ὃξεί χαλκῷ 700
οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
εἰς Πύλον ἡγαθήν ἣδ' εἰς Λακεδαίμονα διῖαν.“

Ὡς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὅσσε
δακρυόφι πληῖσθην, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. 705
ὁψὲ δὲ δὴ μιν ἐπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν

„Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ
νῆων ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἶθ' ἄλως ἵπποι
ἀνδράσι γίνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρῇν.
ἦ ἵνα μῆδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;“ 710

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
„οὐκ οἶδ' εἰ τίς μιν θεὸς ὥρορεν, ἥε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἵμεν εἰς Πύλον, ὅφρα πύθῃται
πατρὸς ἐοῦ ἢ νόστον, ἢ ὄντινα πότμον ἐπέδπεν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος. 715
τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

δίφρῳ ἐφέξεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἑόντων,
 ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἵξε πολυκμήτου θαλάμοιο
 οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί. 720
 τῆς δ' ἀδινὸν γοῶσα μετηγύδα Πηνελόπεια

„Κλῦτε, φίλοι· περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγ' ἔδωκεν
 ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο,
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 725
 [ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον
 Ἄργος.]

νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρεῖσαντο θύελλαι
 ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὀρμηθέντος ἄκουσα.
 σχέτλιαί, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη
 ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ, 730
 ὁππότε κείνος ἔβη κοίλῃν ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
 τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
 ἢ κέ με τεθνηυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
 ἀλλὰ τις ὀτρηνῶς Λολίον καλέσειε γέροντα, 735
 δμῷ ἔμῳ, ὃν μοι ἔδωκε πατήρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
 καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὅφρα τάχιστα
 Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεξόμενος καταλέξῃ,
 εἰ δὴ πού τινα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας
 ἐξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἱ μεμάασιν 740
 ὃν καὶ Ὀδυσσεὺς φθῆσαι γόνον ἀντιθέοιο.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια
 „νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατὰκτανε νηλεὲς χαλκῷ,
 ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.
 ἥδε' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὅσ' ἐκέλευεν, 745
 σῖτον καὶ μέθυ ἠδὲ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον
 μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι

ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
ὥς ἂν μὴ κλαίονσα κατὰ χροῶα καλὸν ἰάπτης.
ἀλλ' ὑδρηναιμένη, καθαρὰ χροῖ εἵμαθ' ἐλοῦσα, 750
εἰς ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
εὖχε' Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·

ἦ γάρ κεν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι.
μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γάρ οἱ ὅτω
πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιιάδαο 755
ἐχθέσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται ὅς κεν ἔχησιν
δῶματά θ' ὑπερφεῖα καὶ ἀπόπροθι πίνοντας ἀγρούς.“

Ὡς φάτο, τῆς δ' εὔνησε γόον, σκέθε δ' ὅσσε γόοιο.
ἦ δ' ὑδρηναιμένη, καθαρὰ χροῖ εἵμαθ' ἐλοῦσα,
εἰς ὑπερῶ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν, 760
ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέφ, ἡρᾶτο δ' Ἀθήνη

„Κλυθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
εἵποτε τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
ἦ βοὸς ἦ ὄϊος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηεν,
τῶν νῦν μοι μνηῆσαι, καί μοι φίλον νῆα σάωσον, 765
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.“

Ὡς εἰποῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκυόεντα·
ὦδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·

„Ἡ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασιλεία 770
ἀρτύει, οὐδέ τι οἶδεν ὅ οἱ φόνος νῆϊ τέτυκται.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
πάντας ὁμῶς, μή πού τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω. 775
ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.“

Ὡς εἰπὼν ἐκρίνατ' εἴκοσι φῶτας ἀρίστους,
βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

νηα μὲν οὖν πάμπρωτον ἄλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν, 780
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,
 ἡρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν
 [πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·]
 τεύχεα δέ σφ' ἥνειακον ὑπέρθυμοι θεράποντες.
 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὥρμισαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοί· 785
 ἐνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.

Ἡ δ' ὑπερωῖω αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
 κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος,
 ὀρμαίνουσ' εἰ οἱ θάνατον φύγοι νιὸς ἀμύμων,
 ἢ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείῃ. 790
 ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ
 δείσας, ὅπποτε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσιν,
 τόσσα μιν ὀρμαίνουσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·
 εὖδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθην δέ οἱ ἄψα πάντα.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 795
 εἰδῶλον ποιήσε, δέμας δ' ἥϊκτο γυναικί,
 Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
 τὴν Εὐμηλος ὅπυιε, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 πέμπε δέ μιν πρὸς δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
 εἴως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοόωσαν, 800
 παύσειε κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.

ἔς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Εὖδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιμημένη ἦτορ;
 οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἔῶσι θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες 805
 κλαίειν οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστιν
 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἐστιν.“

Τὴν δ' ἡμεῖβει· ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
 ἡδὺ μάλα κνώσσοις ἐν ὄνειρείῃσι πύλῃσιν,

„Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἦλυθες; οὔτι πάρος γε 810
 πωλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δῶματα ναίεις·

καί με κέλεαι πᾶνσασθαι οἷζυρος ἥδ' ὀδυνάων
πολλέων, αἶ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 815
[ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.]
νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς,
νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ' ἀγοράων.
τοῦ δ' ἡ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδυρόμαι ἥ περ ἐκείνου.
τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεΐδια μὴ τι πάθῃσιν, 820
ἣ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἔν' οἴχεται, ἣ ἐνὶ πόντῳ·
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἄμαυρόν
„θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δεΐδιθι λίην· 825
τοίῃ γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἦντε καὶ ἄλλοι
ἄνδρες ἠρήσαντο παρεστάμενοι — δύναται γάρ —
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἔλεαίρει·
ἣ νῦν με προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 830
„εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον οἷζυρόν κατάλεξον,
εἶπου ἔτι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
ἣ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀῖδαο δόμοισιν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἄμαυρόν 835
„οὐ μὲν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζῶει ὅγ' ἣ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.“

Ὡς εἰπὼν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
ἐς πνοιᾶς ἀνέμων· ἣ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσεν
κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη, 840
ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.

ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἀλλὶ πετρήεσσα,
 μεσσηγυῖς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, 845
 Ἄστερις, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 ἀμφίδυμοι· τῇ τόνγε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ὀδυσσεύως σχεδία.

Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο
 ὦρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὔτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος 5
 μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
 „Ζεῦ πάτερ ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶοντες,
 μὴ τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
 σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς·
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἵσυλα ῥέζοι, 10
 ὥς οὔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
 λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι· 15
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἐταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμῶασιν
 οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 ἐς Πύλον ἡγαθέην ἡδ' ἐς Λακεδαιμόνα δῖαν.“ 20

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,
 ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;

Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως — δύνασαι
 γάρ — 25

ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
 μνηστῆρες δ' ἐν νηϊ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.“

Ἦ δα, καὶ Ἑρμείαν, νῖδ' ὄν φίλον, ἀντίον ἠΰδα
 „Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὖτε τὰ τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·
 νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν, 30

νόστον Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·

ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίνῃ πολυδέσμου πῆματα πάσχω
 ἡματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,

Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν, 35
 οἳ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσουσιν,

πέμψουσιν δ' ἐν νηϊ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκὸν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες,

πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
 εἰπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληϊδος αἴσαν. 40

ὥς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργειφόντης.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν 45
 ἡδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.

εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·

τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.
 Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ· 50

σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῆμα λάρῃ ὄρνιθι ἰοικῶς,

ὅστε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἄλως ἀτρυγέτιο
 ἰχθῦς ἀγρώσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ·
 τῷ ἱκελος πολέεσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν, 55
 ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἥπειρόνδε
 ἦϊεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἐνὶ νύμφῃ
 ναῖεν ἐϋπλόκαμος· τὴν δ' ἐνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὁδμὴ
 κέδρου τ' εὐκεάτοιο θυοῦ τ' ἀνὰ νῆσον ὁδῶδει 60
 δαιομένων· ἡ δ' ἐνδον αἰοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
 Ἰστὸν ἐποιχομένη χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινευ.
 ὕλῃ δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόσῃ,
 κλήθρη τ' αἰγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος
 ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο, 65
 σκῶπές τ' ἱρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
 εἰνάλῃαι, τῆσίντε θαλάσσια ἔργα μέμνηεν.
 ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἡβώσῃ, τεθήλει δὲ σταφυλῆσιν·
 κροῖναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ, 70
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ Ἴου ἡδὲ σελίνου
 θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 θηήσαιο ἰδὼν καὶ τερωθείῃ φρεσὶν ἦσιν.
 ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργεϊφόντης. 75
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὸν σπέος ἦλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
 ἡγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψώ, δῖα θεάων —
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει — 80
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἐνδον ἔτετμεν,
 ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
 δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων

[πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων].
 Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ, δῖα θεάων, 85
 ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαεινῷ, σιγαλόεντι

„Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας
 αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 αὐδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. 90
 [ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.]“

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
 ἄμβροσίνης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
 αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἥραρε θυμὸν ἐδωδῇ, 95
 καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
 Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἀλμυρὸν ὕδωρ 100
 ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οὔτε θεοῖσιν
 ἱερά τε ῥέξουσι καὶ ἑξαίτους ἐκατόμβας.

ἀλλὰ μάλ' οὐπὼς ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι.
 φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι οἷζυρῶτατον ἄλλων, 105

τῶν ἀνδρῶν οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
 εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
 οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτουντο,
 ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι, 110
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῆμα πέλασσεν.]

τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα·
 οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ ἐὼς πατρίδα γαῖαν.“ 115

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἵτε θεαῖς ἀγάσθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται' ἀκοίτην. 120

ὥς μὲν ὅτ' Ὀδρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
τόφρα οἱ ἠγάσθε θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες,
ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.

ὥς δ' ὁπότε Ἰασίῳνι εὐπλόκαμος Δημήτηρ, 125

ὣ θυμῷ εἴξασα, μίγῃ φιλότῃτι καὶ εὐνῇ
νειῶ ἐνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῇτι κεραυνῷ.

ὥς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130

οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

[ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.]

τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἡδὲ ἔφασκον 135
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἥματα πάντα.

ἀλλ' ἐπεὶ οὕπως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι,
ἐρρέτω, εἰ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,

πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὔπη ἐγωγε· 140

οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης 145

„οὔτω νῦν ἀπέπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
 ἥ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
 ἦϊ', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων. 150

τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὅσσε
 δακρυόφιν τέρσσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη.

ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν λαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ· 155
 ἡματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἡϊόνεσσι καθίζων

[δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων]
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων 159

„Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
 φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασ' ἀποπέμψω.

ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν ἀρμόξεο χαλκῷ
 εὐρεῖαν σχεδίνην· ἀτὰρ ἱκρία πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
 ὑψοῦ, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον.

αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρόν 165
 ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,

εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὔρον ὅπισθεν,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαίαν ἱκῆαι,
 αἷ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 οἳ μιν φέρτεροὶ εἶσι νοῆσαι τε κρῆναι τε.“ 170

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεᾶ, τόδε μήδεαι οὐδέ τι πομπήν,
 ἥ με κέλει σχεδὶν περᾶν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι 175
 ὠκύποροι περώσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.

οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην,
 εἰ μή μοι τλαίης γε, θεᾶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψὼ, διὰ θεάων, 180
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

„Ἡ δὲ ἀλιτρός γ' ἔσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι.
ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος 185
ὄρκος δεινότητός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
μήτι σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσπ' ἂν ἐμοί περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖῶ τόσον ἴκοι·
καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ 190
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο διὰ θεάων
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχνια βαῖνε θεοῖο.
Ἴξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἡδὲ καὶ ἀνὴρ,
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη 195
Ἑρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
αὐτὴ δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύης θείοιο,
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶαι καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον. 200
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἡδὲ ποτιῆτος,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ, διὰ θεάων·

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτω δὴ οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπηξ. 205
εἶγε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἶσα
κῆδε' ἀναπλήσai, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
ἐνθάδε κ' αὐθι μένων παρ' ἐμοί τόδε δῶμα φυλάσσοις
ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμερόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον, τῆς αἶεν ἐέλδραι ἤματα πάντα. 210
οὐ μὲν θην κείνης γε χειρείων εὖχομαι εἶναι,

οὐ δέμας, οὐδὲ φυνήν, ἐπεὶ οὕτως οὐδὲ ἔοικεν
θυητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„πότνα θεᾶ, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὶς 215
πάντα μάλ', οὔνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρῃ μέγεθός τ' εἰσάντα ιδέσθαι·

ἥ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρω·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ιδέσθαι. 220

εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
τλήσομαι ἐν στήθεσσι· ἔχων ταλαπενθεῖα θυμόν·
ἥδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.“

Ὡς ἔφατ', ἥελιος δ' ἄρ' ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν· 225
ἐλθόντες δ' ἄρα τῶγε μυχῶ σπείους γλαφυροῖο
τερπέσθην φιλότῃτι, παρ' ἀλλήλοισι μένουτες.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς,
αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη, 230
λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱστῖ
καλὴν χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
καὶ τότε Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.

δῶκέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν,
χάλκεον· ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235
στειλεῖον περικαλλὲς ἐλάτνον, εὖ ἐναρηρός·

δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐϋξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήθρη τ' αἰγειρός τ', ἐλάτῃ τ' ἦν οὐρανομήκης,
αὐὰ πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. 240

αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, δῖα θεάων,

αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἦνυτο ἔργον.
εἵκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν. 245

τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ, δῖα θεάων·
τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισιν,
γόμφοισιν δ' ἄρα τήνγε καὶ ἀρμονίησιν ἄρασσεν.
ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, 250

τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
ἱκρία δὲ στήσας, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσσιν,
ποίει· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
ἐν δ' ἰστόν ποίει καὶ ἐπὶ κριον ἄρμενον αὐτῷ·
πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι. 255

φράζεε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσὺνῃσιν
κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
ἰστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, 260
μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήνγε κατεΐρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.

Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψῶ,
εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
ἐν δέ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 265
τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
οὔρου δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.

γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἰστία δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ὁ πηδάλῳ ἰθύνετο τεχνηέντως 270
ἦμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσιν,
ἣτ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,

οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο· 275
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψώ, διὰ θεάων,
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἀγχιστον πέλεν αὐτῶ· 280
 εἶσατο δ' ὥς ὅτε ῥινὸν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιὼν κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἶδεν· εἶσατο γὰρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν 285
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἄμφ' Ὀδυσῇι ἔμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσιν ἐόντος,
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἶσα
 ἐκφυγέειν μέγα πείραρ οἷζύος, ἦ μιν ἱκάνει·
 ἀλλ' ἔτι μὲν μὴν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος.“ 290

Ὡς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 χερσὶ τρῖαιναν ἐλών· πάσας δ' ὀρόθυενεν ἀέλλας
 παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 σὺν δ' Εὐρώς τε Νύτος τ' ἔπεσε Ζέφυρός τε δυσαιῆς
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων. 296
 καὶ τότε Ὀδυσσεῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν

„ὦ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μῆξιςτα γένηται;
 δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, 300
 ἦ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
 ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
 οἷοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
 παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος. 305
 τρισμάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἱ τότε ὄλοντο

Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
ὥς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἧματι τῷ ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρωῆς ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι. 310

τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.“

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίνην ἐλέλιξεν.
τῇλε δ' ἀπὸ σχεδίνης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ 315
ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἱστὸν ἔαξεν
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυ-
νάσθη

αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμῆς·
εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψώ. 321
ὁψὲ δὲ δὴ ῥ' ἀνέδν, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
ἀλλ' οὐδ' ὥς σχεδίνης ἐπελήθητο, τειρόμενός περ,
ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς, 325
ἐν μέσση δὲ καθίζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἐνθα καὶ ἐνθα.
ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
ἄμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
ὥς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἐνθα καὶ ἐνθα· 330
ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέη προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὐρὸς Ζεφύρῳ εἷξασκε διώκειν.

Τὸν δὲ ἶδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἦν βροτὸς αὐδήςεσσα,
νῦν δ' ἄλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς. 335
ἣ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
[αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης,]

ἴξε δ' ἐπὶ σχεδίῃς πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον·

„Κάμμορε, τίπτε τοι ᾧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει; 340
οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
ἀλλὰ μάλ' ᾧδ' ἔρξαι. δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεςσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι. 345
τῇ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέροιοι τανύσσαι
ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χεῖρεςσιν ἐφάψαι ἡπείροιο,
ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον
πολλὸν ἀπ' ἡπείρου. αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν, 351
αὐτὴ δ' ἄψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
αἰθυιῇ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῆμα κάλυπεν.
αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν 355
..Ὡ μοι ἐγὼ. μή τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὐτε
ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίῃς ἀποβῆναι ἀνώγει.
ἀλλὰ μάλ' οὕτω πείσομ', ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσιν
γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
ἀλλὰ μάλ' ᾧδ' ἔρξω. δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον· 360
ὅφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίῃσιν ἀρήρη,
τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην διὰ κῆμα τινάξῃ,
νῆξομ', ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.“

Εἷος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ᾧρσε δ' ἐπὶ μέγα κῆμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 366
δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν.
ὥς δ' ἄνεμος ζαῆς ἦϊων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη,

ὥς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκεδάσ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὥς ἵππον ἐλαύνων, 371
 εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.

αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,
 αὐτὸς δὲ πρηνῆς ἀλλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
 νηχέμεναι μεμαῶς· ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν

„Οὔτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλώω κατὰ πόντον,
 εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους, 380
 ἵκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν·
 ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
 παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
 ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν.
 ἕως ὅγε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη 386
 Διογενῆς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.

Ἐνθα δὴ νύκτας δύο τ' ἡματα κύματι πηγῷ
 πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἦως, 390
 καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἡδὲ γαλήνη
 ἐπλετο νηνεμίη, ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἶσιδε γαῖαν
 ὃξὺ μάλα προῖδων, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπᾶσιος βίोटος παίδεσσι φανήη
 πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κῆται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων, 395
 δηρὸν τηκόμενος, στυγερός δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
 ἀσπᾶσιον δ' ἄρα τόνγε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
 ὥς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἰείσατο γαῖα καὶ ὕλη,
 νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400
 καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης -

ῥόχθει γὰρ μέγα κῆμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
 δεινὸν ἐρευνόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλὸς ἄχνη·
 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε - 405
 καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν

„ὦ μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τότε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα,
 ἔκβασις οὐπη φαίνεθ' ἄλὸς πολιοῖο θύραζε· 410
 ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῆμα
 βέβρουχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
 ἀγκιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐπὼς ἔστι πόδεςσιν
 στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
 μή πῶς μ' ἐκβαίνοντα βάλη λίθακι ποτὶ πέτρη 415
 κῆμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέῃ δέ μοι ἔσσεται ὄρμη.
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἣν που ἐφεύρω
 ἠΐονας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
 δεῖδω μή μ' ἐξαὐτίς ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρη βαρέα στενάχοντα, 420
 ἢ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
 ἐξ ἄλὸς, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
 οἶδα γὰρ ὥς μοι ὁδῶδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.“

Εἷος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δέ μιν μέγα κῆμα φέρε τροχηεῖαν ἐπ' ἀκτὴν. 425
 ἐνθα κ' ἀπὸ ῥινούς δρῦφθη, σὺν δ' ὅστε' ἀράχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
 τῆς ἔχετο στενάχων, εἵως μέγα κῆμα παρῆλθεν.
 καὶ τὸ μὲν ὥς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δέ μιν αὐτίς
 πλήξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ. 431
 ὥς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰν λαίγργες ἔχονται,

ὥς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ῥινοὶ ἀπέδρουφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν. 435
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπέρμορον ὦλετ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κύματος ἕξαναδὺς, τάτ' ἐρεύγεται ἥπειρόνδε,
 νῆχε παρῆξ, ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἰ που ἐφεύροι
 ἡϊόνας τε παραπληγας λιμένας τε θαλάσσης. 440
 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
 Ἴξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἰσάτο χῶρος ἄριστος,
 λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὄν κατὰ θυμόν

„Κλυῖθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολὺλλιστον δέ σ' ἰκάνω,
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς. 446

αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, ὥς καὶ ἐγὼ νῦν
 σὸν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας.
 ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι.“ 450

Ὡς φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ῥόον, ἔσχε δὲ
 κῦμα,

πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
 ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν
 χειράς τε στιβαράς· ἀλλ' γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
 ὣδε δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή 455
 ἂν στόμα τε ῥῖνός θ'· ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἀναυδός
 κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.

καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήεντα μεθῆκεν, 460
 ἅψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἴνῳ
 δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
 σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ξεῖδωρον ἄρουραν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν

„ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
 εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω, 466
 μή μ' ἄμυδις στίβῃ τε κακῇ καὶ θῆλυς ἐέρσῃ
 ἐξ ὀλιγηπελίνης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
 αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἡῶθι πρό.
 εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην 470
 θάμνοις ἐν πυκνοῖσι καταδράθω, εἰ με μεθείη
 ῥῆγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
 δεῖδω μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.“

Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
 βῆ δ' ἱμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν 475
 ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
 ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.
 τοὺς μὲν ἄρ' οὗτ' ἀνέμων διάει μένος ὕγρον ἀέντων,
 οὔτε ποτ' ἡέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 οὔτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ 480
 ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 δύσετ'. ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
 εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥλιθα πολλή,
 ὅσσον τ' ἡὲ δύω ἡὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
 ὥρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι. 485
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 ὥς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρουσε μελαίνῃ
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 σπέρμα πυρὸς σῶζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔῃ, 490
 ὥς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ, ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

Ὅδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

“Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένο· αὐτὰρ Ἀθήνη
 βῆ δ’ ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 οἳ πρὶν μὲν ποτ’ ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Τρερεΐη,
 ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων, 5
 οἳ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
 ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
 εἶσεν δὲ Σχερίη, ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφησιτάων,
 ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ’ ἀρούρας. 10
 ἀλλ’ ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἀιδόσδε βεβήκει,
 Ἀλκίνοος δὲ τότ’ ἦρχε, θεῶν ἄπο μῆδεα εἰδώς.
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
 βῆ δ’ ἵμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη 15
 κοιμᾷτ’ ἀθανάτησι φυνὴν καὶ εἶδος ὁμοίη.
 Ναυσικία, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 παρ δὲ δύ’ ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖν ἐκάτερθε· θύραι δ’ ἐπέκειντο φαιναί.
 ἡ δ’ ἀνέμου ὥς πνοιῇ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης, 20
 στῇ δ’ ἄρ’ ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρη ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
 ἥ οἱ ὁμηλικὴ μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
 τῇ μιν εἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „Ναυσικία, τί νύ σ’ ὦδε μεθήμενα γείνατο μήτηρ;
 εἶματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα, 26

σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν, ἵνα χορὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἔννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἷ κέ σ' ἄγονται.
 ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
 ἔσθλη, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. 30
 ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσai ἅμ' ἦοι φαινομένηφιν·
 καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἔσομαι, ὄφρα τάχιστα
 ἐντύνει, ἐπεὶ οὔτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσειαι·
 ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἔστι καὶ αὐτῇ. 35
 ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
 ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσιν
 ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
 καὶ δὲ σοὶ ᾧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἢ ἐ πόδεσσιν
 ἔρχεσθαι· πολλὸν γάρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόλῃος. 40
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Οὐλύμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
 δεύεται οὔτε χιὼν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ' αἶθρη
 πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη. 45
 τῷ ἔνι τέρονται μάκαρες θεοὶ ἥματα πάντα.
 ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.
 Αὐτίκα δ' Ἡὼς ἦλθεν εὐθρόνος, ἥ μιν ἐγείρεν
 Ναυσικιάαν εὐπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
 βῆ δ' ἵμεναι κατὰ δῶμαθ', ἵν' ἀγγείλῃε τοκεῦσιν, 50
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κινήσατο δ' ἔνδον εἶοντας.
 ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 ἡλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θυόραξε
 ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
 ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγανοί. 55
 ἡ δὲ μάλ' ἄγχι σιᾶσα φίλον πατέρα προσέειπεν
 „Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
 ὑψηλὴν εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι

ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι ῥερυπώμενα κεῖται;
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔοντα 60
 βουλὰς βουλευεῖν καθαρὰ χροῖ εἵματ' ἔχοντα.
 πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
 οἱ δὲ ὅπυιόντες, τρεῖς δ' ἡϊθεοὶ θαλέθοντες·
 οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες 64
 ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.

Ὡς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξουομῆναι
 πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ
 „Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
 ἔρχεν· ἄτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
 ὑψηλὴν εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἄραρυϊαν.“ 70

Ὡς εἰπὼν δμῶεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ἐπίθοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχὸν ἡμιονεῖην
 ὦπλεον, ἡμιόνους θ' ὕπαγον ξεῦζάν θ' ὑπ' ἀπήνη·
 κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινὴν.
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ' ἀπήνη, 75
 μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
 παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ – κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης –
 δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
 εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν. 80
 ἥ δ' ἔλαβεν μᾶστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνουιν·
 αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτὴν,
 οὐκ οἶην, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἴκοντο, 85
 ἐνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺν δ' ὕδωρ
 καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι,
 ἐνθ' αἶγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
 καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
 τρώγειν ἄγρωστιν μελιθδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης 90

εἴματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
 στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάρθηράν τε ῥύπα πάντα,
 ἐξεΐης πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλδος, ἥχι μάλιστα
 λαΐγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. 95
 αἱ δὲ λοεσδάμεναι καὶ χρυσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
 δεῖπνον ἔπειθ' εἶλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 εἴματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτὴ,
 σφαίρῃ ταίγ' ἄρ' ἔπαιζον. ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
 τῇσι δὲ Νανσιζάα λευκώλενος ἦρχετο μολπῆς. 101
 οἷη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
 ἢ κατὰ Τηϋγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
 τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείης ἐλάφοισιν·
 τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 105
 ἄγρονόμοι παῖζουσιν· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
 πασάων δ' ὑπὲρ ἦγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
 ῥεῖά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
 ὥς ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι 110
 ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἴματα καλὰ,
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥς Ὀδυσσεὺς ἔγροιο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
 ἢ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
 σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια· 115
 ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνη.
 αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσαν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσ-
 σεὺς,
 ἐξόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαίαν ἰκάνω;
 ἦ ῥ' οἷγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 120
 ἦὲ φιλόξεينوι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;

ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτῇ,
 νυμφάων, αἱ ἔχουσ' ὀρέων αἰπρινὰ κάρηνα
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.

ἢ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν ἀνδρῆντων; 125
 ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἡδὲ ἴδωμαι.“

Ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο διὸς Ὀδυσσεὺς,
 ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χοροῖ μῆδεα φωτός.
 βῆ δ' ἵμεν ὥστε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλλὰ πεποιθὼς,
 ὅστ' εἶδ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὅσσε 131
 δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσὶ μετέρχεται ἢ ὅτεσσιν
 ἢ μετ' ἀγροτέρως ἐλάφους· κέλεται δέ εἰ γαστήρ
 μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 ὡς Ὀδυσσεὺς κούρησιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλεν 135
 μίξεσθαι, γυμνὸς περ ἐὼν· χρεῖ᾽ ἰκανεν.
 σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἄλμῃ.
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἡϊόνας προὔχουσας·
 οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυνίῳν. 140
 στῇ δ' ἅντα σχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς,
 ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην.
 ἢ αὕτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν
 [λίσσοιτ', εἰ δεῖξειε πόλιν καὶ εἵματα δοίῃ].

ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 145
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν,
 μή οἱ γούνα λαβόντι χολώσαιο φρένα κούρη.
 αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·

„Γουνουμαί σε, ἄνασσα· θεὸς νύ τις ἢ βροτός
 ἔσσι;

εἰ μὲν τις θεὸς ἔσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 150
 Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 εἰδὸς τε μέγεθος τε φυὴν τ' ἄγχιστα εἶσκω·

εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν,
 τρισμακάρες μὲν σοίγε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 τρισμακάρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
 αἶεν ἔυφροσύνησιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο, 156
 λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
 καῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
 ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἶκόνδ' ἀγάγεται.
 οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν, 160
 οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Ἀήλω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
 φοῖνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα -
 ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαὸς
 τὴν ὁδὸν ἧ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσσεσθαι -
 ὥς δ' αὖτως καὶ κεῖνο ἰδὼν ἔτεθήπεα θυμῷ 166
 δῆν, ἐπεὶ οὐπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρου γαίης.
 ὥς σε, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε δεῖδιδά τ' αἰνῶς
 γούνων ἄψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἶνοπα πόντον· 170
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμ' ἐφόρει κραιπναί τε θύελλαι
 νήσου ἀπ' Ὀγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὄφρα τί πον καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἶω
 παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσιν πάροιθεν.
 ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε· σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἐς πρώτην ἰκόμεν, τῶν δ' ἄλλων οὔτινα οἶδα 176
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 ἄστν δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἰ τί πον εἴλυμα σπαίρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾶς, 180
 ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
 ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦγε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον
 ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν, 184

χάρματα δ' εὐμενέτησι· μάλιστα δέ τ' ἐκλυον αὐτοί·⁶

Τὸν δ' αὖ Ναυσικὰς λευκώλενος ἀντίον ἤϋδα
 „ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας –
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστῳ· 189
 καὶ που σοὶ τάγ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμψης –
 νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
 οὔτ' οὔν ἐσθῆτος δευήσεται οὔτε τευ ἄλλου,
 ὣν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.

ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.

Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν, 195
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.“

Ἥ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσεν
 „στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
 ἢ μὴ πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν; 200
 οὐκ ἔσθ' οὔτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
 δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. 205
 ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
 τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.

ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρωσὶν τε πόσιν τε, 209
 λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ. ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.“

“Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν,
 καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὥς ἐκέλευσεν
 Ναυσικὰς, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·

παρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔθηκαν,
 δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον, 215
 ἥνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσιν.

δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα διὸς Ὀδυσσεύς
 „Ἀμφίπολοι, στήθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὅφρ' ἐγὼ
 αὐτὸς

ἄλμην ὥμουιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
 χρύσομαι· ἧ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή. 220
 ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 γυμνοῦσθαι κούρησιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα
 κούρη.

αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροά νίξετο διὸς Ὀδυσσεύς
 ἄλμην, ἧ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὥμους· 225

ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηκεν ἄλὸς χυρὸν ἀτρυγέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσσαθ' ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς,
 τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα. καὶ δὲ κάρητος 230
 οὐλᾶς ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίᾳς.

ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
 ἰδρὺς, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
 ὥς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὥμοις. 235
 ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.

δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα
 „Κλυτέ μεν. ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὅφρα τι εἶπω.
 οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν, 240
 Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν·
 πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι αἰκέλιος δέατ' εἶναι,
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

αἶ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἶη
 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνεν. 245
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε.“

Ὡς ἔφαθ', αἶ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύουν ἦδ' ἐπί-
θοντο,

παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ ἔθεσαν βρωσίν τε πόσιν τε.
ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
ἄρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος. 250

Αὐτὰρ Ναυσικαά λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
εἴματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
ξεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἃν δ' ἔβη αὐτή.
ὥτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 254

„Ὅρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἵμεν, ὄφρα σε πέμψω
πατρός ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι
πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγρούς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων, 259
τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν
καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν ἦν πέρι πύργος
ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόληος,
λεπτὴ δ' εἰσίδυμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
εἰρύναται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστη. 265
ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσιδῆϊον ἀμφίς.
ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.

ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
πείσματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἔρετμά.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φάρετρο. 270

ἀλλ' ἴστοι καὶ ἔρετμά νεῶν καὶ νῆες εἴῃσαι,
ἦσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν,
τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μὴ τις ὀπίσσω
μωμεύῃ – μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον –
καί νύ τις ὧδ' εἶπησι κακώτερος ἀντιβολήσας 275

τίς δ' ὅδε Ναυσικαά ἔπεται καλός τε μέγας τε
ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.

ἢ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς
 ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὔτινες ἐγγύθεν εἰσὶν·
 ἢ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν 280
 οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἥματα πάντα.
 βέλτερον, εἰ καὐτὴ περ ἐποιχομένη πόσιν εὖρεν
 ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας. τοὶ μιν μυῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί·
 ὥς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' οὐεῖδεα ταῦτα γένοιτο. 285
 καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἣτις τοιαῦτά γε ῥέξοι,
 ἣτ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς εὐντων
 ἀνδράσι μίσγεται πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
 ξεῖνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο. 290
 δῆεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
 αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λαιμών·
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεσταλυῖά τ' ἀλωή,
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
 ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς 295
 ἄστυδε ἐλθῶμεν καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρὸς.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δῶματ' ἀφῆχθαι,
 καὶ τότε Φαιήκων ἵμεν ἐς πόλιν ἠδ' ἐρέεσθαι
 δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἂν πᾶς ἠγῆσαιτο 300
 νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαιήκων. οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἦρως. ἀλλ' ὁπότ' ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλῇ,
 ὦκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
 μητέρ' ἐμήν· ἦ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἠλάκατα στρωφῶς ἀλιπόρφυρα. θαῦμα ἰδέσθαι, 306
 κίονι κεκλιμένη· δμῶαί δέ οἱ εἵατ' ὀπισθεν.
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
 τῷ ὄγε οἶνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὢς.

τὸν παραμειψάμενος μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας 310
βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδῃαι
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
[εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.] 315

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν μάλιστα φαεινῇ
ἡμιόνους· αἱ δ' ὤκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσονται πόδεσσιν.
ἡ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἐποίατο πεξοὶ
ἄμφιπολοὶ τ' Ὀδυσσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
δύσετό τ' ἡέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο 321
ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἔξετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο

„Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
νῦν δὴ πέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 326
δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτῷ δ' οὐπω φαίνεται ἐναντίη· αἶδετο γάρ ῥα
πατροκασίγνητον· ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν 330
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

Ὀδυσσεύς εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνοον.
Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κούρην δὲ προτὶ ἄστν φέρειν μένος ἡμιόουν.

ἡ δ' ὅτε δὴ οὐ πατρὸς ἀγκαλυτὰ δώμαθ' ἵκανεν,
 στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
 ἴσταντ' ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἳ ῥ' ὑπ' ἀπήνης 5
 ἡμιόνους ἔλνουν ἐσθῆτά τε ἔσφερρον εἶσω.

αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἐὼν ἦτε· δαῖτε δέ οἱ πῦρ
 γρηῦς Ἀπειραΐη, θαλαμηπόλος Εὐρουμέδουσα,
 τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
 Ἀλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὔνεκα πᾶσιν 10
 Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὥς δῆμος ἄκουεν·
 ἡ τρέφε Νausικᾶαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
 ἡ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἶσω δόρπον ἐκόσμει.

Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἵμεν· αὐτὰρ
 Ἀθήνη

πολλὴν ἡέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ, 15
 μὴ τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
 κερτομέοι τ' ἐπέσσει καὶ ἐξερέοιθ' ὅτις εἴη.

ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἑραννὴν,
 ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ. 20

στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο διὸς Ὀδυσσεύς

„ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
 Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
 καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα 25
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὃν με κελεύεις
 δεῖξω, ἐπεὶ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.

ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω· 30
 μηδὲ τίς ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.

οὐ γὰρ ξεῖνους οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
 οἳδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὃς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ.

νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείησιν
λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεὶ σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων·
τῶν νέες ὠκεῖαι ὥσκι περὸν ἦε νόημα.“ 36

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἱχνία βαίνει θεοῖο.
τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
ἐρχόμενον κατὰ ἄστνυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη 40
εἶα εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
θανύμαξεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας εἴσας
αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγοράς καὶ τείχεα μακρὰ
ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι. 45
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγκλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

„Οὗτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὃν με κελεύεις
πεφραδέμεν· δῆεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας,
δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδέ τι θυμῷ 50
τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
ἐργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσσαι ἐν μεγάροισιν·
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκῆων
τῶν αὐτῶν οἵπερ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα. 55

Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν.
ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτὸς,
τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα 61
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἀνασθεν·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινόον τε.
τὸν μὲν ἄκουρον ἔοντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα 65

Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσας ἄκοιτιν,
 καί μιν ἔτισ' ὥς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἴκον ἔχουσιν.
 ὥς κείνη περὶ κῆρι τετίμηται τε καὶ ἔστιν
 ἔκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο 70
 καὶ λαῶν, οἳ μὲν ἴα θεὸν ὥς εἰσορόωντες
 δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστυ.
 οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ·
 οἷσιν τ' εὖ φρονέησι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
 εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ, 75
 ἔλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἴκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινὴν,
 ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγνιαν Ἀθήνην, 80
 δῦνε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀλκινόου πρὸς δῶματ' ἱε κλυτὰ· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ὦρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι.
 ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἡὲ σελήνης
 δῶμα κάθ' ὑπερεφές μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. 85
 χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέατ' ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
 χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
 σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκῷ ἕστασαν οὐδῶ,
 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῇ δὲ κορῶνῃ. 90
 χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρωσ ἡμᾶτα πάντα.
 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἐνθα καὶ ἐνθα, 95
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερὲς, ἐνθ' ἐνὶ πέπλοι
 λεπτοὶ εὐνῆητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.

ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἐδριόωντο
 πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
 χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν 100
 ἕστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
 φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσιν.
 πεντήκοντα δέ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναιῖκες
 αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μῆλοπα καρπὸν,
 αἱ δ' ἱστοὺς ὑφώσι καὶ ἡλάκατα στρωφῶσιν 105
 ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
 καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
 ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἱδριες ἀνδρῶν
 νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὥς δὲ γυναιῖκες
 ἱστὸν τεχνῆσαι· πέρι γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη 110
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἑσθλὰς.
 ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄρχι θυράων
 τετράγυος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
 ὄγχηαι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι 115
 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
 τάων οὐποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
 χείματος οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρίῃ πνείουςα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 ὄγχην ἐπ' ὄγχην γηράσκει. μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ, 120
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 ἔνθα δέ οἱ πολὺκαρπος ἄλωη ἐρριζῶται,
 τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
 τέρσεται ἡελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγῶσιν,
 ἄλλας δὲ τραπέουσιν· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν 125
 ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νεύατον ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανώσας·
 ἐν δὲ δύῳ κρήναι ἥ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα

σκιδναι, ἡ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησιν 130
 πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ἔνθα σταῖς θηεῖτο πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω. 135
 εὖρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεπάεσσιν εὐσκόπῳ Ἀργειφόντῃ,
 ᾧ πυμάτῳ σπένδεδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 πολλὴν ἡέρ' ἔχων, ἣν οἱ περίχευεν Ἀθήνη, 140
 ὄφρ' ἴκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
 καὶ τότε δῆ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἄηρ.
 οἱ δ' ἄνερ ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες,
 θαύμαζον δ' ορόωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς

„Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο, 146
 σὸν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας,
 τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
 ζῶέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν. 150
 αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
 θᾶσσον, ἐπειδὴ δητὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχω.“

Ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν
 παρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος, 155
 ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν
 καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλὰ τε εἰδώς·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Ἀλκίνο', οὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἔοικεν,
 ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν· 160
 οἶδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.

ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου
εἶσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ· 165
δόρπον δὲ ξείνῳ ταμὶν δότῳ ἐνδον ἐόντων.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
χειρὸς ἐλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
ᾤρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε φαινοῦ,
νιδὼν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα, 170
ὅς οἱ πλησίον ἴξε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σίτον δ' αἰδοίῃ ταμὶν παρέθηκε φέρουσα, 175
εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο

„Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νείμω
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ 180
σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.“

Ὡς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίονα.
νώμῃσεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιὼν θ' ὅσον ἥθελε θυμὸς,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 185

„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοιτες,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείμετε οἴκαδ' ἰόντες·
ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιν 190
ῥέξομεν ἱερὰ καλὰ, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξείνος ἄνευσθε πόνου καὶ ἀνίης
πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαίαν ἵκηται

χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστὶν,
 μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσιν 195
 πρὶν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται ἅσσα οἱ Αἴσα κατὰ Κλωθῆς τε βαρεῖαι
 γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
 ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται. 200
 αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἑναργεῖς
 ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἐκατόμβας,
 δαίνυνται τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῦθος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
 οὔτι κατακρύπτουσιν, ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν, 205
 ὥσπερ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „Ἀλκίνο', ἄλλο τί μοι μελέτω φρεσὶν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὖρυν ἔχουσιν,
 οὐ δέμας οὐδὲ φυὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν· 210
 οὔστινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας οὔζυν
 ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσώσαιμην.
 καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
 ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορυπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ· 215
 οὐ γὰρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἦτ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
 καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσὶν, ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
 ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων 220
 ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
 ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθαι ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,
 ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτορης,
 καίπερ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
 κτῆσιν ἐμὴν, δμῳᾶς τε καὶ ὑπερφεῖς μέγα δῶμα.“ 225

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἢ δ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 οἱ μὲν κακκείουτες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς, 230
 παρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς
 ἦσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἦρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἴματ' ἰδοῦσα
 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτῇ τεύξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν· 235
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν;
 οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ἄσχαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεύσαι 241
 κῆδε', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες·
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾷς.
 Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἀλὶ κεῖται,
 ἔνθα μὲν Ἀτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ, 245
 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
 μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἦγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 250
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης
 ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψώ
 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ με λαβοῦσα 255
 ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἡδὲ ἔφασκεν
 θῆσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἥματα πάντα·

ἀλλ' ἐμὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι·ν ἐπειθεν.]
 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
 δάκρυσι δεύεσκον, τὰ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ· 260
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδόάτ' οἱ ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι
 Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἣ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 σῆτον καὶ μέθυ ἡδὺν, καὶ ἄμβροτα εἵματα ἔσσειν, 265
 οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 ἐπτά δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἡματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
 δυσμόρῳ· ἥ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι οἴξυι 270
 πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθα,
 ὥρηνεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα
 εἶα ἐπὶ σχεδὴς ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
 τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγώ γε 275
 νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον. ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσῳ,
 πέτρῃς πρὸς μέγαλῃσι βαλὼν καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ·
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, εἶος ἐπῆλθον 280
 εἰς ποταμὸν, τῇ δὴ μοι εἰείσατο χῶρος ἄριστος,
 λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἄμβροσίῃ νύξ
 ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διπτετός ποταμοῖο
 ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα 285
 ἡφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρουνα χεῦεν.
 ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 εὖδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἧῶ καὶ μέσον ἡμαρ·
 δύσετό τ' ἡέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.

ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς 290
 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκυῖα θεῆσιν.

τὴν ἰκέτευσ'· ἥ δ' οὔτι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
 ὥς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.

ἥ μοι σῆτον ἔδωκεν ἄλις ἥδ' αἰθοπα οἶνον, 295
 καὶ λουῖσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν.
 ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
 „ξεῖν', ἦτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν
 παῖς ἐμῇ, οὔνεκά σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν 300
 ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρῶτην ἰκέτευσας.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ἦρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύνονα νείκεε κούρην·
 ἥ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεισθαι·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δεισας αἰσχυνόμενός τε, 305
 μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισχύσσαιτο ἰδόντι·

δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
 „ξεῖν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἵσιμα πάντα. 310
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος ἐὼν οἴός ἐσσι, τὰ τε φρονέων ἅτ' ἐγὼ περ.
 παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
 αὐθι μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
 εἰ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει 315
 Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.

πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς,
 αὐριοιόν ἔς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνω
 λέξῃαι, οἱ δ' ἐλώωσι γαλήνην, ὅφρ' ἂν ἵκηαι
 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἰ πού τοι φίλον ἐστίν, 320
 εἶπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' Εὐβοίῃς,

τῆνπερ τηλοτάτῳ φάσ' ἔμμεναι οἳ μιν ἴδοντο
 λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
 ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαιήϊον υἱόν.
 καὶ μὲν οἳ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν 325
 ἥματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
 εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσσον ἄριστα
 νῆες ἔμαί καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῶ.“

“Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς,
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν· 330

„Ζεῦ πάτερ, αἰθ' ὅσα εἶπε τελευτήσκειν ἅπαντα
 Ἀλκίνοος· τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν
 ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκθίμην.“

“Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν 335
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαῖνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἑσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσai, 340
 ὦτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·

„Ὅρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποιήται δέ τοι εὐνή.“
 ὥς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν εἰσατο κοιμηθῆναι.
 ὥς ὁ μὲν ἐνθα καθεῦθε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς
 τροητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ· 345
 Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 παρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

Ὅδυσσέως σύστασις πρὸς Φαίακας.

⁵ Ἡμους δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦροντ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
 ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
 τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 Φαιήκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο. 5
 ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
 πλησίον· ἣ δ' ἀνὰ ἄστυ μετώχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
 εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
 νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγάλητορι μητιώσα,
 καὶ ῥα ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον· 10

„Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
 εἰς ἀγορὴν ἵεναι. ὄφρα ξείνοιο πύθῃσθε,
 ὅς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
 πόντον ἐπιπλαγχθεῖς. δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.“

Ὡς εἰποῦσ' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων. 15
 καρπαλίμως δ' ἐμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἔδραι
 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο ἰδόντες
 υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις,
 καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι, 20
 ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
 δεινός τ' αἰδοῦός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
 πολλοὺς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερχθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 25

„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ξεινος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
 ἥε πρὸς ἠοίων ἢ ἐσπερίων ἀνθρώπων·
 πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι. 30
 ἡμεῖς δ', ὥς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται,
 ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν
 πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα 35
 κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
 ἐκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 40
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματα καλὰ
 ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
 μηδὲ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον Ἀοιδόν,
 Διημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν Ἀοιδὴν
 τέρεπιν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν αἰεῖδεν. 45
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετώχετο θεῖον Ἀοιδόν.
 κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
 βήτην, ὥς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν, 50
 νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,
 ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δεσματίνοισιν,
 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασαν.
 ὕψου δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα 55
 βάν ῥ' ἱμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος εἰς μέγα δῶμα.
 πλῆντο δ' ἄρ' αἰθουσαί τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
 [ἀγρομέων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί].

τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρυσεν,
ὅκτω δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίπρδας βοῦς· 60
τοὺς δέρου ἀμφί θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἠδεῖαν ἀοιδήν.
τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον 65
μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
καθ' οὗ ἐκ πασσαλόφῃ κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
κῆρυξ· παρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
παρ δὲ θέπας οἰνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. 70
οἱ δ' ἐπ' οὐνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν αἰδόμεναι κλέα ἀνδρῶν,
οἴμης τῆς τότε ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν,
νεῖκος Ὀδυσσεὺς καὶ Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆος, 75
ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαίτῃ θαλεΐῃ
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν, ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἔριστοι Ἀχαιῶν δηριῶντο.
ὥς γάρ οἱ χρεῖων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθ' ὑπερβῇ λάϊνον οὐδὸν 80
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πῆματος ἀρχὴ
Τρῳσὶ τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
κακ κεφαλῆς εἰρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα· 85
αἶδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἦτοι ὅτε λήξειεν αἰδῶν θεῖος ἀοιδὸς,
δάκρυ' ὁμορξάμενος κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἔλεσκεν
καὶ θέπας ἀμφικύπελλον ἐλὼν σπείσασκε θεοῖσιν·
αὐτὰρ ὅτ' ἄψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν αἰεῖειν 90

Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
 ἄψ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάσκειν.
 ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
 ἦμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν. 95
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα

„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορημέθ' αὖτις θυμὸν εἵσης
 φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείη·
 νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν 100
 πάντων, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιννόμεθ' ἄλλων
 πύξ τε παλαισμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
 καὶ δ' ἐκ πασσαλόφῃ κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν,
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο 106
 κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν ἦνπερ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θ' αὖτις θανυμάνεοντες.
 βᾶν δ' ἵμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἔσπετο πούλῳς ὄμιλος,
 μυρίοι· ἂν δ' ἴσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοί. 110
 ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
 Ναυτεὺς τε Πηνελόεος τε καὶ Ἀρχίαλος καὶ Ἐρετμεὺς
 Ποντεὺς τε Πρωρεὺς τε, Θόων. Ἀναβησίνεώς τε
 Ἀμφιάλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
 ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοίγῳ ἴσος Ἀρηϊ, 115
 Ναιβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδὸς τε δέμας τε
 πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
 ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ' Ἀλῖος τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·
 οἱ δ' ἦτοι πρῶτον μὲν ἐπαιρησαντο πόδεσσιν. 120
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 καρπαλίμως ἐπέτουντο κομίζοντες πεδίον.

τῶν δὲ θέειν ὅχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
 ὅσσον τ' ἐν νειῶ οὖρον πέλει ἡμιόνουιν,
 τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἴκεθ', οἳ δ' ἐλίποντο. 125
 οἳ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
 τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
 ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
 δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
 πῦξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο. 130
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
 τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο

„Δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἰ τίς ἄεθλον
 οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φυὴν γε μὲν οὐ κακὸς ἐστίν,
 μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεῖν 135
 αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
 δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
 ἄνδρα γε συγχεῦναι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.“

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε 140
 „Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 [αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον.]“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 στῇ δ' ἐς μέσσον ἰὼν καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν

„Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων.
 εἰ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἰδμεν ἀέθλους. 146
 οὐ μὲν γὰρ μείζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ᾗσιν,
 ἢ ὅ τι ποσσὶν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἐῆσιν.

ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλὰ τοι ἤδη 150
 νηὺς τε κατεΐρυσται καὶ ἐπαρτές εἰδὼν ἑταῖροι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;

κήδεά μοι καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶν ἥπερ ἄεθλοι,
ὅς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων 156
ἡμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.“

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσε τ' ἄντην
„οὐ γάρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ εἴσκω
ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται, 160
ἀλλὰ τῷ ὅσθ' ἅμα νηϊ πολυκλήϊδι θαμίζων,
ἀρχὸς ναυτῶν οἷτε πρηκτῆρες ἔασιν,
φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος εἶσιν ὁδαίων
κερδέων θ' ἀρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 165

„ξεῖν', οὐ καλὸν εἶπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
ἀνδράσιν, οὔτε φνὴν οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν 170
τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
αἰδοῖ μιλίχῃ, μετὰ δὲ πρόπει ἀγρομένοισιν,
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστν θεὸν ὥς εἰσορόωσιν.
ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
ἀλλ' οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστεφέεται ἐπέεσσιν, 175
ὥς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐστι.
ᾧρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
ὥς σύ γε μυθεῖται, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὄτω 180
ἔμμεναι, ὅφρ' ἥβῃ τε πεποιθέα χερσὶ τ' ἐμῇσιν.
νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινὰ τε κύματα πείρων.
ἀλλὰ καὶ ὥς κακὰ πολλὰ παθὼν πειρηθῶμ' ἀέθλων·

θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.“ 185

Ἦ ῥα καὶ αὐτῷ φάροι ἀναΐξας λάβε δίσκον
μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
ἢ οἷω Φαίηκες ἐδίσκουν ἀλλήλοισιν.

τόν ῥα περιστρέψας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς,
βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἐπτηξαν ποτὶ γαίῃ 190

Φαίηκες δολιχῆρετμοι. ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα
ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἐθήκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
ἄνδρὶ δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Καὶ κ' ἀλάος τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα 195
ἀμφαφῶων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἵξεται οὐδ' ὑπερήσει.“

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων οὔνεχ' ἐταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι. 200
καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι

„Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
ἦσιν ἢ τοσσοῦτον οἶομαι ἢ ἔτι μᾶλλον.

τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην, 205

ἢ πῦξ ἢ ἐπάλῃ ἢ καὶ ποσὶν, οὔτι μεγαίρω,
πάντων Φαιήκων πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
ξεῖνος γὰρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων 210

δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἔο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.

τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθεοῖζω,
ἀλλ' ἐθέλω ἰδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἔντην.

πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ἦσσοι ἄεθλοι
εὔ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξουν ἀμφαφάσθαι· 215

πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι ὅστιεύσας ἐν ὁμίλῳ

ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἐταῖροι
 ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
 οἷος δὴ με Φιλοκτῆτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί. 220

τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺν προφερέστερον εἶναι,
 ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
 ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθέλησω,
 οὐθ' Ἡρακλῆϊ οὐτ' Εὐρύτῳ Οἰχάλιῃ,
 οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων. 225
 τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρύτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
 ἔκετ' ἐνὶ μεγάροισιν· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
 δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἴστῳ.

οἴοισιν δειδοίκα ποσὶν μὴ τις με παρέλθῃ 230
 Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἔδαμάσθην
 κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κοιμὶδὴ κατὰ νῆα
 ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν 235

„Ἐεῖν, ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
 χωόμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστάς
 νείκεσεν, ὥς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ὄνοιτο
 ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν.“ 240

ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὅφρα καὶ ἄλλῳ
 εἵπῃς ἠρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισιν
 δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
 ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθῃσι διαμπερὲς ἔξέτι πατρῶν. 245
 οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
 ἀλλὰ ποσὶ κραίπνωθ' θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
 αἰεὶ δ' ἡμῖν θαῖς τε φίλῃ κίθαρίς τε χοροὶ τε

εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι, 250
 παῖσατε, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσπον περιγιννόμεθ' ἄλλων
 ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ.

Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
 οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν. 255

Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοεἰκέλος, ὦρτο δὲ κῆρυξ
 οἰσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
 αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστην
 δῆμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας εὖ πρήσσεσκον ἕκαστα,
 λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὖρυναν ἀγῶνα. 260

κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
 Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
 πρῶτῃβαι ἴσταντο, δαήμενες ὀρχηθμοῖο,
 πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ. 265

Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν
 ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος εὖστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
 ὥς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἠφαιστοιο δόμοισιν
 λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἥσχυνε καὶ εὐνὴν
 Ἠφαιστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν 270
 Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.

Ἠφαιστος δ' ὥς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσεν,
 βῆ ὅ' ἵμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμούςς
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν. 275
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
 βῆ ὅ' ἵμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἀπάντη·
 πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
 ἥντ' ἀράχνια λεπτὰ, τάγ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο, 280

οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
 εἶσατ' ἴμεν ἐς Αἴημον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 ἢ οἱ γαῖαν πολὺ φιλιότατη ἐστὶν ἀπασέων.
 οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης, 285
 ὥς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο,
 ἰσχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
 ἢ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
 ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔξεθ'· ὁ δ' εἶσω δώματος ἦει, 290
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος εὔεφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπέομεν εὐνηθέντες·
 οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἤδη
 οἴχεται ἐς Αἴημον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.“

ᾧ φάτο, τῇ δ' ἀσπαστὸν εἰσάτο κοιμηθῆναι. 295
 τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
 τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἥφαιστοιο,
 οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.
 καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκέτι φυνκτὰ πέλοντο.
 ἀρχίμολον δὲ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις, 300
 αὐτὶς ὑποστρέψας, πρὶν Αἴημον γαῖαν ἰκέσθαι·
 Ἥελιος γὰρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν εἰπέ τε μῦθον.

[βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·]
 ἔσθη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν 305

„Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶοντες,
 δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε,
 ὥς ἐμὲ χωλὸν εἶοντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδοῦν Ἄρηα,
 οὔνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρετῆς, αὐτὰρ ἔγωγε 310
 ἡπεδανὸς γενόμεν· ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
 ἀλλὰ τοκῆε δύω, τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελον.

ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώγε καθεύδεται ἐν φιλότῃ,
 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
 οὐ μὲν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὔτω, 315
 καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσεται ἄμφω
 εὔδειν· ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει,
 εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδώσει ἔεθνα,
 ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,
 οὔνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.“ 320
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
 ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάστη.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτηῆρες ἑάων· 325
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν
 τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἥφαιστοιο.
 ὣδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὦκυν,
 ὥς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα, 330
 ὦκύτατόν περ εἶντα θεῶν οἷ' Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 χωλὸς ἐὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάργ' ὀφέλλει.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων
 „Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων, 335
 ἢ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
 εὔδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;“

Τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης
 „αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἐκατηβόλ' Ἀπολλων·
 δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρουνες ἀμφὶς ἔχουσιν, 340
 ὑμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ πᾶσαι τε θείαναι,
 αὐτὰρ ἐγὼν εὔδοιμι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.“

Ὡς ἔφατ', ἐν δὲ γέλως ὥρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ

Ἥφαιστον κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν Ἄρῃα· 345
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὥς σὺ κε-
λεύεις,

τίσειν αἷσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἄμφιγυνήεις 350
„μὴ με, Ποσειδάων γαιήοχρε, ταῦτα κέλευε·
δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάσθαι.

πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
εἴ κεν Ἄρῃς οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 355
„Ἥφαιστ', εἶπερ γάρ κεν Ἄρῃς χρεῖος ὑπαλύξας
οἴχῃται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἄμφιγυνήεις
„οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεδὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.“

Ὡς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἥφαιστοιο.
τὰ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ εόντος, 361
αὐτίκ' ἀναῖξαντε ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,

ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἔκανε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ,
ἔς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.

ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χοῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἶν ἐόντας, 365
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσ-
σεὺς

τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀκούων ἡδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.

Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν 370
μουνάξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὔτις ἔριζεν.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο,
πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκυόεντα

ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς' ἀερθεὶς 375
 ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὔδας ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
 ὠρχεῖσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
 ἑσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
 δὴ τότε ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς 381

„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ἡμὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἡδ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.“

Ὡς φάτο, γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, 385
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα

„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·
 ὁ ξεινὸς μάλα μοι δοκείει πεπνυμένος εἶναι.
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὥς ἐπιεικές.
 δῶδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες 390
 ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 τῶν οἱ φᾶρος ἕκαστος ἐϋπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα
 καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος
 αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶν
 ξεινὸς ἔχων ἐπὶ δόρπον ἱῇ χαίρων ἐνὶ θυμῷ. 395
 Εὐρύαλος δέ ἐ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσιν
 καὶ δῶρω, ἐπεὶ οὔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἡδ' ἐκέλευον,
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε 400

„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεινὸν ἀρέσσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
 δῶσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἐπὶ κώπῃ
 ἀργυρέῃ, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.“ 405

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἶπερ τι βέβακται
δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.

σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰκέσθαι 410
δοῖεν, ἐπειδὴ δητὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχεις.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν,
μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθῇ μετόπισθε γένοιτο
τουτου, ὃ δὴ μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.“ 415

Ἡ ῥα καὶ ἄμφ' ὥμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν·
καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγανοί·
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα. 420

τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισιν.
δὴ ῥα τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο

„Δεῦρο, γύναι. φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥ τις ἀρίστη·
ἐν δ' αὐτῇ θές φᾶρος εὐπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα. 425

ἄμφι δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρετε δ' ὕδωρ,
ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδὼν τ' εὖ κείμενα πάντα
δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτί τε τέρεπται καὶ αἰοιδῆς ὕμνον ἀκούων.

καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλειςον ἐμὸν περικαλλὲς ὁπάσσω, 430
χρύσειον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἥματα πάντα
σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.“

Ὡς ἔφατ', Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῶῃσιν εἶπεν
ἄμφι πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅτι τάχιστα.

αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῃ, 435
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα θαῖον ἐλουῦσαι.

γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρεμετο δ' ὕδωρ·

τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
 ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
 ἐσθῆτα χρυσὸν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν· 440
 ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν καλὸν τε χιτῶνα,
 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἱήλον,
 μὴ τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅππότε ἂν αὐτε
 εὖδῃσθα γλυκὺν ὕπνον ἰὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ.“ 445

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἱήλεν
 ποικίλον, ὃν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,
 αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει
 ἐς ᾧ ἀσάμινθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
 θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζεν, 451
 ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠὲκόμοιο·

τόφρα δέ οἱ κομιδὴ γε θεῶ ὥς ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χοῖσαν ἐλαίῳ,
 ἄμφι δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα, 455
 ἐκ ᾧ ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα οἶνοποτηῆρας
 ἦτε· Ναυσικάα δὲ θεῶν ἅπο κάλλος ἔχουσα
 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσα,
 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 460

„Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καὶ ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
 μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτη ζῳάγρ' ὀφέλλεις.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 οὔτω νῦν Ζεὺς θεΐῃ, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης, 465
 οἴκαδ' ἔ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι·
 τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶ ὥς εὐχετοῶμην
 αἰεὶ ἡμᾶτα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσας, κούρῃ.“

Ἦ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἵξε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον κερόωντό τε οἶνον. 470
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
νότου ἀποπροταμών - ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο - 475
ἀργιόδοντος ὕδς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφῇ·

„Κῆρυξ, τῇ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὅφρα φάγησιν,
Δημοδόκω, καὶ μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὖνεκ' ἄρα σφέας 480
οἶμας Μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρον ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἦρ' Δημόδοκ'· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνειδάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 485
δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„Δημόδοκ', ἐξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων·
ἢ σέγε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέγ' Ἀπόλλων.
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον αἰεῖεις.
ὅσσ' ἔρξαν τ' ἐπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
ὥστε πον ἢ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας. 491
ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
ὃν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλῳ ἦγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἱ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν. 495

αἶ κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς·
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν
ὥς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὥπασε θέσπιν ἀοιδῆν.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἦρχετο, φαῖνε δ'
ἀοιδῆν

ἐνθεν ἑλὼν ὥς οἱ μὲν εὐσσέλωμον ἐπὶ νηῶν 500
 βάντες ἀπέπλειον. πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
 Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἄμφ' Ὀδυσῆα
 εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
 αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
 ὥς ὁ μὲν ἐστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον 505
 ἥμενοι ἄμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλὴ,
 ἥε διαπληῆσαι κοῖλον δόρου νηλεῖ χαλκῷ,
 ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
 ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
 τῇπερ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν· 510
 αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἶατο πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων Τρῶεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦϊδεν δ' ὥς ἄστὺ διέπραθον νῆες Ἀχαιῶν
 ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες. 515
 ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν,
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δῶματα Διὶφόβοιο
 βήμεναι, ἥϊτ' Ἀρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
 καίθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
 νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην. 520

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσ-
 σεύς

τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
 ὥς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
 ὅστε ἐῆς πρόσθεν πόλιος λαὼν τε πέσῃσιν,
 ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ· 525
 ἢ μὲν τὸν θυήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα
 ἄμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὕπισθεν
 κόπτοντες δούρεσσι μετὰφρενον ἠδὲ καὶ ὦμους
 εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οὔζυν·
 τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί· 530

ὥς Ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
 ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
 ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρόετμοισι μετηῦδα 535
 „Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
 οὐ γάρ πω πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' αἰεῖδει.
 ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὥρορε θεῖος ἀοιδός,
 ἐκ τοῦδ' οὐπω παύσατ' οὔζυροιο γόοιο 540
 ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
 ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
 εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες. 545
 ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
 ἀνέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεςσιν.
 τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν
 ὅτι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιον ἐστίν.
 εἰπ' ὄνομ' ὅτι σε κεῖθι κάλεον μῆτηρ τε πατὴρ τε, 550
 ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ἄστυ καὶ οἱ περυναιετάουσιν.
 οὐ μὲν γὰρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
 οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι τοκῆες.
 εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τήν δῆμόν τε πόλιν τε, 555
 ὅφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 οὐδέ τι πηδάλ' ἐστὶ, τάτ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
 ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
 καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίνοντας ἀγρούς 560
 ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἄλὸς ἐκπερόωσιν
 ἥρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν

οὔτε τι πημανθῆναι ἐπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
 ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
 Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι 565
 ἡμῖν, οὔνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ
 ῥαϊσέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
 ὥς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν, 570
 ἢ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἄστινας ἴκεο χώρας
 ἀνθρώπων, αὐτοὺς τε πόλιός τ' εὖ ναιεταώσας,
 ἡμὲν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 575
 οἳ τε φιλόξεينوι· καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
 εἰπὲ δ' ὅ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθι θυμῷ
 Ἄργείων Δαναῶν ἡδ' Ἴλίου οἶτον ἀκούων.
 τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
 ἀνθρώποις, ἵνα ᾗσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή. 580
 ἢ τίς τοι καὶ πηρὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ
 ἐσθλὸς ἐὼν, γαμβρὸς ἢ πενθερὸς, οὔτε μάλιστα
 κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἵμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
 ἢ τίς που καὶ ἐταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς,
 ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χερσίων 585
 γίγνεται ὅς κεν ἐταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

Ἀλκίνοῦ ἀπόλογοι. Κυκλώπεια.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδαίκετε λαῶν,
 ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
 τοιοῦδ' οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
 οὐ γὰρ ἔρωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι 5
 ἢ ὅτ' ἐϋφροσύνη μὲν ἔχη κἄτα δῆμον ἅπαντα,
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδῶ
 ἡμεῖοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
 οἶνοχόος φορέῃσι καὶ ἐργεῖη δεπάεσσιν· 10
 τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
 σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
 εἶρεσθ', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω·
 τί προῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω,
 κήδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες. 15
 νῦν δ' ὄφρα προῶτον μυθήσομαι, ὅφρα καὶ ὑμεῖς
 εἰδετ'. ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φυχὼν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ
 ὑμῖν ξείνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
 εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μεν κλέος οὐρανὸν ἵκει. 20
 ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ,
 Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
 πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησιν,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἀλλ' κεῖται 25

πρὸς ζόφον — αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἥῳ τ' ἡέλιόν τε —
 τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτοι ἔγωγε
 ἧς γαίης δύναιμι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, διὰ θεάων,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι· 30
 ὥς δ' αὐτῶς Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
 ὥς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
 γίγνεται, εἶπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον 35
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
 ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.

Ἴλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
 Ἰσμάρῳ· ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὥλεσα δ' αὐ-
 τούς· 40

ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 δασσάμεθ', ὥς μὴ τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερχῶ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας,
 ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
 ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45
 ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γηγώνευν,
 οἳ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἰσχυροὺς
 ἠπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἅφ' ἱππῶν
 ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅθι χροὴ πεζὸν εὔντα. 50
 ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρον.
 ἠέριον· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη
 ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θεῶσιν.
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν. 55
 ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμᾶρ,

τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάς περ ἔοντας·
 ἡμους δ' Ἡέλιος μετενίσσεται βουλευτόνδε,
 καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοὺς.
 ἔξ δ' ἄφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι 60
 ὦλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
 οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
 πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρὶς ἕκαστον αὔσαι, 65
 οἷ θάνατον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δηωθέντες.
 νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσiai, ἰστία δέ σφιν 70
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἴς ἀνέμοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δειδάντες ὄλεθρον,
 αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερούσσαμεν ἥπειρόνδε.
 ἔνθα δύο νύκτας δύο τ' ἡμέατα συνεχὲς αἰεὶ
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες. 75
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμῶν εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἰῶς,
 ἰστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρούσαντες
 ἡμεῖθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆται τ' Ἴθυνον.
 καὶ νῦ κεν ἀσκηθῆς, ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ἀλλὰ με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν 80
 καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρῆπλαγξεν δὲ Κυθήρων.

Ἐνθεν δ' ἐννημέω φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 γαίης Λωτοφάγων, οἷτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
 ἔνθα δ' ἐπ' ἥπειρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ, 85
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασδάμεθ' ἡδὲ ποτιῆτος,
 δὴ τότε ἔργων ἐτάρους προῖειν πεύθεσθαι ἰόντας

οὔτινες ἀνέρες εἰεν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες,
 ἄνδρε δὺω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας. 90
 οἱ δ' αἰψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
 οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον
 ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
 τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιθδέα καρπὸν,
 οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι, 95
 ἀλλ' αὐτοῦ βούλονται μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
 τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυροῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους 100
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκείων,
 μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθῃται.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζου,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτου ἐρετμοῖς.

Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ. 105
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων,
 ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
 οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρώσιν,
 ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
 πυροὶ καὶ κριθαὶ ἡδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν 110
 οἶνον ἐριδτάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
 τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι οὔτε θεμιστῆς,
 ἀλλ' οἷγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
 παίδων ἡδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν. 115

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
 γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
 ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάσιν
 ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
 οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἷτε καθ' ὕλην 120

ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
 οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταΐσχεται οὔτ' ἀρότοισιν,
 ἀλλ' ἤγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
 ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
 οὐ γάρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλοπάροιοι, 125
 οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
 νῆας ἐϋστέλμους, αἳ κεν τελέοιεν ἕκαστα
 ἄστ' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι, οἷά τε πολλὰ
 ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περὶ ὥσωι θάλασσαν.
 οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο. 130
 οὐ μὲν γάρ τι κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα.
 ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
 ὑδροηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἀφθιτοὶ ἄμπελοι εἶεν.
 ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
 εἰς ὥρας ἀμῶεν, ἐπεὶ μάλα πῖα οὐδας. 135
 ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ἴν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
 οὔτ' εὐνὰς βαλέειν οὔτε προμνήσι' ἀνάψαι,
 ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰδόκε ναυτέων
 θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, 140
 κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἰγαιοὶ πεφύασιν.
 ἐνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν
 νύκτα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προὔφαινετ' ἰδέσθαι.
 ἀὴρ γάρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
 οὐρανόθεν προὔφαινε. κατείχετο δὲ νεφέεσσιν. 145
 ἐνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
 οὐδ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσων
 εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋστέλμους ἐπικέλσαι.
 κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἰστία πάντα,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 150
 ἐνθα δ' ἀποβοῖξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ δῖαν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς,

νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
 ὥρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 αἶγας ὄρεσκόωνς, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι. 155
 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἶγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἐκάστην
 ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶψ. 160
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἡμεῖθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
 ἠφύσαμεν Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες. 165
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγυὺς ἐόντων,
 καπνὸν τ' αὐτῶν τε φθογγήν, οἶων τε καὶ αἰγῶν.
 ἡμὸς δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἡμὸς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 170
 καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορήν θέμενος μετὰ πᾶσιν εἶπον
 „Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνεν', ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν,
 ἢ ῥ' οἷγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 175
 ἢ ἐ φιλόξεينوι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.“
 Ὡς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἐταίρους
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγυὺς ἐόντα,
 ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
 ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
 μῆλ', οἷές τε καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλή

ὑψηλὴν δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν 185
μακροῦσιν τε πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἐνθα δ' ἄνῆρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἔων ἀθεμίστια ἤδη.
καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἑώκει 190
ἄνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.

Ἄῃ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήφρας ἐταίρους
αὐτοῦ παρ νηϊ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους 195
βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἄσκον ἔχον μέλανος οἴνοιο,
ἡδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὔνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἡδὲ γυναικὶ
ἄξόμενοι· ὥκει γὰρ ἐν ἄλσει δενδρήεντι 200
Φοῖβου Ἀπόλλωνος. ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
ἡδὺν ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν 205
ἡεῖδη δμῶων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
ἀλλ' αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί' οἴῃ.
τὸν δ' ὅτε πίνοινεν μεληιδέα οἶνον ἔρυσθρόν,
ἐν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἵκοσι μέτρα
χεῦ', ὁδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδει, 210
θεσπεσίῃ· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἄσκον μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
κωρύκῳ· αὐτίκα γὰρ μοι οἶσατο θυμὸς ἀγῆνωρ
ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν,
ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας. 215

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον

εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμεινε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
 ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθνεύμεσθα ἕκαστα·
 ταρσοὶ μὲν τυρῶν βριῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
 ἄρνων ἢ δ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται 220
 ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· ναῖον δ' ὄρεσ' ἄγγεα πάντα,
 γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρῶτισθ' ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν
 τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα 225
 καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρὸν ὕδωρ·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην - ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν -
 ὄφρ' αὐτόν τε ἰδοίμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίῃ. 229
 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεῖς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
 Ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
 ἦμενοι, εἶος ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴῃ.
 ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὄρουμαγδὸν ἐθήκεν· 235
 ἡμεῖς δὲ δειδάντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
 αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὸν σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
 πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενά λεῖπε θύρηφιν,
 ἄρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰέρας,
 ὄβριμον· οὐκ ἂν τόνγε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι 241
 ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
 τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν ὅϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἑκάστη.
 ἀντίκα δ' ἡμῖσιν μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος 246
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμυσάμενος κατέθηκεν,
 ἡμῖσιν δ' αὖτ' ἔσθησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴῃ

πινειν αἰνυμένῳ καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἶη.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄ' ἔργα, 250
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἵσιδεν, εἶρετο δ' ἡμέας

„ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλευθα;
 ἦ τι κατὰ προῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλλάγησθε
 οἰά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα, τοῖτ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες; 255

ὦς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
 δειδάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

„Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, 260
 οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
 ἦλθομεν· οὕτω πού Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.

λαοὶ δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
 τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουργάνιον κλέος ἐστίν·
 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς 265
 πολλοὺς· ἡμεῖς δ' αὖτε κικανόμενοι τὰ σὰ γούνα
 ἰκόμεθ', εἴ τι πόροισι ξεινήϊον ἢ καὶ ἄλλως
 δοίης δωτήνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.

ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεοὺς· ἰκέται δέ τοί εἰμεν.
 Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἰκετάων τε ξείνων τε, 270
 ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπιθεῖ.“

ὦς ἔφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ
 „νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 ὃς με θεοὺς κέλειαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·

οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν 275
 οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδόμην
 οὔτε σεῦ οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.

ἀλλὰ μοι εἴφ' ὅπη ἔσχατος ἴων εὐεργέα νῆα,
 ἦ πού ἐπ' ἐσχατιῆς ἢ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.“ 280

Ὡς φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότα πολλὰ,
ἀλλὰ μιν ἄπορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·

„Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν· 285
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.“

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ,
ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλεν,
σὺν δὲ δύω μάρψας ὥστε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦτε δὲ γαῖαν· 290
τοὺς δὲ διὰ μελεῖστί ταμῶν ὠπλίσσατο δόρπον·
ἦσθιε δ' ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
ἐγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.

ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
σχέτλια ἔργ' ὀρόωντες· ἀμηχανίῃ δ' ἔχε θυμόν· 295
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
κεῖτ' ἐντοσθ' ἀντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν
ἄσσον ἰὼν, ξίφος ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ, 300
οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυνεν.
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλῶν
χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν· 305
ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ δΐαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρουον ἦκεν ἐκάστη.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα, 310
σὺν δ' ὅγε δὴ αὐτε δύω μάρψας ὠπλίσσατο δεῖπνον.
δειπνήσας δ' ἀντροῦ ἐξήλασε πίονα μῆλα,

ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἅψ' ἐπέθηχ', ὥσεί τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
 πολλῇ δὲ ῥοιζῶ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα 315
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν κακὰ βυσσοδομεύων,
 εἴ πως τισαίμην, δοίῃ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σπηκῶ,
 χλωρὸν ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίῃ 320
 αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσορόωντες
 ὅσσον θ' ἰστὸν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
 τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράσθαι.
 τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς, 325
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦσαι δ' ἐκέλευσα·
 οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθέωσα παραστάς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῃ,
 ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἥλιθα πολλή· 330
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεπαλάσθαι ἄνωγον.
 ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰείρας
 τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
 οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κ' καὶ ἠθέλον αὐτὸς ἐλέσθαι.
 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335
 ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺν σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
 πάντα μάλ', οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ἥ τι οὔσάμενος, ἥ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευσεν.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰέρας, 340
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
 σὺν δ' ὄγε δὴ αὖτε δῶμα μάρψας ὠπλίσσατο δόροπον.

καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς, 345
κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο,

„Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα
κρέα,

ὄφρ' εἰδῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350
σχέτλιε, πῶς κέν τις σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.“

Ὡς ἐφάμην, ὃ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰνῶς
ἡδὺ ποτὸν πίνων, καὶ μ' ἥτεε δεῦτερον αὐτίς.

„Δίος μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ὃ κε σὺ χαίρης. 356
καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ξεῖδωρος ἄρουρα
οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὕμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ' ἄμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.“

Ὡς φάτ'· ἀτὰρ οἱ αὐτίς ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον·
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίησιν. 361
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δὴ μιν ἐπεσσι προσηύδων μελιχίοισιν

„Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥσπερ ὑπέστης. 365
Οὔτις ἔμοιγ' ὄνομα· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσιν
μήτηρ ἡδὲ πατὴρ ἡδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.“

Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ
„Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισιν, 369
τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται.“

Ἢ καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ' ἀποδοχμῶσας παχὺν ἀνχένα, καδ δέ μιν ὕπνος
ῥῆρι πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος
ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι· ὃ δ' ἐρεύγετο οἶνοβαρεῖων.
καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,

εἴως θερμαίνονται· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους 376

θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν

ἄψεσθαι, χλωρός περ ἔων, διεφαίνεται δ' αἰνῶς,

καὶ τότε ἔγων ἄσπον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταί-

ροι

380

ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων,

οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλάϊνον, ὅξυν ἐπ' ἄκρῳ,

ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεῖς

δίνεον, ὥς ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνῆρ

τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἐνερθεν ὑποσσεύουσιν ἱμάντι 385

ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ·

ὥς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες

δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περίρρεε θερμὸν ἔοντα.

πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὔσεν αὐτμῇ

γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι. 390

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἦε σκέπαρον

εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα

φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·

ὥς τοῦ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.

σμερδαλέον δὲ μέγ' ὥμωξεν, περὶ δ' ἰαχε πέτρῃ, 395

ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν

ἐξέρουσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἶματι πολλῷ.

τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἑο χερσὶν ἀλύων,

αὐτὰρ ὁ Κύνκλωπας μεγάλ' ἤπνευ, οἱ ῥά μιν ἀμφὶς

ᾤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας. 400

οἱ δὲ βοῆς αἶοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,

ἰστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος ὅτι ἐ κήδοι·

„Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὦδ' ἐβόησας

νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀϋπνοὺς ἄμμε τίθησθαι;

ἦ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405

ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ ἦε βίηφιν;“

Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύ-
φημος

„ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.“

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον

„εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται οἶον ἔόντα, 410
νοῦσόν γ' οὐπὼς ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
ἀλλὰ σύγ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.“

Ὡς ἄρ' ἔφην ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὥς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μήτις ἀμύμων.

Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησιν, 415

χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἴλε θυράων,

αὐτὸς δ' εἰνὶ θυρήσιν καθέζετο χεῖρε πετάσσας,

εἰ τινά που μετ' ὅεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·

οὔτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.

αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο, 420

εἴ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ

εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,

ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γάρ κακὸν ἐγγρύθειν ἦεν.

ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.

ἄρσενες οἵτις ἦσαν ἐϋτρεφές, θασύμαλλοι, 425

καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδυεφές εἶρος ἔχοντες·

τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισιν,

τῆς ἐπὶ Κύκλωψ εὐδὲ πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδῶς,

σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,

τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἵτην σῶοντες ἐταίρους. 430

τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὅϊες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε -

ἄρνειὸς γάρ ἔην, μῆλων ὅχ' ἄριστος ἀπάντων -

τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς

κείμεν· αὐτὰρ χερσὶν ἁώτου θεσπεσίῳ

νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμεν τετληότι θυμῷ. 435

ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῷ δι᾿αν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
 θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
 οὐθата γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσιν
 τειρόμενος πάντων οἴων ἐπεμαίετο νῶτα 441

ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νήπιος οἷ' ἐνόησεν,
 ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὄτων στέρονοισι δέδεντο.
 ὕστατος ἄρνειὸς μῆλων ἐστειχε θύραζε,
 λάχυνφ στεινόμενος καὶ ἔμοι πυκινὰ φρονέοντι. 445

τὸν δ' ἐπιμασδάμενος προσέφη κρατερός Πολύφημος

„Κριε πέπον, τί μοι ᾧδε διὰ σπέος ἔσσω μῆλων
 ὕστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴων,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθεα ποίης
 μακρὰ βιβὰς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις,
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίειαι ἀπονέεσθαι 451

ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος, ἧ σὺγ' ἄνακτος
 ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασδάμενος φρένας οἴνω,
 Οὔτις, ὃν οὔπω φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.

εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο 456

εἰπεῖν ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἤλασκάξει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδει, καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 λωφήσειε κακῶν, τὰ μοι οὔτιδανὸς πόρεν Οὔτις.“

Ὡς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε. 461

ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς
 πρῶτος ὑπ' ἄρνειοῦ λνόμεν, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ.
 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὅφρ' ἐπὶ νῆα 465

ἰκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν.
 οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκάστω
 κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα.

984014

πόλλ' ἐν νηϊ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρον ὕδωρ. 470
οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
ἔξης δ' ἐξόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισιν·

„Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταί-
ρους 475

ἔδμεναι ἐν σπηϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφιν.
καὶ λίην σέν' ἔμελλε κηχῆσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
ἔσθήμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.“

Ὡς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο, 481
καὶ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρώροιο.

[τυτθὸν ἐδεύησεν δ' αἰὲν ἄκρον ἰκέσθαι.]
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα, 485
πλημυρὶς ἐκ πόντοιο. θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ᾧσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσαν. 490
ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἄμφι δ' ἐταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

„Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὅς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα 495
αὐτὶς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσεν,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆϊα δοῦρα
μαρμάρῳ ὀκρίοεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.“ 499

Ὡς φάσαν, ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν.

ἀλλά μιν ἄφορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ

„Κύκλωψ, αἶ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτὺν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
υἷὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.“ 505

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ
„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἡϋς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο
καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεςσιν· 510
ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.

ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι ἰεράλῃν ἐπιειμένον ἀλκὴν·
νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκις 515
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἔδαμάσσατο οἶνω.
ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι παρ' ξείνια θείω,
πομπὴν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὖχεται εἶναι·
αὐτὸς δ', αἶ κ' ἐθέλῃς, ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος 520
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἀΐδος εἶσω,
ὥς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίγῃων.“ 525

Ὡς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
εὖχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

„Κλυῖτι, Ποσειδάον γαίηοι, κναινοχαῖτα·
εἰ ἔτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὖχεται εἶναι,
δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι 530
[υἷὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα].

ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι

οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὄψε' κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταῖρους,
νῆος ἐπ' ἄλλοτρίης, εὖροι δ' ἐν πῆματα οἴκῳ.“ 535

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὅγ' ἐξαὔτις πολὺ μείζονα λᾶαν αἰείρας
ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
καὶ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
τυτθὸν, ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι. 540

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσῳ ἰκέσθαι
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἐνθα περ ἄλλαι
νῆες εὖσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
εἴατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ, 545
νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

μῆλα δὲ Κύνκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νῆος ἐλόντες
δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς.
ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἐταῖροι 550

μῆλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
ῥέξας μῆρι' ἔκαιον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες εὖσσελμοι καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι. 555

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 560
δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνουν καὶ ἐπὶ κληῦσι καθίζου,
ἔξῃς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ, 565
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιδρυγόνων καὶ Κίρκης.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἰολος Ἴπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον ἄρρηκτον, λισσῇ δ' ἀναδέδρουσε πέτρῃ.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασι, 5
ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβῶντες.
ἔνθ' ὄγε θυγατέρας πόρην νύκτιν εἶναι ἀκοίτις.
οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρῳ κεδνῇ
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνειάτα μυρία κεῖται,
κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ 10
ἥματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
εὖδουσ' ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσιν.
καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν· 15
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἦτεον ἥδ' ἐκέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοῶς ἐννεώροιο,
ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα· 20
κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἡμὲν πανέμεναι ἥδ' ὀρνύμεν ὅν κ' ἐθέλησιν.

νηϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
 ἄργυρέῃ, ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄῃναι, 25
 ὄφρα φέροι νηῆς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.

Ἐννημαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἑόντας. 30
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
 αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τω ἄλλω
 δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θᾶσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
 οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καὶ μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο· 36
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ὦ πόποι, ὥς ὃδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
 ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ 40
 ληϊδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
 οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
 καὶ νῦν οἱ τὰδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃτι
 Αἴολος· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδῶμεθα ὅττι τὰδ' ἐστίν.
 ὅσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἄσκη' ἔνεστιν.“ 45

Ὡς ἔφασαν, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
 ἄσκη μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν,
 τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρειν πόντονδε θύελλα
 κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
 ἐργόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζα 50
 ἦε πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωῶσι μετεΐην.
 ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηϊ
 κείμεν· αἱ δ' ἐφέρουντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ

αὐτίς ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι. 55

Ἐνθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.

αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτήτος,
δὴ τότε γὰρ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δῶματα· τὸν δ' ἐκίχανον 60

δαινύμενον παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
ἐξόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἐκ τ' ἐρέοντο

„Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
ἦ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο 65
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν.“

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ
„Ἄασάν μ' ἔταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
σχέτλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε. φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.“

Ὡς ἐφάμην μαλακοῖσι καταπτόμενος ἐπέεσσιν· 70
οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο· πατήρ δ' ἡμεῖβeto μῦθῳ

„Ἐρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζῶόντων·
οὐ γὰρ μοι θέμις ἐστὶ κοιμίζεμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.
ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.“ 75

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.

ἔνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.

τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή.

Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ· 80
ἐβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμον αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
ἡπύει εἰσελάων, ὁ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει.

ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοὺς,
τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων·
ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι. 86

ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρον
 ἡλίβατος τετύχηκε διαμπερές ἀμφοτέρωθεν,
 ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντία ἀλλήλησιν
 ἐν στόματι προὔχουσιν, ἀραιή δ' εἰσοδός ἐστιν, 90
 ἔνθ' οἷγ' εἶσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
 αἱ μὲν ἄρ' ἐντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
 πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκή δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
 αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν, 95
 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας·
 ἔστην δὲ σκοπιῇν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
 ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα.
 καπνὸν δ' οἶον ὄρωμεν ἀπὸ χθονὸς αἴσσουντα.
 δῆ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας 100
 οἷτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
 ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
 οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἥπερ ἅμαξαι
 ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
 κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὕδρευούσῃ, 105
 θυγατέρ' ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
 ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
 Ἀρτακίην· ἐνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
 οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον· ἔκ τ' ἐρέοντο 110
 ὅστις τῶνδ' εἴη βασιλεὺς καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι.
 ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερφές δῶ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δῶματα, τὴν δὲ γυναῖκα
 εὖρον ὅσῃν τ' ὄρεος κορυφῇν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ἡ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
 ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον. 115
 αὐτίχ' ἔνα μάρψας ἐτάρων ὠπλίσσατο δεῖπνον·
 τῶ δὲ δύ' αἰῶσαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
 αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοήν διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἶοντες

φοίτων ἰφθιμοὶ Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 μυρίοι, οὐκ ἄνδρεςσιν εἰκότες, ἀλλὰ Γίγασιν. 120
 οἳ δ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν
 βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
 ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
 ἰχθυῖς δ' ὥς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 ὄφρ' οἳ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς. 125
 τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρώροιο.
 αἶψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν·
 οἳ δ' ἄλλα πάντες ἀνέροισιν, δείσαντες ὄλεθρον. 130
 ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 νηῖς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
 Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
 Αἰαΐην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν 135
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
 αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
 ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἡελίοιο
 μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
 ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηῖ καταγαγόμεσθα σιωπῇ 140
 ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἔνθα τότ' ἐκβάντες δύο τ' ἥματα καὶ δύο νύκτας
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἡώς,
 καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἐγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ 145
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
 εἰ πως ἔργα ἰδοίμι βροτῶν ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
 ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 καὶ μοι εἶσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην. 150

μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ἔλθειν ἡδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἶθοπα καπνόν.
 ὦδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἔλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
 δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι. 155
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἔοντα,
 ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
 ἤκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης
 πιόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἡελίοιο. 160
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
 πληῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν,
 καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ 165
 εἶασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπᾰς τε λύγους τε,
 πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
 πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
 βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὕτως ἦεν ἐπ' ὤμου 170
 χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 καδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεὸς. ἀνέγειρα δ' ἐταίρους
 μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

„ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί
 περ,

εἰς Αἶδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ. 175
 ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἐν νηϊ θοῇ βρωσῖς τε πόσις τε,
 μνησόμεθα βρώμης μῆδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.“

Ὡς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο
 θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. 180
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,

χειρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἤμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 185
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον

„[Κέκλυτέ μεν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἑταῖροι·]
 ᾧ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος οὐδ' ὅπη ἡώς, 190
 οὐδ' ὅπη ἥελιος φαεσίμβροτος εἰς ὑπὸ γαῖαν
 οὐδ' ὅπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον
 εἰ τις ἔτ' ἔσται μῆτις. ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι.
 εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
 νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἔστεφάνωται· 195
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
 ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.“

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
 μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο
 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο. 200
 κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἀλλ' οὐ γάρ τις προῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας εὐκνήμιδας ἑταῖρους
 ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασσα·
 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής. 205
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ᾧκα·
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
 βῆ δ' ἔναι, ἅμα τῷγε δύω καὶ εἰκοσ' ἑταῖροι
 κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γοόωντας ὀπισθεν.
 εὖρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δῶματα Κίρκης 210
 ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
 ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες,
 τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.

οὐδ' οἷγ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
οὐρῇσιν μακροῇσι περισσαίνοντες ἀνέστησαν. 215

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
ὥς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερῶνυχες ἡδὲ λέοντες
σαίνουσι· τοὶ δ' ἔδδειςαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο, 220
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδοῦσης ὀπὶ καλῇ,
ἰστὸν ἐποικομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν κεδνότητός τε. 225

„ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποικομένη μέγαν ἰστὸν
καλὸν ἀοιδιάει – δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμένυκεν –
ἢ θεὸς ἢ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.“

Ὦς ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
ἡ δ' αἰὲν ἐξελθοῦσα θύρας ὥϊξε φαινὰς 230
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινε, οἷσάμενος δόλον εἶναι.
εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούςς τε θρόνους τε,
ἐν δὲ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
οἶνω Πραμνεῖῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ 235
φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἵης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἔεργον.

οἱ δὲ σὺν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὥς τὸ πάρος περ.
ὥς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη 241
πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπὸν τε κρανείης
ἐδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.

Εὐρύλοχος δ' ἄψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον. 245

οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ,
 κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὥϊετο θυμός.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον· 250
 „Ἡιομεν, ὥς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ, φαιδίμ' Ὀδυσ-
 σεῦ·

εὕρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ
 [ἔξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ].
 ἔνθα δέ τις μέγαν ἴσθον ἐποιχομένην λίγ' αἶιδεν
 ἧ θεὸς ἦε γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες. 255
 ἦ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὥϊξε φαινας
 καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδορέησιν ἔποντο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
 οἱ δ' ἅμ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.“ 260

„Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
 ὦμοιιν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
 τὸν δ' ἄψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσεται γούνων
 [καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]. 265
 „Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφεῖς, ἀλλὰ λίπ'
 αὐτοῦ·

οἶδα γὰρ ὥς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι οὔτε τιν' ἄλλον
 ἄξεις σῶν ἐτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
 φεύγωμεν· ἔτι γὰρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμᾶρ.“

„Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειποι
 „Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ 271
 ἑσθίων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηϊ μελαίνῃ·
 αὐτὰρ ἐγὼν εἴμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.“

„Ὡς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἦδ' ἐθαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσας 275

Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκον ἐς μέγα δῶμα,
 ἔνθα μοι Ἑρμείας χροσόρραπις ἀντεβόλησεν
 ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἑοικῶς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριεστίατη ἦβη· 279
 ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Πῇ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
 χώρου αἰθρὶς ἐών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται, ὥστε σύες, πυκινοὺς κενθμῶνας ἔχοντες.
 ἦ τοὺς λυσόμενος θεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σὺγ' ἔνθα περ ἄλλοι. 285
 ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
 τῇ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δῶματα Κίρκης
 ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκησιν κακὸν ἦμαρ.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφῶϊα δῆνεα Κίρκης.

τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτῳ· 290
 ἀλλ' οὐδ' ὥς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἑάσει
 φάρμακον ἐσθλὸν, ὅ τοι δώσω, ἐρέω δὲ ἕκαστα.
 ὁπότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκει δῶβδῳ,
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκῃ ἐπαῖξαι ὥστε κτάμεναι μενεαίνων. 295

ἦ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
 ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήρασθαι θεοῦ εὐνὴν,
 ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάρους αὐτόν τε κομίσσῃ·
 ἀλλὰ κέλεσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μήτι σοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο, 300
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.“

Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
 ῥίξῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
 μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται. 306

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον

νησον ἀν' ὑλήεσσαν, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.

ἔστην δ' εἰνὶ θυρήῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο· 310

ἔνθα σταῖς ἐβόησα, θεὰ δέ μεν ἔκλυεν αὐδῆς.

ἦ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θυρᾶς ὥϊξε φαεινὰς
καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀκαχήμενος ἦτορ.

εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν· 315

τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα, ὄφρα πίοιμι,
ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.

αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον οὐδέ μ' ἔθελξεν,
ῥάβδῳ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν· 319

„Ἐρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἐταίρων.“
ὥς φάτ', ἐγὼ δ' ἄορ ὃξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπήϊξα ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.

ἦ δὲ μέγα λάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ το-
κῆες; 325

θαῦμά μ' ἔχει ὥς οὔτι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
ὅς κε πῆη καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.

[σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσι κήλητος νόος ἐστίν.]

ἦ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὄντε μοι αἰεὶ 330
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόοραπισ Ἀργειφόντης,
ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηϊ μελαίνῃ.

ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεό, νῶϊ δ' ἔπειτα
εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
εὐνῇ καὶ φιλότῃ πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.“ 335

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„ὦ Κίρκῃ, πῶς γάρ με κέλεαι σοὶ ἥπιον εἶναι,
ἦ μοι σῶς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρους,

αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
 εἰς θάλαμόν τ' ἵεναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς, 340
 ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης.
 οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.“ 344

Ὡς ἐφάμην, ἣ δ' ἀντίκ' ἀπώμυνεν ὥς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 καὶ τότε ἔγῳ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.

Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήσκειραι ἔασιν. 349

γίγνονται δ' ἄρα ταίγ' ἐκ τε κρηνέων ἀπὸ τ' ἁλσέων
 ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἷτ' εἰς ἅλαδε προρέουσιν.

τάων ἣ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλὰ,
 πορφύρεα καθ' ὑπερθ', ὑπένερχε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·

ἣ δ' ἑτέρη προπάραιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια· 355

ἣ δὲ τρίτῃ κρητῇρι μελίφρονα οἶνον ἐκίονα
 ἥδυν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·

ἣ δὲ τετάρτῃ ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιεν
 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἱαίνετο δ' ὕδωρ.

αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ, 360
 εἰς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,

θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατὺς τε καὶ ὦμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.

αὐτὰρ ἐπεὶ λουῖσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα, 365

εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν·

[χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ, χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,

τίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τραπέξαν. 370

σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
ἔσθήμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὅσσετο θυμός.

Κίρκη δ' ὥς ἐνόησεν ἐμ' ἤμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερόν δέ με πένθος ἔχοντα, 376
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξαι ἴσος ἀναύδῳ,
θυμὸν ἔδων· βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι οὐδὲ ποτῆτος;
ἦ τινά που δόλον ἄλλον οὔτεαι· οὐδέ τί σε χοῆ 380
δειδόμεν· ἥδη γάρ τοι ἀπώμοσα κρατερόν ὄρκον.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη,
πρὶν τλαίῃ πάσασθαι ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος,
πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις. 386
λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίφρας ἐταίρους.“

Ὡς ἐφάμην, Κίρκη δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωγε συφειοῦ,
ἐκ δ' ἔλασεν διάλοισιν ἑοικότας ἐννεώροισιν. 390
οἳ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἡ δὲ δι' αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειψεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἄς πρὶν ἔφυσεν
φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
ἄνδρες δ' ἄψ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν 395
καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράσθαι.
ἔγνωσαν δ' ἐμὲ κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
παῖσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδν γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κανάχιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
ἡ δέ μεν ἄγχι σταῖσα προσηύδα δῖα θεάων 400

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

νηᾷ μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσετε ἥπειρόνδε,
κτῆματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσετε ὅπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ' ἄψ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἐταίρους.“ 405

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νηᾷ θοῇ καὶ θῖνα θαλάσσης.
εὖρου ἔπειτ' ἐπὶ νηϊ θοῇ ἐρίηρας ἐταίρους
οἴκτρ' ὀλοφυρομένους. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελείας, 410
ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσιν
μητέρας· ὥς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς 415
ὥς ἔμεν ὥς εἰ πατρίδ' ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτὴν
τροχέης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἦδ' ἐγένοντο·
καὶ μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφές, ὥς ἐχάρημεν,
ὥς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν· 420
ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.“

Ὡς ἔφαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσιν
„νηᾷ μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσομεν ἥπειρόνδε,
κτῆματα δὲ σπήεσσι πελάσσομεν ὅπλα τε πάντα·
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθ', ἵνα μοι ἅμα πάντες ἔπησθε, 425
ὄφρα ἴδῃθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.“

Ὡς ἐφάμην, οἱ δ' ὥκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους·
[καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·] 430

„Αἰ δειλοὶ, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἥ κεν ἅπαντας
ἦ σῶς ἦε λύκους ποιήσεται ἦε λέοντας,
οἳ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη,

ὥσπερ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσανλον ἵκοντο 435
 ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
 τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὐδ' ἄσδε πελάσσαι, 440
 καὶ πηρὶ περ εἰόντι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἑταῖροι
 μελιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

„Διογενὲς, τοῦτον μὲν ἔασομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
 αὐτοῦ παρ νηϊ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
 ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.“ 445

Ὡς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
 οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηϊ λέλειπτο,
 ἀλλ' ἔπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπῆν.

Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ
 ἐνδυκέως λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ, 450
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας οὐλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
 δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαντό τ' ἐσάντα,
 κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.

ἡ δέ μεν ἄγχι σταῖσα προσηύδα διὰ θεάων 455

„[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
 μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρουτε· οἶδα καὶ αὐτὴν
 ἡμὲν ὅς' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
 ἢ δ' ὅς' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον, 460
 εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
 οἷον ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
 τρηχεῖης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
 αἰὲν ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν 464
 θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπειὴ μάλα πολλὰ πέποσθε.“

Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

ἐνθα μὲν ἥματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὃ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι,
 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἥματα μακρὰ τελέσθη,]
 καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἐταῖροι 471

„Δαιμόνι, ἥδη νῦν μιμνήσκειο πατρίδος αἵης,
 εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σωθῆναι καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“

[Ὡς ἔφαν, αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπεΐθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἥμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα 476
 ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 ἥμος δ' ἥελιος κατέδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιοέοντα.]

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς 480
 γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μεν ἔκλυεν αὐδῆς·
 [καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·]

„ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἦνπερ ὑπέσθης,
 οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔστυται ἥδη,
 ἡδ' ἄλλων ἐτάρων, οἱ μὲν φθινύθουσι φίλον κῆρ 485
 ἄμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγε νόσφι γένηαι.“

Ὡς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων
 „Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῶ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
 ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἰκέσθαι 490
 εἰς Αἶδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαιο,
 μάντηος ἀλαοῦ, τοῦτε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν·
 τῷ καὶ τεθυηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
 οἶῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσιν.“ 495

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
 κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄραϊν φάος ἡελίοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον 500

„ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
εἰς Ἀΐδος δ' οὐπω τίς ἀφίκετο νηϊ μελαίνῃ.“

ὦς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μή τι τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηϊ μελέσθω, 505
ἱστὸν δὲ στήσας ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πετάσσας
ῥῆσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέας φέρησιν.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηϊ δι' Ὀκεανοῖο περήσῃς,
ἐνθ' ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
μακροαὶ τ' αἰγαιοὶ καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι, 510
νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὀκεανῷ βαθυδίνῃ,
αὐτὸς δ' εἰς Ἀΐδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.

ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
Κώκυτός θ', ὅς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
πέτρῃ τε ξύνεσις τε δῶω ποταμῶν ἐριδούπων· 515

ἐνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἐνθα καὶ ἐνθα,
ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,
πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἶνω,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ παλύνειν.
πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμεινῆνὰ κάρηνα, 521

ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἔσθλων,
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἶν ἱερυνσέμεν οἶω
παμμέλαν', ὅς μῃλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν. 525

αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
ἐνθ' οἶν ἀρνειὸν ῥέξειν θῆλυν τε μέλαιναν
εἰς Ἑρβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφρι τραπέσθαι
ἰέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἐνθα δὲ πολλὰ
ψυχὰι ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνηώτων. 530

δὴ τότ' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 535
 ῥῆσθαι, μηδὲ ἔαν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσπον ἱμεν πρὶν Τειρεσίαιο πυθέσθαι.
 ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
 ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόοντα.“ 540

Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσειν·
 αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
 λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱξυῖ
 καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην. 545
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δῶματ' ἰὼν ὄτρυνον ἐταίρους
 μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

„Μηκέτι νῦν εὐδοντες ἄωτεῖτε γλυκύν ὕπνον,
 ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.“ 549

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπεΐθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἐταίρους.
 Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λῆην
 ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
 ὅς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δῶμασι Κίρκης,
 ψύχεος ἱμείρων, κατελέξατο οἶνοβαρείων· 555

κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας
 ἕξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
 ἄπορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν
 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἀἰδὸςδε κατῆλθεν. 560
 ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον εἶπον·

„Φάσθε νῦ που οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν

ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
εἰς Ἀἶδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.“ 565

“Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
ἑξόμενοι δὲ κατ' αὖθι γόων τίλλοντό τε χαίτας·
ἀλλ' οὐ γάρ τις προῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ἦομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες, 570
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηϊ μελαίνῃ
ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν θῆλυν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἄν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κίοντα;

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Νέκρια.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἡδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
ἐν δ' ἰστὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 5
ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπρόωροιο
ἱκμενον οὔρου ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς ἀνδῆεσσα.
ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν. 10
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἰστία ποντοπορεύσης·
δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἄγνυαί.

Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρροῦν Ὠκεανοῖο.
 ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
 ἡέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς 15
 Ἥελιος φάεθων καταδέσκειται ἀκτίνεσσιν,
 οὔθ' ὅπότε ἄν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 οὔθ' ὅτ' ἄν ἄψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραπῇται,
 ἀλλ' ἐπὶ νύξ ὀλοή τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα 20
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
 ἦομεν, ὅφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' ὃν φράσε Κίρκη.
 Ἔνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
 ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὃξὺν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 βόθρον ὄρουξ' ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα, 25
 ἅμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνω,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνον.
 πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη, 30
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὅν ἱερευσέμεν οἶω
 παμμέλαν', ὅς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα 35
 ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαινεφές· αἶ δ' ἀγέροντο
 ψυχὰι ὑπὲξ Ἑρέβους νεκύων κατατεθνηώτων.
 [νύμφαι τ' ἡῖθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες
 παρθενικαὶ τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν, 40
 ἄνδρες ἀρηϊφατοὶ βεβρωτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
 οὐ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.]
 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα

μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ, 45
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Αἴδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὅξ' ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην, οὐδ' εἶων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσπον ἵμεν. πρὶν Τειρεσίαιο πυθέσθαι. 50

Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἑλπήνορος ἦλθεν ἐταίρου·
 οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαντον καὶ ἄθαρπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ, 55
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Ἑλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερύοντα;
 ἔφθης πεζὸς ἐὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηϊ μελαίνῃ.“

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ
 „[διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,] 60
 ἄσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἄπορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Αἰδὸσδε κατῆλθεν. 65
 νῦν δέ σε τῶν ὀπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
 πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
 Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἐλειπες·
 οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κίων δόμου ἐξ Αἴδαο
 νῆσον ἐς Αἰαίην σήσεις εὐεργέα νῆα· 70
 ἐνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
 μή μ' ἄκλαντον, ἄθαρπτον, ἰὼν ὀπιθεν καταλείπειν,
 νοσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἀλλὰ με κακῆαι σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοί ἐστιν,
 σῆμά τέ μοι χεῦναι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 75
 ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·

ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμόν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἔων μετ' ἑμοῖς ἐτάροισιν.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.“ 80

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν
ἤμεθ', ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
εἰδῶλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρου πόλλ' ἀγορεύον.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυῖης,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια, 85
τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.

τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὥς εἶων προτέρην, πυκινόν περ ἀχέων,
αἵματος ἄσσον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαιο πυθέσθαι.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο, 90
χρύσειον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν

„[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἡελίοιο
ἦλυθες, ὄφρα ἴδῃ νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἅπισχε δὲ φάσγανον ὄξυ, 95
αἵματος ὄφρα πῶ καί τοι νημερτέα εἴπω.“

Ὡς φάτ', ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῷ ἐγκατέπηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαινόν,
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων

„Νόστον δίξῃαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ· 100
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οἶω
λήσειν ἐννοσίγαιον, ὃ τοι κότον ἐνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.

ἀλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὥς κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε,
αἱ κ' ἐθέλης σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἐταίρων. 105

ὁππότε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγῶν ἰοειδέα πόντον,
βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἱφια μῆλα

Ἡελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάας νόστου τε μέδῃαι, 110
 καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἵκοισθε·
 εἰ δέ κε σῖνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 νηϊ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἶπερ κεν ἀλύξης,
 ὅψε κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους,
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματα οἴκῳ, 115
 ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίοτον κατέδουνσιν
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες.
 ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσσει ἐλθῶν·
 αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
 κτείνῃς ἥε δόλῳ ἥ ἀμφοδὸν ὀξείῃ χαλκῷ, 120
 ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐῆρες ἔρετμόν,
 εἰσόκε τοὺς ἀφίκηται οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 οὐδ' εὐῆρε' ἔρετμά, τάτε περὰ νηυσὶ πέλονται. 125
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
 ὁππότε κεν δὴ τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
 φῆῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὥμῳ,
 καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξας εὐῆρες ἔρετμόν,
 ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι, 130
 ἄρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κᾶπρον,
 οἴκαδ' ἀποστείχειν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφυκ 135
 γῆρα ὑπο λιπαρῷ ἄρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ τοι νημερτέα εἶρω.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' που ἐκέκλωσαν θεοὶ αὐτοί·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 140

μητρὸς τήνδ' ὁρόω ψυχὴν κατατεθνηυῖης·
 ἣ δ' ἀκέουσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἐὼν νύϊον
 ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθῆσασθαι.
 εἶπε, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίῃ τὸν ἐόντα;“

“Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
 „ῥῆϊδιόν τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω· 146
 ὄντινα μὲν κεν ἔῃς νεκύων κατατεθνηώτων
 αἵματος ἄσσουν ἱμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
 ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.“

“Ὡς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἶσω 150
 Τειρεσίαιο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
 ἥλυθε καὶ πῖεν αἶμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα 155
 ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὀρᾶσθαι.
 [μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
 Ὡκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὕτως ἔστι περῆσαι
 πεζὸν ἐόντ', ἦν μὴ τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.]

ἣ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις 160
 νηῖ τε καὶ ἐτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
 εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;“

“Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „μῆτερ ἐμὴ, χρεῖά με κατήγαγεν εἰς Ἄϊδαο
 ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο· 165
 οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶεν ἔχων ἀλάλημαι οἷζυν,
 ἐξ οὗ τὰ πρῶτισθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δῖῳ
 Ἴλιον εἰς εὖπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 170
 τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε ταυηλεγέος θανάτοιο;
 ἣ δολιχὴ νοῦσος; ἣ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
 εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
 ἣ ἔτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἥ τις ἦδη 175
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
 ἥ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει
 ἣ ἦδη μιν ἔγρημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.“

Ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτὴκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ 180
 „καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα θακρυχεούσῃ.
 σὸν δ' οὐπω τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἔκηλος
 Τηλέμαχος τεμένη νέμεται καὶ δαίτας εἵσας 185
 δαίνυνται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
 πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
 ἄγρῳ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
 δέμνυα καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὖθει ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ 190
 ἐν κόνι ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χοῦτ' εἵματα εἴται·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπίρῃ,
 πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο
 φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήγεται εὐναί·
 εὐθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει 195
 σὸν νόστον ποθέων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
 οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
 οὐτ' ἔμεγ' ἐν μεγάροισιν εὐσκοπος ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,
 οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα 200
 τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 ἀλλὰ με σὺς τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼν ἔθελον φρεσὶ μερμηριῖσας

μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηυῖης. 205
 τοῖς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 τοῖς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἵκελον ἢ καὶ ὄνειρῳ
 ἔπιτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὅξυ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Μῆτερ ἐμὴ, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα.
 ὄφρα καὶ εἰν Ἀῖδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε 211
 ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
 ἢ τί μοι εἰδῶλον τόδ' ἀγανὴ Περσεφόνεια
 ὥτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;“

Ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ 215
 „ὦ μοι, τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
 οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἵνες ἔχουσιν,
 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο 220
 θαμνᾶ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὀστέα θυμὸς,
 ψυχὴ δ' ἥντ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
 ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἵπησθα γυναικί.“

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ', αἱ δὲ γυναῖκες
 ἦλνθον – ὥτρυνεν γὰρ ἀγανὴ Περσεφόνεια – 226
 ὅσσαι ἀριστηῶν ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες.
 αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 230
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
 οὐκ εἶων πιέειν ἅμα πάσας αἶμα κελαινόν.
 αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἠδὲ ἐκάστη
 ὀνγόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.

Ἐνθ' ἦτοι πρῶτην Τυρῶ ἶδον εὐπατέρειαν, 235
 ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,

φῇ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 ἢ ποταμοῦ ἠράσσαι, Ἐνιπῆος θείοιο,
 ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
 καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα. 240
 τῷ δ' ἄρ' εἰσάμενος γαιήοχος ἔννοσίγαιος
 ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἴσον,
 κυρτωθὲν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητὴν τε γυναῖκα.
 [λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.]
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα, 246
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῷ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Χαῖρε, γύναι, φιλότῃτι, περιπλομένου δ' ἐνικαυτοῦ
 τέξαι ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
 ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε. 250
 νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μῆδ' ὀνομήνης·
 αὐτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἔννοσίγαιος.“

Ὡς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
 ἢ δ' ὑποκυσαμένη Περίην τέκε καὶ Νηληῖα,
 τὼ κρατερῶ θεράποντε Διὸς μέγαλοιο γενέσθην 255
 ἀμφοτέρω· Πελὴς μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ
 ναῖε πολύρρητος, ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.
 τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
 Αἰσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθᾶονά θ' ἱππιόχαρμην.

Τὴν δὲ μέτ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θυγάτρα, 260
 ἢ δὴ καὶ Διὸς εὖχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιονά τε Ζῆθόν τε,
 οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
 πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
 ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῶ περ ἑόντε. 265

Τὴν δὲ μέτ' Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
 ἢ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
 γαῖνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μέγαλοιο μιγεῖσα·

καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
τὴν ἔχεν Ἀμφιτρούωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής. 270

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδομένησι νόοιο,
γῆμαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρξίας
γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων 275
Καδμείων ἦνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς·

ἣ δ' ἔβη εἰς Ἀἶδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
ἄψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
ᾧ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐρινύες ἐκτελέουσιν. 280

Καὶ Χλωρίν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς
γῆμεν ἐὼν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
ὀπλοτάτην κούρην Ἀμφίωνος Ἰασίδαο,
ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηϊῷ ἱφί ἄνασσεν·
ἣ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα, 285
Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλόμενόν τ' ἀγέρωχον.
τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρῶ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,
τὴν πάντες μνῶοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
τῷ ἐδίδου ὅς μὴ ἔλικας βόας εὐρουμετώπους
ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἴφικληείης 290

ἀργαλέας· τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρ' ἐπέδησεν,
δεσμοί τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροῖῳται.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ᾧ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὥραι. 295
καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἴφικληείη,
θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Καὶ Αἴδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
ἣ ᾧ ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,

τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἷα· 301
οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθναῖσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσιν.

Τὴν δὲ μέτ' Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν, 305
εἰσιδόν, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,
καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,
Ὡτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,
οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ξείδωρος ἄρουρα
καὶ πολὺ καλλίστους μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα· 310
ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπῆχες ἦσαν
εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
φυλόπιδα στήσειν πολυαῖκος πολέμοιο.

Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὅσση
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἔν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἶη. 316
καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσσαν· εἰ ἥβης μέτρον ἴκοντο·
ἀλλ' ὅλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἡὔκομος τέκε Λητώ,
ἀμφοτέρω, πρὶν σφωῖν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθεῖ λάχνη. 320

Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἶδον καλὴν τ' Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς
ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηναίων ἱεράων
ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ Διονύσου μαρτυρήσιν. 325

Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἶδον στυγερὴν τ' Ἐρι-
φύλην,

ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσας ἡρώων ἀλόχους ἶδον ἠδὲ θύγατρας·
πρὶν γάρ κεν καὶ νῦξ φθῖτ' ἄμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὥρη
εὖδειν, ἣ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς εἰαίρους 331

ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῶ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκυόεντα.

τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων 335

„Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι
εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἰσας;
ξεῖνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
οὔτω χρητίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν 340
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.“

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρως Ἐχένης
[ὅς δὴ Φαίηκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν]

„ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δοξης
μυθεῖται βασιλεία περιφρων· ἀλλὰ πίθεσθε. 345

Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.“

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
„τοῦτο μὲν οὔτω δὴ ἔσται ἔπος, αἳ κεν ἔγωγε
ζῶδς Φαίηκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω·

ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων, 350
ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰσόκε πᾶσαν
δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδεύετε λαῶν, 355
εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
πομπὴν τ' ὀτρύνετε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλῃν ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι·
καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην 360
πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.“

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε

„ᾧ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἴσκομεν εἰσορόωντες
 ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπὶ κλοπον, οἷά τε πολλοὺς
 βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους 365
 ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
 σοὶ δ' ἐπὶ μὲν μορφή ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί,
 μῦθον δ' ὥς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας,
 πάντων τ' Ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 370
 εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἅμ' αὐτῶ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
 νῦξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ ἀθρόεσφατος· οὐδέ πω ὦρη
 εὔδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
 καὶ κεν ἐς ἧῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ 375
 τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ὦρη μὲν πολέων μύθων, ὦρη δὲ καὶ ὕπνου·
 εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίειαι, οὐκ ἂν ἔρωγε 380
 τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερόν ἄλλ' ἀγορεύσαι,
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,
 οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν αὐτήν,
 ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλην
 ἄγνη Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων, 386
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἀχθυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἅμ' αὐτῶ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 ἔγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινόν· 390
 κλαῖε δ' ὕγε λιγέως, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἰβων,
 πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
 ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἴς ἔμπεδος οὐδέ τι κῆρυς,

οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ, 395
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
 ἦέ σέγ' ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν, 400
 ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
 βοῦς περιταμνόμενον ἦδ' οἶων πῶεα καλὰ,
 ἦέ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἦδὲ γυναικῶν;“

Ἦς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
 „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 405
 οὔτ' ἔμεγ' ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν,
 οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
 ἀλλὰ μοι Αἰγισθοῦς τεύξας θάνατόν τε μόρον τε
 ἔκτα σὺν οὖλομένῃ ἀλόχῳ, οἰκύνδε καλέσσας, 410
 δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
 ὥς θάνατον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἐταῖροι
 νωλεμέως κτείνονται, σύες ὥς ἀργιόδοντες,
 οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 ἦ γάμῳ ἦ ἐράνῳ ἦ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ. 415
 ἦδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
 μουνᾶς κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὥς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν. 420
 οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρῃ δολόμητις
 ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας αἵρων
 βάλλον ἀποθυήσκων περὶ φασγάνῳ· ἦ δὲ κυνῶπις
 νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Αἴδαο 425

χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν σὺν τε στόμ' ἐρείσαι.
 ὥς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός
 [ἥτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται]·
 οἶον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
 κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. ἦτοι ἔφην γε 430
 ἀσπασίως παίδεσσιν ἰδὲ δμῶεσσιν ἐμοῖσιν
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λυγρὰ ἰδυῖα
 οἷ τε κατ' αἰσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν. 434

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεὺς εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλάς
 ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,
 σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι. 440

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέ-
 ειπεν 440

„τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἥπιος εἶναι·
 μή οἱ μῦθον ἅπαντα πιφανσκέμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῆς,
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
 ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἐκ γε γυναικός·
 λίην γὰρ πινυτή τε καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδεν 445
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.

ἡ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ
 νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵξει ἀριθμῷ,
 ὕλβιος· ἡ γὰρ τόνγε πατὴρ φίλος ὕψεται ἐλθὼν, 450
 καὶ καῖνος πατέρα προσπτύζεται, ἡ θέμις ἐστίν.
 ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
 ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφυε καὶ αὐτόν.
 [ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 κρύβδην, μηδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.] 456

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ που ἔτι ζώνοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
 ἢ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἢ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι,
 ἢ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ· 460
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης·“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διεΐρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
 ζῶει ὅγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.“

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν 465
 ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα. 470
 ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 σκέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
 πῶς ἔτλης Ἀϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ 475
 ἀφραδέες ναίουσι. βροτῶν εἰδῶλα καμόντων;“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν,
 ἦλθον Τειρεσίαιο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
 εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἰκοίμην· 480
 οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακὰ· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,
 οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
 πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν ἴσα θεοῖσιν
 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν 485
 ἐνθάδ' ἐών· τῷ μῆτι θανῶν ἀκαχίζεω, Ἀχιλλεῦ.“

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
 „μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.

βουλοίμην ἂν ἐπάροχος εἶναι θητευέμεν ἄλλω,
 ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ὃ μὴ βίотος πολὺς εἴη, 490
 ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνᾶσσειν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἄγανου μῦθον ἐνίσπες,
 ἢ ἔπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι ἢ καὶ οὐκί.
 εἰπὲ δέ μοι, Πηληϊὸς ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 495
 ἢ μιν ἀτιμάξουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 οὔνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 τοῖος εἶναι οἶός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρεῖη
 πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν. 500
 εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
 τῷ κέ τε στυξαίμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἳ κεῖνον βιόωνται ἔεργουσὶν τ' ἀπὸ τιμῆς.

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „ἦτοι μὲν Πηληϊὸς ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι, 505
 αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς εἵσης
 ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλᾶς, 510
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαξε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
 Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἶω.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρναίμεθα χαλκῷ,
 οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὀμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺν προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων· 515
 πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ θηϊοτῆτι.
 πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν,
 ἀλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ,
 ἦρ' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 520

Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων.
 κείνον δὴ κάλλιστον ἶδον μετὰ Μένονα διόν.
 αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν καὶ Ἐπειὸς,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἔμοι δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
 [ἤμην ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἢ δ' ἐπιθεῖναι·] 525
 ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 δάκρυά τ' ὠμόργυνυτο τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστου·
 κείνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὔτ' ὠχρήσαντα χροά κάλλιμον οὔτε παρειῶν
 δάκρυ' ὁμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν 530
 ἱππόθεν ἐξίμεναι, ξίφος δ' ἐπεμαίετο κώπῃν
 καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινευ
 Ἀσκηθῆς, οὔτ' ἄρ' βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ 535
 οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.“

Ὡς ἐφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
 φοῖτα μακρὰ βιβᾶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 γηθοσύνη ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι. 540

Αἰ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων
 ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἶροντο δὲ κήδε' ἐκάστη.
 οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
 νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶν 545
 τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
 [παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.]
 ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,
 Αἴανθ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο 550
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

..Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἐμελλες
οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν, 555
τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
ἴδον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο
ἄχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν
ἐκπάγλως ἤχθηρε, τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν. 560
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἴν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν·“

Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ'
ἄλλας

ψυχὰς εἰς Ἑρβεος νεκύων κατατεθυγῶτων.
ἔνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἥ κεν ἐγὼ τόν
ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 566
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθυγῶτων.

Ἐνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
χρῦσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσιν,
ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα, 570
ἥμενοι ἐσταότες τε, κατ' εὐρυπυλῆς Ἀΐδος δῶ.

Τὸν δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσιν,
χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἶεν ἀαγές. 575

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα,
γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημένῳ ἥπαρ ἔκειρον,
δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὃ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσίν·
Λητὼ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν, 580
Πυθῶδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.

Καὶ μὲν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγ' ἔχοντα,
ἐσταότ' ἐν λίμνῃ· ἥ δὲ προσέπλαξε γενεῖφ·

στεῦτο δὲ διψᾶων, πῖεῖν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
 ὁσσάκι γὰρ κύψει ὁ γέρον πῖεῖν μενεαίνων, 585
 τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκειτ' ἀναβροχὲν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
 γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταξήνασκε δὲ δαίμων.
 δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρηθὲν χέε καρπὸν,
 ὄγχυαι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι· 590
 τῶν ὁπότε ἰθύσει ὁ γέρον ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγ' ἔχοντα,
 λαῶν βασιτάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.
 ἦτοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε 595
 λαῶν ἄνω ὥθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
 ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότε ἀποστρέψασκε κραταιῖς·
 αὐτὶς ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λαῶς ἀναιδής.
 αὐτὰρ ὅγ' ἄψ ὥσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἰδρώς
 ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει. 600

Τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληεῖην,
 εἰδῶλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 τέρεται ἐν θαλίῃς καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην
 [παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου].
 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὥς, 605
 πάντοσ' ἀτυχομένων· ὁ δ' ἐρεμνῇ νυκτὶ ἑοικώς,
 γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῇφιν ὀϊστὸν,
 δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἑοικώς.
 σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἄορτήρ
 χρύσεος ἦν τελαμῶν, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο, 610
 ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
 ὕσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιο,
 ὅς κεινον τελαμῶνα ἐῖ ἐγκάτθετο τέχνη.
 ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν, 615

καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ᾧ δαίμων, ἧ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάξεις,
ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο.

Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίουκος, αὐτὰρ οἷζυν 620

εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖρονι φωτὶ
δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἄεθλους.

καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἐπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ'
ἄλλον

φράζετο τοῦδε γέ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.

τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἥγαγον ἐξ Ἀἴδαο· 625

Ἑρμείας δέ μ' ἐπεμψεν ἰδὲ γλανκῶπις Ἀθήνη.“

Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν αὐτὶς ἔβη δόμον Ἄϊδος εἰσω,
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.

καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ·

[Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·] 631

ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν

ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἥρει,

μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνη. 635

αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιῶν ἐκέλευον ἐταίρους

αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

οἳ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῆμα ῥόοιο,

πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὗρος. 640

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Σειροῖνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες Ἡλίου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρουπόροιο
νησόν τ' Αἰαΐην, ὅθι τ' Ἡοῦς ἠριγενεΐης
οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἡελίοιο,
νηᾶ μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν, 5
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης
οἰσέμεναι νεκρὸν Ἑλπήνορα τεθνηῶτα. 10
φίτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ πρόεχ' ἀκτῇ,
θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν. 15

Ἥμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
σίτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
ἦ δ' ἐν μέσσω σταῖσα μετηύδα διὰ θεάων 20

„Σχέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
αὐτῇ πανημέριοι· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἣδὲ ἕκαστα 25

σημανέω, ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ
ἢ ἄλως ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.“

Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ· 30
ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς,
ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἐταίρων
εἶσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. 35
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·

„Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκου-
σον,

ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεις, αἳ ῥά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται. 40
ὅστις αἰδρεῖῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νῆπια τέκνα
οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
ἡμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θῖς 45
ἄνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν, ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλειψαί ἐταίρων
κηρὸν δεψήσας μελιθεά, μή τις ἀκούσῃ
τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἴ κ' ἐθέλῃσθα.
θησάντων σ' ἐν νηϊ θοῇ χειρᾶς τε πόδας τε 50
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
ὄφρα κε τερπόμενος ὅπ' ἀκούῃς Σειρήνουν.
εἰ δέ κε λίσσῃαι ἐτάρους λῦσαι τε κελεύῃς,
οἱ δέ σ' ἐτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάσγε παρὲξ ἐλάσωσιν ἐταῖροι, 55
ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω

ὀπποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ βουλευέιν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφές, προτὶ δ' αὐτὰς
 κύμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης· 60

Πλαγκτὰς δ' ἦτοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν.
 τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
 τρήρωνες, ταῖτ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λῖς πέτρη·
 ἀλλ' ἄλλην ἐνέησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι. 65

τῇ δ' οὐπω τις νηὺς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἴκηται,
 ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πῖνακας τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
 κύμαθ' ἀλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖτο θύελλαι.
 οἷη δὲ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηὺς
 Ἀργῶ πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα· 70
 καὶ νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
 ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.

Οἱ δὲ δύω σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
 ὀξεῖῃ κορυφῇ, νεφέλῃ δέ μιν ἀμφιβέβηκεν
 κυανέῃ· τὸ μὲν οὐ ποτ' ἔρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἶθρη 75
 κείνου ἔχει κορυφὴν οὐτ' ἐν θέρει οὐτ' ἐν ὀπώρῃ·
 οὐδέ κεν ἀμβαίῃ βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίῃ,
 οὐδ' εἴ οἱ χεῖρες τε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
 πέτρη γὰρ λῖς ἐστί, περιξεστῇ εἰκνυῖα.

μέσσω δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἡεροειδές, 80
 πρὸς ζέφον εἰς Ἑρεβος τετραμμένον, ἥπερ ἂν ὑμεῖς
 νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζηῖος ἀνὴρ
 τόξῳ ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.

ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει δεινὸν λελακυῖα· 85
 τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς,
 γίνυται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τις μιν
 γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.

τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι,
 ἔξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἐκάστη 90
 σμερδαλέη κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
 μέσση μὲν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν,
 ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
 αὐτοῦ δ' ἰχθυάα, σκόπελον περιμαιμώσασα, 95
 δελφῖνάς τε κύνας τε καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἔλῃσιν
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
 τῇ δ' οὐ πώποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγέειν σὺν νηϊ· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστῳ
 φῶτ' ἐξαρχάξασα νεὸς κυανοπρώροιο. 100

Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσ-
 σεῦ,

πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διοῖσ τεύσειας.
 τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἔστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
 τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
 ἶρις μὲν γάρ τ' ἀνίσχιν ἐπ' ἡματι, τρίς δ' ἀναρροιβδεῖ
 δεινόν· μὴ σύγε κεῖθι τύχοις. ὅτε ῥοιβδήσειεν· 106
 οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπὲκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὦκα
 νῆα παρὲξ ἐλάαν, ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 ἔξ ἐτάρους ἐν νηϊ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας.“ 110

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „εἰ δ' ἄγε δῆ μοι τοῦτο, θεὰ, νημερτές ἐνίσπες,
 εἴ πως τὴν ὁλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
 τὴν δέ κ' ἀμυνναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρους.“

Ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων 115
 „σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλεν
 καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεται ἀθανάτοισιν;
 ἣ δέ τοι οὐ θνητῇ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστιν,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·

οὐδέ τις ἐστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς. 120
 ἦν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 δειδῶ μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσιν
 τόσσησιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἔληται.
 ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταιῖν,
 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν· 125
 ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὀρηθῆναι.

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἐνθα δὲ πολλὰ
 βόσκοντ' Ἡελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 ἐπταῖ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πῶεα καλὰ,
 πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 130
 οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰδὼν,
 νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετιή τε,
 ἃς τέκεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι διὰ Νέαιρα.
 τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν, 135
 μῆλα φυλασσέμεναι πατρῷα καὶ ἔλικας βοῦς.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάας νόστου τε μέδῃαι,
 ἧ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 νηῖ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἴ περ κεν ἀλύξης, 140
 ὁπὲρ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἐταίρους.“

Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
 ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε διὰ θεάων·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ὥτρυνον ἐταίρους
 αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. 145
 οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 [ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτου ἐρετμοῖς.]
 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἱκμενον οὗρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον.
 Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς ἀνδρῆσσαι. 150
 αὐτίκα δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα

ἡμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.

δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ

„ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χοῆ ἓνα ἰδμεναι οὐδὲ δύ' οἶους
θέσφαθ' ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, διὰ θεάων· 155

ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἥ κε θάνωμεν

ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.

Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων

φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.

οἶον ἔμ' ἠνώγειν ὅπ' ἀκουέμεν· ἀλλὰ με δεσμῶ 160

δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μῖμνω,

ὁρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.

εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω,

ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.“

Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πίφανσκον·

τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηὺς εὐεργῆς 166

νησον Σειρήνουιν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.

αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἡδὲ γαλήνη

ἔπλετο νηνεμίῃ, κοίμησε δὲ κύματα θαίμων.

ἀνστάντες δ' ἔταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο, 170

καὶ τὰ μὲν ἐν νηϊ γλαφυρῇ θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ

ἐξόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν.

αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξεί χαλκῶ

τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον.

αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς 175

Ἥελίου τ' αὐγὴ Ὑπεριονίδαο ἀνακτος·

ἐξεῖς δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.

οἱ δ' ἐν νηϊ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χειρᾶς τε πόδας τε

ὁρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήπτον·

αὐτοὶ δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 180

ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,

ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθην ὠκύαλος νηὺς

ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἐντυνον αἰοιδήν·

„Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύναιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος
Ἀχαιῶν,

νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὅπ' ἀκούσῃς. 185

οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηϊ μελαίνῃ,
πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὅπ' ἀκοῦσαι,
ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.

ἰδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρεῖη
Ἀργεῖοι Τρωῆές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν. 190

ἰδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.“

Ὡς φάσαν ἰεῖσαι ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἦθελ' ἀκούμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
ὄφρῦσι νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρρεσσον.
αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε 195
πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλον τε πῖεζον.

αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' αἰοιδῆς,
αἰψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρήηρες ἑταῖροι, 199
ὃν σφιν ἐπ' ὧσιν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἶδον καὶ δοῦπον ἄκουσα·
τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπιτατ' ἔρετμὰ,
βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἔρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον. 205
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὥτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

„ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
οὐ μὲν δὴ τόδε μείζον ἔπι κακὸν ἢ ὅτε Κύκλωψ
εἴλει ἐνὶ σπηϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφιν. 210

ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
ἐκφύγομεν, καί που τῶνδε μνήσεσθαι οὔω.
νῦν δ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἀλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν

τύπτετε κληῖδεςσιν ἐφήμενοι, αἳ κέ ποθι Ζεὺς 215
 δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
 σοὶ δὲ, κυβερνήθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 βάλλεν, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾶς.

τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
 νῆα, σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσιν 220
 κεῖσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλησθα.“

Ὡς ἐφάμην, οἳ δ' ὦκα ἑμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
 μή πῶς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἐταῖροι
 εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς. 225

καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 λαυθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε
 μᾶκρ' ἐν χερσὶν ἐλὼν εἰς ἱκρία νηὸς ἔβαινον
 πρῶρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
 Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν. 231
 οὐδέ πη ἀθροῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὅσσε
 πάντη παπταίνουσι πρὸς ἡεροειδέα πέτρην.

Ἡμεῖς δὲ στενωπὸν ἀνεπλέομεν γούωντες·
 ἔνθεν μὲν Σκύλλη, ἐτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις 235
 δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὥς ἐν πυρὶ πολλῷ
 πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
 ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπτεν.
 ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ, 240
 πᾶσ' ἐντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερχε δὲ γαῖα φάνεσκεν
 ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἤρει.
 ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἰδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
 τόφρῳ δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἐταίρους 245
 ἔξ ἔλεθ', οἳ χερσὶν τε βίηφί τε φέρετατοί ἦσαν.

σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἄμα καὶ μεθ' ἐταίρους
 ἦδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθευ
 ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
 ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ. 250
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἀλιεὺς περιμήκει δάβδω
 ἰχθυοῖσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων
 ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε,
 ὥς οἱ γ' ἀσπαίροντες αἶείροντο προτὶ πέτρας. 255
 αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι.
 οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἶδον ὀφθαλμοῖσιν
 πάντων ὅσσ' ἐμόγησα πόρους ἀλὸς ἐξερεείνων. 259

Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινὴν τε Χάρυβδι
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο.
 δὴ τότε ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ
 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀνύζομενάων 265
 οἰῶν τε βληχὴν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίου,
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο.
 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ 270

„Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι,
 ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο·
 ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκον.
 ἀλλὰ παρὲς τὴν νῆσον ἐλεύνετε νῆα μέλαιναν.“ 276

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἡμεῖβετο μύθῳ.

„Σχέτλιός εἰς, Ὀδυσσεῦ, πέρι τοι μένος οὐδέ τι γυῖα
 κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοίγε σιδήρεα πάντα τέτυκται, 280
 ὅς ῥ' ἐτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
 οὐκ ἔαας γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὖτε
 νήσῳ ἐν ἀμφιρῦτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
 ἀλλ' αὐτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
 νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ. 285
 ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
 γίγνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 ἦν πῶς ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
 ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οὔτε μάλιστα
 νῆα διαρραΐουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων. 290
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπον θ' ὀπλίσόμεσθα θοῇ παρὰ νηϊ μένοντες·
 ἡῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.“

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 καὶ τότε δὴ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων, 295
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δὴ με βιάζεστε μῦνον ἐόντα·
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον.
 εἴ κέ τιν' ἡέ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶῦ μέγ' οἰῶν
 εὔρωμεν, μὴ πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν 300
 ἢ βούν ἡέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκῃλοι
 ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.“

Ὡς ἐφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον ὥς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,
 στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα 305
 ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῦ, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
 νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους.
 οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλουῖσα· 310

κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
 ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 ὥρσεν ἐπὶ ξαῖν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 316
 νῆα μὲν ὠρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·
 ἐνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
 καὶ τότε ἔγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον
 „ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηϊ θοῇ βρωσὶς τε πόσις τε 320
 ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μὴ τι πάθωμεν·
 δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἱφια μῆλα,
 Ἥελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακουέι.“

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος 325
 γίγνεται ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρύς τε Νότος τε.
 οἱ δ' εἰὼς μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
 τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἥϊα πάντα,
 καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη, 330
 ἰχθυὺς ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ τι χειρας ἴκοιτο,
 γναμptoῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 δὴ τότε ἔγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἐταίρους, 335
 χειρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.

„Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι·
 πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν, 341
 λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

ἀλλ' ἄγετ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν, 345
 αἰψά κεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι πῖονα νηὸν
 τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
 εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιρῶν
 νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῆμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι
 ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.“ 351

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 αὐτίκα δ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρόωροιο
 βοσκέσκονθ' ἔλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι· 355
 τὰς δὲ περίστησάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσιν,
 φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν εὐσσέλμου ἐπὶ νηός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 360
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν·
 οὐδ' εἶχον μέθυ λειψαί ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης.
 καὶ τότε με κνίσῃς ἀμφήλυθεν ἡδὺς αὐτμή·
 οἰμῶξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν 370

„Ζεῦ πάτερ ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶοντες.
 ἢ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ,
 οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.“

Ὡκέα δ' Ἡελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν,

Λαμπετὴ τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς. 375
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ

„Ζεῦ πάτερ ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶοντες,
τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οἳ μεν βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ἧσιν ἔγωγε
χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα, 380
ἡδ' ὁπότε ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσιν βοῶν ἐπιεικὲς ἄμοιβήν,
δύσομαι εἰς Αἴδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„Ἠέλ', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε 385
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.“

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἡὔκόμοιο·
ἡ δ' ἔφη Ἑρμείῳ διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι. 390

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
νεῖκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προὔφαινον·
εἴρπον μὲν ῥίνοι, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει, 395
ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὥς γίγνεται φωνή.

Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήηρες ἐταῖροι
δαίνυντ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων.
καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων.
ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ, 401
ἰστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λευκὰ ἐρύσαντες.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνεται γαῖαν, ἀλλ' οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔσκησε Κρονίων 405
νῆος ὑπερ γλαφυρῆς, ἥχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

ἢ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ
ἦλθεν

κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων,
ἰστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
ἀμφοτέρους· ἰστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηϊ 411
πληῆξε κυβερνήτεω κεφαλὴν, σὺν δ' ὅστ' ἄραξεν
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆροι εἰοικὼς
κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὅστέα θυμὸς ἀγῆνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηϊ κεραυνόν·
ἢ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῶ, 416
ἐν δὲ θεείου πληῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
οἱ δὲ κορώνησιν ἱκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα. 421
ἐκ δὲ οἱ ἰστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.

τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἰστὸν,
ἑξόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν. 425

Ἐνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρον ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.

παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ ἀνιόντι
ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινὴν τε Χάρυβδιν.

ἢ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ· 431
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεῖς

τῷ προσφῦς ἐχόμεν ὥς νυκτερίς· οὐδέ πη εἶχον
οὔτε στηριῆσαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·

ῥίξαι γὰρ ἐκάς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι, 435
μακροί τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.

νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω

ἴστων καὶ τρόπιν αὐτίς· ἐλδομένω δέ μοι ἦλθον
 ὄψ· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη
 κρίνων νείκεα πολλὰ δικάζομένων αἰζηῶν, . 449
 τῆμος δὴ τάγε δοῦρα Χαρυβδίου ἐξεφαάνθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδούπησα παρὲς περιμήκεα δοῦρα,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν. 444
 [Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἶπὺν ὄλεθρον.]

"Ἐνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
 ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
 ἥ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
 ἦδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ 451
 σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἔχθρὸν δέ μοι ἔστιν
 αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

ΟΜΗΡΟΥ ΕΠΗ

HOMERI CARMINA

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM EXPRESSA

CURANTE

GUILIELMO DINDORFIO.

VOL. II. PARS II.

ODYSSEAE XIII — XXIV.

EDITIO QUARTA CORRECTIOR.

L I P S I A E

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLV.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν.

Ὀδυσδέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων καὶ ἄφιξις
εἰς Ἰθάκην.

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιοέοντα.

τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε

„Ὡ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
ὑπερεφές, τῷ σ' οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἶω
ἄψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.

ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἶρω,
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἶθοπα οἶνον
αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' αἰοιδοῦ.

εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστη ἐνὶ χηλῷ

κεῖται καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος ἄλλα τε πάντα

δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·

ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα

ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον

τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἓνα προικὸς χαρίσασθαι.“

Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

νῆάδ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.

καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,

αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγὰ, μὴ τιν' ἐταίρων

βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὅποτε σπερχοῖατ' ἐρετμοῖς.

οἳ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαῖτ' ἀλέγνυνον.

Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο

Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.

μῆρα δὲ κήαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοιδὸς,
 Ἀημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 πολλὰ πρὸς ἥελιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
 δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι. 30
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧ τε πανῆμαρ
 νειὸν ἀν' ἔλκητον βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον·
 ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδν φάος ἡελίοιο
 δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
 ὥς Ὀδυσεῖ ἀσπαστὸν ἔδν φάος ἡελίοιο. 35

αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
 Ἀλκινόω δὲ μάλιστα πιφασκόμενος φάτο μῦθον·
 „Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 πέμπετέ με σπείδαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί·
 ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἦθελε θυμὸς, 40
 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ Οὐρανίῳνες
 ὕλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
 νοστήσας εὗροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
 ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
 κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν 45
 παντοίην, καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἶη.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῆνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο

„Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθν νεῖμον 50
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὅφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ
 τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“

Ὡς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 55
 αὐτόθεν ἐξ ἐδρέων. ἀνὰ δ' ἴστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
 Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερὲς, εἰσόκε γῆρας
ἔλθῃ καὶ θάνατος, τάτ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται. 60
αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ
παισὶ τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῇ.“

Ὡς εἰπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο διὸς Ὀδυσσεύς.

τῷ δ' ἅμα κήρυκα προῖει μένος Ἀλκινόοιο,
ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης· 65

Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῳὰς ἅμ' ἐπεμπε γυναικάς,
τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσαν ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα,
τὴν δ' ἐτέρην χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ὅπασσε κομίζειν·
ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ᾧ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
αἶψα τάγ' ἐν νηϊ γλαφυρῇ πομπῆες ἄγαυοὶ 71

δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρωῶσιν ἅπασαν·
καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὖδοι,
πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο 75
σιγῇ· τοὶ δὲ καθίζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστοι

κόσμῳ, πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
ἔνθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῶ,
καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν,
νήγρετος ἡδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς. 80

ἡ δ', ὥστ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
πάντες ἅμ' ὀρυηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
ὑψόσ' αἰερόμενοι ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον,
ὥς ἄρα τῆς πρύμνης μὲν αἰείρετο, κύμα δ' ὀπισθεν
πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 85
ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἱρηξ
κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.

ὥς ἡ ῥίμφα θεούσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα· 89

ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα οὖν κατὰ θυμὸν,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἄλγεϊνά τε κύματα πείρων,
 δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὐδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει.

Εὐτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅστε μάλιστα
 ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἡοῦς ἠριγενεΐης,
 τῆμος δὴ νῆσῳ προσεπύλνατο ποντοπόρος νηῦς. 95

Φόρκυνος δέ τίς ἐστι λιμὴν, ἀλίιοιο γέροντος,
 ἐν δῆμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
 ἀκταὶ ἀπορρῶγες, λιμένος ποτιπεπτηνυῖαι,
 αἵτ' ἀνέμων σκεπώσι δυσαῆων μέγα κῦμα
 ἔκτοθεν· ἐντοσθεν δέ τ' ἄνεν δεσμοῖο μένουσιν 100
 νῆες εὖσσελμοι, ὅτ' ἂν ὄρμου μέτρον ἴκωνται.
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη,
 ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές,
 ἱρὸν Νυμφάων αἰ νηϊάδες καλέονται.

ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφοφορῆες ἔασιν 105
 λάϊνοι· ἐνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
 ἐν δ' ἴστοι λίθιοι περιμήκεες, ἐνθα τε νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δύο δέ τέ οἱ θύραι εἰσὶν,
 αἱ μὲν πρὸς Βορέαιο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν, 110
 αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνη
 ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.

Ἐνθ' οἷγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
 ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμῖσιν πάσης,
 σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετῶν. 115
 οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγου ἠπειρόνδε
 πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
 αὐτῷ σὺν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
 καδ' δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ,
 ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγανοὶ 120
 ᾤπασαν οἵκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.

καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πνυθμένῃ ἐλαίῃς ἀθρόα θῆκαν
 ἐκτὸς ὁδοῦ, μὴ πού τις ὁδιτάων ἀνθρώπων,
 πρὶν γ' Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
 αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον. οὐδ' ἐνοσίχθων
 λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέφ' Ὀδυσῆϊ 126
 πρῶτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·

„Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔτι τίουνσιν,
 Φαίηκες, τοίπερ τοι ἐμῆς ἔξ εἰσι γενέθλης. 130
 καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆ' ἐφάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔ ποτ' ἀπηύρων
 πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
 οἱ δ' εὖδοντ' ἐν νηϊ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα, 135
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἅλῃς ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 εἶπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληϊδος αἷσαν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες. 140
 οὔτι σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμῆσιν ἰάλλειν.
 ἀνδρῶν δ' εἶπερ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἰκων
 οὔτι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεὶ.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων 146
 „αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, κελαινεφές, ὥς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἥδ' ἀλεείνω.
 νῦν αὖ Φαίηκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα,
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ 150
 ῥαῖσαι, ἵν' ἦδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
 ἀνθρώπων, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

„ὦ πέπον, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
 ὅπποτε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωνται 155
 λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
 νηὶ θοῇ ἱκελον, ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
 ἄνθρωποι, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ δ' ἵμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγᾶσιν. 160
 ἔνθ' ἔμειν' ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθε ποντοπόρος νηὺς
 ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἐνοσίχθων,
 ὅς μιν λαῶν ἔθηκε καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθεν
 χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.

Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον 165
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
 ὦδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ὦ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
 οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προὔφαινετο πᾶσα.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο.
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 171

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει
 πατρὸς ἐμοῦ, ὅς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγᾶσασθαι
 ἡμῖν, οὔνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.

φῇ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα, 175
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ

ῥαϊσέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
 ὥς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, παιθώμεθα πάντες·
 πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
 ἡμέτερον προτὶ ἄστν· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους 181
 δῶδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἷ κ' ἐλεήσῃ,
 μηδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔδδειςαν, ἐτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
 ὥς οἱ μὲν δ' εὐχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι 185

δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ἑσταότες περὶ βωμόν. ὃ δ' ἔγρευτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 εὖδων ἐν γαίῃ πατρῴῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
 ἦδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἡέρα χεῦεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὅφρα μιν αὐτὸν 190
 ἄγνωστον τεύξειεν ἕκαστά τε μυθήσαιο,
 μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίῃ ἄστοί τε φίλοι τε,
 πρὶν παῖσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 τοῦνεκ' ἄρ' ἀλλειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
 ἀτραπιτοὶ τε διηνεκέες λιμένες τε πάνορμοι 195
 πέτραι τ' ἡλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
 στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας καὶ ῥ' εἶσιδε πατρίδα γαῖαν·
 ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μῆρὸν
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
 „ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;
 ἦ ῥ' οἷγ' ὑβρίζται τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 201
 ἦε φιλόξεينوι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ τε καὶ αὐτὸς
 πλάζομαι; αἶθ' ὅφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσι
 αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων 205
 ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
 νῦν δ' οὔτ' ἄρ' πῃ θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
 καλλείψω, μή πῶς μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.
 ὦ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, 210
 οἳ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον, ἦ τέ μ' ἔφαντο
 ἄξιον εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσαν.
 Ζεὺς σφέας τίσαιο ἱκετήσιος, ὅστε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους ἐφορᾷ καὶ τίνυται ὅστις ἀμάρτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἰδῶμαι, 215
 μή τί μοι οἰχῶνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.“
 Ὡς εἰπὼν τρίποδας περικαλλέας ἡδὲ λέβητας

ἡρίθμει καὶ χρυσὸν ὕφαντά τε εἵματα καλά.
 τῶν μὲν ἄρ' οὔτι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν
 ἐρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, 220
 πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 ἀνδρὶ δέμας εἰκνῖα νέω, ἐπιβώτορι μῆλων,
 παναπάλῳ, οἰοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
 δίπτυχον ἄμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα. 225
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθεν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 χαῖρέ τε καὶ μὴ μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαιο,
 ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
 εὐχομαι ὥστε θεῶ καὶ σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω. 231
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
 ἦ πού τις νήσων εὐδείελος, ἥ τις ἀκτὴ
 κεῖθ' ἄλλ' κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;“ 235

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἣ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 εἰ δὲ τὴνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λῆην
 οὔτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοὶ,
 ἡμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς Ἡῶ τ' Ἡελιόν τε, 240
 ἡδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα.
 ἦτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
 οὐδὲ λῆην λυπρὴν, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
 ἐν μὲν γὰρ οἱ σῖτος ἀθέςφατος, ἐν δέ τε οἶνος
 γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τ' ἑέρση. 245
 αἰγίβοτος δ' ἀγραθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
 παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
 τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκει,
 τήνπερ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἵης.“ 249

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 χαίρων ἢ γαίῃ πατρῴῃ, ὥς οἱ ἔειπεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάξετο μῦθον,
 αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν. 255

„Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
 τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
 χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
 φεύγω, ἐπεὶ φίλον νῆα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
 Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ 260
 ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν,
 οὔνεκά με στερέσαι τῆς ληϊδος ἤθελε πάσης
 Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 ἀνδρῶν τε πολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
 οὔνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον 265
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἥρχον ἐταίρων.
 τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκῇρεϊ δουρὶ
 ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἐταίρῳ·
 νῦξ δὲ μάλα δυοφερὴ κάτεχ' οὐρανὸν, οὐδέ τις ἡμέας
 ἀνθρώπων ἐνόησε, λάθον δέ ἐ θυμὸν ἀπούρας. 270
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε κατέκτανον ὀξείῃ χαλκῷ,
 αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοῖνικας ἄρμυνοὺς
 ἐλλισάμην, καὶ σφιν μενοεικέα ληϊδα δῶκα·
 τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφέςσαι
 ἢ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί. 275
 ἀλλ' ἦτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο ἰς ἀνέμοιο
 πόλλ' ἀεκαζομένους, οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
 κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
 σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
 δόρπου μνηστis ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες. 281

ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα,
οἳ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
κάτθεσαν, ἐνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοσσιν ἐκείμην.
οἳ δ' ἐς Σιδουίην εὐναιομένην ἀναβάντες 285
ὄχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδνίῃ·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 290

„Κερδαλέος κ' εἶη καὶ ἐπίκλοπος ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
σχέτλιε, ποικιλομήτα, δόλων ἅτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων
μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσὶν. 295
ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφο
κέρδε', ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσιν
μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύγ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς, ἥτε τοι αἰεὶ 300
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καὶ δέ σε Φαίηκες φίλον πάντεσιν ἔθηκα.
νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω
χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγανοὶ
ᾠπασαν οἴκαδ' ἰύντι ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε, 305
εἶπω θ' ὅσσα τοι αἴσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν
κῆδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη,
μηδέ τω ἐκφάσθαι μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
πάντων, οὔνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ
πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 311

„ἀργαλέον σε, θεὰ, γνῶναι βροτῶ ἀντιάσαντι,

καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις.
τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν. 315

αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
οὐ σέγ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διὸς, οὐδ' ἐνόησα
νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
[ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαῖγμένον ἦτορ 320
ἠλώμην, εἴως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·

πρὶν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίοιι δῆμῳ
θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή·]
νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι — οὐ γὰρ οἶω
ἦκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλὰ τιν' ἄλλην 325
γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσιν οἶω
ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἡπεροπεύσῃς —
εἰπέ μοι εἰ ἐτεόν γε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἰκάνω.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα· 330

τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον εἶοντα,
οὔνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἴετ' ἐνὶ μεγάροις ιδέειν παῖδας τ' ἄλοχόν τε·

σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι, 335
πρὶν γ' ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσεται, ἥτε τοι αὐτως
ἦσται ἐνὶ μεγάροισιν, ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦση.

αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
ἦδ' ὅ, ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἀπο πάντας ἐταίρους· 340

ἀλλὰ τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι κότον ἐνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ νιὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἄγε τοι δεῖξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πεποιθήης.

Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἀλίοιο γέροντος, 345
 ἥδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος ταυρύφυλλος ἐλαίη·
 [ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἡεροειδές,
 ἱρὸν νυμφάων, αἱ νηϊάδες καλέονται.]

τοῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς
 ἔρδεσκες Νύμφησι τεληέσσας ἑκατόμβας· 350

τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕλη·“

“Ὡς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἡέρα, εἶσατο δὲ χθών·
 γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 χαίρων ἧ γαίῃ, κύσε δὲ ξείδωρον ἄρουραν.

αὐτίκα δὲ νύμφης ἠρήσατο, χεῖρας ἀνασχών· 355

„Νύμφαι νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὔ ποτ' ἔγωγε
 ὄψεσθ' ὑμῶν ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὥς τὸ πάρος περ,
 αἳ κεν ἔᾱ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελεύῃ
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.“ 360

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῶ ἄντρον θεσπεσίοιο
 θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·
 αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.“ 365

“Ὡς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἡεροειδές,
 μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄσσον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν
 εἵματά τ' εὐποίητα, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ' ἐπέθηκε θυρήσιν
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο. 371

Τὼ δὲ καθεζομένῳ ἱερῆς παρὰ πνυθμέν' ἐλαίης
 φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 375
 φράξεν ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,

οἷ δὴ τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσιν,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες·
 ἣ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 πάντας μὲν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω, 380
 ἀγγελίας προὔεισα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
 εἰ μὴ μοι σὺ ἕκαστα, θεᾶ, κατὰ μοῖραν ἔειπες. 385
 ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
 παρ δέ μοι αὐτὴ στήθι, μένος πολυθαυρᾶς ἐνεῖσα,
 οἶον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
 αἰ κέ μοι ὥς μεμανῦα παρασταίης, γλαυκῶπι,
 καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεςσι μαχοίμην 390
 σὺν σοὶ, πότνα θεᾶ, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεᾶ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
 ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' οἶω
 αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὐδας 395
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσιν·
 κέρψω μὲν χροῶ καλὸν ἐνὶ γναμptoῖσι μέλεσσιν,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
 ἔσσω ὃ κε στυγέησιν ἰδὼν ἀνθρῶπος ἔχοντα, 400
 κνυζώσω δέ τοι ὅσσε πάρος περικαλλές' εἶοντε,
 ὥς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆροσι φανείης
 σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδὶ, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὥν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδεν, 405
 παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρουνα Πηνελόπειαν.
 δῆεις τόνγε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται

πὰρ Κόρακος πέτρῃ ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
 ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
 πίνουσαι, τάθ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν. 410
 ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα
 Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱὸν, Ὀδυσσεῦ·
 ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
 ὄχκετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, ἥ που ἔτ' εἰης. 415

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„τίπτε τ' ἄρ' οὐ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
 ἦ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσιν;“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 420
 „μὴ δὴ τοι κεῖνός γε λήν ἐνθύμιος ἔστω.
 αὐτὴ μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
 κεῖς' ἐλθὼν· ἀτὰρ οὐτὶν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἔκηλος
 ἦσται ἐν Ἀτρεΐδαιο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
 ἦ μὲν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηϊ μελαίνῃ, 425
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ οἶω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 [ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν].“

Ὡς ἄρα μιν φαμένη ράβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
 κάρψεν μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμptoῖσι μέλεσσιν, 430
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὅλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος,
 κνύζωσεν δέ οἱ ὅσσε πάρος περικαλλε' εόντε·
 ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἡδὲ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα ρυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ· 435
 ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσθ' ἐλάφοιο,
 ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ αἰκέα πήρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Τῶγ' ὥς βουλευόμενοι διέτμαγεν. ἡ μὲν ἔπειτα
 εἰς Λακεδαίμονα δι' ἄνδρα μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ὀδυσσεύς πρὸς Εὐμαριον ὁμιλία.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν
 χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ἧ οἱ Ἀθήνη
 πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὅ οἱ βιότοιο μάλιστα
 κήδετο οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖρ' ἤμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
 ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ, 6
 καλὴ τε μεγάλῃ τε, περιδρομος· ἦν ῥα συβώτης
 αὐτὸς δαίμαθ' ὕεσιν ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
 νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
 ῥυτοῖσιν λάεσσι καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ. 10
 σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
 πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν ὀρυτὸς ἀμφικεάσας·
 ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
 πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσὶν· ἐν δὲ ἐκάστῳ
 πεντήκοντα σύες χαμαιεννάδες ἐρχατόωντο, 15
 θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἱανον,
 πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
 ἀντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ προῖαλλε συβώτης
 αἰεὶ ζατρεφῶν σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων·
 οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο. 20
 παρ δὲ κύνες, θήρεσσιν ἐοικότες αἰὲν ἱανον
 τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.

αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
 τάρμων δέρμα βόειον ἑὺχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ὦχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν, 25
 οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε
 σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμὸν.

Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἶδον κύνες ὑλακόμαροι.
 οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 30
 ἔξετο κερδοσύνη, σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 ἔνθα κεν ᾧ παρ σταθμῷ αἰκέλιον πάθεν ἄλγος·
 ἀλλὰ συβώτης ᾧκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν
 ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκυῖτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον 35
 πυκνῆσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα

„ὦ γέρον, ἧ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
 ἔξαπίνης, καὶ κέν μοι ἐλεγχεῖν κατέχευας.
 καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε·
 ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 40
 ἦμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
 ἐδμεναι· αὐτὰρ κείνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
 πλάζετ' ἐπ' ἄλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρῃ φάος ἡελίοιο.

ἀλλ' ἔπεο, κλισίηνδ' ἵομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς, 45
 σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
 εἶπης ὀππόθεν ἔσσι καὶ ὀππόσα κῆδ' ἀνέτλης.“

ὦς εἰπὼν κλισίηνδ' ἠγήσατο δῖος ὕφορβος,
 εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας,
 ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς, 50
 αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
 ὅτι μιν ὥς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 ὅτι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.“ 54

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα
 „ξεῖν', οὐ μοι θέμις ἔστί, οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
 ξεινον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἶδιν ἅπαντες
 ξεινοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 γίγνεται ἡμετέρῃ· ἡ γὰρ δμῶων δίκη ἐστὶν
 αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες 60
 οἱ νέοι. ἡ γὰρ τοῦγε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
 ὅς κεν ἐμ' ἐνδυκέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὕπασσεν,
 οἰά τε ᾧ οἰκῇ ἄναξ εὖθυμος ἔδωκεν,
 οἰκόν τε κληρόν τε πολυμνήστην τε γυναῖκα,
 ὅς οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ, 65
 ὥς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἐπιμίμνω.
 τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
 ἀλλ' ὄλεθ' — ὥς ὥφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
 πρόχην, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 καὶ γὰρ κεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς 70
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.“

Ὡς εἰπὼν ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα,
 βῆ δ' ἵμεν ἐς συφεοὺς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων.
 ἔνθεν ἑλὼν δὴ ἐνείκε καὶ ἀμφοτέρους ἰέρευσεν,
 εὖσέ τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν. 75
 ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέσθηκ' Ὀδυσῆϊ
 θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
 ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιθέα οἶνον,
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵξεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα
 „Ἔσθιε νῦν, ᾧ ξεῖνε, τάτε δμῶεσσι πάρεστιν, 80
 χοῖρε· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
 οὐκ ὅπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
 οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
 ἀλλὰ δίκην τίουσιν καὶ αἷσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
 καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης 85
 ἀλλοτρίης βῶσιν καὶ σφι Ζεὺς ληϊδα δῶη,

πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
 καὶ μὲν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
 οἶδε δὲ καὶ τι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἐκλυνον αὐδὴν,
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως 90
 μνᾶσθαι οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερόν, ἀλλὰ ἔκηλοι
 κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπι φειδώ.
 ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσιν,
 οὐποθ' ἐν ἱρεῦουσ' ἱερήϊον, οὐδὲ δὴ οἶω.
 οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἑξαφύοντες. 95
 ἦ γὰρ οἱ ζώῃ γ' ἦν ἄσπετος· οὔτινι τόσση
 ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' ἡπείροιο μελαίνης
 οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
 ἔστ' ἄφενος τσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
 δῶδεκ' ἐν ἡπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἶων, 100
 τόσσα συῶν συβόσεια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
 βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
 ἐνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἐνδεκα πάντα
 ἐσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
 τῶν αἰεὶ σφιν ἕκαστος ἐπ' ἥματι μῆλον ἀγινεῖ, 105
 ζατρεφῶν αἰγῶν ὅστις φαίνεται ἄριστος.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
 καὶ σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπω.“

“Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἥσθιε πῦνέ τε οἶνον
 ἀρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν. 110
 αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἥραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
 καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφον, ᾧπερ ἔπιεν,
 οἶνου ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν, 115
 ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὥς ἀγορεύεις;
 φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνωνος εἵνεκα τιμῆς.
 εἰπέ μοι, αἷ' κέ ποθι γνῶω τοιοῦτον ἔοντα.

Ζεὺς γάρ που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδῶν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.“ 120

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
„ὦ γέρον, οὔτις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν,
ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλήται
ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι. 125

ὃς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
ἢ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλάῃ,
καὶ οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἅπο δάκρυα πίπτει,
ἢ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὀλήται. 130
αἰψά κε καὶ σὺ, γεραιέ, ἔπος παρατεκτῆναιο.

[εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίῃ.]

τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἴωνοι
ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
ἢ τόνγ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθυές, ὅστέα δ' αὐτοῦ 135
κεῖται ἐπ' ἡπείρου ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.

ὥς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κῆδε' ὀπίσσω
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
ἡπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὅππός' ἐπέλθω,
οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὐτίς ἴκωμαι 140
οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.

οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἰέμενός περ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ μ' Ὀδυσσεύς πόθος αἶνυται οἰχομένοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν 145
αἰδέομαι· πέρι γάρ μ' ἐφίλει καὶ κῆδετο θυμῷ·
ἀλλὰ μιν ἡθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδ' ἔτι φῆσθα
κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἶεν ἄπιστος· 150

ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄρκῳ,
 ὥς νεῖται Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
 αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἅδ' ὅμαθ' ἵκηται·
 [ἔσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·]
 πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχορημένος, οὔτι δεχοίμην.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀῖδαο πύλησιν 156
 γίγνεται, ὃς πενίῃ εἰκὼν ἀπατήλια βάζει.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,
 ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
 ἧ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται ὥς ἀγορεύω. 160
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
 [τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἰσταμένοιο,
 οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται ὅστις ἐκείνου
 ἐνθάδ' ἀτιμάξει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.]“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα
 „ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω, 166
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἐτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
 πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδὲ με τούτων
 μίμνησκ'· ἧ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑμοῖσιν
 ἄχνηται, ὅπποτε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος. 170
 ἀλλ' ἦτοι ὄρκον μὲν ἐάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἔλθοι ὅπως μιν ἔγωγ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
 Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
 νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεὺς,
 Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἴσον, 175
 καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔτι χέρη
 πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, δέμας καὶ εἶδος ἀγντὸν,
 τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάβε φρένας ἐνδόν ἐῖσας
 ἢ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 ἐς Πύλον ἠγαθήν· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀραυοὶ 180
 οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φύλου ὀληται
 νῶνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεσίου ἀντιθέοιο.

ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἑάσομεν, ἥ κεν ἀλοίῃ
 ἥ κε φύγοι καὶ κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων. 184
 ἀλλ' ἄγε μοι σὺ, γεραιέ, τὰ σ' αὐτοῦ κήδε' ἐνίσπες
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;
 ὅπποις τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀϊομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.“ 190

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδῇ
 ἡδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἐντοσθεν ἐοῦσιν,
 δαίνυσθαι ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν· 195
 ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
 οὔτι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
 ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρειαῶν,
 ἀνέρος ἀφνειοῦ πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι 200
 νιέες ἐν μεγάρῳ ἡμὲν τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
 γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
 παλλακίς, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαιγενέεσσιν ἐτίμα
 Κάστρω Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·
 ὃς τότε ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ 205
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ νιάσι κυδαλίμοισιν.
 ἀλλ' ἦτοι τὸν Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
 εἰς Αἶδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
 παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο,
 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν καὶ οἰκί' ἐνειμαν. 210
 ἤγαγόμεν δὲ γυναιῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων
 εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
 οὐδὲ φρυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἥδη πάντα λέλοιπεν·

ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' ὄτομαι εἰσορόωντα
 γιγνώσκειν· ἧ γάρ με δύη ἔχει ἥλιθα πολλή. 215
 ἧ μὲν δὴ θάρσος μοι ἼΑρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη
 καὶ ῥηξινορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
 ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
 οὔποτε μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἔλεσκον 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων ὃ τέ μοι εἷξειε πόδεσσιν.
 τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν
 οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
 ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπῆρετμοι φίλαι ἦσαν
 καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες ἐϋξέστοι καὶ ὀῖστοι, 225
 λυγρὰ, τάτ' ἄλλοισιν γε καταριγηλὰ πέλονται.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε τὰ που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
 ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
 πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσι 230
 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, καί μοι μάλα τύγχανε πολλά.
 τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 λάργανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
 δεινὸς τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς 235
 ἐφράσαθ', ἧ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 δὴ τότε ἔμ' ἦνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα
 νήεσσ' ἠγῆσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
 ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμον φῆμις.
 ἐνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν, 240
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἐβημεν
 οἴκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς·
 μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι
 κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα 245

Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 νῆας ἐὺ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 ἐννέα νῆας στείλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
 ἔξῃμαρ μὲν ἔπειτα ἔμοι ἐρήϊρες ἐταῖροι
 δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρείχον 250
 θεοῖσιν τε ῥέξειν αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
 ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
 ἐπλέομεν Βορρῇ ἀνέμῳ ἀκραεῖ καλῷ
 ῥηϊδίως, ὥσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
 νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθεές καὶ ἄνουσοι 255
 ἥμεθα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆται τ' ἴθυνον.
 πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον εὐρρείτην ἰκόμεσθα,
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήϊρας ἐταίρους
 αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι, 260
 ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιᾶς ὥτρυνα νέεσθαι·
 οἱ δ' ὕβρει εἷξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶν,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἄγρους
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή. 265
 οἱ δὲ βοῆς αἶοντες ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 ἦλθον· πλητο δὲ πᾶν πεδῖον πεζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραντος
 φύξαν ἔμοις ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔσθη.
 ἐνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῷ, 271
 τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔμοι Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὦδε νόημα
 ποίησ' — ὥς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γὰρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο —
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὕτυχτον ἔθηκα 276
 καὶ σάκος ὤμουιν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·

αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων
 καὶ κύσα γούναθ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο καὶ μ' ἐλέησεν,
 ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγρεν οἴκαδε δακρυχέοντα. 280
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελήησιν,
 ἰέμενοι κτεῖναι — δὴ γὰρ κεχολώατο λήην —
 ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
 ξεινίου, ὅστε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα. 284
 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγρια
 χροῖματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδόάτ' μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
 δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδὼς,
 τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
 ὃς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἦσι φρεσὶν, ὅφρ' ἰκόμεσθα
 Φοινίκην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο. 291
 ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο 295
 ψεύδεα βουλευσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
 κεῖθι δέ μ' ὥς περάσειε καὶ ἄσπετον ὦνον ἔλοιτο.
 τῷ ἐπόμεν ἐπὶ νηὸς, οἴόμενός περ, ἀνάγκη.
 ἦ δ' ἔθρεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκραεῖ· καλῷ,
 μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μῆδετ' ὄλεθρον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη 301
 φαίνετο γαῖαν, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἥχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηϊ κεραυνόν·
 ἦ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ, 306
 ἐν δὲ θεαίου πληττο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ, 310
 ἰστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρόροιο
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
 τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
 ἐννηῖμαρ φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον. 315
 ἐνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φεῖδων
 ἦρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 αἰῖθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν εἰς οἶκον,
 χειρὸς ἀναστήσας, ὅφρ' ἴκετο δῶματα πατρός·
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσθεν. 320
 ἐνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν
 ξεινίσαι ἠδὲ φιλήσαι ἰόντ' εἰς πατρίδα γαῖαν,
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεὺς,
 χαλκόν τε χρυσόν τε πολύκηητόν τε σίδηρον.
 καὶ νῦ κεν εἰς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
 τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἀνακτος. 326
 τὸν δ' εἰς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὅφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
 ὅπως νοστήσῃ Ἰθάκης εἰς πῖονα δῆμον
 ἦδη δὴν ἀπεὼν, ἣ ἀμφοδὸν ἢ ἐκρυφιδόν. 330
 ὦμοσε δὲ πρὸς ἐμὸν αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρύνεσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
 οἳ δὴ μιν πέμψουσι φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν εἰς Δουλίχιον πολύπυρον. 335
 ἐνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
 ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἦνδανε βουλὴ
 ἀμφ' ἐμοὶ, ὅφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
 ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηὺς,
 αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο. 340
 ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔδυσαν,

ἄμφι δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἥδ' ἑ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι·
 ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδαιέλου ἔργ' ἀφίκοντο.
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐσσέλμῳ ἐνὶ νηϊ 345
 ὅπλῳ εὐστρεφεῖ στερεῶς, αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
 ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
 ξεστὸν ἐφ' ὀλκαιοῦ καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσση 350
 στῆθος, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσσ' ἀμφοτέρησιν
 νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρηθ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
 ἐνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δριὸς ἦν πολυανθεὸς ὕλης,
 κείμεν πεπτηώς. οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
 φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι 355
 μαίεσθαι προτέρῳ, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
 νηὸς ἐπὶ γλαφυρῇς· ἐμὲ δ' ἔκρουσαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως, καί με σταθμῷ ἐπέλασαν ἄγοντες
 ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιωῖναι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα
 ,,ἄ δειλὲ ξείνων, ἣ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας 361
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθεις ἡθ' ὅς' ἀλήθης.
 ἀλλὰ τάγ' οὐ κατὰ κόσμον ὀϊομαι, οὐδέ με πείσεις
 εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοιοῦτον ἔοντα
 μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς 365
 νόστον ἐμοῖο ἀνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσιν
 πάγχυ μάλ', ὅτι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν
 ἦε φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοὶ,
 ἡδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 370
 νῦν δὲ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαι ἀνηρείψαντο.
 αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
 ἔρχομαι, εἰ μὴ πού τι περίφρων Πηνελόπεια

ἐλθέμεν ὀτρύνησιν, ὅτ' ἀγγελίῃ ποθὲν ἔλθοι.
 ἀλλ' οἳ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν, 375
 ἡμὲν οἳ ἄχνυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 ἡδ' οἳ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες·
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 ἐξ οὗ δὴ μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
 ὅς ῥ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεῖς, 380
 ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δῶματ'· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαξον.
 φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
 νῆας ἀκειόμενον, τάς οἳ ξυνέαξαν ἄελλαι·
 καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην,
 πολλὰ χροῖματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν. 385
 καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεὶ σέ μοι ἥγαγε δαίμων,
 μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο μήτε τι θέλγε·
 οὐ γὰρ τοῦνεκ' ἐγὼ σ' αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλήσω,
 ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας αὐτόν τ' ἐλεαίρων.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος, 391
 οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον οὐδέ σε πείθω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρεν ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὅπισθεν
 μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα, 395
 ἔσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα πέμψαι
 Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅτι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς ὥς ἀγορεύω,
 δμῶας ἐπισσεύας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
 ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἡπεροπέυειν.“ 400

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὕφορβός
 „ξεῖν', οὕτω γάρ κεν μοι ἐϋκλείῃ τ' ἀρετῇ τε
 εἴῃ ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
 ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνια δῶκα,
 αὐτίς δὲ κτείναιμι φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην· 405

πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
νῦν δ' ὦρῃ δόρποιο· τάχιστα μοι ἔνδον ἐταῖροι
εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί. 410
τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἥθεα κοιμηθῆναι,
κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὤρτο συνῶν ἀυλιζομενάων.
αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός

„Ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
τηλεδαπῶ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ οὔζυν 415
δὴν ἔχομεν πάσχοντες ὑῶν ἔνεκ' ἀργιοδόντων·
ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματος νήποινον ἐδουσιν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεῖ χαλκῷ,
οἱ δ' ὕν εἰσῆγον μάλα πύονα πενταέτηρον.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔσθησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συμβώτης 420
λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέκροητ' ἀγαθῆσιν·
ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
ἀργιόδοντος ὑὸς, καὶ ἐπενύχετο πᾶσι θεοῖσιν
νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων· 425
τὸν δ' ἔλιπε ψυχή· τοὶ δ' ἔσφαζάν τε καὶ εὔσαν·
αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συμβώτης,
πάντων ἀρχόμενος μελέων, ἔς πύονα δημόν,
καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῆ.
μίστυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα, 431
βάλλον δ' εἰν ἔλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συμβώτης
ἴστατο δαιτρεύσων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἰσίμα ἦδη.
καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
τὴν μὲν ἴαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος υἱεῖ, 435
θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκάστω·
νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραςιν

ἀργιόδοντος ὕδς, κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Αἰθ' οὕτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο 440
ὥς ἐμοὶ, ὅτι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα,
„ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
ὅτι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.“ 445

Ἦ ῥα καὶ ἄρματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτησιν,
σπείσας δ' αἰθοπα οἶνον Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρῳ
ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν· ὁ δ' ἔξετο ἧ παρὰ μοίρῃ.
σίτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποικομένοιο ἄνακτος, 450
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·

παρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
σίτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσαύλιος, οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον
σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι ἐσσεύοντο. 456

Νῦξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὣς δ' ἄρα
Ζεὺς

πάννυχος, αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.
τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
εἰ πῶς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἐταῖρων 460
ἄλλον ἐποτρύνειν, ἐπεὶ ἐο κήδετο λίην·

„Κέκλυθι νῦν, Εὖμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
ἡλεός, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι
καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
καὶ τι ἔπος προέηκεν ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον. 466
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίῃ τέ μοι ἔμπεδος εἶη,

ὥς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
 ἠγρείσθην δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 470
 τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἰκόμεσθα ποτὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος,
 ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστν κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
 ἂν δόνακας καὶ ἔλος, ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
 κείμεθα. νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ Βορέας πεσόντος,
 πηγυλῖς· αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ' ἠὔτε πάχνη, 476
 ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
 ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
 εὔδον δ' εὐκῆλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὦμους·
 αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον 480
 ἀφραδέως, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ριγασέμεν ἔμπης,
 ἀλλ' ἐπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαινόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα
 ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν· 485
 'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
 δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρὰ μ' ἦπαφε δαίμων
 οἰοχίτων' ἵμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φνυκτὰ πέλονται·'
 ὥς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
 οἷος κεῖνος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι· 491
 φθεγξάμενος δ' ὀλίγη ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπεν
 'σίγα νῦν, μὴ τίς σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ·
 ἦ καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν εἶπέ τε μῦθον
 'κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος. 495
 λίην γὰρ νηῶν ἑκὰς ἦλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη
 εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 εἰ πλέονας παρὰ ραῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι·'
 ὥς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν, 500

βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
κείμεν ἄσπασίως, φάε δὲ χρυσόθρονος Ἡώς.

[ὥς νῦν ἡβώοιμι βίῃ τέ μοι ἔμπεδος εἶη·

δοίῃ κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
ἀμφοτέρου, φιλότῃτι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἐῆος· 505

νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσιν κακὰ χροῖ εἵματ' ἔχοντα.]“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα,

„ὦ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,

οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·

τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσσαι οὔτε τευ ἄλλου, 510

ὣν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,

νῦν· ἀτὰρ ἡῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δυοπαλίξεις.

οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημοιβοί τε χιτῶνες

ἐνθάδε ἐννυσθαι, μία δ' οἷη φωτὶ ἐκάστῳ.

[αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱὸς, 515

αὐτὸς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει,

πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.]“

Ὡς εἰπὼν ἀνόρουσε, τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς

εὐνὴν, ἐν δ' οἷων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.

ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ

πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἥ οἱ παρεκέσκειτ' ἀμοιβὰς, 521

ἐννυσθαι ὅτε τις χειμῶν ἔκπαγλος ὕροιτο.

Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ'

αὐτὸν

ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνία· οὐδὲ συβώτῃ

ἦνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὑῶν ἅπο κοιμηθῆναι, 525

ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὠπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς,

ὅττι ῥά οἱ βιότου περικήδετο νόσφιν ἐόντος.

πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὦμοις,

ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνὴν,

ἃν δὲ νάκην ἔλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος μέγαλοιο, 530

εἶλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.

βῆ δ' ἵμεναι κείων ὄθι περ σύες ἀργιόδοντες
πέτρῃ ὑπο γλαφυρῇ εὖδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο.

Τηλεμάχου πρὸς Εὐμαίον ἀφιξίς.

Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
ᾤχετ', Ὀδυσσεῆος μεγαθύμου φαίδιμον νῖδον
νόστου ὑπομνήσουσα καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
εὗρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν νῖδον
εὖδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο, 5
ἥτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ.
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκὺς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
ἀρχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
„Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι,
κτῆματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν 11
οὕτω ὑπερφιάλους· μὴ τοι κατὰ πάντα φάγῳσιν
κτῆματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ' ὅτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
πεμπέμεν, ὅφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς. 15
ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
μνηστῆρας δάωροισι καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
μὴ νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
οἴσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός· 20
κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν ὅς κεν ὀπνίῃ,
παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο

οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος οὐδὲ μεταλλά.
 ἀλλὰ σύγ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
 δμῳάων ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι, 25
 εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
 ἄλλο δὲ τοί τι ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
 μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι. 30
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ οὔτω· πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 ἀλλὰ ἕκας νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
 νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὔρου ὀπισθεν
 ἀθανάτων ὅστις σε φυλάσσει τε ῥύεται τε. 35
 αὐτὰρ ἐπὴν πρῶτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
 νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἐταίρους,
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδεν.
 ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἶσω 40
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὔνεκά οἱ σῶς ἔσσι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.“
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν
 [λάξ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν] 45
 „Εγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
 ξεῦξον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.“
 Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἡΰδα
 „Τηλέμαχ', οὕτως ἔστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο
 νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἡώς. 50
 ἀλλὰ μὲν εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείῃ
 ἥρως Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
 τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα

ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχη.“ 55

Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥως.
ἀρχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσεύης φίλος υἱὸς,
σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόεντα 60
δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
ἤρως, βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσηύδα
[Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύης θεῖοιο]

„Ατρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,
ἦδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 65
ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἰκέσθαι.“

Τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
„Τηλέμαχ', οὔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
ἰέμενον νόστοιο· νεμεσσωμαι δὲ καὶ ἄλλω
ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέησιν, 70
ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἰσιμα πάντα.
ἰσὸν τοι κακὸν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
ξεῖνον ἐποτρύνει καὶ ὅς ἐσσύμενον κατερύκει.

[χορὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.]
ἀλλὰ μὲν' εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω 75
καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς, εἶπω δὲ γυναιξὶν
δειπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἐόντων.
ἀμφοτέρων, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,
δειπνήσαντας ἱμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
εἰ δ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
ὄφρα τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους, 81
ἄστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
αὐτῶς ἀππέμψει, δῶσει δέ τι ἔν γε φέρεσθαι,
ἦέ τινα τριπόδων εὐχάλκων ἢ λεβήτων,
ἦέ δὴν ἡμιόνους ἢ χρύσειον ἄλειςον.“ 85

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡῦδα

„Ατρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερό· οὐ γὰρ ὀπισθεν
 οὔρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν·
 μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι, 90
 ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀληται.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
 δειπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλῃς ἔνδον ἐόντων.
 ἀγγίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἐτεωνεύς, 95
 ἀνστάς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺν ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
 τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ὀπτησαί τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηῶεντα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης. 100
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι κειμήλια κεῖτο,

Ατρείδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
 υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
 ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
 τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν, 106
 ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεΐατος ἄλλων.

βὰν δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, εἶος ἵκοντο
 Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος 110

„Τηλέμαχ', ἦτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
 ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
 δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.

δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ 115
 ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται,
 ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἐΦαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυπεν

καί σέ με νοστήσαντα· τέϊν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.“

Ὡς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον 120
ἦρως Ἀτρείδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαινὸν
θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρης
πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
μνημ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην, 126
σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
καί σθ' ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
οἶκον ἐνκείμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“

Ὡς εἰποῦς' ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἦρως 131
δεξάμενος, καὶ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ·
τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος.
ἔξεσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα 135
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νύσασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα·
[εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα daίετο καὶ νέμε μοίρας· 140
οἶνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου. 146
τοὺς δὲ μετ' Ἀτρείδης ἔκτε ξανθὸς Μενέλαος,
οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφιν,
ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
στῇ δ' ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηγύδα

„Χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν 151
εἰπεῖν· ἧ γὰρ ἔμοιγε πατήρ ὥς ἥπιος ἦεν,
εἶως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα
„καὶ λήν κείνῳ γε, διοτρεφες, ὥς ἀγορεύεις, 155
πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἶ γὰρ ἐγὼν ὥς
νοστήσας Ἰθάκηνδε, κυχὼν Ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ,
εἰποιμ' ὥς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότιτος ἀπάσης
ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.“

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὕρσις, 160
αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
ἥμερον ἕξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰϋζοντες ἔποντο
ἄνδρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
δεξιὸς ἦ᾽ξε πρόσθ' ἱππων· οἱ δὲ ἰδόντες
γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 165
τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἥρχετο μύθων·

„Φράζεο δὴ, Μενέλαε διοτρεφες, ὄρχαμε λαῶν,
ἦ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας ἥε σοὶ αὐτῷ.“

Ὡς φάτο, μερμήριξε δ' ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας. 170
τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον
„Κλυτέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
ἄθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οὔω.

ὥς ὃδε χῆν' ἥρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ
ἐλθὼν ἕξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε, 175
ὥς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
οἴκαδε νοστήσει καὶ τίσεται· ἥε καὶ ἦδη
οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα
„οὔτω νῦν Ζεὺς θείῃ, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης· 180
τῷ κέν τοι καὶ κείθι θεῷ ὥς εὐχετοφύμην.“

Ἥ καὶ ἐφ' ἱπποῖν μᾶστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα

ἤϊξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.

οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἡέλιος σκιοῶντό τε πᾶσαι ἀγνυαί· 185

ἔς Φηράς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,

νέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον,

ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου· 191

μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.

αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·

καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·

„Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας

μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι 196

ἐκ πατέρων φιλότητος, ἀτὰρ καὶ ὁμήλικές εἰμεν·

ἦδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει.

μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,

μή μ' ὁ γέρον ἀέκοντα κατάσχη ὧ ἐνὶ οἴκῳ 200

ἰέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἰκέσθαι.“

Ὡς φάτο, Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐῷ συμφράσσατο θυμῷ,

ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.

ᾧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·

στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης, 205

νηϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,

ἐσθῆτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκεν·

καὶ μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε κέλευέ τε πάντας ἐταίρους,

πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἰκέσθαι ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι. 210

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὗ σε μεθήσει,

ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται, οὐδέ ἔ' φημι

ἄψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιτέριχας ἵππους 215
 ἅψ Πυλίων εἰς ἄστν, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν
 „Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐταῖροι, νηϊ μελαίνῃ,
 αὐτοὶ τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλῦον ἡδ' ἐπίθοντο,
 αἶψα δ' ἄρ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον. 221

ἦτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ εὐχετο, θῦε δ' Ἀθήνη
 νηϊ πάρα πρύμνῃ· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ
 τηλεδαπὸς, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτὰς,
 μάντις· ἀτὰρ γενηὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
 ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἐνι, μητέρι μῆλων, 226
 ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔσοχα δώματα ναίων·

δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων
 Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγανότατον ζώνοντων,
 ὃς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 230
 εἶχε βίῃ. ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο

δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
 εἵνεκα Νηλῆος κούρης ἄτης τε βαρείης,
 τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπληῆτις Ἐρινύς.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐκφυγε κῆρα καὶ ἥλασε βοῦς ἐριμύκους
 ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς 236

ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναικᾷ
 ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'. ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἰσιμον ἦεν
 ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν. 240

ἔνθα δ' ἔρηνε γυναικᾷ καὶ ὑπερεφὲς θέτο δῶμα,
 γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἷε κραταιῷ.
 Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Ὀϊκλῆα μεγάθυμον,
 αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόον Ἀμφιάραον,
 ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων 245
 παντοίην φιλότῃ· οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδὸν,

ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβησι γυναίων εἵνεκα δώρων.
 τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε Κλεῖτόν τε·
 ἀλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἡὼς 250
 κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
 αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφειδέα μάντιν Ἀπόλλων
 θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος·
 ὅς ῥ' Ἵπερησίηνδ' ἀπενάσσάτο πατρὶ χολωθεὶς,
 ἐνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσιν. 255

Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο· τὸν δ' ἐκίχανεν
 σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 λίσσομ' ὑπὲρ θυένων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα 261
 σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται,
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα μηδ' ἐπικεύσης·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες;“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα 265
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμὶ, πατὴρ δέ μοι ἔστιν Ὀδυσσεὺς,
 εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
 τοῦνεκα νῦν ἐτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
 ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.“ 270

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής
 „οὔτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
 ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
 Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν.
 τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν 275
 φεύγω, ἐπεὶ νύ μοι αἴσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
 ἀλλὰ με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεὶ σε φυγῶν ἰκέτευσά,
 μή με κατακτείνωσι· διωκόμεναι γὰρ οἴω.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα
 „οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς εἵσης, 280
 ἀλλ' ἔπεν· αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεται, οἷά κ' ἔχωμεν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τόγ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
 ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο.
 ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο, παρ δὲ οἱ αὐτῷ
 εἶσε Θεοκλόμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν. 286

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 ὄπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
 ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
 στῆσαν αἰείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 290
 ἔλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.

τοῖσιν δ' ἱκμενον οὔρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
 νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
 [βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον.]

Δύσετό τ' ἥελιος σκιοῶντό τε πᾶσαι ἀγνυαί· 296
 ἣ δὲ Φεᾶς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ,
 ἣδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατεύουσιν Ἑπείοι.
 ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,
 ὀρμαίνων ἥ κεν θάνατον φύγοι ἥ κεν ἀλοίῃ. 300

Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
 δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἄνδρες ἄλλοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτῳ πειρητιζῶν,
 ἥ μιν ἔτ' ἐνδυκῶς φιλέοι μείναι τε κελεύοι 305
 αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἣ ὀτρύνειε πόλινδε·

„Κέκλυθι νῦν, Εὖμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι·
 ἧῶθεν προτὶ ἄστν λιλαιόμην ἀπονέεσθαι
 πτωχεύσων, ἵνα μὴ σε κατατρύχω καὶ ἐταίρους. 309
 ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθεν καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,

ὅς κέ με κείσ' ἀγάγη· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
 πλάγξομαι, αἶ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
 καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
 ἀγγελίην εἵποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 καὶ κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην, 315
 εἷ μοι δεῖπνον δοῖεν ὀνείατα μυρὶ' ἔχοντες.
 αἰψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν ὅττ' ἐθέλοιεν.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον·
 Ἑρμείαιο ἔκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
 ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάξει, 320
 δρηστοσύνη οὐκ ἂν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
 πῦρ τ' εὖ νηῆσαι διὰ τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
 δαιτρεῦσαι τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι,
 οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα, 325
 „ὦ μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἐπλετο; ἦ σύγε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδύναι ὅμιλον,
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
 οὔτοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστήρες ἐκείνων, 330
 ἀλλὰ νέοι, χλαῖνας εὖ εἰμένοι ἠδὲ χιτῶνας,
 αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
 οἳ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐϋξεστοὶ δὲ τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἶνου βεβρίθασιν.
 ἀλλὰ μέν'· οὐ γάρ τις τοι ἀνιᾶται παρεόντι, 335
 οὔτ' ἐγὼ οὔτε τις ἄλλος ἐταίρων, οἳ μοι ἔασιν.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
 κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσει,
 πέμπει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „αἰθ' οὕτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο 341
 ὥς ἐμοὶ, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ οἰζύος αἰνῆς.

πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ἔνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κῆδ' ἔχουσιν
 ἀνέρες, ὅν κεν ἵκηται ἄλλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος. 345
 νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας μεῖναι τέ με κεῖνον ἄνωγας,
 εἰπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσεῆος θείοιο
 πατρός θ', ὅν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῶ,
 ἧ' που ἐτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 ἢ ἥδη τεθνῶσι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν. 350

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Λαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ
 θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
 ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο 355
 κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἧ ἔ μάλιστα
 ἦκαχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὤμῳ γήραϊ θῆκεν.
 ἢ δ' ἄχεϊ οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο κνυδαλίμοιο,
 λευγαλέῳ θανάτῳ, ὥς μὴ θάνοι ὅστις ἔμοιγε
 ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι. 360
 ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμπης,
 τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 οὔνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένη τανυπέπλω,
 θυγατέρ' Ἰφθίμῃ, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
 τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμεν, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσσον ἐτίμα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβην πολυήρατον ἰκόμεθ' ἅμφω, 366
 τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν καὶ μυρὶ' ἔλοντο,
 αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐκείνη
 καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα
 ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόδι μᾶλλον. 370
 νῦν δ' ἥδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῷ
 ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ ᾧ ἐπιμίμνω·
 τῶν ἔφαγόν τ' ἐπιόν τε καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
 ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχον ἔστιν ἀκούσαι

οὐτ' ἔπος οὔτε τι ἔργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
 ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ θυμῶες χατέουσιν 376
 ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἕκαστα πυθέσθαι
 καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
 ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ θυμῶσσιν ἰαίνει.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 380

„ὦ πόποι, ὥς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὖμαιε συβῶτα,
 πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἡδὲ τοκῆων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἥε διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγνυια,
 ἧ ἔνι ναιετάσκει πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ, 385
 ἧ σέγε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἧ παρὰ βουσὶν
 ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἧδ' ἐπέρασσαν
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ', ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἐδωκεν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
 „ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ' δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς.
 σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο. πῖνέ τε οἶνον 391
 ἤμενος, αἶθε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὔδειν,
 ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκούειν· οὐδέ τί σε χορή,
 πρὶν ὦρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
 τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει, 395
 εὐδέτω ἐξελθῶν· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίησιν ἐπέσθω.
 νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένῳ τε
 κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισιν,
 μνωμένῳ· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ, 400
 ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθη καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς.

Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις,
 Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἡελίοιο,
 οὔτι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν, 405

εὖβοτος εὖμηλος, οἶνοπληθὴς, πολύπυρος.
 πείνη δ' οὐποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
 νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ' ἀνθρώπων,
 ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν 410
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
 ἔνθα δ'ὼ πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται.
 τῆσιν δ' ἀμφοτέρησι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
 Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.

Ἔνθα δὲ Φοῖνικες ναυσίκλυτοι ἦλυθον ἄνδρες, 415
 τρωῶνται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηϊ μελαίνῃ.
 ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοῖνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,
 καλὴ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυῖα.
 τὴν δ' ἄρα Φοῖνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον.
 πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγῃ κοίλῃ παρὰ νηϊ 420
 εὐνῇ καὶ φιλότῃ, τάτε φρένας ἠπεροπεύει
 θηλυτέρησι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν.
 εἰρώτα δ' ἔπειτα τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι.
 ἥ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ.
 ἔκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὐχομαι εἶναι, 425
 κούρῃ δ' εἵμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο.
 ἀλλὰ μ' ἀνὴρπαξαν Τάφιοι ληῖστορες ἄνδρες
 ἀγρόθεν ἐρχομένην, πέρασαν δέ τε δεῦρ' ἀγαρόντες
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'. ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ.
 ἥ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο, 431
 ὄφρα ἴδῃ πατρὸς καὶ μητέρος ὑπερεφές δῶ
 αὐτοὺς τ'; ἥ γάρ ἐτ' εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.'

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ
 εἶη κεν καὶ τοῦτ', εἰ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται, 435
 ὄρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.'

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυνον ὥς ἐκέλευεν.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσάν τε τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μῦθῳ
 'σιγῇ νῦν, μή τις με προσανδάτω ἐπέεσσιν 440
 ὑμετέρων ἐτάρων, ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγνιῇ,
 ἢ που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 ἔλθων ἐξείπῃ, ὃ δ' οὔσάμενος καταδήσῃ
 δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσειτ' ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδαίων.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλείῃ βιότοιο γένηται, 446
 ἀγγελίῃ μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμαθ' ἰκέσθω·
 οἶσω γὰρ καὶ χρυσὸν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
 καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
 παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω, 450
 κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τροχόωντα θύραζε·
 τὸν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηὸς, ὃ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
 ἄλφοι, ὅπῃ περάσῃτε κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους.'
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς δῶματα καλὰ,
 οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὐθι μένοντες 455
 ἐν νηϊ γλαφυρῇ βίοντον πολὺν ἐμπολόωντο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τότε ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγεῖλειε γυναικί.
 ἦλυθ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἐμοῦ πρὸς δῶματα πατρὸς
 χρύσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔεργε. 460
 τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ θμωαὶ καὶ πότνια μήτηρ
 χερσίν τ' ἀμφαφύωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶντο,
 ὦνον ἐπισχόμεναι· ὃ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
 ἦτοι ὃ καννεύσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει,
 ἢ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε. 465
 εὖρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπα ἡδὲ τραπέζας
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μιν πατέρ' ἀμφεπένοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δῆμοιό τε φῆμιν,
 ἢ δ' αἶψα τριῖ' ἄλειςα κατακρύψας ὑπὸ κόλπῳ

ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἄσιφροσύνησιν. 470
 δύσετό τ' ἡέλιος, σκιοῶντό τε πᾶσαι ἀγνυαί·
 ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν ὦκα κιόντες,
 ἐνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηῦς.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 νῶ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὐρον ἱάλλεν. 475
 ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 τὴν μὲν ἔπειτα γυναιῖκα βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὥς εἰναλίη κήξ.
 καὶ τὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι 480
 ἔκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀκαχήμενος ἦτορ·
 τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ,
 ἐνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 οὔτω τήνδε γε γαῖαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν.“

Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμεῖβετο μύθῳ 485
 „Εὖμαι, ἥ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
 ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκεν
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δῶματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
 ἡπίου, ὅς δὴ τοι παρέχει βρωσίν τε πόσιν τε 490
 ἐνδυκέως, ζῶεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστει ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
 αἴψα γὰρ Ἡὼς ἦλθεν ἐϋθρονος. οἱ δ' ἐπὶ χέρσου 495
 Τηλεμάχου ἔταροι λύον ἰστία, καὶ δ' ἔλον ἰστὸν
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἐδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο κερῶντό τε αἶθοπα οἶνον. 500
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

„Τμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
αὐτὰρ ἐγὼν ἄγρους ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
ἐσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι. 505
ἠῶθεν δέ κεν ὑμῖν ὁδοιπόριον παραθείμην,
δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδῆς
„πῇ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δαίμαθ' ἴκωμαι
ἀνδρῶν οἱ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν; 510
ἢ ἰδυς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
„ἄλλως μὲν σ' ἂν ἐγῶγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
ἔρχεσθ'· οὐ γάρ τι ξενίων ποθῇ· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
χεῖρον, ἐπεὶ τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ 516
φαίνεται, ἀλλ' ἀπο τῶν ὑπερωῖω ἰστὸν ὑφαίνει.
ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὃν κεν ἴκοιο,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
τὸν νῦν ἴσα θεῶ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσιν· 520
καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλιστα
μητέρ' ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔξιν.
ἀλλὰ τάγε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,
εἷ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἥμαρ.“

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 525
κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσιν
τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε
μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.

τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐτάρων ἀπονόσφι καλέσας
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 530

„Τηλέμαχ', οὗ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
ἐγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἰωνὸν ἔοντα.
ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένος βασιλεύτερον ἄλλο

ἐν δῆμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα 535
 „αἰ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἄν τις σε συναντόμενος μακαρίζοι.“

Ἦ καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον
 „Πείραιε Κλυτίδῃ, σὺ δέ μοι τάπερ ἄλλα μάλιστα 540
 πείθῃ ἐμῶν ἐτάρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο·
 καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
 ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰδόκεν ἔλθω.“

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ἦ᾽δα
 „Τηλέμαχ', εἰ γὰρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμ-
 νοις, 545

τόνδε τ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.“

Ὡς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
 αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

οἳ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, 550
 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ,
 νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.

οἳ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὥς ἐκέλευσεν

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεῆος θεῖοιο·

τὸν δ' ὦκα προβιβάντα πόδες φέρον, ὅφρ' ἵκετ' αὐλήν,
 ἐνθα οἳ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαί, ἧσι συβώτης 556
 ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδώς.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π.

Τηλεμάχου ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσεύς.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἡοῖ, κηαμένω πῦρ,
ἔκπεψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν·
Τηλέμαχον δὲ περιδσαινόν κύνες ὑλακόμωροι,
οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 5
σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κτύπος ἦλθε ποδοῖν.
αἶψα δ' ἄρ' Εὖμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Εὖμαι', ἣ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος
ἧ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.“

Οὐπὼ πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς 11
ἔσθη ἐνὶ προθύροισι. ταφῶν δ' ἀνόρουσε συβώτης,
ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονείτο,
κιρνὰς αἶθοπα οἶνον. ὁ δ' ἀντίος ἦλθεν ἄνακτος,
κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ 15
χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
ὥς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάξει
ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
ὥς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὕφορβος 20
πάντα κύσεν περιφύς, ὥς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὐ σ' ἔτ' ἐγώ γε
ὕψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νηῖ Πύλουνδε.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὅφρα σε θυμῷ 25

τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἔοντα.
οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρόν ἐπέρχεαι οὐδὲ νομῆας,
ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὥς γάρ νύ τοι εὐάδε θυμῷ,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἔσορᾶν αἰδηλον ὄμιλον.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα 30
„ἔσσεται οὕτως, ἅττα· σέθεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,
ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκούσω,
εἰ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μῆτηρ μένει, ἥέ τις ἦδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔγρημεν, Ὀδυσσεῆος δέ που εὐνὴ
χρήτει ἐνευναίων κᾶκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.“ 35

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
„καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦση.“

Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος· 40
αὐτὰρ ὅγ' εἶσω ἔεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
τῷ δ' ἔδρης ἐπίοντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς·

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε
„Ἦσ', ὦ ξείν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δῆομεν ἔδρην
σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ ὃς καταθήσει.“ 45

Ὡς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τῷ δὲ συ-
βώτης

χεῦεν ὑπο χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὑπερθεν·
ἐνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσεῆος φίλος υἱός.
τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἐδοντες, 50
σίτον δ' ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
αὐτὸς δ' ἀντίον ἔζεν Ὀδυσσεῆος θείοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἐντο, 55
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν

„Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἐ ν αὔται
ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί ἐ πεξὸν ὀὔομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα, 60
„τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὐχεται εὐρειάων,
φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
πλαζόμενος· ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων.
νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδρᾶς 65
ἦλνθ' ἐμὸν πρὸς σταθμὸν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω·
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἰκέτης δέ τοι εὐχεται εἶναι.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
„Εὖμαί, ἧ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ; 70
αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ καὶ οὐπω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη·
μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ καὶ δῶμα κομίζῃ,
εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δῆμοιό τε φῆμιν, 75
ἢ ἥδη ἅμ' ἔπεται Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
ἀλλ' ἦτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεδὼν ἵκετο δῶμα,
ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλὰ,
δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα, 80
πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίῃ θυμὸς τε κελεύει.
εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
ἔδμεναι, ὥς ἂν μὴ σε κατατρύχῃ καὶ ἑταίρους.
κεῖσε δ' ἂν οὗ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι 85
ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν·
μὴ μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα

ἄνδρα καὶ ἴφθιμον, ἐπειὴ πολὺν φέρτεροί εἰσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν, 91
 ἢ μάλα μεν καταδάπτειτ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
 οἷά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσθαι
 ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
 εἶπέ μοι ἡὲ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέγε λαοὶ 95
 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὁμφῇ,
 ἢ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσίπερ ἀνὴρ
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
 αἰ γὰρ ἐγὼν οὔτω νέος εἶην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
 ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἡὲ καὶ αὐτός 100
 [ἔλθοι ἀλγητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·]
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
 [ἔλθων ἐς μέγαρον Λαερτιάδew Ὀδυσῆος.]
 εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἔοντα, 105
 βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν
 τεθνάνεμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράσθαι,
 ξείνους τε στυφελιζομένους δμῳάς τε γυναικάς
 ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δῶματα καλὰ,
 καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας 110
 μὰψ αὐτῶς, ἀτέλεστον, ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡὔδα
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσίπερ ἀνὴρ 115
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
 ὦδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
 μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτεν,
 μοῦνον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν οὐδ' ἀπόνητο.

τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἶς' ἐνὶ οἴκῳ. 121
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἥδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον. 125
 ἦ δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἅττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρουι Πηνελοπείῃ 130
 εἴφ' ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
 οἷη ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μήτις Ἀχαιῶν
 πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιεσυβῶτα,
 „γινώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις. 136
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἦ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
 δυσμόρῳ, ὃς τείως μὲν Ὀδυσσεύῃς μέγ' ἀχεύων
 ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε μετὰ δμῶων τ' ἐνὶ οἴκῳ 140
 πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
 αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύγε ῥῆχο νηϊ Πύλουνδε,
 οὐπω μὲν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὐτῶς,
 οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
 ἦσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὅστέοφι χρώς.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα 146
 „ἄλγιον, ἀλλ' ἐμῆς μιν ἔασομεν, ἀχνύμενοί περ·
 εἰ γάρ πως εἷη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσιν,
 πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
 ἀλλὰ σύγ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροῦς 150
 πλάζεσθαι μετ' ἐκεῖνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν
 ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅτι τάχιστα

κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.“

Ἦ ῥα καὶ ὦρσε συφορβόν· ὁ δ' εἶλετο χερσὶ πέδιλα,
 δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἱεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
 λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὖμαιος ὑφορβός, 156
 ἀλλ' ἦγε σχεδὸν ἤλθε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
 καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίη.

στῇ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανεῖσα·
 οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἶδεν ἀντίον οὐδ' ἐνόησεν — 160
 οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς —
 ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε κύνες τε ἶδον, καί ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
 κνυξηθμῶ δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.

ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἐκ δ' ἤλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς, 165
 στῇ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦδη νῦν σῶ παιδὶ ἔπος φάο μῆδ' ἐπίκευθε,
 ὥς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
 ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτῇ 170
 δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι μεμανυῖα μάχεσθαι.“

Ἦ καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
 φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς ἦδ' ἡμιπλυνᾶ
 θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὥφελλε καὶ ἦβην.
 ἂψ δὲ μελαγχροῖης γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν, 175
 κνάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἦϊεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός,
 ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 180

„Ἄλλοιός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἢ ἐπάροιθεν,
 ἄλλα δὲ εἶματ' ἔχεις, καὶ τοι χρῶς οὐκέθ' ὁμοῖος.
 ἦ μάλα τις θεὸς ἔσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
 ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρὰ

ἡδὲ χρύσεια δῶρα, τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.“ 185

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις;
 ἀλλὰ πατήρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
 πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καὶ δὲ παρειῶν 190
 δάκρυον ἦκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμές αἰεῖ.
 Τηλέμαχος δ' — οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι —
 ἐξαυτὶς μιν ἐπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

„Οὐ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατήρ ἐμὸς, ἀλλὰ με δαί-
 μων

θέλγεις, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω. 195
 οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο
 ᾧ αὐτοῦ γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ νέον ἢ γέροντα.

ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρον καὶ ἀεικέα ἔσσο·
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 201

„Τηλέμαχ', οὐ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἐνδον ἐόντα
 οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλὰ δ' ἀληθεῖς,
 ἧλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν. 206

αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
 ἦτε με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει· δύναται γάρ·
 ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίσκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἀνδρὶ νέῳ καὶ καλὰ περὶ χροῖ εἶματ' ἔχοντι. 210
 ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 ἡμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἡδὲ κακῶσαι.“

Ὡς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἔξετο, Τηλέμαχος δὲ
 ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.

ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἥμερος ὦρτο γόοιο· 215

κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἰωνοί,
φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσίτε τέκνα
ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
ὥς ἄρα τοίγ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὄφρ' οὐσι δάκρυον εἶβον.
καὶ νῦν ὁδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο, 220

εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα
„Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηῖ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γὰρ τί σε πεξὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω. 226
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἷτε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
καὶ μ' εὔδοντ' ἐν νηῖ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην, ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλ' ἐσθλὰ θ' ὑφαντήν. 231
καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται·

νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον, 235
ὄφρ' εἰδῶ ὅσοι τε καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσίν·
καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζας
φράσσομαι, εἰ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ οὐδα 240
„ὦ πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἶεν ἄκονον,
χεῖρας τ' αἰχμητὴν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη
ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι. 244
μνηστήρων δ' οὔτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκές οὔτε δύ' οἶαι,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.

ἐκ μὲν Δουλιχίουο δὺω καὶ πεντήκοντα
 κοῦροι κεκριμένοι, ἕξ δὲ δρηστήρες ἔπονται·
 ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασιν,
 ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν εἰκόσι κοῦροι Ἀχαιῶν, 250
 ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
 καὶ σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κῆρυξ καὶ θεῖος αἰοιδὸς
 καὶ δοιὼ θεράποντε, δαήμονε δαιτροσυνάων.
 τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
 μὴ πολὺπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσαι ἐλθῶν. 255
 ἀλλὰ σύγ', εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηριῖσαι,
 φράξεν, ὃ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον·
 καὶ φράσαι εἴ κεν νῶϊν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ 260
 ἀρκέσει, ἢ τίς τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηριῖξω.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα
 „ἔσθλω τοι τούτῳ γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
 ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένῳ· ὥτε καὶ ἄλλοις
 ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“ 265

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „οὐ μὲν τοι κείνῳ γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
 φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρης.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν 270
 οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
 αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστνυ συμβώτης ὕστερον ἄξει,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἡδὲ γέροντι.
 εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
 τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο, 275
 ἥνπερ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε
 ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι πάυεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,

μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἳ δέ τοι οὔτι
 πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἵσιμον ἡμαρ. 280
 [ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὁπότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ Ἀθήνη,
 νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ, σὺ δ' ἔπειτα νοήσας
 ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν Ἀρήϊα τεύχεα κεῖται
 ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι αἰέρας 285
 πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσιν
 παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
 ἔκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐώκει
 οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
 ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή. 290
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
 μή πως οἴνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὕμῃν,
 ἀλλήλους τρώσῃτε καταισχύνητέ τε δαῖτα
 καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος·
 νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε 295
 καλλιπέειν καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέσθαι,
 ὥς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
 Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεὺς.]
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο, 300
 μήτις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
 μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τόγε μήτε συβώτης
 μήτε τις οἰκῆων μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια,
 ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γνώομεν ἰθύν·
 καὶ κέ τεο θυμῶν ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν, 305
 ἡμὲν ὅπου τις νῶϊ τίει καὶ δείδις θυμῷ,
 ἢ δ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός
 „ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ', οὔτω,
 γνώσεται· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνη γέ μ' ἔχουσιν·

ἀλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οἶω 311
 ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
 δηθὰ γὰρ αὐτως εἶση ἐκάστων πειρητίζων,
 ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἐκῆλοι
 χρήματα θαρδάπτουσιν ὑπέρβιον οὐδ' ἐπι φειδώ. 315
 ἀλλ' ἦτοι σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάσθαι ἄνωγα,
 αἳ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἱ νηλιτεῖς εἰσὶν·
 ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἐγωγε κατὰ σταθμούςς ἐθέλοιμι
 ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
 εἰ ἔτεόν γέ τι οἴσθαι Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.“ 320

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηὺς εὐεργής,
 ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν, 325
 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
 αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
 αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἀγγελίην ἐρέοντα περὶφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὔνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει 330
 ἄστυδ' ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δείσας ἐνὶ θυμῷ
 ἰφθίμη βασιλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἶβοι.
 τῷ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβὸς
 τῆς αὐτῆς ἐνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος, 335
 κῆρυξ μὲν ῥα μέσησι μετὰ δμῳῆσιν ἔειπεν

„Ἢδη τοι, βασιλεια, φίλος παῖς εἰλήλουθεν.“

Πηνελοπείῃ δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστάς
 πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπεν, 340
 βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε.

Μνηστῆρες δ' ἀκάρχοντο κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ,

ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἐδριόωντο.

τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·

„ὦ φίλοι, ἡ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται 346

Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.

ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη,

ἐς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα

κείνοισ ἀγγείλωσι θεῶς οἰκόνδε νέεσθαι.“ 350

Οὕτω πᾶν εἶρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφινόμος ἶδε νῆα,

στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,

ἰστία τε στέλλοντας ἐρετμὰ τε χερσὶν ἔχοντας.

ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἐτάροισιν

„Μή τιν' ἐτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἶδε γὰρ ἔνδον.

ἢ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἰσίδον αὐτοὶ 356

νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,

αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,

τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες. 360

αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον

εἶων οὔτε νέων μεταῖζειν οὔτε γερόντων.

τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,

„ὦ πόποι, ὥς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.

ἥματα μὲν σκοποὶ ἴζου ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας 365

αἶεν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι

οὔ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ

νῆϊ θεῇ πλείοντες ἐμίμνομεν Ἡῶ διαν,

Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες

αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων,

ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον 371

Τηλεμάχῳ, μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ οὔω

τούτου γε ζώοντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.

αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε,

λαοὶ δ' οὐκ ἐτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν 375
 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὀμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
 εἰς ἀγορὴν — οὐ γάρ τι μεθυσέμεναί μιν ὀϊῶ,
 ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστὰς
 οὔνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδ' ἐκίχημεν.
 οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα. 380

μή τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσωσιν
 γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον —
 ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης
 ἢ ἐν ὁδῷ· βίοντον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
 δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὐτε 385
 κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἡδ' ὅστις ὀπυῖοι.
 εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρῷα πάντα,
 μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδέ' ἔδωμεν
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάρου ἕκαστος 390
 μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἢ δέ κ' ἔπειτα
 γήμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος, 395
 ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
 ἡγεῖτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηνελοπεΐῃ
 ἡνδανε μῦθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν.
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
 Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστιν 401
 κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.
 εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο θεμίστες,
 αὐτός τε κτενέω τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
 εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἄνωγα.“ 405

Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.

Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβριον ὕβριν ἔχουσιν. 410
πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μένδων, ὃς ἐπεύθετο βουλᾶς.
βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, 415
ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σέ φασιν
ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν ἄριστον
βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα. 420
μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ῥάπτεις, οὐδ' ἰκέτας ἐμπάζεις, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
μάρτυρος; οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
ἦ οὐκ οἶσθ' ὅτε δεῦρο πατήρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
δῆμον ὑποδδείςας; δὴ γὰρ κεχολῶατο λήην, 425
οὔνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
ἤκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
τόν ῥ' ἔθελον φθίσαι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ
ἠδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικέα πολλήν·
ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένους περ. 430
τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναικα
παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·
ἀλλὰ σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.“

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἡὔδα
„κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια, 435
θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
οὐκ ἔσθ' οὔτος ἀνὴρ οὐδ' ἔσσεται οὐδὲ γένηται,
ὃς κεν Τηλεμάχῳ σῶ νιέει χεῖρας ἐποίσει

ζῶοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 440
 αἰψά οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
 ἡμετέρῳ, ἐπειὴ καὶ ἐμὲ πολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφesseάμενος κρέας ὅπτον
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
 τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν 445
 ἀνδρῶν, οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
 ἐκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.“

Ὡς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
 ἡ μὲν ἄρ' εἰδαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλύεντα
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη. 451
 Ἐσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ νιέϊ διὸς ὑφορβὸς
 ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὠπλίζοντο,
 σὺν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη,
 ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα 455
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν ποίησε γέροντα,
 λυγρὰ δὲ εἵματα ἔσσε περὶ χροῖ, μή ἑ συβώτης
 γνοίῃ ἐσάντα ἰδὼν καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
 ἔλθοι ἀπαγγέλλων μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ἦλθες, δι' Εὐμαιε. τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστρ; 461
 ἢ ὃ ἥδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
 ἐκ λόχου, ἢ ἔτι μ' αὐτ' εἰρύαται οἴκαδ' ἰόντα;“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα,
 „οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι 465
 ἔστυ καταβλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἀνώγει
 ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
 ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὠκὺς,
 κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν. 469
 ἄλλο δέ τοι τόγε οἶδα· τὸ γὰρ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν.

ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι θ' Ἑρμαιοσ λόφος ἐστίν,
 ἦα κιών, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
 ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,
 βεβροίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 καὶ σφέας ὥτ' οὕτως τοὺς ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα.“ 475

Ὡς φάτο, μείδησεν δ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο
 ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεδύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 480
 κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ P.

Τηλεμάχου ἐπάνοδος εἰς Ἰθάκην.

⁵ Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδόδακτυλος Ἥως,
 δὴ τότε' ἐπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 Τηλέμαχος, φίλος νιὸς Ὀδυσσεῆος θείοιο,
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
 ἄστυδε ἱέμενος, καὶ ἐὼν προσέειπε συβώτην 5
 „Αἰτ', ἦτοι μὲν ἐγὼν εἴμ' ἐς πόλιν, ὅφρα με μήτηρ
 ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι οἶω
 κλαυθμοῦ τε στενυγεροῦ γόοιό τε δακρυόεντος,
 πρὶν γ' αὐτόν με ἰδῆται· ἀτὰρ σοίγ' ὥδ' ἐπιτέλλω.
 τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφρ' ἂν ἐκείθι 10
 δαῖτα πτωχέυῃ· δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλῃσιν
 πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὐπὼς ἐστὶν ἅπαντας
 ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.

ὁ ξεῖνος δ' εἶπερ μάλα μνηΐει, ἄλγιον αὐτῷ
ἔσσεται· ἧ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.“ 15

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ῶ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἢ κατ' ἀγρούς
δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλησιν.
οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ, 20
ὥστ' ἐπιτεилаμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
αὐτίκ' ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται.
αἰνῶς γὰρ τάδε εἶματ' ἔχω κακά· μὴ με δαμάσῃ
στιβῆ ὑπηοίη· ἔκαθεν δέ τε ἄστν φάτ' εἶναι.“ 25

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
κραιπνὰ ποσὶ προβιβὰς, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκανε δόμους εὐναιετάρχοντας,
ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
αὐτὸς δ' εἶσω ἔεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν. 30

Τὸν δὲ πολὺν πρῶτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
κῶεα καστορνῦσα θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισιν,
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
δμῳαὶ Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους. 35

Ἡ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἠὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα,
κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 40

„Ἥλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νηϊ Πύλουνδε
λάθρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦΐδα 45
 „μῆτερ ἐμὴ, μή μοι γόον ὄρνυθι μηδὲ μοι ἦτορ
 ἐν στήθεσιν ὄρινε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἵμαθ' ἐλοῦσα,
 [εἰς ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν]
 εὖχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας 50

ῥέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσει.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορὴν ἐσελεύσομαι, ὄφρα καλέσω
 ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἄμ' ἐσπετο δεῦρο κίοντι.
 τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν,
 Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα 55
 ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἐπλετο μῦθος.
 ἦ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἵμαθ' ἐλοῦσα,
 εὖχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
 ῥέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσει. 60

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διὲκ μεγάροιο βεβήκει
 ἔγχος ἔχων· ἅμα τῶγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῶγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
 ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο 65
 ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
 αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὄμιλον,
 ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἦστο καὶ Ἄντιφος ἡδ' Ἀλιθέρσης,
 οὔτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρῴοι ἦσαν ἐταῖροι,
 ἐνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα. 70

τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν
 ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέσθη.
 τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Τηλέμαχ', αἰψ' ὅτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικας,
 ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκεν.“ 76

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα
 „Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισιν
 λάθρη κτείναντες πατρώϊα πάντα δάσωνται, 80
 αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἥ τινα τῶνδε·
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ Κῆρα φυτεύσω,
 δῆ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δῶματα χαίρων.“

Ὡς εἰπὼν ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν εἰς οἶκον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὐναιετάοντας, 85
 χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χοῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,
 ἐκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον. 90
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων. 95
 μήτηρ δ' ἀντίον ἵξε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο
 κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια· 100

„Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰδαναβᾶσα
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
 αἰεὶ δάκρυς ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ὦχεθ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν εἰς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
 πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα, 105
 νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω.

ὦχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 δεξάμενος δέ με κείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν 110
 ἐνδυκέως ἐφίλει, ὥσεί τε πατήρ ἐδὼν υἱὸν
 ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ κείνος
 ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν νιάσι κυδαλίμοισιν.
 αὐτὰρ Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος οὐ ποτ' ἔφασκεν,
 ζωοῦ οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι·
 ἀλλὰ μ' ἔς Ἀτρεΐδην, δουρικλειτὸν Μενέλαον, 116
 ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ἐνθ' ἶδον Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι Τρῳᾶς τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος 120
 ὅττεν χρητῆζων ἰκόμην Λακεδαίμονα δῖαν
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
 καὶ τότε δῆ μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν
 εὐνῇ
 ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάγκιδες αὐτοὶ εἶντες. 125
 ὥς δ' ὁπότε ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκρα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὴν εἰσῆλυθεν εὐνήν, -
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν αἰκέα πότμον ἐφῆκεν, 130
 ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν αἰκέα πότμον ἐφήσει.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐϋκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἔξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
 καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 136
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' αἶ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγωγε
 ἄλλα παρὲξ εἵποιμι παρακλιδὼν οὐδ' ἀπατήσω,

ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτῆς, 140
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 φῆ μιν ὅγ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.

οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι, 145
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 ὥς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.“

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νύειεν.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδής 151

„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 ἦτοι ὅγ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
 ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεξα 155
 ἴστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 ὥς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ,
 ἥμενος ἢ ἔρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
 ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει·
 τοῖον ἐγὼν οἶωνόν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηὸς 160
 ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.“ 165

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσῆος μεγάροιο
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνηστὸς ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα 170
 πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἳ δ' ἤγαγον οἱ τὸ πάρος περ,

καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μένδων· ὅς γάρ ῥα μάλιστα
ἦνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγίγνετο δαιτί·

„Κοῦροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα· 175

οὐ μὲν γάρ τι χερίων ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν πείθοντό τε μύθῳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὐναιετάοντας,

χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἱ δ' ἱέρενον ὅις μεγάλους καὶ πίονας αἴγας, 180

ἱρενον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαῖην,

δαῖτ' ἐντυνόμενοι. τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε

ὠτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὕφορβός.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

„Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις 185

σήμερον, ὥς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός—ἧ σ' ἂν ἔγωγε

αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·

ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δεῖδια, μὴ μοι ὀπίσσω

νεικείῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἶδιν ὁμοκλαί-

ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα 190

ἡμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ῥίγιον ἔσται.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„γιννώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις.

ἀλλ' ἴομεν, σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.

δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἔστιν, 195

σκηρίπτεσθ', ἐπειή φατ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν.“

Ἢ ῥα καὶ ἀμφ' ὥμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,

πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Εὖμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.

τῷ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες 200

ῥύατ' ὕπισθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα

πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἥδὲ γέροντι,

σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἵματα ἔστο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κᾶτα παιπαλόεσσαν
ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο 205
τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
τὴν ποιήσ' Ἴθακος καὶ Νήριτος ἡδὲ Πολύκτωρ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατοτρεφέων ἦν ἄλσος,
πάντοσε κυκλοτερὲς, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο 210
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδίται·
ἐνθα σφέας ἐκίχαν' υἱὸς Δολιόιο Μελανθεὺς
αἶγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες.
τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
ἐκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος· 216

„Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει,
ὥς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὥς τὸν ὁμοῖον.
πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντήρα; 220
ὃς πολλῆς φλιῆσι παραστάς θλίψεται ὤμους,
αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας·
τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι
σηκοκόρον τ' ἔμεναι θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
καὶ κεν ὁρὸν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο. 225
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κᾶκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
ἔργον ἐποιχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσω κατὰ δῆμον
βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἦν γαστέρ' ἀναλτον.
ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἱ κ' ἔλθῃ πρὸς δῶματ' Ὀδυσῆος θεῖοιο, 230
πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμᾶων
πλευραὶ ἀποτρίψουσιν δόμον κᾶτα βαλλομένοιο.“

Ὡς φάτο, καὶ παριὼν λάξ ἐνθυρεν ἀφραδίῃσιν
ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἔστυφέλιξεν,

ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς 235
 ἢ μεταΐξας ῥοπάλω ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
 ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὶς αἰέρας.
 ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
 νείκεσ' ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ' εὗξάτο χεῖρας ἀνασχών·

„Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
 ὑμῖν ἐπὶ μηρί' ἔκθε, καλύψας πῖονι δημῷ, 241
 ἄρνωϊν ἡδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ,
 ὥς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἐ δαίμων·
 τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,
 τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ 245
 ἄστυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
 „ὦ πόποι, οἷον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδὼς,
 τὸν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐϋστέλμοιο μελαίνης
 ἄξω τῇλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι. 250
 αἶ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἄργυρότοξος Ἀπόλλων
 σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείῃ,
 ὥς Ὀδυσῆϊ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἡμᾶρ.“

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ ἦκα κιόντας,
 αὐτὰρ ὁ βῆ, μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανε ἀνακτος.
 ἀντίκα δ' εἶδω ἵεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθίζεν, 256
 ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.

τῷ πάρα μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο,
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα
 ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ διὸς ὑφορβὸς 260
 στήτην ἐρχομένω, περὶ δέ σφεας ἦλυνθ' ἰωὴ
 φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' αἰεῖδεν
 Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἐλὼν προσέειπε συβώτην

„Εὖμαι', ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι. 265
 ἐξ ἑτέρων ἕτερόν ἐστιν, ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλή

τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερκές εἰδὼν
 δικλίδες· οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
 γιγνώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
 ἄνδρες, ἐπεὶ κνίσῃ μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ 270
 ἡπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα,
 „ῥεῖ' ἔγνων, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ ἔσθ' ἀνοήμων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 ἥε σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὐναιετάοντας, 275
 δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείπομαι αὐτοῦ·
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἴμι προπάροιθεν·
 μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας
 ἢ βάλλῃ ἢ ἐλάσῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „γιγνώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις. 281
 ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείπομαι αὐτοῦ.
 οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων·
 τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τότε τοῖσι γενέσθω·
 γαστέρα δ' οὐπὼς ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν, 286
 οὐλομένην, ἣ πολλὰ κἀκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν,
 τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες εὖζυγοι ὀπλίζονται
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον· 290
 ἂν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐᾶτα κείμενος ἔσχευ,
 Ἄργος, Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
 ᾤχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
 αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγρούς· 295
 δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
 ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων
 ἡμιόνων τε βοῶν τε ἅλῃς κέχυτ', ὅφρ' ἂν ἄγοιεν

δμῶες Ὀδυσσεὺς τέμενος μέγα κοπρήσοντας·
 ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραιστέων. 300
 δὴ τότε γ', ὥς ἐνόησεν Ὀδυσσεύς ἐγγὺς εἶντα,
 οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσθηνε καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω,
 ἄσσουν δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
 ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
 ῥεῖα λαθὼν Εὐμαίον, ἄφαρ δ' ἐρεεῖντο μύθῳ 305
 „Εὐμαί, ἧ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ.
 καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
 εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἰδεῖ τῷδε,
 ἢ αὐτῶς οἰοί τε τραπεζῆς κύνες ἀνδρῶν
 γίγνont'· ἀγλαΐης δ' ἔνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.“ 310

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαῖε συβῶτα,
 „καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
 εἰ τοιόσδ' εἶη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ ἔργα,
 οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
 αἰψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν. 315
 οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
 κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἵχνεσι γὰρ περιήδη·
 νῦν δ' ἔχεται κακότητι, ἀναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
 ὤλετο, τὸν δὲ γυναιῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσιν.
 δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες, 320
 οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
 ἡμῖσιν γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
 ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἔλῃσιν.“

„Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάοντας,
 βῆ δ' ἰθὺς μέγαροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγανούς. 325
 Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
 αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα εἰκοστῷ ἐνιαυτῷ.

Τὸν δὲ πολὺν πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
 ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ὣκα δ' ἔπειτα
 νεῦσ' ἐπὶ οἷ καλέσας· ὁ δὲ παπτήνας ἔλε δίφρον 330

κείμενον, ἔνθα τε δαιτρός ἐφίξεσκε κρέα πολλὰ
 δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαινυμένοισιν·
 τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 ἀντίον, ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέξετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
 μοῖραν ἔλων ἐτίθει κανέου τ' ἐκ σῖτον αἰείρας. 335

Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεύς,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίκκιος ἠδὲ γέροντι,
 σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἵματα ἔστο.
 ἴξε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
 κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὃν ποτε τέκτων 340
 ξέσσειν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυνεν.

Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέειπε συβώτην,
 ἄρτον τ' οὐλὸν ἔλων περικαλλέος ἐκ κανέοιο
 καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνθανον ἀμφιβαλόντι,

„Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων αὐτόν τε κέλευε 345
 αἰτίξειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
 αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρομένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.“

Ὡς φάτο, βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

„Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καὶ σε κελεύει
 αἰτίξειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας· 351
 αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προῖκτῃ.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὀλβιον εἶναι,
 καὶ οἱ πάντα γένοιθ' ὅσσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.“ 355

Ἥ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν
 αὐτῇ ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελῆς ἐπὶ πῆρης,
 ἥσθιε δ' ἕως ὅ τ' αἰοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν·
 εὖθ' ὁ δεδαιπνήκειν, ὁ δ' ἐπαύετο θεῖος αἰοιδός·
 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'. αὐτὰρ Ἀθήνη,
 ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα 361

ὥτρυν', ὥς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
 γνοίῃ θ' οἵτινές εἰσιν ἐναίσιμοι οἳ τ' ἀθέμιστοι·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
 βῆ δ' ἵμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἔκαστον, 365
 πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὥς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
 οἳ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτὸν,
 ἀλλήλους τ' εἶροντο τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
 „Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 τοῦδε περὶ ξείνου· ἧ γάρ μιν πρόσθεν ὅπωπα. 371
 ἦτοι μὲν οἳ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν,
 αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὖχεται εἶναι.“

Ὡς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
 „ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε 375
 ἦγαγες; ἦ οὐχ ἄλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,
 πτωχοὶ ἀνηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
 ἦ ὕνοσαι ὅτι τοι βίοντον κατέδουσιν ἄνακτος
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδ' ἐκάλεσσας;“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα,
 „Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις· 381
 τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν,
 μάντιν ἢ ἰητῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων,
 ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὃ κεν τέρπησιν αἰείδων; 385
 οὗτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρουνα γαῖαν·
 πτωχὸν δ' οὐκ ἂν τις καλέοι τρύξοντα ἔαυτόν.
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστήρων
 δμῶσιν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
 οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια 390
 ζώει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα
 „σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·

Ἀντίνοος δ' εἶωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.“ 395

Ἥ ῥα καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἀντίνο', ἦ μεν καλὰ πατὴρ ὥς κήδεαι υἱός,
ὅς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δῖεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
δός οἱ ἐλών· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε· 400
μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἄξεν τόγε μήτε τιν' ἄλλον
δμῶων, οἷ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ' οὐ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺν βούλειαι ἢ δόμεν ἄλλῳ.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπεν
„Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον εἶπες. 406
εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ θοῇνυν ἐλὼν ὑπέφηνε τραπέξης
κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πληῖσαν δ' ἄρα πήρην 411
σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς
αὐτὶς ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
στῇ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·

„Δὸς, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκέεις ὁ κακίστος Ἀχαιῶν
ἔμμεναι, ἀλλ' ὥριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας. 416
τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῶϊον ἢ περ ἄλλοι
σίτου· ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρουνα γαῖαν.
καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη, 420
τοίῳ ὁποῖος εἶμι καὶ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρῖοι ἄλλα τε πολλὰ
οἰσὶν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων-ἦθ' ἐλε γάρ που-
ὅς μ' ἅμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν 425

Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὅφρ' ἀπολοίμην.
 στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
 ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὥτρυναι ὑέεσθαι. 430

οἱ δ' ὕβρει εἷξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῶ,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
 πόρθειν, ἐκ δὲ γυναικας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὕτη.
 οἱ δὲ βοῆς ἄλκοντες ἄμ' ἡοῦ φαινομένηφιν 435

ἦλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδίου πεδίων τε καὶ ἵππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 φύζαν ἑμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔσθη.
 ἐνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξείῃ χαλκῷ, 440
 τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
 Διμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἱφί ἀνασθεν·

ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πῆματα πάσχων.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε 445
 „τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
 στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέξης,
 μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἵκηαι·
 ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προῖκτης.

ἑξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσιν 450
 μαψιδίως, ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
 ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω.“

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ὦ πόποι, οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἶδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
 οὐ σύγ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλα δοίης, 455
 ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὔτι μοι ἔτλης
 σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.“

“Ὡς ἔφατ’, Ἀντίνοος δ’ ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Νῦν δὴ σ’ οὐκέτι καλὰ διέκ μεγάροιο γ’ οἶω 460
ἄψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνειδέα βάζεις.“

“Ὡς ἄρ’ ἔφη, καὶ θοῇνυν ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ’ ἐστάθη ἡὔτε πέτρῃ
ἔμπεδον, οὐδ’ ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
ἀλλ’ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων. 465
ἄψ δ’ ὅγ’ ἐπ’ οὐδὸν ἰὼν κατ’ ἄρ’ ἔξετο, καὶ δ’ ἄρα
πήρην

θῆκεν εὐπλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν

„Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγκλειτῆς βασιλείης,
ὅφρ’ εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐ μὰν οὔτ’ ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτε τι πένθος,
ὅππότε ἀνὴρ περὶ οἴσι μαχειόμενος κτεάτεσσιν 471
βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῆς ὅτεσσιν·
αὐτὰρ ἔμ’ Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
οὐλομένης, ἢ πολλὰ κάκ’ ἀνθρώποισι δίδωσιν.
ἀλλ’ εἰ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ Ἑρινύες εἰσὶν, 475
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.“

Τὸν δ’ αὖτ’ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
„ἔσθι’ ἔκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἅπιθ’ ἄλλη,
μή σε νέοι διὰ δῶματ’ ἐρύσσωσ’, οἳ ἀγορεύεις,
ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρῦψωσι δὲ πάντα.“ 480

“Ὡς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν·
ᾧδε δέ τις εἶπεςκε νέων ὑπερηνορεόντων·

„Ἀντίνο’, οὐ μὲν κάλ’ ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,
οὐλόμεν’, εἰ δὴ πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστιν.
καί τε θεοὶ ξείνοισιν εἰοικότες ἀλλοδαποῖσιν, 485
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.“

“Ὡς ἄρ’ ἔφην μνηστῆρες, ὁ δ’ οὐκ ἐμπάζετο μύθων

Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξεν
βλημένου, οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάρουιν,
ἀλλ' ἀέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων. 491

Τοῦ δ' ὥς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμῳῇσιν ἔειπεν
„Αἰῖθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.“
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν· 495
„Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρησι γένοιτο·
οὐκ ἄν τις τούτων γε εὐθρονον Ἡῶ ἴκοιτο.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν. 500
ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσάν τε,
οὗτος δὲ θρήνηυι πρηνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευε μετὰ δμῳῇσι γυναιξίν, 505
ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
ἢ δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν
„Ερχεο, δῖ' Εὖμαιε, κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὅφρα τί μιν προσπτύξομαι ἢδ' ἐρέωμαι
εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἡὲ πέπυσται 510
ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτω γὰρ ἔοικεν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα,
„εἰ γὰρ τοι, βασιλεία, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·
οἷ' ὅγε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἡματ' ἔρρυξα
ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἔμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς· 516
ἀλλ' οὐπω κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγορεύων.
ὥς δ' ὅτ' αἰοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρεται, ὅστε θεῶν ἔξ
ἀείδει δεδαῶς ἐπὲ ἱμερόεντα βροτοῖσιν,
τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὅππότε ἀείδῃ·

ὥς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν. 521
 φησὶ δ' Ὀδυσσεὺς ξεῖνος πατρῷος εἶναι,
 Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
 ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πῆματα πάσχω,
 προπροκυνλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσσεὺς ἀκοῦσαι,
 ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίοισι δῆμῳ, 526
 ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὄνδε δόμενδε.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
 οὔτοι δ' ἦε θύρησι καθήμενοι ἐψιασθῶν 530
 ἢ αὐτοῦ κατὰ δῶματ', ἐπεὶ σφισι θυμὸς εὐφρων.
 αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
 σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆς ἔδουσιν,
 οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα,
 βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίνοντας αἶγας, 535
 εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον,
 μασιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
 οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 αἰψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.“ 540

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν, ἀμφὶ δὲ
 δῶμα

σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
 αἰψα δ' ἄρ' Εὐμαιοι ἐπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἐρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
 οὐχ ὁράας ὅ μοι νῖδὸς ἐπέπτarre πᾶσιν ἔπεσιν; 545
 τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
 πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἰ κ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.“ 550

Ὡς φάτο, βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἀκουσεν·

ἄρχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἐ θυμὸς
ἄμφι πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυῖη. 555

εἰ δέ κέ σε γνώη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρηῖζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις· δῶσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλησιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς 560

„Εὖμαί, αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ·
οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμῆν δ' ἀνεδέγμεθ' οἷζύν.

ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει. 565

καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὔτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κίοντα
οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν οὔτε τις ἄλλος.

τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἥελιον καταδύντα· 570

καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἡμαρ,
ἄσσοτέρω καθίσασα παρὰ πυρί· εἵματα γὰρ τοι
λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σε πρῶθ' ἰκέτευσα.“

Ὡς φάτο, βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια 575

„Οὐ σύγ' ἄγεις, Εὖμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
ἢ τινά που δείσας ἐξαίσιον ἦε καὶ ἄλλως
αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖτο ἀλήτης.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα,
„μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος, 580
ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορούντων.

ἀλλὰ σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἥελιον καταδύντα.

καὶ δέ σοι ᾧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ᾧ βασίλεια,

οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος ἦδ' ἐπακοῦσαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 585
 „οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος οὔτεται, ὅσπερ ἂν εἴη·
 οὐ γάρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευεν, ὁ δ' ὥχετο διὸς ὑφορβὸς
 μνηστήρων ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 590
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίᾳθ' οἱ ἄλλοι·

„ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
 σὸν καὶ ἐμὸν βίοντον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράξο θυμῷ 595
 μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν,
 τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα
 „ἔσσεται οὕτως, ἅττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελήσας·
 ἦῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά· 600
 αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕξετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου,
 πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἦδ' ἐποτῆτος
 βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε,
 πλεῖον δαιτυμόνων· οἱ δ' ὀρχηστὺ καὶ ἀοιδῇ 605
 τέροντ'· ἦδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δαίελον ἦμαρ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ.

Ὅδυσσέως καὶ Ἴρου πυγμῇ.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστν
πτωχεύεσκέ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ
ἄζηχες φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς
οὐδὲ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀράασθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
ἐκ γενετῆς· Ἴρου δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες, 6
οὔνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
ὃς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἴο δόμοιο,
καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς
ἔλκη. 10

οὐκ αἶεις ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
ἐλκόμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπη.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέξω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω, 15
οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται, οὐδέ τί σε χορῇ
ἄλλοτριῶν φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
ὥσπερ ἐγὼν, ὅλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
χερσὶ δὲ μή τι λήην προκαλίζεο, μή με χολώσης, 20
μή σε γέρων περ ἐὼν στῆθος καὶ χεῖλεα φύρσω
αἵματος· ἥσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι οἶω

δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.“

Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης· 25
 „ὦ πόποι, ὥς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
 γρηῖ καμινοῖ ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην
 κόπτων ἀμφοτέρησι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
 γναθμῶν ἐξελάσαιμι σὺς ὥς ληϊβοτείρης.
 ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε 30
 μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;“

Ὡς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλῶν
 οὐδοῦ ἐπὶ ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόνωντο.
 τοῖν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
 ἡδὺν δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστήρεσσιν 35
 „ὦ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
 οἷην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
 ὁ ξεινός τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλοιν
 χερσὶ μαχήσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες,
 ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοεῖμονας ἠγερέθοντο. 41
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,

„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
 γαστέρες αἶδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρὶ, τάς τ' ἐπὶ δόρπῳ
 κατθέμεθα κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες· 45
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 τάων ἦν κ' ἐθέλησιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέσθω·
 αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
 πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος. 50
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„ὦ φίλοι, οὐπὼς ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
 ἄνδρα γέροντα, δύη ἀρημέων· ἀλλὰ με γαστήρ
 ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν ὄρκον,

μή τις ἐπ' Ἴρω ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρεῖη 56
πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἴφι θαμάσσει.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυνον ὥς ἐκέλευεν.
[αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,]
τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο 60

„Ξεῖν', εἰ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μήτιν Ἀχαιῶν
δείδιδ', ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχθήσεται ὅς κέ σε θείνῃ.
ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες,
Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.“ 65

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσ-
σεὺς

ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μῆδεα, φαῖνε δὲ μηρούς
καλοὺς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι
στήθεά τε στιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλ' ἦλδανε ποιμένι λαῶν. 70
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
ὥδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„Ἢ τάχα Ἴρος Αἴρος ἐπίσπαστον κακὸν ἔξει,
οἴην ἐκ ῥακέων ὁ γέρον ἐπιγουνίδα φαίνει.“

Ὡς ἄρ' ἔφαν, Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός. 75
ἀλλὰ καὶ ὥς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη
δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσι.

Ἀντίνοος δ' ἐνέειπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὑνόμαζεν·

„Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βουγᾶϊε, μήτε γένοιο,
εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς, 80
ἄνδρα γέροντα, δῦν ἄρημένον, ἧ μιν ἱκάνει.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

αἶ κέν σ' οὔτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
πέμψω σ' ἥπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ,
εἰς Ἐχέτον βασιλῆᾶ, βροτῶν δηλήμονα πάντων, 85
ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμησι καὶ οὐατα νηλεῖ χαλκῷ,

μήδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τῷ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.

δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς 90

ἢ ἐλάσει' ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὐτῷ πεσόντα,

ἢέ μιν ἦκ' ἐλάσειε τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.

ᾧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίᾱτ' Ἀχαιοί.

δὴ τότ' ἀνασχομένῳ ὁ μὲν ἥλασε δεξιὸν ὦμον 95

Ἴρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασεν ὑπ' οὔατος, ὅστέα δ' εἶσω

ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθε κατὰ στόμα φοῖνιον αἶμα,

καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, σὺν δ' ἥλασ' ὀδόντας

λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἄγανοι 99

χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλω ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

ἔλκε διέκ προθύροιο λαβὼν ποδὸς, ὄφρ' ἴκετ' ἀνλὴν,

αἰθούσης τε θύρας· καὶ μιν ποτὶ ἐρκίον ἀνλῆς

εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Εὐταυθοῖ νῦν ἦσο σύας τε κύνας τ' ἀπερύκων,

μηδὲ σύγε ξείνων καὶ πτωχῶν κοῖρανός εἶναι 106

λυγρὸς ἐὼν, μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη.“

Ἥ ῥα καὶ ἄμφ' ὥμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,

πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

ἄψ δ' ὄγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοὶ δ' ἴσαν

εἶσω

110

ἦδ' ὃν γελῶντες καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν·

„Ζεὺς τοι δοίῃ, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

ὅς τοῦτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπανσας

ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἠπειρόνδε 115

εἰς Ἑχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.“

Ὡς ἄρ' ἔφαν, χαῖρεν δὲ κληιδόνη δῖος Ὀδυσσεύς.

Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
 ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφινόμος δὲ
 ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν αἰείρας 120
 καὶ δέπαϊ χρουσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε

„Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 124

„Ἀμφινόμ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
 τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
 Νῆσον Δουλιχίῃα ἐὺν τ' ἔμμεν ἀφνειόν τε·
 τοῦ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι, ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
 τοῦνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον·
 οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο, 130
 πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 οὐ μὲν γὰρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
 ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσιν,
 καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ. 135

τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 οἷον ἐπ' ἡμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
 πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ εἶκον
 πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισιν. 140
 τῷ μήτις ποτὲ πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἶη,
 ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅτι διδοῖεν.
 οἱ' ὀρώω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
 κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
 ἀνδρὸς, ὃν οὐκέτι φημι φίλων καὶ πατρίδος αἵης 145
 δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλὰ σε δαίμων
 οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνω,
 ὅπποτε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·

οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι οὔτω
μνηστῆρας καὶ κείνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.“

Ὡς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον, 151
ἅψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.

αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιμημένος ἦτορ,
νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμός.
ἀλλ' οὐδ' ὥς φύγε Κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχρ' ἱφι δαμῆναι. 156

ἅψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,

μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα 160
θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο

μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ νίεος ἢ πάρος ἦεν.

ἄχρεϊον δ' ἐγέλασσεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' οὐνόμαζεν·

„Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔτι πάρος γε,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης· 165

παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἶη,
μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
οἷτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὀπιθεν φρονέουσιν.“

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλ' ἴθι καὶ σῶ παιδὶ ἔπος φάο μηδ' ἐπίκευθε, 171
χρῶτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·

μηδ' οὔτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
ἔρχευ, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ.

ἦδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα 175
ἦρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,

χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·

ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν, 180

ᾠλεσαν, ἐξ οὗ κείνος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν.
 ἀλλὰ μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἴπποδάμειαν ἄνωχθι
 ἐλθέμεν, ὅφρα κέ μοι παρστήτεον ἐν μεγάροισιν·
 οἷη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ διῆκ μεγάροιο βεβήκει 185
 ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κούρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
 εὖδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθην δέ οἱ ἄψα πάντα
 αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῇρι· τέως δ' ἄρα διὰ θεάων 190
 ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαΐατ' Ἀχαιοί.
 κάλλει μὲν οἱ πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν
 ἄμβροσίῳ, οἷω περ ἐϋστέφανος Κυθήρεια
 χρίεται, εὖτ' ἂν ἦν Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
 καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι, 195
 λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἐλέφαντος.
 ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασ' ἀπεβήσετο διὰ θεάων,
 ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκῶλενοι ἐκ μεγάροιο
 φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν,
 καὶ ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειᾶς φώνησέν τε 200

„Ἡ με μάλ' αἰνοπαθῇ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπεν.
 αἶθε μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἀγνή
 αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
 παντοίην ἄρετὴν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.“ 205

Ὡς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 οὐκ οἷη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.
 ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στή ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειᾶων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα· 210
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν,

πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.
 ἡ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἷόν,
 „Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα·
 παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας· 216
 νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
 καὶ κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός,
 ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὀρώμενος, ἀλλότριος φῶς,
 οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὐδὲ νόημα. 220
 οἶον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
 ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτως.
 πῶς νῦν, εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 ἥμενος ὥδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλγεινῆς,
 σοὶ κ' αἰσχὸς λῶβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.“ 225
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
 „μῆτερ ἐμῇ, τὸ μὲν οὐ σε νεμεσῶμαι κεχολῶσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
 ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρη· πάρος δ' ἔτι νῆπιος ἦα.
 ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι· 230
 ἐκ γάρ με πλήσσουνσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
 οἶδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἄρωγοί.
 οὐ μὲν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
 μνηστῆρων ἰότητι, βίη δ' ὄγε φέρτερος ἦεν.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων, 235
 οὔτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
 οἱ δ' ἐντοσθε ὁμόμοιο, λελῦντο δὲ γυῖα ἕκαστου,
 ὥς νῦν Ἴρος κείνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
 ἦσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἔοικώς, 240
 οὐδ' ὀρθὸς στῆναι δύναται ποσὶν οὐδὲ νέεσθαι
 οἴκαδ', ὅπη οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.“
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·

„Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια, 245
 εἰ πάντες σε ἰδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοὶ,
 πλεονές κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
 ἦῶθεν δαινύατ', ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
 εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔϊσας.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια 250
 „Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν εἰδός τε δέμας τε
 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κείνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
 μεῖζόν κε κλέος εἶη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως. 255

νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 ἥ μὲν δὴ ὅτετ' ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
 δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἐλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα
 ὦ γύναι, οὐ γὰρ οἶω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι. 260

καὶ γὰρ Τρωάς ταςι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
 ἡμὲν ἀκοντιστας ἡδὲ ῥυτῆρας οὔστῶν
 ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἳ κε τάχιστα
 ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοῖου πολέμοιο.
 τῷ οὐκ οἶδ' εἰ κέν μ' ἀνέσει θεὸς, ἥ κεν ἀλώω 265
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.

μεμνηῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν
 ὥς νῦν, ἥ ἔτι μᾶλλον ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδῃαι,
 γήμασθ' ὥς κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 271

νῦξ δ' ἔσται ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
 οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 μνηστῆρων οὐχ ἦδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο· 275
 οὔτ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θυγάτρα

μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν,
αὐτοὶ τοίγ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἵφια μῆλα,
κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίотον νήποινον ἔδουσιν.“ 280

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
οὐνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοίνα.

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
,,κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια, 285
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλησιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πῇ ἄλλῃ,
πρὶν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος. 291
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
χρύσειαι, κληῖσιν ἐϋγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
ὄρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικεν, 295
χρύσειον, ἡλέκτροισιν ἐερμένον ἠέλιον ὥς.

ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδρῳ Πολυκτορίδαο ἄνακτος
ἱσθμιον ἥνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα. 300
ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν,
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.

Οἱ δ' εἰς ὄρχηστὴν τε καὶ ἱμερόεσσαν αἰοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν. 306
αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἴστασαν ἐν μεγάροισιν,
ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,

αὔα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ,
καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον 310
δμῳαὶ Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὁ τῇσιν
αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„Δμῳαὶ Ὀδυσσεῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' αἰδοίῃ βασιλεία·
τῇ δὲ παρ' ἡλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν
ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἣ εἴρια πείκετε χερσίν· 316
αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρῆξω.
ἦνπερ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐϋθρονον Ἡῶ μίμνειν,
οὔτι με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐγέλασαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
τὸν δ' αἰσχροῦς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος, 321
τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
παῖδα δὲ ὥς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
ἀλλ' ἦγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν. 325
ἣ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπεν ὀνειδείοις ἐπέεσιν·

„Ξεῖνε τάλαν, σύγε τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
οὐδ' ἐθέλεις εὖδειν χαλκῆϊον ἐς δόμον ἔλθων,
ἥέ που ἐς λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις,
[θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ 330
ταρβεῖς· ἣ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἣ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις.]
ἣ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
μή τίς τοι τάχα Ἴρον ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
ὅστις σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπῶς χερσὶ στιβαρῇσιν 335
δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ.“

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ἣ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
κεῖσ' ἔλθων, ἵνα σ' αὖθι διὰ μελεῖσθι τάμησιν.“

Ὡς εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας. 340

βὰν δ' ἵμεναι διὰ δῶμα, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης
ταρβουσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὁ παρ λαμπτήρσι φαείνων αἰθομένοισιν
ἐστήκειν ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ῥομαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο. 345

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγῆνορας εἶα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλω δ' ἐτάροισιν ἔτευχεν. 350

„Κέλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὅφρ' εἰπὼ τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμπης μοι δοκέει θαῦδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
καὶ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὗ οἱ ἐνὶ τρίχες οὐδ' ἡβαιαί.“ 355

Ἦ ῥ' ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσεῖα πτολίπορθον
„Ξεῖν', ἣ ἄρ κ' ἐθέλοις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς — μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται —
αἵμασιός τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
ἐνθα κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι, 360
εἵματα δ' ἀμφιέσσαιμι ποσὶν θ' ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κἀκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
βούλεια, ὅφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλτον.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 365

„Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
ῥῶν ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργον
νῆστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίῃ δὲ παρείῃ. 370

εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵπερ ἄριστοι,
αἰθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποιῆς,
ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
τετράγυον δ' εἶη, εἵκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ·
τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην. 375

εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἶη καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνέη πάγκαλκος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,
τῷ κέ μ' ἴδοις πρῶτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
οὐδ' ἄν μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδιῶν ἀγορεύοις. 380

ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
καὶ πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἡδὲ κραταῖος,
οὔνεκα παρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς.
εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἰψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
φεύγοντι στείνοιτο δι᾽ ἐκ προθύροιο θύραζε. 386

Ὡς ἔφατ', Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Α δεῖλ', ἣ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ 390
ταρβεῖς· ἣ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἣ νύ τοι αἰεὶ
τοιούτῃς νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶνία βάζεις.

[ἣ ἀλύεις, ὅτι Ἴτρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;]“

Ὡς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσ-
σεὺς

Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος, 395
Εὐρύμαχον δείσας· ὃ δ' ἄρ' οἶνοχόον βάλε χεῖρα
δεξιτερὴν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα,
αὐτὰρ ὅγ' οἰμῶξας πέσεν ὑπτιος ἐν κονίῃσιν.

μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιοέεντα,
ὥδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· 400

„Αἰθ' ὥφελλ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι

πρὶν ἔλθεῖν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μετέθηκεν.
 νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι δαιτὸς
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.“

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο 405
 „δαιμόνιοι, μαίνεσθε καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
 βρωτῶν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὑμῖν ὀροθύνει.
 ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἶκαδ' ἰόντες,
 ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν. 411
 τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 [Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος.]

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δῆ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαρπτόμενος χαλεπαῖνοι· 415
 μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
 δμῶων, οἷ κατὰ δῶματ' Ὀδυσῆος θεῖοιο.
 ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὅφρα σπείσαντες κατακείομεν οἶκαδ' ἰόντες·
 τὸν ξεῖνον δὲ ἑῷμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος 420
 Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.“

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.
 τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἦρως,
 κῆρυξ Δουλιχεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν 425
 σπείσαντες μακάρεσσι πῖον μελιηδέα οἶνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 βάν ῥ' ἵμεναι κείοντες ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία. ἀναγνωρισμὸς
ὑπὸ Εὐρύκλειας.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·

αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' Ἀρρήϊα κατθέμεν εἴσω
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστήρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν 5
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·

ἐκ καπνοῦ κατέθιγ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῷκει
οἶά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.

πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
μή πως οἴνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν, 11

ἀλλήλους τρώσῃτε καταισχύνητέ τε δαῖτα

καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ,
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν 15

„Μαῖ', ἄγε δὴ μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
καλὰ, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει
πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.

νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἴξεται αὐτμή.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια 21

„αἶ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο
οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.

ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἶσει;

δμῶας δ' οὐκ εἷας προβλωσκέμεν, αἶ κεν ἔφαινον.“ 25

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα
 „ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς γε
 χοῖνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλούθῳς.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 κληῖσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων. 30

τῷ δ' ἄρ' ἀναῖξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
 ἔσφορεον κόρυθ' αἶ τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
 ἔγχεά τ' ὀξύονετα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 χρύσειον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.

δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα 35

„ὦ πάτερ, ἣ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι.
 ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμοι,
 εἰλάτιναί τε δοκοὶ, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
 φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὥσεί πυρὸς αἰθομένοιο. 39

ἣ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἷ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε μηδ' ἐρέεινε·
 αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἷ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
 ὅφρα κ' ἔτι δμῶας καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω. 45
 ἣ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάρῳιο βεβήκει
 κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
 ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο καὶ Ἡῶ δι' αὖν ἔμιμνεν. 50
 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.

Ἥ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἥε χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.

τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἐφίξεν,

δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων 56
 ποιήσ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἦκεν
 προσφυνέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.

ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο. 60

αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρεον ἠδὲ τραπέζας
 καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
 πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, ἄλλα δ' ἐπ'
 αὐτῶν

νήησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
 ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθῶ δεύτερον αὐτίς· 65

„Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
 δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
 ἀλλ' ἐξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
 ἢ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἴσθα θύραζε.“

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 70

„δαιμονίη, τί μοι ᾧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
 ἢ ὅτι δὴ ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῖ εἵματα εἶμαι,
 πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γάρ ἐπείγει.
 τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασιν.

καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον 75

ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη,
 τοίῳ ὅποιος ἔοι καὶ ὅτεν κεκρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῳες μάλα μυρῖοι, ἄλλα τε πολλὰ
 οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.

ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων — ἥθελε γάρ που — 80

τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσης
 ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῳῇσι κέκασσαι·

μή πῶς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνη,

ἢ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.

εἰ δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν, 85

ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκκητι,
 Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 λήθει ἀτασθάλλουσ', ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.“

Ὡς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηπελόπεια,
 ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν· 90

„Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεῖς, οὔτι με λήθεις
 ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις·
 πάντα γὰρ εὖ ἤδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς
 ὥς τὸν ξεῖνον ἐμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
 ἀμφὶ πόσει εἶρεσθαι, ἐπεὶ πνκινῶς ἀκάχημαι.“ 95

Ἥ ῥα καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ὄφρα καθεζόμενος εἴπη ἔπος ἡδ' ἐπακούσῃ
 ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.“

Ὡς ἔφαθ', ἥ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
 δίφρον ἐϋξεστον καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν· 101
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·

„Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες;“ 105

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρουνα γαῖαν
 νεικέοι· ἥ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει,
 ὥστε τευ ἡ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅστε θεουδῆς
 ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσειν 110

εὐδικίας ἀνέχησι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
 πυροὺς καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ,
 τίκτῃ δ' ἐμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
 ἐξ εὐηγεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.

τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετὰλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ, 115
 μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,

μή μοι μάλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
 μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρῆ
 οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
 ἦσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ· 120
 μήτις μοι δμῶν νεμεσῆσεται, ἥε δὴν αὐτῇ,
 φῆ δὲ δακρυπλῶειν βεβαρηότα με φρένας οἶνω·“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
 „ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἰδός τε δέμας τε
 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰδανέβαινον 125
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
 μεῖζον κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως.
 νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 [ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 130
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
 οἳ μ' ἀεκαζομένην μυῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.]
 τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάξομαι οὔθ' ἱκετάων
 οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημοιοεργοὶ ἔασιν· 135

ἀλλ' Ὀδυσῆ ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
 οἳ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
 φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
 στησαμένη μέγαν ἴστων, ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν, 139
 λεπτὸν καὶ περιμέτρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον
 ‘κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 ἐκτελέσω — μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται —
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο· 145
 μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσῆσῃ,
 αἷ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας·
 ὥς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀνῆνωρ.

ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
 νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπεὶ δαΐδας παραθείμην. 150
 ὥς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμάτα πόλλ' ἐτελέσθη,]
 καὶ τότε δὴ με διὰ δμῶας, κύνες οὐκ ἀλεγούσας,
 εἶλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν. 155
 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
 νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον οὔτε τιν' ἄλλην
 μῆτιν ἔθ' εὐρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
 γήμασθ', ἀσχαλάα δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
 γιγνώσκων· ἦδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα 160
 οἴκου κήδεσθαι, τῶτε Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπε τεὸν γένος, ὀππόθεν ἔσσι·
 οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἔσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος, 165
 οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω· ἥ μὲν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
 πλείοσιν ἢ ἔχομαι· ἥ γὰρ δίκη, ὀππότε πάτρης
 ἧς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσσον ἐγὼ νῦν,
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστει ἁλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς. 171
 Κρήτη τις γαί' ἔστι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
 πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες.
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ, 175
 ἐν δ' Ἑτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
 Δωριεὲς τε τριχᾶϊκες δῖοί τε Πελασγοί.
 τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς, μεγάλη πόλις, ἐνθα τε Μίνως
 ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστῆς,

πατρός ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος. 180
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 ὦχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἰθῶν,
 ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
 ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμεν καὶ ξείνια δῶκα. 185
 καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν Ἴς ἀνέμοιο,
 ἰέμενον Τροίηνδε παραπλάγξασα Μαλειῶν·
 στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλείθυϊς,
 ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγισ δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστυδ' ἀνελθών· 190
 ξείνον γάρ οἱ ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε.
 τῷ δ' ἤδη δεκάτῃ ἢ ἐνδεκάτῃ πέλεν ἡὼς
 οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξιένισσα,
 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων· 195
 καὶ οἱ τοῖς τ' ἄλλοις ἐτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἔποντο,
 δημόθεν ἄλφιστα δῶκα καὶ αἰθοπα οἶνον ἀγείρας
 καὶ βοῦς ἱερεύσασθαι, ἵνα πλησαίητο θυμόν.
 ἔνθα δυνώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
 εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας οὐδ' ἐπὶ γαίῃ 200
 εἶα ἵστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὥρορε δαίμων·
 τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε, τοὶ δ' ἀνάγοντο·
 Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρῶς.
 ὥς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν, 205
 ἦντ' Εὐρύος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύῃ·
 τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
 ὥς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
 κλαιούσης ἐὼν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 θυμῷ μὲν γοόωσαν ἐὴν ἐλέαιρε γυναιῖκα, 210
 ὀφθαλμοὶ δ' ὥσεϊ κέρα ἔστασαν ἢ ἐσίδηρος

ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὄγε δάκρυα κεῦθεν.
ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
ἐξαῦτίς μιν ἔπεσιν ἀμειβομένη προσέειπεν

„Νῦν μὲν δὴ σευ, ξεῖνέ γ', ὅτῳ πειρήσεσθαι, 21
εἰ ἐτεὸν δὴ κειῖθι σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν
ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὥς ἀγορεύεις.
εἰπέ μοι ὅπποτ' ἄσσα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο,
αὐτός θ' οἶος ἔην, καὶ ἐταίρους, οἳ οἱ ἔποντο.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 220

„ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
εἰπέμεν· ἥδη γάρ οἱ ἔεικοστὸν ἔτος ἔστιν
ἐξ οὗ κειῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε διὸς Ὀδυσσεύς, 225
διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλόν,
ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
ὥς οἱ χρύσειοι ἐόντες ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων, 230
αὐτὰρ ὁ ἐκφυγέειν μεμαῶς ἦσπαιρε πόδεσσιν.
τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλόεντα,
οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κᾶτα ἰσχαλέοιο.
τῶς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
ἦ μὲν πολλαὶ γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναιῖκες. 235
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
οὐκ οἶδ' εἰ τάδε ἔστο περὶ χροῖ οἴκοθ' Ὀδυσσεύς,
ἦ τις ἐταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
ἦ τίς που καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς
ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι. 240
καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,

αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
καὶ μὲν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
εἶπετο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ. 245
γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος,
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
ὦν ἐτάρων Ὀδυσσεὺς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη.“

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἤμερον ὥρσε γόοιο,
σήματ' ἀναγνούσῃ τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο, 251
καὶ τότε μιν μῦθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν

„Νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλζεῖνός,
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ αἰδοίός τε·
αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόρον, οἱ' ἀγορεύεις, 255
πτύξας' ἐκ θαλάμου, περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν
κεῖνω ἄγαλμ' ἔμεναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
τῷ ῥα κακῇ αἵσῃ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
ῥ'χετ' ἐποψόμενος Κακοῦλιον οὐκ ὀνομαστήν.“ 260

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν χροῶ καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
τῆκε, πόσιν γοόωσα. νεμεσσωμαί γε μὲν οὐδέν·
καὶ γάρ τις τ' ἄλλοιον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα 265
κουριδίον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότῃ μιγεῖσα,
ἢ Ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω
ὥς ἦδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα 270
ἄγχου, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
αἰτίζων ἀνὰ δῆμον. αὐτὰρ ἐρίηρας ἐταίρους

ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Θρινακίης ἄπο νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ 275
 Ζεὺς τε καὶ Ἥελιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἐταῖροι.
 οἱ μὲν πάντες ὅλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθιοι γεγάασιν,
 οἱ δὴ μιν πέρι κῆρι θεὸν ὥς τιμῆσαντο 280
 καὶ οἱ πολλὰ δόσαν πέμπειν τέ μιν ἥθελον αὐτοὶ
 οἴκαδ' ἀπήμαντον. καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
 ἦην· ἀλλ' ἄρα οἱ τόγε κέρδιον εἶδατο θυμῷ,
 χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 ὥς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων 285
 οἷδ' Ὀδυσσεὺς, οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φεῖδων·
 ὦμυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἐταίρους,
 οἱ δὴ μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. 290
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
 καὶ νῦ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
 ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος. 295
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὅφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
 ὅπως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἥδη δὴν ἀπεὼν, ἢ ἀμφαδὸν ἢ ἐκρυφηδόν.
 ὥς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος καὶ ἐλεύσεται ἥδη 300
 ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἰῆς
 θηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὄρκια δώσω.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
 ἦ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται ὥς ἀγορεύω. 305

τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς,
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἵσταμένοιο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα 310
ἐξ ἔμεῦ, ὥς ἄν τις σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ἀλλὰ μοι ᾧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀῖται, ὥς ἔσεται περ·
οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
τεύξῃ, ἐπεὶ οὐ τοῖσι σημάντορές εἰς' ἐνὶ οἴκῳ
οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἶποτ' ἔην γε, 315
ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.

ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνὴν,
δέμνια καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ὥς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον Ἥῳ ἵκηται.

ἦ ᾧθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρῖσάι τε, 320

ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δειπνοιο μέδηται
ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν ἐκείνων
τοῦτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον
ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
πῶς γὰρ ἔμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσεται εἴ τι γυναικῶν 325
ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,

εἴ κεν ἀϋσταλέος, κακὰ εἰμένος ἐν μεγάροισιν
δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.

ὅς μὲν ἀπηνῆς αὐτὸς ἔη καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγ' ὀπίσσω 330

ζῶῳ, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
ὅς δ' ἄν ἀμύμων αὐτὸς ἔη καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,

τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὺν διὰ ξεῖνοι φορέουσιν
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 335

„ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,

ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
 ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
 νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο,
 κεῖω δ' ὥς τὸ πάρος περ ἄϋπνους νύκτας ἱαυον· 340
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
 ἄεσα καὶ τ' ἀνέμεινα εὐθρονον Ἡῶ διαν.
 οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
 γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
 τάων αἶ τοι δῶμα κάτα δρήσκειραι ἔασιν, 345
 εἰ μὴ τις γρηῡς ἔστι παλαιή, κεδνὰ ἰδυῖα,
 ἥτις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγὼ περ·
 τῇ δ' οὐκ ἂν φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμεῖο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „ξείνε φίλ'· οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε 350
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
 ὥς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
 ἔστι δέ μοι γρηῡς πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχουσα,
 ἣ κείνον δύστηνον εὖ τρέφεν ἡδ' ἀτίταλλεν,
 δεξαμένη χεῖρεςσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ, 355
 ἣ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
 νίψον σοῖο ἀνακτος ὁμήλικα· καὶ πού Ὀδυσσεὺς
 ἤδη τοιόσδ' ἔστι πόδας τοιόσδε τε χεῖρας·
 αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρηράσκουσιν.“ 360

„Ὡς ἄρ' ἔφη, γρηῡς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
 δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 „Ὡ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἣ σε περὶ Ζεὺς
 ἀνθρώπων ἤχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
 οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ 365
 πίονα μηρί' ἔκη' οὐδ' ἑξαίτους ἑκατόμβας,
 ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος εἶος ἵκοιο
 γῆρας τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαιδίμου νιόν·

νῦν δέ τοι οἶω πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
 οὔτω που καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες 370
 ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δῶμαθ' ἵκοιτο,
 ὥς σέθεν αἱ κύνες αἶδε καθεψιόωνται ἅπασαι,
 τάων νῦν λῶβην τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀλεείνων
 οὐκ ἑάσας νίξειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγεν
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια. 375

τῷ σε πόδας νίψω ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
 καὶ σέθεν εἴνεκ', ἐπεὶ μοι ὀρώρεται ἐνδοθι θυμός
 κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅττι κεν εἴπω·
 πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
 ἀλλ' οὔπω τινά φημι ἑοικότα ὧδε ιδέσθαι 380
 ὥς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσῆϊ ἔοικας.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ὦ γρη῏, οὔτω φασὶν ὅσοι ἰδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλουιν 384
 ἔμμεναι, ὥς σὺ περ αὐτῇ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα,
 τοῦ πόδας ἔξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ
 ψυχρὸν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσ-
 σεύς

ἶξεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
 αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἶσατο, μή ἔλαβοῦσα 390
 οὐλήν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
 νίξε δ' ἄρ' ἄσσον ἰοῦσα ἀναχθ' ἐόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
 Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' Ἀντόλυκόν τε καὶ νῆας,
 μητρὸς ἐῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο 395
 κλεπτοσύνη θ' ὄρκῳ τε· θεὸς δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
 ἄρνων ἠδ' ἐρίφων· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.

Αὐτόλυκος δ' ἔλθων Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον
 παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς· 400
 τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκεν
 πανομένῳ δόρποιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὖρεο ὅτι κε θῆαι
 παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἔστιν.“

Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε 405
 „γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ' ὅτι κεν
 εἴπω·

πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσάμενος τόδ' ἰκάνω,
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
 τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἔγωγε,
 ὁππότε ἂν ἠβήσας μητροῶλον ἐς μέγα δῶμα 410
 ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
 τῶν οἱ ἐγὼ δῶσω καὶ μιν χαίρουτ' ἀποπέμψω.“

Τῶν ἔνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ νῆες Αὐτολύκοιο
 χερσὶν τ' ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισιν· 415
 μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς περιφῶς Ὀδυσηϊ
 κύσσει ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
 Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισιν
 δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
 αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενά πενταέτηρον· 420
 τὸν δέρον ἀμφί θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης· 425
 ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην, ἡμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

νίεες Ἀὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 430
 ἦεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλη
 Παρνησοῦ, τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
 Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
 ἐξ ἀκαλαρρεΐταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο,
 οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
 ἵχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἦϊσαν, αὐτὰρ ὀπισθεν 436
 νίεες Ἀὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἦεν ἄγχι κυνῶν, κραδᾶων δολιχόσκιον ἔγχος.
 ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
 τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὕγρὸν ἀέντων,
 οὔτε μιν Ἡέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν, 441
 οὔτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνὴ
 ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἥλιθα πολλή.
 τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖν,
 ὥς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο, 445
 φρίξας εὖ λοφιῇν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκῶς,
 στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρῶτιστος Ὀδυσσεὺς
 ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
 οὐτάμεναι μεμαῶς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
 γουνὸς ὕπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι 450
 λικριφῆς αἶξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 ἀντικρὺ δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ·
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπατο θυμός.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
 ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο 456
 δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῇ δ' αἶμα κελαινὸν
 ἔσχεθον, αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δῶματα πατρός.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀὐτόλυκός τε καὶ νίεες Ἀὐτολύκοιο
 εὖ ἰησάμενοι ἦδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες 460
 καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον

εἰς Ἰθάκην. τῷ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 χαῖρον νοστήσαντι καὶ ἔξερέεινον ἕκαστα,
 οὐλήν ὅτι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν
 ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὁδόντι, 465
 Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν νιῶσιν Αὐτολύκοιο.

Τὴν γρηῦς χεῖρεςσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
 γυνὼ ῥ' ἐπιμασσαμενή, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
 ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκός, 469
 ἅψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἔξέχυνθ' ὕδωρ.
 τὴν δ' ἅμα χάσμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα, τὼ δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφι πλησθευ, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἄψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν

„Ἡ μάλ' Ὀδυσσεὺς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
 πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσθαι.“

Ἡ καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν, 476
 πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἐνδον ἔοντα.
 ἦ δ' οὐτ' ἀθρήσαι δύνατ' ἀντίη οὔτε νοῆσαι·
 τῇ γὰρ Ἀθηναίῃ νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῇφιν, 480
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄσσον ἐρύσσατο φώνησέν τε

„Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
 τῷ σῶ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
 ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 485
 σίγα, μή τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
 ὦδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ χ' ὑπ' ἔμοιγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
 οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφ᾽ ἔξομαι, ὅπποτ' ἂν ἄλλας
 δμῳὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας.“ 490

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια
 „τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὁδόντων.
 οἶσθα μὲν οἶον ἐμὸν μένος ἔμπεδον οὐδ' ἐπιεικτὸν,

ἔξω δ' ὥς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἤε σίδηρος.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 495
εἰ χ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἰὶ νηλιτεῖς εἰσίν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεται; οὐδέ τί σε χρή. 500
εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἐκάστην·
ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἐκχυτο πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ νύφεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ, 505
αὕτις ἄρ' ἀσσοτέρῳ πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς
θερσόμενος, οὐλήν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια

„Ξεῖνε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη, 510
ὄντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
ἡματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
αὐτὰρ ἐπὴν νύξ ἔλθῃ, ἔλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας, 515
κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκινὰ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
ὀξεῖαι μελεδῶνες ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.

ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κόρυρη, γλωρηῖς Ἀηδῶν,
καλὸν ἀεῖδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
δευδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινόισιν, 520
ἦτε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν,
παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος,
ὥς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἐνθα καὶ ἐνθα,

ἤε μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω, 525
 κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα,
 εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δῆμοιό τε φῆμιν,
 ἣ ἥδη ἅμ' ἐπῶμαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
 μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 παῖς δ' ἐμὸς ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἡδὲ χαλῖφρων,
 γήμασθ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν· 531
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἰκάνει,
 καὶ δὴ μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 κτήσιος ἀσχαλόων, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄκουσον. 535
 χῆνες μοι κατὰ οἶκον εἰκόσι πυρὸν ἔδουσιν
 ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
 ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
 πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
 ἀθρόοι ἐν μεγάροις, ὃ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη. 540
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκουν ἐν περ ὀνείρῳ,
 ἀμφὶ δ' ἐμ' ἠγερέθοντο εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιοί,
 οἴκτ' ὀλοφυρομένην ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
 ἄψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ,
 φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε φώνησέν τε, 545
 'θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
 ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.' 550
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδῆς ὕπνος ἀνῆκεν·
 παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
 πυρὸν ἔρεπτομένους παρὰ πύελον, ἥχι πάρος περ. "

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

σεύς

„ὦ γύναι, οὕτως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον 555

ἄλλη ἀποκλίναντ', ἐπειή ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
πέφραδ' ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὄλεθρος
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι 560
γίγνουντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισιν.
δοιαί γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων·
αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλέφαντι
τῶν οἳ μὲν κ' ἐλθῶσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
οἳ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες· 565
οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἐλθῶσι θύραζε,
οἳ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.
ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὄϊομαι αἰνὸν ὄνειρον
ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 570
ἦδε δὴ ἡὼς εἴσι δυσώνυμος, ἦ μ' Ὀδυσῆος
οἴκου ἀποσχῆσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν
ἴστασ' ἑξείης, δρυόχους ὥς, δῶδεκα πάντας·
στὰς δ' ὅγε πολλὸν ἄνευθε διαρρίπτασκεν οὔστον. 575
νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
ὃς δέ κε ῥῆϊτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν
καὶ διοῖσ τεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῷ κεν ἅμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνὶ πλεῖον βιότοιο· 580
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὄϊομαι ἔν περ ὀνείρῳ.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον·
πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς,
πρὶν τούτους τόδε τόξον ἐϋξοὺν ἀμφαφώοντας 586

νευρήν τ' ἐντανύσαι διοῖστεῦσαί τε σιδήρου.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „εἰ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισιν
 τέρπειν, οὗ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη. 590
 ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν ἀϋπνους ἔμμεναι αἰεὶ
 ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
 ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται, 595
 αἰεὶ δάκρυς ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ὥχετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ἢ χαμάδις στορέσας ἦτοι κατὰ δέμνια θέντων.“
 Ὡς εἰποῦς ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα, 600
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
 ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνου
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ.

Τὰ πρὸ τῆς μνησθηροφονίας.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο διὸς Ὀδυσσεὺς·
 καὶ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθεν
 κώεα πόλλ' ὄϊων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
 Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 5
 κεῖτ' ἐργηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναικες

ἦϊσαν, αἰὲν μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
 ἀλλήλησι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
 πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 10
 ἢ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἐκάστη,
 ἢ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
 ὕστατα καὶ πύματα, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
 ὥς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα
 ἄνδρ' ἀγνοήσας ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι, 15
 ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα·
 στήθεος δὲ πλήξας κραδίην ἡνίπαπε μύθῳ·

„Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
 ἡματι τῷ ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἦσθιε Κύνκλωψ
 ἰφθίμους ἐτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις 20
 ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο οὐόμενον θανέεσθαι.“

Ὡς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
 τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληνῖα
 νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὥς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο, 25
 ἐμπλείην κνίσῃς τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 αἰόλλῃ, μάλα δ' ὤκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
 ὥς ἄρ' ὄγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσεται, μερμηρίζων
 ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει
 μοῦνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη 30
 οὐρανόθεν καταβάσα· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί·
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Τίπτ' αὖτ' ἐργήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φω-

τῶν;

οἶκος μὲν τοι ὅδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἥδ' ἐνὶ οἴκῳ
 καὶ παῖς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι νῖα.“ 35

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν εἶπες·
 ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω,
 μοῦνος ἑὼν· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασιν. 40
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
 εἴπερ γὰρ κτείναιμι Διὸς τε σέθεν τε ἔκητι,
 πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ σε φράζεσθαι ἄνωγα.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερσίνου πεῖθεθ' ἐταίρω, 45
 ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, διαμπερὲς ἢ σε φυλάσσω
 ἐν πάντεσσι πόνοισι. ἔρέω δέ τοι ἑξαναφανδόν·
 εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
 νῶϊ περιστὰινεν, κτεῖναι μεμαῶτες Ἄρῃ, 50
 καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἱφία μῆλα.

ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνὴρ καὶ τὸ φυλάσσειν
 πάννυχον ἐγρήσσοντα, κακῶν δ' ὑποδύσει ἥδη.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν,
 αὐτὴ δ' ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἀφίκετο διὰ θεάων. 55
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 λυσιμελῆς, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κεδνὰ ἰδυῖα·
 κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
 Ἀρτέμιδι πρῶτιστον ἐπεύξατο διὰ γυναικῶν. 60

„Ἀρτεμι, πότνα θεὰ, θύγατερ Διὸς, αἶθε μοι ἥδη
 ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμόν ἔλοιο
 αὐτίκα νῦν, ἣ ἔπειτα μ' ἀναρπάξασα θύελλα
 οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἡερόεντα κέλευθα,
 ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορροῦν Ὠκεανοῖο. 65
 ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·
 τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοὶ, αἱ δ' ἐλίποντο
 ὄρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δι' Ἀφροδίτη

τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῶ καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·
 Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν 70
 εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἀρτεμις ἀγνή,
 ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδασε κλυτὰ ἔργάζεσθαι.
 εὖτ' Ἀφροδίτῃ διὰ προσέστιχε μακρὸν Ὀλυμπου,
 κούρης αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
 ἔς Δία τερπικέραυνον — ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα, 75
 μοῖραν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων —
 τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἀρπυιαὶ ἀνηρεῖψαντο
 καὶ ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἑρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
 ὥς ἔμ' αἰστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἥέ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἀρτεμις, ὅφρ' Ὀδυσῆα 80
 ὀσσομένη καὶ γαῖαν ὑπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
 μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὁππότε κέν τις
 ἤματα μὲν κλαίῃ, πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ, 84
 νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν — ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἅπάντων,
 ἐσθλῶν ἡδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ' βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ —
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευσεν κακὰ δαίμων.
 τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκελὸς αὐτῷ,
 τοῖος ἐὼν οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ 89
 χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη·
 Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥως.
 τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
 ἥδη γιγνώσκουσα παρεστώμεναι κεφαλήφιν.
 χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κῶεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν, 95
 ἔς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοείην
 θῆκε θυράζε φέρων, Διὶ δ' εὖξαστο χεῖρας ἀνασχών·
 „Ζεῦ πάτερ, εἰ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ
 ὕγρην
 ἦγετ' ἐμὴν ἔς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λήην,
 Homeri Odyssea. 21

φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων 100
 ἐνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς,
 ἀντίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς.
 φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἄλεκτρίς 105
 πλησίον, ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο ποιμένι λαῶν,
 τῇσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες
 ἄλφιστα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὖδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν,
 ἥ δὲ μί' οὐπω παύετ', ἀφανροτάτη δ' ἐτέτυκτο· 110
 ἥ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·

„Ζεῦ πάτερ, ὅσπε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
 ἧ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τω τόδε φαίνεις.
 κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅττι κεν εἴπω· 115
 μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἥματι τῷδε
 ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινὴν,
 οἱ δὴ μοι καμάτῳ θυμαλγείῃ γούνατ' ἔλυσαν
 ἄλφιστα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, χαῖρεν δὲ κληιδόνη διὸς Ὀδυσσεύς 120
 Ζηνὸς τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείας.

Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
 ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
 Τηλέμαχος δ' εὐνῇθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 εἵματα ἐσδάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὦμῳ· 125
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ·
 στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν

„Μαῖα φίλη, τὸν ξείνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
 εὐνῇ καὶ σίτῳ, ἧ αὐτῶς κεῖται ἀκηδής; 130
 τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ, πινυτὴ περ ἐοῦσα·

ἐμπλήγηδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
χείρουνα, τὸν δὲ τ' ἀρείον' ἀτιμήσας ἀποπέμπει.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια
„οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόω. 135

οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτὸς,
σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινῆμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμῳῆσιν,
αὐτὰρ ὄγ', ὥς τις πάμπαν οὔξυρὸς καὶ ἄποτμος, 140
οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἴων
ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπέσσαμεν ἡμεῖς.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἔγχος ἔχων, ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. 145
βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

ἡ δ' αὖτε δμῳῆσιν ἐκέκλετο διὰ γυναικῶν,
Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνοριίδαο

„Ἀργεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
ῥάσαστέ τ', ἐν τε θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας 150
βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας
καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταῖ δὲ μεθ' ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι.

οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο, 155
ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτή.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπί-
θοντο.

αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,
αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δῶματ' ἐπισταμένως πονέοντο.

Ἔς δ' ἦλθον δρηστῆρες Ἀχαιῶν. οἱ μὲν ἔπειτα 160
εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, ταῖ δὲ γυναικες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης

τρεις σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' εἶασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μελιχίοισιν 165

„Ξεῖν', ἣ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
ἥε σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὥς τὸ πάρος περ;“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„αἰ γὰρ δὴ, Εὖμαιε, θεοὶ τισαῖατο λῶβην,
ἦν οἶδ' ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται 170
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων αἰ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες. 175
καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισιν

„Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;
πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι οἶω 180
πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
αἰτίσεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς,

ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων. 184

Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πῖονας αἶγας.
πορθμῆες δ' ἄρα τούσγε διήγαγον, οὔτε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην ἄγχι παραστάς 190

„Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐχεται εἶναι

ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
 δύσμορος, ἣ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι·
 ἀλλὰ θεοὶ δυνόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους, 195
 ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀϊζύν.“

Ἡ καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Χαῖρε, πάτερ ᾧ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν. 200
 Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτοῖς,
 μισγόμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
 ἴδιον, ὥς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὅσσε
 μνησαμένῳ Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κεῖνον ὄϊω 205
 τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
 εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο.

εἰ δ' ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν' Αἶδαο δόμοισιν,
 ᾧ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
 εἶσ' ἔτι τυτθὸν εὐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δῆμῳ. 210
 νῦν δ' αἶ μὲν γίγνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
 ἀνδρὶ γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
 τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινόμεναί σφισιν αὐτοῖς
 ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
 οὐδ' ὅπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη 215
 κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.

αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν νῆος εὐόντος
 ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν, 219
 ἄνδρας ἔς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὖτις μένοντα
 βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
 ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὄτομαι, εἴ ποθεν ἔλθων

ἀνδρῶν μνηστῆρων σκέδασιν κατὰ δώματα θεῖη.“ 225

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
γιγνώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
τοῦνεκά τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίῃ τε τράπεζα 230

ἴστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ἣ σέθεν ἐνθάδ' εὐντος ἐλεύσεται οἶκαδ' Ὀδυσσεύς·
σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψαι, αἳ κ' ἐθέλησθα,
κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
„αἰ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων· 236
γνοίης χ' οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.“

ᾧ δ' αὖτως Εὖμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσιν
νοσθῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

ᾧ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 240
μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.

τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἦδε γε βουλή, 245
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.“

ᾧ δ' ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
ἐλθόντες δ' εἰς δώματ' Ὀδυσῆος θεῖοιο

χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἳ δ' ἴερευον ὅϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας, 250
ἴρευνον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·

σπλάγχχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δέ τε οἶνον
κρητῆρσιν κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἐφροχόει δὲ Μελανθεύς. 255

οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
ἐντὸς ἐϋσταθέος μεγάρου, παρὰ λαῖνον οὐδὸν,
δίφρον ἀεικέλιον καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν·
παρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἐν δέπαῦ χρυσέῳ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 261

„Ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφῆξω
πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὔτοι δῆμιός ἐστιν
οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐκτῆσατο κεῖνος. 265
ὕμεῖς δὲ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
καὶ χειρῶν, ἵνα μὴ τις ἕρις καὶ νεῖκος ὄρηται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός, 270

„Καὶ χαλεπὸν περ εἶντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἶασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἦδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ εἶντ' ἀγορητήν.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστνυ θεῶν ἱερὴν ἐκατόμβην 276
ῆγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἄλσος ὑπο σκιερὸν ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρε' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα· 280
παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο
ἴσην, ὥς αὐτοὶ περ ἐλάγχανον· ὥς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο.

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγῆνορας εἶα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον 285
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.

ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδὼς,

Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖεν·
ὅς δῃ τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς θεσπεσίοισιν
μνάσκειτ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα. 290
ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηῦδα

„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὅφρα τι εἰπω·
μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὥς ἐπέοικεν,
ἴσῃν· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δῶμαθ' ἵκηται. 295
ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὅφρα καὶ αὐτὸς
ἥε λοετροχόῳ δῶῃ γέρας ἥε τῷ ἄλλῳ
δμῶων, οἷ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείειο.“

Ὡς εἰπὼν ἔρριψε βοδὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν, μείδησε δὲ θυμῷ 301
Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὐδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ.

„Κτήσιππ', ἡ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός. 305
ἡ γὰρ κέν σε μέσον βάλον ἐγγεῖ ὀξυόεντι,
καὶ κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
ἐνθάδε. τῷ μὴ τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
φαινέτω· ἦδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἔσθλά τε καὶ τὰ χέρη· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα. 310
ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τετλάμεν εἰσορόωντες,
μήλων σφαζομένων οἴνοιο τε πινομένοιο
καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἓνα πολλούς.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέξετε δυσμενέοντες·
εἰ δ' ἦδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ, 315
καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη
τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἐργ' ὀράασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους δμῶας τε γυναικας
ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δῶματα καλά.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος 321

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ρηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καταπτόμενος χαλεπαῖνοι·
μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
δμῶων, οἳ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο. 325

Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
ἥπιον, εἴ σφωῖν κραδίῃ ἄδοι ἀμφοτέροιν.
ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νείκεα
νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
τόφρ' οὔτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν ἰσχύμεναί τε 330
μνηστῆρας κατὰ δῶματ', ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
εἰ νόστησ' Ὀδυσσεὺς καὶ ὑπότροπος ἔκετο δῶμα·
νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε, σῇ τάδε μητρὶ παρεξόμενος κατάλεξον,
γῆμασθ' ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν,
ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῷα πάντα νέμῃαι, 336
ἔσθων καὶ πίνων, ἡ δ' ἄλλον δῶμα κομίζῃ.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤυδα
„οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
ὅς που τῇλ' Ἰθάκης ἦ ἔφθιται ἦ ἀλάληται, 340
οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
γῆμασθ' ὧς κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
εἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δῖεσθαι
μῦθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.“

Ὡς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄσβεστον γέλῳ ὤρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα. 346
οἳ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισιν,
αἰμοφόροντα δὲ δὴ κρέα ἥσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφέων
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὤϊετο θυμός.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής 350

„ὦ δειλοὶ, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων

εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γούνα.
οἴμωγῇ δὲ δέδηκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
αἵματι δ' ἑρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμοι·
εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλειή δὲ καὶ αὐλή, 355
ἰεμένων Ἑρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ
οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακῇ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς·“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·

„Ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς. 360
ἀλλὰ μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής
„Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάξειν·
εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμφω 365
καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής.
τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὑμῖν
ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
μνηστήρων, οἱ δῶμα κάτ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσθε.“ 370

Ὡς εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων εὐναιεταόντων,
ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
μνηστήρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοισι γελῶντες·
ὦδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορούντων 375

„Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξενώτερος ἄλλος·
οἶον μὲν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
ἔμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὕτως ἄχθος ἀρούρης.
ἄλλος δ' αὐτέ τις οὔτος ἀνέστη μαντεύεσθαι. 380
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη·
τοὺς ξείνους ἐν νηϊ πολυκλήϊδι βαλόντες
ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοιν.“

Ὡς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρεκετο, δέγμενος αἰεὶ, 385
ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.

Ἡ δὲ κατ' ἀντηστὶν θεμένη περικαλλέα δίφρου
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστου μῦθον ἄκουεν.
δεῖπνον μὲν γὰρ τοίγε γελοίωντες τετύκοντο 390
ἡδύ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἴερευσαν·
δόρπου δ' οὐκ ἂν πῶς ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
οἶον δὴ τάχ' ἐμελλε θεὰ καὶ καρτερός ἀνὴρ
θησέμεναι· πρότεροι γὰρ αἰεκέα μηχανόωντο.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ.

Τόξον θέσις.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρωνι Πηνελοπείῃ,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷο δόμοιο, 5
εἶλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
καλὴν χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἔσχατον· ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἀνακτος,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκητος τε σίδηρος. 10
ἐνθα δὲ τόξον κεῖτο παλίντονον ἡδὲ φαρέτρην
ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οὔστοι,
δῶρα τὰ οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας

Ἴφιτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.

τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλουιν 15

οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος. ἦτοι Ὀδυσσεὺς
ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλεν.
μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι' ἡδὲ νομῆας.

τῶν ἐνεκ' ἐξεσίην πολλήν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς 20
παιδυνὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.

Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἳ οἱ ὄλοντο

δῶδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·

αἱ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο,

ἐπειδὴ Διὸς νῖδὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον, 25

φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιίστορα ἔργων,

ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,

σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἡδέσας' οὐδὲ τράπεξαν,

τὴν δὴ οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτὸν,

ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισιν. 30

τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,

τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.

τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,

ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπεῖξῃ 35

γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς νιὸς ἔπεφνε

Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,

ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὐποτε δῖος Ὀδυσσεὺς

ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν

ἡρεῖτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνηῖμα ξείνοιο φίλοιο 40

κέσκειτ' ἐνὶ μεγάροισι, φόρει δέ μιν ἥς ἐπὶ γαίης.

Ἥ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν

οὐδόν τε δρυῖνον προσεβήσετο, τὸν ποτε τέκτων

ξέσσειεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυνεν,

ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαινὰς, 45

ἀντίκ' ἄρ' ἦγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσσε κορῶνῃς,
 ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας
 ἅντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἡῦτε ταῦρος
 βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
 πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα. 50
 ἢ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
 ἔστασαν, ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἴματ' ἔκειτο.
 ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἶνυτο τόξον
 αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περὶκεῖτο φαεινός.
 ἔξομένη δὲ κατ' αὖθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα, 55
 κλαῖε μάλα λιγέως, ἐκ δ' ἦρεε τόξον ἄνακτος.
 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 βῆ δ' ἵμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγανούς
 τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οὔστοί. 60
 τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
 κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
 ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στῆ δ' αὖ παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα. 65
 [ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.]
 ἀντίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
 „Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγῆνορες, οἳ τόδε δῶμα
 ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
 ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
 μῦθον ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε, 71
 ἀλλ' ἐμὲ ἰέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναῖκα.
 ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον.
 θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
 ὃς δὲ κε ῥῆϊτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν 75
 καὶ διοῖστέυσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἅμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα

κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι οἶομαι ἐν περ ὀνείρῳ.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' Εὖμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν, 80
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.
δακρύσας δ' Εὖμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν·
κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἶδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Νήπιοι ἀγροῖῳται, ἐφημέρια φρονέοντες, 85
ἂ δειλῶ, τί νυ δάκρυ κατεΐβετον ἡδὲ γυναικὶ
θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὀρίνετον; ἦτε καὶ ἄλλως
κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἢ θύραζε
κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε, 90
μνηστήρεσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ οἷῳ
ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐϋξοον ἐντανύεσθαι.
οὐ γάρ τις μετὰ τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὅπωπα —
καὶ γὰρ μνημῶν εἰμί — πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.“ 95

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐώλπει
νευρὴν ἐντανύσειν διοῖσ τεύσειν τε σιδήρου.
ἦτοι οἷστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν τότ' ἀτίμα
ἦμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὥρνευε πάντας ἐταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο 101

„ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
μήτηρ μὲν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
ἄλλῳ ἅμ' ἔψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ καὶ τέρπομαι ἄφροني θυμῷ. 105
ἀλλ' ἄγετε, μνηστήρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον,
οἷη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιῖδα γαῖαν,
οὔτε Πύλου ἱερῆς οὔτ' Ἀργεος οὔτε Μυκῆνης·
[οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης.]

καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χορὴ μητέρος αἴνου;
 ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε μηδ' ἔτι τόξου 111
 δηρὸν ἀποτρῶπασθε τανυστύος, ὄφρα ἰδῶμεν.
 καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
 εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοῖσ τεύσω τε σιδήρου,
 οὗ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ 115
 λείποι ἅμ' ἄλλω ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
 οἴός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.“

Ἡ καὶ ἀπ' ὧμουιν γλαῖναν θέτο φοινικέσσαν
 ὀρθὸς ἀναῖξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὁξὺ θέτ' ὦμων.
 πρῶτον μὲν πελέκεας στήσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας 120
 πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἰθυνει,
 ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 ὥς εὐκόσμως στήσε· πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει.
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν.
 τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων, 125
 τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τόγε θυμῷ,
 νευρὴν ἐντανύσειν διοῖσ τεύσειν τε σιδήρου.

καὶ νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίη τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθεν ἰέμενόν περ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειψ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο 130

„ὦ πόποι, ἣ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι καὶ ἄκις,
 ἥ νεώτερός εἰμι καὶ οὐπω χερσὶ πέποιθα
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίη προφερέστεροί ἐστε,
 τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“ 135

Ὡς εἰπὼν τόξου μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
 κλίνας κολλητηῆσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν,
 αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
 ἅψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός, 140

„Ὅρνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,

ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἴνοχοεύει.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Λειῳδῆς δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἴνοπος υἱὸς,
ὃ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν 145
ἵξε μυχοίτατος αἰέν· ἀτασθαλίας δέ οἱ οἶω
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὤκνυ·
στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρητίξεν,
οὐδὲ μιν ἐντάνυσσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων
ἀτρίπτους ἀπαλὰς· μετὰ δὲ μνηστήρεσσιν ἔειπεν 151

„ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
τεθνάναι ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, οὐθ' ἔνεκ' αἰεὶ 155
ἐνθάδ' ὀμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἡμᾶτα πάντα.
νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ μενοινᾷ
γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν.
αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρησεται ἡδὲ ἰδῆται,
ἄλλην δὴ τιν' ἔπειτα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων 160
μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δὲ κ' ἔπειτα
γῆμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ ἑο τόξου ἔθηκεν,
κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέστης στανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὤκνυ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ, 165
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνέειπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Λειῳδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὁδόντων,
δεινὸν τ' ἀργαλέον τε, — νεμεσσωμαι δέ τ' ἀκούων —
εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει 170
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι.
οὐ γὰρ τοι σέγε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ
οἶόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ ὀϊστῶν·

ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἄγαυοί.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον
αἰγῶν 175

ἄγρει δὴ, πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἄλοιφῃ,
τόξου πειρώμεσθαι καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“ 180

Ὡς φάθ', ὁ δ' αἰψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον
πῦρ,

πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος·
τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιθευέες ἦσαν. 185

Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἄρχοι μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

Τῷ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἅμφω
βουκόλος ἡδὲ συφορβὸς Ὀδυσσεῆος θείοιο·

ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμον ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἡδὲ καὶ αὐλῆς, 191
φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μελιχίοισιν

„Βουκόλε καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
ἢ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.

ποῖοί κ' εἴτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι 195
ᾧδε μάλ' ἐξαπίνης καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκει;

ἢ κε μνηστήρεσιν ἀμύνοιτ' ἢ Ὀδυσῆϊ;

εἰπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε κελεύει.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
„Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τοῦτο τελευτήσεται ἐέλδωρ, 200
ὥς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ε' δαίμων·

γνοίης χ' οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.“
Ὡς δ' αὕτως Εὐμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν

Homeri Odyssea.

νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶνγε νόον νημερτέ' ἀνέγνω, 205
ἔξαυτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Ἐνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.

γινώσκω δ' ὥς σφῶϊν ἐλδομένοισιν ἰκάνω
οἴοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων οὐ τευ ἄκουσα 210

εὐξαμένου ἐμὲ αὐτίς ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέσθαι.

σφῶϊν δ', ὥς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξω.

εἰ γ' ὑπ' ἔμοιγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
ἄξομαι ἀμφοτέροισ ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω
οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα 215

Τηλεμάχου ἐτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.

εἰ δ' ἄγε δὴ, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,

ὄφρα μ' εὖ γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,

οὐλήν, τήν ποτέ με σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι

Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν νιάσιν Αὐτολύκοιο.“ 220

Ὡς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.

τὰ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,

κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφροσι χεῖρε βαλόντε,

καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.

ὥς δ' αὕτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσεν. 225

καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,

εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε φώνησέν τε

„Πάνεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μὴ τις ἰδῇται
ἐξελθὼν μέγαροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἶσω.

ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μὴδ' ἅμα πάντες, 230

πρωτός ἐγὼ, μετὰ δ' ὕμεις· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.

ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοὶ,

οὐκ ἔασουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·

ἀλλὰ σὺ, δι' Εὐμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον

ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι, εἰπεῖν τε γυναιξὶν 235

κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
 ἣν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μήτι θύραζε
 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
 σοὶ δὲ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς 240
 κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.“

Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάοντας·
 ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
 ἔς δ' ἄρα καὶ τῷ δμῳῇ ἵτην θείου Ὀδυσῆος.

Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 245
 θάλλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
 ἐντανύσαι δύνατο, μέγα δ' ἔστεινε κυδάλιμον κῆρ·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάν-
 των·

οὔτι γάμον τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ· 250
 εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιῖδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
 ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, αἱ δ' ἄλλησιν πολίεσσιν·
 ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
 ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
 τόξον· ἐλεγχεῖν δὲ καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.“ 255

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός
 „Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοεῖς δὲ καὶ αὐτός.
 νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοιοῦτο θεοῖο
 ἀγνὴ· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἔκηλοι
 κάτθεται· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας
 ἐστάμεν· οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι οἶω, 261
 ἔλθόντ' ἔς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα·
 ἡῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν, 265
 αἶγας ἄγειν, αἰ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,

ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαν, 270
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης· 275
[ὄφρ' εἶπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν,
νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
ἡῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλῃσιν. 280
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον εὐῖοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἥ μοι ἔτ' ἐστὶν
ἰς, οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ἢ ἥδη μοι ὄλεσεν ἄλη τ' ἀκομιστὴ τέ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσῃσαν,
δεῖσαντες μὴ τόξον εὐῖοον ἐντανύσειεν. 286

Ἀντίνοος δ' ἐνέειπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Α δειλὲ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες οὐδ' ἡβαιαί·
οὐκ ἀγαπᾷς ὃ ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεται, αὐτὰρ ἀκούεις 290
μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
οἶνός σε τρώει μελιθηδῆς, ὅσπερ καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἔλη μῆδ' αἰσιμα πίνῃ.
οἶνος καὶ Κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εὐρυτιώνα, 295
ἅσ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἔς Λαπίδας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἅσεν οἶνω,
μαινόμενος κἀκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο·

ἦρως δ' ἄχος εἶλε, διὲκ προθύρου δὲ θύραζε
 ἔλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὔατα νηλεῖ χαλκῷ 300
 ῥῖνός τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσιν ἀσθεὶς
 ἦεν ἦν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ.

ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
 οἳ δ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὔρετο οἶνοβαρείων.
 ὥς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἷ κε τὸ τόξον
 ἐντανύσης· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις 306
 ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῖ μελαίνῃ
 εἰς Ἑχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 πέμφομεν· ἐνθεν δ' οὔτι σαώσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
 πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 311
 „Αὐτίνό, οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
 ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
 ἔλπεαι, αἶ χ' ὁ ξείνος Ὀδυσσεῆος μέγα τόξον
 ἐντανύσῃ χερσὶν τε βίῃφί τε ἥφι πιθήσας, 315
 οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι καὶ εἴην θήσεσθαι ἄκοιτιν;
 οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπεν·
 μηδέ τις ὑμείων τοῦγ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
 ἐνθάδε δαινύσθῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.“

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον
 ἦ᾽δα 320

„κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 οὔτι σετόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
 ἀλλ' αἰσχυρόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν,
 μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν
 ἢ πολὺ χεῖρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν 325
 μυνῶνται, οὐδέ τι τόξον εὖξοον ἐντανύουσιν·
 ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου·'
 ὥς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 330
 „Εὐρύμαχ', οὐπὼς ἔστιν εὐκλείας κατὰ δῆμον
 ἔμμεναι οἷ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
 οὗτος δὲ ξείνος μάλα μὲν μέγας ἦδ' εὐπηγῆς,
 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὐχεται ἔμμεναι υἱός. 335
 ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον εὖξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
 ὣδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἰ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὐχος Ἀπόλλων,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλὰ,
 δώσω δ' ὄξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
 καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα, 341
 πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
 „μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο
 κρείσσω, ᾧ κ' ἐθέλω, δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι, 345
 οὔθ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔθ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἥλιδος ἱπποβότοιο·
 τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἷ κ' ἐθέλωμι
 καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 350
 ἱστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.“

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 παῖδός γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ. 355
 ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
 ὣδε δέ τις εἶπενκε νέων ὑπερηνορεούτων· 361

„Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέ-
δονται

οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
ἡμῖν ἱλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“ 365

Ὡς φάσαν, αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ,
δείσας, οὐνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει

„Ἄττα, πρόσσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πι-
θήσεις·

μή σε καὶ ὀπλοτέρως περ ξὼν ἀγρόνδε δίωμαι, 370
βάλλων χειρμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.

αἱ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασιν,
μνηστήρων χειρσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἶην·

τῷ κε τάχα στυγερωῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.“ 375

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺν γέλασαν
μνηστήρες, καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο

Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῇι δαΐφρονι θῆκε παραστάς.

ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν 380

„Τηλέμαχος κέλεται σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
κλήῃσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,

ἣν δέ τις ἢ στοναχῆς ἥε κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε 384

προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων.

Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.

καῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιελίσσης 390
βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἦεν αὐτός·

ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρου ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη,
 εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα
 πάντη ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 μὴ κέρα ἵπες ἔδοιεν ἀποικομένοιο ἄνακτος. 395
 ὦδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„Ἢ τις θηητῆρ καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλετο τόξων·
 ἢ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
 ἢ ὅγ' ἐφορμαῖται ποιησέμεν, ὥς ἐνὶ χερσὶν
 νωμαῖ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.“ 400

Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεςκε νέων ὑπερηνορεόντων
 „αἰ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν
 ὥς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.“

Ὡς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἶδε πάντη, 405
 ὥς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
 ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ περὶ κόλλοπι χορδῇν,
 ἄψας ἀμφοτέρωθεν ἐϋστρεφὲς ἔντερον οἶος,
 ὥς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
 δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς· 410
 ἢ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδῆν.
 μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα
 χρῶς

ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων·
 γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 ὅττι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. 415
 εἶλετο δ' ὦκυν ὀϊστὸν, ὃ οἱ παρέκειτο τραπέξῃ
 γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἐντοσθε φαρέτρης
 κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
 τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχει ἑλὼν ἔλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
 αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ' ὀϊστὸν 420
 ἅντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
 πρώτης στείλειῃς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε

ἰὸς χαλκοβαρῆς· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν
 „Τηλέμαχ', οὐ σ' ὁ ξειῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 ἡμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἡμβροτον οὐδέ τι τόξον
 δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν, 426
 οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
 νῦν δ' ὦρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκένθαι
 ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάσθαι
 μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.“
 Ἦ καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὅξυν
 Τηλέμαχος, φίλος νῖος Ὀδυσσεῆος θείοιο, 432
 ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 παρ' θρόνον ἐστήκει κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ X.

Μνηστηροφονία.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
 ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
 ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷστοὺς
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν
 „Οὔτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται· 5
 νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὐπω τις βάλεν ἀνὴρ,
 εἶσομαι, αἶ' κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.“
 Ἦ καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνητο πικρὸν οἷστόν.
 ἦτοι ὁ καλὸν ἄλειςον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν,
 χρύσειον ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 10
 ὄφρα πίοι οἶνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
 μέμβλετο· τίς κ' οἶοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσιν

μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἴη,
οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῶ,
ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή. 16
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
βλημένου, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἦλθεν
αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ εἴο τράπεξαν
ᾤσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε· 20
σῆτός τε κρέα τ' ὅπτα φορύνετο. τοὶ δ' ὁμάδησαν
μνηστῆρες κατὰ δῶμαθ', ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
οὐδέ πη ἄσπις ἔην οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἐλέσθαι. 25
νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

„Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκέτ' ἀέθλων
ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες ὃς μέγ' ἄριστος
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.“ 30

Ἰσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπειὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὥς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ὦ κύνες, οὐ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέ-
σθαι· 35

δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
δμωῆσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάξεσθε βιαίως,
αὐτοῦ τε ζῶοντος ὑπεμνάσθε γυναῖκα,
οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι· 40
νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος
εἶλεν·

[πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον·]

Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακῆσιος εἰλήλουθας, 45
ταῦτα μὲν αἵσιμα εἶπας, ὅσα ῥέξεσκον Ἀχαιοὶ,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ'
ἄγροῦ.

ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται ὃς αἷτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπὶ ἦλεν τάδε ἔργα,
οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων, 50
ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,
ὅφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐν κτιμένῃς βασιλεύοι
αὐτὸς, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχῆσας.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαιτο, σὺ δὲ φεῖδες λαῶν
σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὀπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
ὅσσοι τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν, 56
τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,
χαλκὸν τε χρυσὸν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
ἱανθῇ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 60

„Εὐρύμαχ', οὐδ' εἰ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
ὅσσοι τε νῦν ὑμῶν ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
οὐδέ κεν ὥς ἔτι χειρὰς ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.

νῦν ὑμῖν παράκειται ἐναντίον ἢ μάχεσθαι 65
ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
ἀλλὰ τιν' οὐ φεύξεσθαι ὀΐομαι αἰπὺν ὄλεθρον.“

Ὡς φάτο, τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον
ἦτορ.

τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις

„ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σκήσει ἀνὴρ ὃδε χειρὰς ἀάπτους,
ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐϋξοον ἠδὲ φαρέτρην, 71

οὐδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας
 ἄμμε κατακτείνειη· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρις.
 φάσγανά τε σπάσσασθε καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
 ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν 75
 ἄθροοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων,
 ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστν, βοή δ' ὠκίστα γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.“

Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἀμαρτῇ διος Ὀδυσσεὺς 81
 ἰὼν ἀποπροΐεις βάλλε στήθεος παρὰ μαζόν,
 ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θυὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 φάσγανον ἦκε χαμαῖζε, περιρρηδῆς δὲ τραπέξῃ
 κάππεσε δινηθεῖς, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε 85
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ
 θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισιν
 λακτίζων ἐτίνασσε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυντ' ἀχλὺς.

Ἀμφινόμος δ' Ὀδυσῆος εἰείσατο κυδαλίμοιο
 ἀντίος αἰῖξας, εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξὺ, 90
 εἰ πῶς οἱ εἴξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῇ
 Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ
 ὦμων μεσσηγνὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
 δούπησεν δὲ πεσὼν, χθόνα δ' ἥλασε παντὶ μετώπῳ.
 Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος 95
 αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δίε μή τις Ἀχαιῶν
 ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειεν
 φασγάνῳ αἰῖξας ἢ ἐπροπρηνεί τῦψας.

βῇ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 100

„ὦ πάτερ, ἥδη τοι σάκος οἶσω καὶ δύο δοῦρε
 καὶ κυνέην πάγχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰὼν, δώσω δὲ συβώτῃ

καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

105

„οἶσε θεῶν, εἴως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' οὔστοι,
μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἔοντα.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ,
βῆ δ' ἱμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.
ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτὸς 110
καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἵπποδασείας·

βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὤκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
αὐτὸς δὲ πρῶτιστα περὶ χοῦ' δύσετο χαλκόν·

ὥς δ' αὐτῶς τῷ δμῶε δυνέσθην τεύχεα καλὰ,
ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην. 115

Αὐτὰρ ὅγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
τόφρα μνηστήρων ἓνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ

βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.

αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οὔστεύοντα ἄνακτα,
τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάρου 120

ἔκλιν' ἐστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτὸς δ' ἀμφ' ὥμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,

κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὖτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ. 125

Ὅρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,
ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάρου

ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι.
τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν

ἔσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίγνεται ἐφορμή. 130
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφανύσκων,

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δῆ τις ἂν ὁρσοθύρην ἀναβαίῃ
καὶ εἴποι λαοῖσι, βοή δ' ὤκιστα γένοιτο;

τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 „οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς 136
 αὐλῆς καλὰ θύρετρα καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
 καὶ χ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
 ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, οἶομαι, οὐδέ πη ἄλλη 140
 τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.“

Ὡς εἰπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
 ἔνθεν δῶδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
 καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἵπποδασειάς· 145
 βῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκεν.
 καὶ τότε Ὀδυσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὥς περιβαλλομένους ἶδε τεύχεα χερσὶ τε δοῦρα
 μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνεται ἔργον.
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 150

„Τηλέμαχ', ἥ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν ἢ Μελανθεὺς.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῶδα
 „ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἡμβροτον — οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος — ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν 155
 κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἴθι, δι' Εὐμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο
 καὶ φράσαι ἥ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἣ τάδε ῥέξει,
 ἢ υἱὸς Δολίοιο, Μελανθεὺς, τόνπερ οἶω.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 160
 βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 οἷσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὕφορβος,
 αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἐγγὺς εόντα

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 κεῖνος δ' αὖτ' αἰδηλὸς ἀνὴρ, ὃν οἴομεθ' αὐτοῖ, 165
 ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες,

ἢ μιν ἀποκτείνω, αἶ κε κρείσσων γε γένωμαι,
 ἦέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
 πολλὰς, ὅσας οὗτος ἐμήσατο σφ' ἐνὶ οἴκῳ.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 170

„ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγανοὺς
 στήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας.
 σφωῖ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
 εἰς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὀπισθεν,
 σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε 175
 κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
 ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχη.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν ἠδ' ἐπί-
 θοντο,

βὰν δ' ἵμεν εἰς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον εἶοντα.
 ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα, 180
 τῷ δ' ἔσταν ἐκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
 εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον, πεπαλαγμένον ἄξῃ,
 Λαέρτεω ἦρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκεν. 185

δὴ τότε γ' ἦδη κεῖτο, ῥαφαὶ δὲ λέλυντο ἱμάντων·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπαῖξανθ' ἐλέτην ἔρυσάν τέ μιν εἶσω
 κουρίξ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
 σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγείῃ δεσμῷ
 εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερὲς, ὥς ἐκέλευσεν 190
 νιδὸς Λαέρταο, πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
 κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσιν.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα,

„Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυ-
 λάξεις, 195

εὐνῇ ἐνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
οὐδὲ σέγ' ἡριγένεια παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἥνικ' ἀγινεῖς
αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.“

Ὡς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο ταθεὶς ὀλοῶ ἐνὶ δεσμῶ·
τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαινήν, 201
βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην.

ἐνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν, οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ
τέσσαρες, οἱ δ' ἐντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
τοῖσι δ' ἐπ' ἀρχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν. 206
τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ μῦθον ἔειπεν·

„Μέντορ, ἄμυνον ἄσῃν, μνησαι δ' ἐτάροιο φίλοιο,
ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέξεσκον· ὀμηλική δέ μοι ἔσσι.“

Ὡς φάτ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην. 210
μνηστήρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
πρῶτος τήνγ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·

„Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθησιν Ὀδυσσεὺς
μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.
ᾧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω· 215

ὁππότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ἡδὲ καὶ υἱόν,
ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσῃ, οἷα μενοινᾷς
ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῶ δ' αὐτοῦ κῆρα τισεῖς.
αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
κτήμαθ' ὀπόσσα τοί ἐστι, τά τ' ἐνδοθι καὶ τὰ θύρηφιν,
τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι νῆας 221
ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδέ θύγατρας
οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστνυ πολεύειν.“

Ὡς φάτ', Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
νείκεσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 225

„Οὐκέτι σοίγ', Ὀδυσσεῦ, μένος ἔμπεδον οὐδέ τις
ἄλκῃ,

οἷη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένη λευκωλένῳ εὐπατερεΐῃ,
εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεὶ,
πολλοὺς δ' ἄνδρας ἐπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
σῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγνια. 230

πῶς δὴ νῦν, ὅτε σὸν τε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
ἅντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ ἶδε ἔργον,
ὄφρ' εἰδῆς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.“ 235

Ἥ ῥα καὶ οὐπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειροήτιζεν
ἡμὲν Ὀδυσσεὺς ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μέγαροιο μέλαθρον
ἔξετ' ἀναΐξασα, χελιδόνη εἰκέλη ἄντην. 240

Μνηστήρας δ' ὥτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε δαΐφρων·
οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
ὅσσοι ἔτ' ἔζωον περὶ τε ψυχέων ἐμάχοντο. 245
τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.

τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφάνεσκων,

„ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγμᾶτα εἰπὼν,
οἱ δ' οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσιν. 250

τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρὰ,
ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἷ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ Ὀδυσσεῖα βλῆσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὕτως γε πέσῃσιν.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὥς ἐκέλευεν,
ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη. 256

τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μέγαροιο
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·

ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων, 260
 τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

„ὦ φίλοι, ἤδη μὲν κεν ἐγὼν εἵπομαι καὶ ἄμμιν
 μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαι, οἳ μεμάασιν
 ἡμέας ἐξεναρῖξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
 ἅντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς, 266
 Εὐρύαδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλατον δὲ συβώτης,
 Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ.
 οἳ μὲν ἐπειθ' ἅμα πάντες ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας,
 μνηστήρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε· 270
 τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔρχε' ἔλυντο.

Αὐτίς δὲ μνηστήρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
 ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
 τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
 βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν· 275
 ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.

Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
 λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.

Κτήσιππος δ' Εὖμαιον ὑπὲρ σάκος ἔρχεῖ μακρῷ
 ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πῖπτε δ' ἔραξε.
 τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην, 281
 μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.

ἐνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
 Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ 285
 βεβλήκει πρὸς στήθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηΐδα

„ὦ Πολυθερσεΐδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
 εἰκὼν ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσιν
 μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας 290

ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.“

Ἡ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
οὗτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ·

Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὗτα
δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν· 295
ἥριπε δὲ πρηνὴς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.

δὴ τότε Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχευ
ὑπόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίγηεν.

οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὥς ἀγελαῖαι·
τὰς μὲν τ' αἰόλος υἱῶντος ἐφορμηθεὶς ἐδύνησεν 300
ῶρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.

οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρῳσιν·

ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,
οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ 305
γίγνεται οὐδὲ φυγὴ· χαίρουσι δέ τ' ἄνδρες ἄγρη·

ὥς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὥρνυτ' αἰκῆς
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.

Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 311

„Γουνουῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καί μ'
ἐλέησον·

οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
εἰπεῖν οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
πάνεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι. 315

ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἅπο χειρὸς ἔχεσθαι·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν αἰκέα πότμον ἐπέσπον.

αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος οὐδὲν ἐοργῶς
κείσομαι, ὥς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόοις εὐχεαί εἵναι,
πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισιν
τηλοῦ ἔμοι νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι
τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ξίφος ἔλπετο χειρὶ παχείῃ 326
κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσεν·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.

Τερπιάδης δέ τ' αἰοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν,
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη. 331
ἔσθη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
ἣ ἐκδὺς μέγαροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
ἐρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ 335
Λαέρτης Ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκηαν,
ἣ γούνων λίσσοιτο προσαιῖξας Ὀδυσῆα.

ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσδατο κέρδιον εἶναι,
γούνων ἄψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἦτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε 340
μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου,
αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσαιῖξας λάβε γούνων,
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺν δέ μ' αἶδεο καὶ μ'
ἐλέησον·

αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν αἰοιδὸν 345
πέφυγης, ὅσπερ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰείδω.
αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας
παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παρκαίδειν
ὥστε θεῶ· τῷ μὴ με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
καὶ κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱὸς,
ὥς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζων 351

πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαίτας,
ἀλλὰ πολὺν πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.“

Ὡς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο,
αἶψα δ' ἐὼν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα 355

„Ἴσχεο μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ·
καὶ κῆρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστε μεν αἰεὶ
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παίδος ἐόντος,
εἰ δὴ μὴ μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἥ ἐ συβώτης,
ἥ ἐ σοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.“ 360

Ὡς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
πεπτηῶς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἄμφι δὲ δέσμα
ἔστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοεῖην·
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαῖξας λάβε γούνων, 365
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμὶ, σὺ δ' ἴσχεο· εἰπέ δὲ πατρὶ
μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξεί χαλκῷ,
ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἳ οἱ ἔκειρον
κτῆματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νῆπιοι οὐδὲν ἔτιον.“ 370

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„θάρσει, ἐπειδὴ σ' οὔτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
ὄφρα γνῶς κατὰ θυμὸν, ἅτῃ εἴπησθα καὶ ἄλλῳ,
ὥς κακοεργίης εὐεργεσίῃ μὲγ' ἀμείνων.
ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἔξεσθε θύραζε 375

ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σὺ τε καὶ πολύφημος αἰδοῦς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅττεό με χρή.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἔξω βήτην μέγαροιο κιόντε,
ἐξέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένῳ αἰεί. 380

Πάπτηνεν δ' Ὀδυσσεύς καθ' ἐὼν δόμον, εἴ τις ἐτ'
ἀνδρῶν

ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.

τοὺς δὲ ἶδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσιν
 πεπτεῶτας πολλοὺς, ὥστ' ἰχθύας, οὔσθ' ἀλιῆς
 κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης 385
 δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῶ· οἱ δέ τε πάντες
 κύμαθ' ἄλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
 τῶν μὲν τ' Ἥελιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
 ὥς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
 δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 390
 „Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύ-
 κλειαν,

ὄφρα ἔπος εἴπωμι τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπειῖθετο πατρὶ,
 κινήσας δὲ θυρήν προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν

„Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῤ παλαιγενὲς, ἥτε γυναικῶν
 δμῶάων σκοπὸς ἔσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων· 396
 ἔρχεο· κικλήσκει σε πατήρ ἐμὸς, ὄφρα τι εἴπῃ.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
 ὣῖξεν δὲ θυράς μεγάρων εὐναιεταόντων,
 βῆ δ' ἔμην· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
 εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοιισι νέκυσσιν, 401
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥστε λέοντα,
 ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·
 πᾶν δ' ἄρα οἱ στηθὸς τε παρηΐά τ' ἀμφοτέρωθεν
 αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι· 405
 ὥς Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθευ.
 ἦ δ' ὥς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἰσίδεν αἶμα,
 ἱθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἰσίδεν ἔργον·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 410

„὘ν θυμῷ, γρηῤ, χαῖρε καὶ ἴσχεο μῆδ' ὀλόλυξε·
 οὐχ ὁσίῃ κταμένοιισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.
 τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·

οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον. 416
ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναιίκας ἐνὶ μεγάροις κατὰλεξον,
αἷ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἷ νηλιτεῖς εἰσίν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
„τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω. 420
πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναιίκες
δμῳαί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
εἰριά τε ξαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι·
τάων δῶδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
οὔτ' ἐμὲ τίουσai οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν. 425

Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
σημαίνειν εἶασκεν ἐπὶ δμῳῇσι γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶς ὑπερώϊα σιγαλόεντα
εἵπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσεν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 430

„μήπω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξίν
ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβώτην 435
εἰς ἑ καλεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἀρχετε νῦν νέκυσ φορέειν καὶ ἄνωχθε γυναιίκας·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἡδὲ τραπέζας
ὔδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε, 440
δμῳὰς ἐξαγαγόντες εὖσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγὺς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
θεινέμεναι ξίφεσιν ταυνήκεσιν, εἰσόκε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλησθε καὶ ἐκλελάθουντ' Ἀφροδίτης,

τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγοντό τε λάθρη. 445
 Ὡς ἔφαθ', αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
 αἶν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
 πρῶτα μὲν οὖν νέκυσας φόρεον κατατεθνηῶτας,
 καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
 ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς 450
 αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἥδ' τραπέζας
 ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
 αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἥδ' ἐσθλὸς
 λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο 455
 ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῳαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 δμῳὰς δ' ἐξαγαρόντες εὐσταθέος μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
 εἶλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὕτως ἦεν ἀλύξαι. 460
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 „Μὴ μὲν δὴ καθάρῳ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
 τάων, αἱ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνειδέα χεῦαν
 μητέρι θ' ἡμετέρῃ παρὰ τε μνηστῆρσιν ἱανον.“
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρώροιο 465
 κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
 ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μὴ τις ποσὶν οὔδας ἴκοιτο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι ταυνοσίπτεροι ἢ ἐλείαι
 ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἐστήκη ἐνὶ θάμνῳ,
 αὐλιν ἐσιέμεναι, στυγερός δ' ὑπεδέξατο κοῖτος, 470
 ὥς αἴγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
 δειροῇσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
 ἦσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ οὔτι μάλα δῆν.
 Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνᾶς τε καὶ οὔατα νηλεῖ χαλκῷ 475
 τάμνον, μῆδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,

χειρὰς τ' ἡδὲ πόδας κόπτου νεκοτηότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χειρὰς τε πόδας τε
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, τετέλεστο δὲ ἔργον·
αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν 480

„Οἶσε θέειον, γρη῏, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἔλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
πάσας δ' ὄτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλην τροφὸς Εὐρύκλεια 485
„ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματ' ἐνείκω,
μηδ' οὔτω ῥά κεσιν πεπνυκασμένος εὐρέας ὤμους
ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 490

„πῦρ νῦν μοι πρῶτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε φίλην τροφὸς Εὐρύκλεια,
ἥνειακεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.

Γρη῏ς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος 495
ἀγγελεύουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους
χειρὰς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἱμερος ἦρει 500
κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, γίγνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ.

Ὅδυσσέως ὑπὸ Πηνελόπης ἀναγνωρισμός.

Γρηῦς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσето καγχαλόωσα,
 δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἔοντα·
 γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Ἐγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τάτ' ἔλδῃαι ἥματα πάντα.
 ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὅψε περ ἐλθῶν.
 μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἷτε οἱ οἶκον
 κήδεσκον καὶ κτήματ' ἔδον βιόωντό τε παῖδα.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 10
 „μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἷτε δύνανται
 ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἔοντα,
 καὶ τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
 οἷ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμῃ ἦσθα.
 τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν 15
 ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
 ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
 οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ὥχεται ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἄψ' ἔρχεν μέγαρόνδε. 20
 εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἷ μοι ἔασιν,
 ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἠγγειλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνεγείρην,
 τῷ κε τάχα στυγερώς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
 αὐτίς ἔσω μέγαρον· σέ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια 25

„οὔτι σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισιν.

Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἦδεν ἐνδον ἑόντα,
ἀλλὰ σκαφροσύνησι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν, 30
ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορεόντων.“

Ὡς ἔφαθ', ἡ δ' ἐχάρη καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηῖ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἤκεν·
καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Εἰ δ' ἄγε δῆ μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπες, 35
εἰ ἔτεδον δῆ οἶκον ἰκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
ὅπως δῆ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκεν
μοῦνος ἑὼν, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἐνδον ἔμιμνον.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
„οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἤκουσα 40
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῶ θαλάμων εὐπήκτων
ἤμεθ' ἀτυξόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρίν γ' ὅτε δῆ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσεν
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ὅα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοιισι νέκυσιν 45
ἔσταόθ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ, κραταίπεδον οὔδας ἔχοντες,
κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης
[αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥστε λέοντα].
νῦν δ' οἱ μὲν δῆ πάντες ἐπ' ἀνλείησι θύρῃσιν
ἀθρόοι, αὐτὰρ ὁ δῶμα θειοῦται περικαλλές, 50
πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα σφῶϊν ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον
ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
νῦν δ' ἥδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὖρε δὲ καὶ σὲ 55
καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσαιτο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „μαῖα φίλη, μήπω μέγ' ἐπεύχεο καρχαλόωσα.
 οἶσθα γὰρ ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη 60
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ νείϊ, τὸν τεκόμεσθα·
 ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύεις,
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγανούς,
 ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
 οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 65
 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἔσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
 τῷ δι' ἀτασθαλίας ἑπαθὼν κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιῖδος, ὤλετο δ' αὐτός.“

Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
 „τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὁδόν-
 των, 70

ἢ πόσιν ἔνδον εἶοντα παρ' ἐσχάρῃ οὔ ποτ' ἔφησθα
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἶεν ἄπιστος.
 ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἶπω,
 οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σῶς ἦλασε λευκῷ ὁδόντι.
 τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ 75
 εἰπέμεν· ἀλλὰ με κεῖνος ἐλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν
 οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυῦδρεῖησι νόοιο.
 ἀλλ' ἔπεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσωμαι αὐτῆς,
 αἷ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστω ὀλέθρῳ.“

Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια 80
 „μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
 δῆνεα εἶρουσθαι, μάλα περ πολυῦδριν εὐϋσαν·
 ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὅφρα ἴδωμαι
 ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἡδ' ὃς ἔπεφνεν.“

Ὡς φασμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δὲ οἱ κῆρ
 ὦρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεεῖνοι, 86
 ἢ παρστυῖα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
 ἢ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν,

ἔξετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίη, ἐν πυρὸς ἀνγῇ,
 τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν 90
 ἦστο κάτω ὀρόων, ποτιδέγμενος εἰ τί μιν εἴποι
 ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν.

ἦ δ' ἄνεω δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν·
 ὅψει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροῖ εἶματ' ἔχοντα. 95

Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
 τίφθ' οὔτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
 ἐξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλάῃς;
 οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ 100
 ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν·

σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν, 105
 οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος οὐδ' ἐρέεσθαι
 οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέεσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἔτεδον δὴ
 ἔστ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶϊ
 γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
 σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς, 111
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
 πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
 νῦν δ' ὅττι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῖ εἶματα εἶμαι, 115
 τοῦνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὔπω φησὶ τὸν εἶναι.
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.
 καὶ γάρ τίς θ' ἓνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δῆμῳ,
 ᾧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
 φεύγει πηοὺς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν· 120

ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἱ μὲν γ' ἄριστοι
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα
„αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τις τοι
ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων. 126

[ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἄλκῃς δευήσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν.]“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 130

πρῶτα μὲν ἄρ' λούσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
δμῳὰς δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἴμαθ' ἐλέσθαι·
αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν

ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὄρχηθμοιο,
ὥς κέν τις φαίῃ γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων, 135

ἢ ἂν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἱ περὶ ναιετάουσιν·

μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἅστῃ γένηται

ἀνδρῶν μνηστήρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω

ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα

φρασσόμεθ' ὅτι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.“ 140

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπί-
θοντο.

πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας,

ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἴλετο θεῖος ἀοιδὸς

φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δέ σφισιν ἕμερον ὥρσεν

μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὄρχηθμοιο. 145

τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν

ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.

ᾧδε δὲ τις εἶπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·

„Ἡ μάλα δὴ τις ἐγῆμε πολυμνήστην βασίλειαν·

σχετλίῃ, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο 150

εἵρουσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, εἶος ἵκοιτο.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο.

αὐτὰρ Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ

Εὐρυνόμῃ ταμίῃ λοῦσεν καὶ χρίσεν ἐλαίῳ,

ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἥδ' ἐχιτῶνα· 155

αὐτὰρ καὶ κεφαλῆς κάλλος πολὺ χεῦεν Ἀθήνη

[μεῖζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καὶ δὲ κάρητος

οὔλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ

ἰδρὺς, ὃν Ἑφαιστος δέδραεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη 160

τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελεῖει·

ὥς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.]

ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·

ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη,

ἀντίον ἧς ἀλόχου, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 165

„Δαιμονίη, περὶ σοίγε γυναικῶν θηλυτεράων

κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·

οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ

ἀνδρὸς ἀφεσταίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν. 170

ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς

λέξομαι· ἧ γὰρ τῇγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια

„δαιμόνι', οὐτ' ἄρ' τι μεγαλίζομαι οὐτ' ἀθερίζω

οὔτε λήν ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα 175

ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δουλιχηρέτμοιο.

ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,

ἐκτὸς εὖσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·

ἐνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν,

κῶεα καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.“ 180

Ὡς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κεδνὰ ἰδυῖαν

„ὦ γύναι, ἣ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
 τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν 185
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
 ἀνδρῶν δ' οὐ κέν τις ζῶος βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
 ῥεῖα μετοχλίσσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον οὐδέ τις ἄλλος.
 θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντὸς, 190
 ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἡὔτε κίων.
 τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 πυκνῆσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα,
 κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θυράς, πυκινῶς ἀραρυίας.
 καὶ τότ' ἐπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης,
 κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν ἀμφέξεσα χαλκῷ 196
 εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἰθυνα,
 ἐρμῖν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
 ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι· 200
 ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαιινόν.
 οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
 ἣ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἥέ τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμῶν ὑπο πυθμέν' ἐλαίης.“ 204
 Ὡς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγνώσης τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
 δακρύσασα δ' ἐπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 δειροῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ προσηγύδα
 „Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζεν, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μά-
 λιστα
 ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὥπαζον οἷζύν, 210
 οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
 ἥβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο μηδὲ νεμέσσα,

οὔνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα.
 αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 215
 ἔρριγεί μὴ τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
 ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.
 [οὐδέ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 εἰ ἤδη ὁ μιν αὖτις Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 220
 ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἐμελλον.
 τὴν δ' ἦτοι ῥέξαι θεὸς ὥρορεν ἔργον αἰκές·
 τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἔῳ ἐγκάτθετο θυμῷ
 λυγρῇν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.]
 νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας 225
 εὐνῆς ἡμετέρης, ἣν οὐ βροτὸς ἄλλος ὁπώπει,
 ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγὼ τε καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,
 Ἀκτορίς, ἣν μοι δῶκε πατήρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
 ἣ νῶϊν εἵρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
 πείθεις δὴ μεν θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.“ 230
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑψ' ἤμερον ὥρσε γόοιο·
 κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κεδνὰ ἰδυῖαν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος γῆ νηχομένοισι φανήῃ,
 ὦντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
 ῥαίσι, ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ· 235
 παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἀλὸς ἠπειρόνδε
 νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῖ τέτροφεν ἄλμη,
 ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
 ὥς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροῶσῃ,
 θειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πῆχες λευκῷ. 240
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σκέθεν, Ἥῳ δ' αὖτε
 ῥύσαστ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
 ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας, 245

Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵτ' Ἡῶ πῶλοι ἄγουσιν.
καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
ἦλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὀπισθεν ἀμέτροτος πόνος ἐσται,
πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι. 250
ὥς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαιο

ἥματι τῷ ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄιδος εἴσω,
νόστιον ἐταίροισιν διζήμενος ἢ δ' ἐμοὶ αὐτῷ.

ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἦδη
ὑπὺρ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.“ 255

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„εὐνὴ μὲν δὴ σοίγε τότ' ἔσσεται ὁππότε θυμῷ
σῶ ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
οἶκον ἐνκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν·

ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ, 260
εἰπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὀπισθεν, οἶω,
πεύσομαι, αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω. 265

οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστὲ ἄνωγεν
ἐλθεῖν, ἐν χεῖρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἔρετμον,

εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·

οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῆους, 271
οὐδ' εὐῆρε' ἔρετμὰ, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς, οὐδέ σε κεύσω·
ὁππότε κεν δὴ μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης

φήῃ ἀθηροηλοῖγόν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὦμῳ, 275
καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευεν ἔρετμον,

ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 ἄρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κῆπρον,
 οἷκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 280
 πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη
 γῆρα' ὑπο λιπαρῷ ἄρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελείσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 285
 „εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
 ἔλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσσεσθαι.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνήν
 ἔσθῃτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων. 290
 αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσai,
 γρη῏ς μὲν κείουσα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει,
 τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
 ἐρχομένοισι λέχουσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο· 296
 αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
 παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναικας,
 αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.

Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἑταρπῆτην ἐρατεινῆς, 300
 τερπέσθην μῦθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε,
 ἢ μὲν ὅς' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
 ἀνδρῶν μνηστῆρων ἐσορῶς' αἰδήλον ὄμιλον,
 οἳ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας καὶ ἵφια μῆλα,
 ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος· 305
 αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ὅσα κήδ' ἔθηκεν
 ἀνθρώποις ὅσα τ' αὐτὸς οἰζύσας ἐμόγησεν,
 πάντ' ἔλεγε· ἢ δ' ἄρ' ἑτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος

πίπτειν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.

Ἦρξατο δ' ὥς πρῶτον Κίκονας δάμασ', αὐτὰρ
ἔπειτα 310

ἦλθ' ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πείριαν ἄρουραν·
ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὥς ἀπετίσατο ποινὴν
ἰφθίμων ἐτάρων, οὓς ἥσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν·
ἦδ' ὥς Αἴολον ἵκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι 315
ἦην, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα·
ἦδ' ὥς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἐταίρους
[πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηϊ μελαίνῃ·]
καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε, 321
ἦδ' ὥς εἰς Ἀἶδεω δόμον ἦλυθεν εὐρώεντα,
ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίου,
νηϊ πολυκλήιδι, καὶ εἰσίδε πάντας ἐταίρους
μητέρα θ', ἣ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα· 325
ἦδ' ὥς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν,
ὥς θ' ἵκετο Πλαγκτὰς πέτρας δεινὴν τε Χάρυβδι
Σκύλλην θ', ἣν οὐ πάποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
ἦδ' ὥς Ἡελίοιο βόας κατέπεφνον ἐταῖροι·
ἦδ' ὥς νῆα Θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ 330
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι
πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
ὥς θ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον νύμφην τε Καλυψώ,
ἣ δὴ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκεν 335
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
ἀλλὰ τῷ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθεν·
ἦδ' ὥς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
οἱ δὴ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσαντο

καὶ πέμψαν σὺν νηϊ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 340
χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλιν ἐσθῆτά τε δόντες.

τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.

Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὅππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο ὄν κατὰ θυμόν 345
εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἡδὲ καὶ ὕπνου,
αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανοῦ χρυσόθρονον ἡριγένειαν
ᾤρσεν, ἔν' ἀνθρώποισι φόως φέροι· ᾤρτο δ' Ὀδυσ-
σεύς

εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·

„ὦ γύναι, ἥδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων 350
ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
ἰέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἵης·

νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνήν,
κτήματα μὲν τά μοι ἔστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισιν,
μῆλα δ' αἶ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν, 356
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρὸν ἔπειμι,
ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλόν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
σοὶ δὲ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ εἰούσῃ· 361

αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ῆσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.“ 365

Ἡ ῥα καὶ ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ,
ᾤρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβώτην,
πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν Ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι.

οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
ᾤξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς. 370

ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
 νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω.

Σ π ο ν δ α ί .

Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
 ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
 καλὴν χρυσεῖην, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τῇ δ' ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο. 5
 ὥς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρου θεσπεσίοιο
 τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
 ὄρμαθου ἐκ πέτρης, ἀνὰ τ' ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὥς αἰ τετριγυῖαι ἅμ' ἦῖσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα. 10
 παρ δ' ἴσαν Ὀκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
 ἣδὲ παρ' Ἡελίοιο πύλας καὶ δῆμον Ὀνείρων
 ἦῖσαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 ἐνθα τε ναίουσι ψυχαὶ, εἰδῶλα καμόντων.
 Εὖρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος 15
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ὥς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀγχίμολον δὲ
 ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο 20
 ἀχθυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.

τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλεΐωνος
 „Ἀτρεΐδῃ, περὶ μὲν σ' ἔφαμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
 ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἥματα πάντα, 25
 οὔνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσεσ
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγ' Ἀχαιοί.
 ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλεν
 Μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔτις ἀλεύεται ὅς κε γένηται.
 ὥς ὄφελος τιμῆς ἀπονήμενος, ἥσπερ ἄνασσεσ, 30
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἡδέ κε καὶ σῶ παιδὶ μέγα κλέος ἦρά' ὀπίσσω·
 νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.“

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο 35
 „ὄλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ὅς θάνες ἐν Τροίῃ ἐκὰς Ἀργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
 κτείνονται Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱες ἄριστοι,
 μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων. 40
 ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἤμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
 πανσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
 κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν
 ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς 45
 δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ κείροντό τε χαίτας.
 μήτηρ δ' ἐξ ἀλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτης ἀλήσιν
 ἀγγελίης αἴουσα· βοῇ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
 θεσπεσίῃ, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιοὺς·
 καὶ νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας, 50
 εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλὰ τε εἰδώς,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·

μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδε σὺν ἀθανάτης ἀλήσιν 55
 ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιώσα.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
 ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος
 οἴκτῳ ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσαν.
 Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ 60
 θρήνηον· ἔνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
 Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
 ἐπὰ δὲ καὶ δέκα μὲν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ
 κλαίμεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι·
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς 65
 μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πύονα καὶ ἔλικας βοῦς.
 καίεο δ' ἐν τ' ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῷ
 καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἦρωες Ἀχαιοὶ
 τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
 πεξοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει. 70
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἥνυσεν Ἥφαιστοιο,
 ἡῶθεν δὴ τοι λέγομεν λεύκ' ὅστε', Ἀχιλλεῦ,
 οἶνω ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 χρύσειον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
 φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο. 75
 ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὅστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος,
 χωρὶς δ' Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔσοχα τίεις ἀπάντων
 τῶν ἄλλων ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον 80
 χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν
 ἀκτῇ ἐπὶ προῦχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ,
 ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντοφιν ἀνδράσιν εἶη
 τοῖς οἷ νῦν γεγάασι καὶ οἷ μετόπισθεν ἔδονται.
 μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα 85
 θῆκε μέσῳ ἐν ἁγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.

ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
 ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
 ζώννυνται τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν θηήσας θυμῷ, 90
 οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
 ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
 ὥς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἔσθλόν, Ἀχιλλεῦ,
 αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσας; 95
 ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
 Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
 ψυχὰς μνηστήρων κατὰγων Ὀδυσῆϊ δαμέντων, 100
 τῷ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὥς ἐσидέσθην.
 ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔην Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.

τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο 105

„Ἀμφιμέδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε
 πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
 κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
 ἦ ὑμῖν ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ; 110
 ἦ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
 βοῦς περιταμνομένους ἢ δ' οἴῳ πώεα καλὰ,
 ἢ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἢ δὲ γυναικῶν;
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὖχομαι εἶναι.
 ἦ οὐ μέμνη ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ, 115
 ὀτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ

Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔπεσθαι εὐσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
 μηνὶ δ' ἅρ' οὐλῶ πάντα περῆσαμεν εὐρέα πόντον,

σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πολίπορθον.“

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος 120
 „[Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,]
 μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφές, ὥς ἀγορεύεις·
 σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
 ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἶον ἐτύχθη.
 μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα· 125

ἢ δ' οὔτ' ἡρνεῖτο στυγερὸν γάμον οὔτ' ἔτελεύτα,
 ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζεν·
 στησαμένη μέγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινευ,
 λεπτὸν καὶ περιμέτρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν 130
 ‘κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
 μίμνεν' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 ἔκτελέσω — μή μοι μεταμῶνια νῆματ' ὀληται —

Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 Μοῖρ' ὀλοὴν καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο, 135
 μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῇσῃ,
 αἷ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας·
 ὥς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὕφαινεσκεν μέγαν ἰστὸν,
 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ θαῖδας παραθεῖτο. 140

ὥς τριέτες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμακα πόλλ' ἔτελέσθη,]
 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
 καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰστόν. 145

ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
 εὖθ' ἣ φᾶρος ἔδειξεν, ὕφηνασα μέγαν ἰστόν,
 πλύνασ', ἡελίῳ ἐναλίγκιον ἥε σελήνῃ,
 καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθευ ἥγαγε δαίμων
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δῶματα ναῖε συβώτης. 150

ἐνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσεῆος θείοιο,
 ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηϊ μελαίνῃ·
 τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε
 ἴκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, ἥτοι Ὀδυσσεὺς
 ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν. 155
 τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροῖ εἵματ' ἔχοντα,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἡδὲ γέροντι
 [σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἵματα ἔστο]·
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γυνῶναι τὸν ἔοντα
 ἕξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν, 160
 ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἡδὲ βολῆσιν.
 αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν εἰσὶν
 βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
 σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' αἰείρας 165
 εἰς θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας,
 αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδείησιν ἄνωγεν
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
 ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο 170
 νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.
 ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἴκανε ν Ὀδυσσεῆος μέγα τόξον,
 ἐνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσιν
 τόξον μὴ δόμεναι, μῆδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
 Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν. 175
 αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς,
 ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου,
 στήθ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οὔστοις
 δεινὸν παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα, 180
 ἅντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
 γνωτὸν δ' ἦν ὅ ῥά τις σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν·

αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῶ
 κτεῖνον ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ᾤρνυτ' ἀεικῆς
 κρᾶτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
 ὥς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὦν ἔτι καὶ νῦν 186
 σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
 οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάστου,
 οἳ κ' ἀπονύψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων
 κατθέμενοι γοοοίεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“ 190

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο
 „Ὀλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἧ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτῆσω ἄκοιτιν.
 ὥς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
 κούρη Ἰκαρίου· ὥς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος, 195
 ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται
 ἧς ἀρετῆς, τεύξουσιν δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
 ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὐχ ὥς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μῆσατο ἔργα,
 κουρίδιον κτείνασα πόσιν, στυγερὴν δέ τ' ἀοιδὴν 200
 ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὅπασσεν
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἧ κ' εὐεργὸς ἔησιν.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἑσταότ' εἰν Ἀῖδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
 οἳ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
 καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς 206
 Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.
 ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,
 ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵξανον ἠδὲ ἱαυον
 δμῶες ἀναγκαῖοι, τοῖ οἱ φίλα ἐργάζοντο. 210
 ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρη῏ς πέλεν, ἧ ῥα γέροντα
 ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόλης.
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ νιέει μῦθον ἔειπεν·

„Ῥμεις μὲν νῦν ἔλθετ' ἐνκτίμενον δόμον εἶδω,

δειπνον δ' αἶψα συῶν ἱερύσατε ὅστις ἄριστος· 215
 αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
 αἶ' κέ μ' ἐπιγνώῃ καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
 ἥέ κεν ἀγνοῖῃσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς εἶοντα.“

Ὡς εἰπὼν δμῶεσσιν Ἀργεῖα τεύχε' ἔδωκεν.
 οἱ μὲν ἔπειτα δόμουδε θοῶς κίον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄσσον ἱεν πολυκάρπου ἁλωῆς πειρητιζών. 221

οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
 οὐδέ τινα δμῶων οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
 αἵμασιὰς λέξοντες ἁλωῆς ἔμμεναι ἔρκος

ῥῶχοντ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρον ὁδὸν ἡγεμόνευεν. 225

τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένην ἐν ἁλῶῃ,
 λιστρεύοντα φυτὸν· ῥυπόωντα δὲ ἔστο χιτῶνα
 ῥαπτὸν αἰκέλιον, περὶ δὲ κνήμησι βοεΐας
 κνημίδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτὺς ἁλεείνων,
 χειρῖδάς τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἔνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
 αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων. 231

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχυην κατὰ δάκρυον εἶβεν.

μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν 235
 κύσσαι καὶ περιφῦναι ἐὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
 εἰπεῖν, ὥς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιο.

ᾧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι. 240

τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
 ἦτοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμπελάχαινεν·

τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαιδίμος υἱός
 „ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίῃ σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
 ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει οὐδέ τι πάμπαν, 245
 οὐ φυτὸν, οὐ συκῆν, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,

οὐκ ὄγχυη, οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἐνθεο θυμῷ·
 αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
 λυγρὸν ἔχεις αὐχμεῖς τε κακῶς καὶ ἀεικέα ἔσσαι. 250
 οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ' οὐ σε κομίζει,
 οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
 εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
 τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
 εὐδέμεναι μαλακῶς· ἣ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων. 255
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 εἰ ἑτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
 οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι, 260
 οὔτι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
 εἰπεῖν ἢδ' ἐπακοῦσαι ἑμὸν ἔπος; ὥς ἐρέεινον
 ἀμφὶ ξείνῳ ἑμῷ, ἣ που ζῶει τε καὶ ἔστιν
 ἢ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν.
 ἐκ γὰρ τοι ἔρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον· 265
 ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἑμὸν ἵκετο δῶμα·
 εὐχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκεν
 Λαέρτην Ἀρκεισιδάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ. 270
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
 καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐώκει.
 χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἐπὶ τὰ τάλαντα,
 δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα, 275
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
 χωρὶς δ' αὖτε γυναικας, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,

τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα πατήρ κατὰ δάκρυον εἶβων
 „ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἰκάνεις, ἣν ἐρεεῖνεις, 281
 ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσιν·
 δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρί' ὀπάζων·
 εἰ γὰρ μιν ζωὸν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
 τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψεν 285
 καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἣ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
 πόστον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον
 σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἰ ποτ' ἔην γε,
 δύσμορον; ὅν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης 290
 ἦέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
 θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γένετ'· οὐδέ εἰ μήτηρ
 κλαῦσε περιστείλασα πατὴρ θ', οἷ μιν τεκόμεσθαι·
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,
 κώκυσ' ἐν λεχέεσσιν ἐὼν πόσιν, ὥς ἐπεφώνκει, 295
 ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
 ποῦ δὲ νηῦς ἔσθηκε θοῇ, ἢ σ' ἥγαγε δεῦρο
 ἀντιθέους θ' ἐτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας 300
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„τοιγὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δῶματα ναίω,
 υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος· 305
 αὐτὰρ ἐμοίγ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με daίμων
 πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 νηῦς δέ μοι ἦδ' ἔσθηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης.
 αὐτὰρ Ὀδυσσεύϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,

ἐξ οὗ κείθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης, 310
 δύσμορος· ἥ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιαθες ἰόντι,
 δεξιοὶ, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
 χαῖρε δὲ κείνος ἰὼν· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
 μίξεσθαι ξενίῃ ἢ δ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα·
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν 316
 χεύατο κακῇ κεφαλῇς πολιῆς, ἀδινὰ στεναχίζων.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥίνας δέ οἱ ἦδη
 δριμύν μένος προὔτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
 κῦσσε δέ μιν περιφύς ἐπιάλμενος, ἥδ' ἐπροσηύδα 320

„Κεῖνος μὲν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ με-
 ταλλᾷς,

ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.
 ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
 ἐκ γάρ τοι ἔρέω· μάλα δὲ χρὴ σπενδέμεν ἔμψης·
 μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν, 325
 λῶβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.“

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε
 „εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε ἐμὸς παῖς ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς, ὅφρα πεποιθῶ.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 330

„οὐλήν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
 τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
 ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὅφρ' ἂν ἐλοίμην
 δῶρα, τὰ δεῦρο μολῶν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' εὐκτιμένην κατ' ἀλωήν 336
 εἶπω, ἃ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἥτεόν σε ἕκαστα
 παιδνὸς ἐὼν, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 ἰκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.

ὄρχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας, 340
 συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὦδ' ὀνόμηνας
 δῶσειν πεντήκοντα, διατρούγιος δὲ ἕκαστος
 ἦην· ἐνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
 ὁππότε δὴ Διὸς ὦραι ἐπιβρίσειαν ὑπερθευ·“

Ὡς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον
 ἦτορ, 345

σήματ' ἀναγνόντος τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πῆχες· τὸν δὲ ποτὶ οἷ
 εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέσθη,
 ἐξαυτὶς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν 350

„Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥά ἐτ' ἔστε θεοὶ κατὰ μακρὸν
 Ὀλυμπον,

εἰ ἔτεδὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.
 νῦν δ' αἰνῶς δειδοίκα κατὰ φρένα μὴ τάχα πάντες
 ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
 πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν.“ 355

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὅς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
 ἐνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
 προὔπεμψ', ὥς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.“ 360

Ὡς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δῶματα καλά.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμους εὐναιετάοντας,
 εὗρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
 ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ' αἶθοπα οἶνον.

Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ῥ' ἐνὶ οἴκῳ 365
 ἀμφίπολος Σικελὴ λούσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄρχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,

μείζονα δ' ἢ πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι.
 ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός, 370
 ὥς ἶδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰεγενετῶν
 εἰδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ιδέσθαι.“

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα 375
 „αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 οἷος Νήριον εἶλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
 τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
 τεύχε' ἔχων ὥμοισιν, ἐφεστιάμεναι καὶ ἀμύνειν 380
 ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
 πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἐνδον ἰάνθης.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοιτό τε δαῖτα.
 ἔξιής ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε· 385
 ἐνθ' οἱ μὲν δεῖπνον ἐπεχείρουν, ἀγχίμολον δὲ
 ἦλθ' ὁ γέρον Δολίος, σὺν δ' υἱεὺς τοῖο γέροντος,
 ἔξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσεν
 μήτηρ γρηῤς Σικελῇ, ἥ σφας τρέφε καὶ ῥα γέροντα
 ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν. 390
 οἱ δ' ὥς οὖν Ὀδυσῆα ἶδον φράσσαντό τε θυμῷ,
 ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν

„ὦ γέρον, ἴξ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλεάθεσθε δὲ θάμ-
 βευς·

δηρὸν γὰρ σίτω ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες 395
 μίνομεν ἐν μεγάροισι, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσας
 ἀμφοτέρως, Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κῦσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐλδομένοισι μάλ' ἡμῖν 400
οὐδ' ἔτ' οἴοιμένοισι, θεοὶ δέ σ' ἀνῆγαγον αὐτοὶ,
οὐδέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
ἢ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
νόστησαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.“ 405

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χορὴ ταῦτα πένεσθαι;“
Ὡς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕξετ' εὐξέστου ἐπὶ δῖαρον.
ὥς δ' αὖτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
δεικανόωντ' ἐπέεσσι καὶ ἐν χεῖρεσσι φύοντο, 410
ἐξείης δ' ἕχοντο παρὰ Δολίου, πατέρα σφόν.

Ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
Ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ὥχετο πάντη,
μνηστήρων στυγερόν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἶοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος 415
μυχμῶ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροισθ' Ὀδυσῆος.
ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον καὶ θάπτον ἕκαστοι,
τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολιῶν οἰκόνδε ἕκαστον
πέμπον ἄγειν ἀλιεῦσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ. 420
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγεσθην ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνὰ θυ' ἴστατο καὶ μετέειπεν·
παιδὸς γάρ οἱ ἕλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
τοῦ ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 425

„ὦ φίλοι, ἢ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδ' ἐμήσατ' Ἀχαιοὺς·
τοὺς μὲν σὺν νῆεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἑσθλοὺς
ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαοὺς·
τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὅχ' ἀρίστους,
ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ εἰς Πύλον ὦκα ἰκέσθαι 430

ἢ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατεύουσιν Ἐπειοί,
 ἴομεν· ἢ καὶ ἔπειτα κατηφές ἐσσόμεθ' αἰεὶ·
 λώβῃ γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πνυθέσθαι,
 εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνητῶν τε φονῆας
 τισόμεθ'. οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο 435
 ζώμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιοθέντες ἐκεῖνοι.“

Ὡς φάτο δακρυχέων, οἶκος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς.
 ἀρχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς
 ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφεας ὕπνος ἀνῆκεν, 440
 ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς
 „Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακῆσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσ-

σεὺς

ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τὰδ' ἐμήσατο ἔργα·
 αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ 445
 ἐγγύθεν ἐστήκει καὶ Μέντορι πάντα ἔφκει.
 ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
 φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
 θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀρχιστῖνοι ἐπιπτον.“

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος
 ἤρει. 450

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρης
 Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακῆσιοι, ὅτι κεν εἴπω·
 ἡμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο· 455
 οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
 ἡμετέρους παῖδας καταπανεμένον ἀφροσυνάων,
 οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν,
 κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι. 460

καὶ νῦν ὦδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι ὥς ἀγορεύω·
μὴ ἴομεν, μὴ πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὖρη.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἄθροοι αὐτόθι μῖνον.
οὐ γάρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθει
πεῖθοντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ ταύχεα ἔσσεύοντο. 466
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
ἄθροοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἠγήσατο νηπιέησιν·

φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον, οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἄψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφένειν. 471
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα

„ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων.
εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νύ τοι νόος ἐνδοθι κεύθει;
ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν 475
ταύξεις, ἢ φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διεῖραι ἡδὲ μεταλλῆς;
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,
ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών; 480
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω τέ τοι ὥς ἐπέοικεν.
ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
ὄρκια πιστὰ ταμόντες ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ,
ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
ἔκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλέοντων 485
ὥς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνῃ ἅλις ἔστω.“

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἔξ ἔρον ἔντο,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 490

„Ἐξελθὼν τις ἴδοι μὴ δὴ σχεδὸν ὥσι κιόντες·“
ὥς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Διολίου κίεν, ὥς ἐκέλευεν·

στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, τοὺς δὲ σχεδὸν εἰσίδε
πάντας·

αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Οἶδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὀπλιζώμεθα θᾶσσον.“
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὤρουντο καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο, 496
τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἔξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίχιοι·
ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
καὶ πολιοὶ περ ἰόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν, 500
ᾧξάν ῥα θυράς, ἐκ δ' ἦϊον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀρχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἡμῖν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν 505

„Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τόδε γ' εἶσαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
ἀνδρῶν μαρναμένων ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
μή τι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἷ τὸ πάρος περ
ἀλκῇ τ' ἡνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα 510
„ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλησθα, πάτερ φίλε. τῷδ' ἐπὶ θυμῷ
οὔ τι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὥς ἀγορεύεις.“

Ὡς φάτο, Λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον ἔειπεν·
„τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω·
υἱὸς θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν.“ 515

Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
„ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺν φίλταθ' ἐταίρων,
εὐξάμενος κούρη γλαυκώπιδι καὶ Διὶ πατρὶ,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς
Ἀθήνη. 520

εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρη μέγалоιο,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου.
 ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός,
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 525
 ἐν δ' ἔπεσον προμέχοις Ὀδυσσεὺς καὶ φαιδῖμος υἱός,
 τύπτον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύουσιν.
 καὶ νῦν κε δὴ πάντας ἔλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
 εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἧῦσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα. 530

„Ἰσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
 ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθεῖτε τάχιστα.“

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλεν·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπατο τεύχεα,
 πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης· 535
 πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαϊόμενοι βιότοιο.
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 οἷμησεν δὲ ἀλεις ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής.
 καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει πολόεντα κεραυνὸν,
 καὶ δ' ἔπεσε πρόσθε γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 δὴ τότε Ὀδυσσεῖα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη 541

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἰσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίου πολέμοιο,
 μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεὺς.“

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 ὅρνια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν 546
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν.

INDEX.

- "Αβαντες Euboeae populus B 536.
 542. — μεγαθύμων B 541
 ἀρχός (Elephenor). Δ 464
 κρείων.
 Ἀβαρβαρέη, νύμφη νηίς Z 22.
 Ἄβας, Eurydamantis f., acc. E
 148. a Diomede occ.
 Ἄβιοι (γλακτοφάγοι) δικαιοτά-
 τοι ἀνθρώπων, gen. N 6.
 Ἀβληρον occ. Antilochus Z 32.
 Ἄβυδος urbs ad Hellespontum,
 acc. B 836. Ἄβυδόθεν Δ 500.
 Ἄβυδόθι P 584.
 Ἀγάθων Priami f., δῖον Ω 249.
 Ἀγακλῆς, ἦος Myrmidon, pater
 Epeigei, gen. Π 571.
 Ἀγαμεμνονέη, Αἴθην equam Ψ
 295. 525. — ἄλοχον (Clytae-
 mnestram) γ 264. — νῆα K 326.
 Ἀγαμεμνονίδης... Ὀρέστης α
 30.
 Ἀγαμέμνων A 94. 318. 335. B
 21. Δ 178. Z 53. H 57. Θ 78.
 I 13. 263. 386. K 9. A 91.
 216. 661. Π 26. T 249. γ 234.
 — gen. H 383. I 269. A 219.
 Ψ 38. ξ 70. 117. — dat. B
 107. Θ 218. I 253. 439. A
 766. Ψ 155. 296. γ 143. δ
 584. — acc. A 90. B. 224. A
 284. — voc. B 362. Ψ 49.
 186. cf. Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε. —
 ἀναξ ἀνδρῶν Ἀ. A 172. 442.
 506. B 402. 441. 612. Γ 81.
 267. 455. Δ 148. 255. 336. E
 38. Z 33. H 162. 314. Θ 278.
 I 114. 672. K 64. 86. 119.
 232. A 99. 254. Ξ 64. 103.
 134. Σ 111. T 51. 76. 172.
 184. Ψ 161. 895. Φ 77 et voc.
 Ψ 49. cf. Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε.
 — Ἀτρεΐδης cf. h. v. — δῖω
 B 221. Γ 120. Σ 257. λ 168.
 δῖον Δ 223. H 312. A 251.
 Ψ 36. — εὐρυκρείων A 102.
 355. 411. Γ 178. H 107. 322.
 A 107. 238. N 112. Π 273.
 Ψ 887. γ 248. — κρείων A
 130. 285. B 100. 369. 411.
 477. 576. Γ 118. Δ 153. 188.
 204. 283. 311. 356. 368. E
 537. Z 63. H 405. I 62. 368.
 K 42. A 126. 153. 177. Ξ 41.
 Π 58. 72. Σ 445. Ψ 110. —
 ποιμένι λαῶν Δ 414. H 230.
 T 35. Ω 654. et acc. B 243.
 A 187. 202. δ 532. — V.
 Ἀτρείων.
 Ἀγαμήδη, Augiae f., Mulii uxor,
 πολυφάρμακον ξανθήν A
 740.
 Ἀγαπήνωρ Ancaei f., Arcadum
 dux B 609.
 Ἀγασθένης, εὖος, Ἀγηνιάδης, pa-
 ter Polyxeni, Eleorum dux,
 gen. B 624.
 Ἀγαστροφον Παιονίδην inter-
 ficit Diomedes A 338. — ἰφθί-
 μοιο A 373.
 Ἀγανῆ Nereis Σ 42.
 Ἀγέλαον occ. Hector A 302.
 Ἀγέλαος Δαμαστορίδης, procs
 Penelops v 321. χ 212. 241.
 interficitur ab Ulixē (χ 293.)
 327. — vocativ. v 339. χ 136.
 = Ἀγέλεως χ 131. 247.
 Ἀγέλαον Φραδμονίδην occ. Dio-
 medes Θ 257.

- Ἀγέλεως* v. *Ἀγέλαος*.
Ἀγήνωρ, ορος, *Ἀντηνορίδης* *Α* 59. *Φ* 579. pater Echecli *T* 474. nom. *M* 93. — dat. *Φ* 600. — *ἀντιθείοιο* *Φ* 595. — *δῖος* *Ξ* 425. *O* 340 (ubi interf. Clonium). *Φ* 579. — *δῖον* *Α* 59. *N* 490. *Π* 535. *Φ* 545. — *μεγάθυμος* *Α* 467 (ubi occ. Elephenora) *N* 598.
Ἀγκαῖος, Arcadum dux, Agapenor's p. gen. *B* 609.
Ἀγκαῖον Pleuronium Nestor certamine vicit *Ψ* 635.
Ἀγλαΐη, Charopi uxor, Nirei mater, gen. *B* 672.
Ἄγριος, Porthēi f., *Ξ* 117.
Ἀγχιάλον Hector occ. *E* 609.
Ἀγχιάλος Phaeax *Θ* 112.
Ἀγχιάλος Taphius, Mentae p., *δαΐφρονος* *α* 180, 418.
Ἀγχίσης, αο, Cypis f. *T* 239. Aeneae, Hippodamiae pat. q. v. — nom. *T* 240. — dat. *B* 820. *E* 313 (*βονκολέοντι*). — acc. *T* 239. — *νῖος ἀνύμο- νος* *E* 247. — *ἀναξ ἀνδρῶν* *E* 268. — *γαμβρὸς Ἀ.αο* (Alcathous) *N* 428. — *νῖος μεγα- λήτορος* *E* 468. *T* 208. — *παῖς* *T* 112. *ἐὺς* *B* 819. *M* 98. *P* 491.
Ἀγχίσης Sicyonius v. seq. voc. 2).
Ἀγχισιάδης *Αἰνείας* *P* 754. *T* 160. — 2) *Ἐχέπωλος* Sicyo- nius *Ψ* 296.
Ἀδάμας *Ἀσιάδης* Troj. *N* 771. — acc. *M* 140. *N* 560 (occ. a Merione). 759.
Ἄδμητος, ου, οιο, p. Eumeli. gen. *B* 713. *Ψ* 289. 391. 532. — dat. *B* 714, (uxor Alcestis).
Ἀδρήστεια, urbs Troj., acc. *B* 828.
Ἀδρηστη Helenae serva *δ* 123.
Ἀδρηστίνη *Αἰγιάλεια* *E* 412.
Ἄδρηστος Percosius, Meropis f. *B* 830. — acc. capit Menelaus *Z* 37. 46. — *ἥρωα* vulnerat Agamemno *Z* 63. occ. *Α* 333.
Ἄδρηστος Sicyonius *B* 572. — *θυγάτηρ* *Ξ* 121 ab Oeneo in matrimon. ducta (altera: *Αἰγιά- λεια*). — *ταχὺς ἵππος* *Ψ* 347.
Ἄδρηστον occ. Patroclus *Π* 694.
Ἀζειδης *Ἀκτωρ*, gen. *B* 513.
Ἀηδών Pandarei f., Itylin., *χλω- ρηίς* *τ* 518.
Ἀθήναι, *άων* *γ* 307. — *ιεράων* *λ* 323. — *έων* *γ* 278. *ἄκρον*, *Σού- νιον*. — *Ἀ.ης* *B* 549. — acc. Erechthei *B* 546. — *εὐρύα- γνιαν Ἀθήνην* *η* 80.
Ἀθηναίη *Α* 221. *Α* 20. 22. 104. *E* 333. 418. *H* 58. *Θ* 444. 457. 459. 540. *I* 254. *Α* 45. *N* 827. *Φ* 423. *X* 224. *γ* 52. 343. ε5. ζ229 *Διὸς ἐκγεγανῖα*. *τ* 479. *υ* 72. *χ* 224. 297. *ω* 472. 533. 545. — gen. *Z* 379 *ἐς*. 384 *ἐς*. *O* 71 *διὰ βουλαίς*. *γ* 145 *δεινὸν χόλον*. — dat. *Α* 64. *Φ* 392. — acc. *B* 156. *Α* 69. *E* 713. *Θ* 351. 426. *K* 516. *T* 341. *Φ* 419. *Ψ* 388. *ε* 108. — voc. *B* 371. *Α* 288. *H* 132. *Θ* 447. [*Π* 97]. *δ* 341. *η* 311. *ρ* 132. *σ* 235. *ω* 376 semper, *Θ* 447 except., hac for- mula *αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων*. — *ἀγγελίης* *O* 213. *π* 207. acc. *E* 765. *νηὸν Ἀθ. ἀγγελί- ης* *Z* 269. 279. — *κλυτὸν ἄλ- σος* ζ 322 (ap. Phaeaces). — *νηὸν Ἀθ. γλαυκῶπιδος* *Z* 88 (Troj.). *γλαυκῶπιδι* *I* 390. *Α* 729. *Ψ* 769. — *ἐπὶ γούνα- σιν ἡνκόμοιο* *Z* 92. 273. 303. — *κούρη Διὸς* (locis, quibus * praeifixus *Διὸς αἰγιάλοιο*) * *E* 733. * *Θ* 384. *β* 296. *ε* 382.

- *ν 190. *252. *371. *ω 529.
 *547. dat. *δ 752. acc. *γ
 42. ν 300. — λαοσσόος *N* 128.
 — λήϊτιδι *K* 460. — Παλ-
 λάς cf. h. v. — πότνι' *Α*. ἐρ-
 σίπτωλι, δῖα θεάων *Z* 305. —
V. Ἀτρυτώνη. Τριτογένεια. —
Ἀθηναῖοι Menestheo duce 50
 navibus c. Trojam profecti *B*
 551 (κοῦροι *Α.ων*). [558 (φά-
 λαγγες)]. — *Δ* 328 μῆστω-
 ρες αὐτῆς. — *N* 196 Stichius
 et Menestheus eorum duces et
O 337 Iasus. — *Α.ων* προλε-
 λεγμένοι *N* 689.
Ἀθήνη *A* 194. *Δ* 390. *E* 290.
 676. 844. *H* 154. *Θ* 287. *K*
 366. 507. *A* 714. 721. 758. *Ξ*
 178. *O* 123 [668]. *P* 398. 544.
 561. *Σ* 203. *T* 48. 358. 433.
Φ 284. 304. *X* 247. 299. *Ψ*
 399. 405. 774. *Ω* 100. α 144.
 β 12. 116. 267. 416. γ 12. 76.
 435. ε 491. ζ 2. 139. η 14.
 110. 140. θ 18. 193. ι 317. ν
 221. 429. ξ 2. 216. π 166.
 172. [260.] 454. ρ 63. 360. σ
 69. 155. 346. ν 30. 284. χ
 256. 273. ψ 156. 371. ω 367.
 — gen. [*K* 497.] *O* 412. *T* 94.
 π 233. — dat. *Γ* 439. *E* 430.
Z 293. 301. *K* 275. 571. 578.
A 736. *T* 192. β 261. γ 445.
 δ 502. 761. θ 493. ο 222. τ
 2. 52. — acc. *Δ* 73. *T* 349. *X*
 186. α 118. γ 419. π 155. ω
 487. voc. *E* 117. *K* 280. —
Ἀλαλκομενής *Δ* 8. *E* 908. —
 ἄλσος ap. Phaeaces ζ 291. —
γλανκῶπις *B* 172. 279. 446.
Δ 439. *E* 29. 133. *K* 482.
 553. *X* 446. α 319. 364. β
 399. 420. γ 218. 371. ε 437. ζ
 24. 41. η 78. λ 626. ο 9. 292.
 π 451. τ 604. φ 358. ω 516.
 541. et infra θεὰ γλανκ.
γλανκῶπιν α 156. — ἐνπλό-
 καμος, δεινὴ θεός η 40. —
 θεὰ γλανκῶπις *B* 166. *E*
 405. 420. 719. 793. 825. 853.
H 17. 33. 43. *Θ* 30. 357. *P*
 567. *Σ* 227. *T* 69. *X* 177.
 214. 238. α 44. 80. 178. 221.
 314. β 382. 393. γ 13. 25. 229.
 329. 355. δ 795. ε 427. ζ 13.
 112. η 19. 27. 47. ν 236. 287.
 329. 361. 374. 392. 420. σ
 158. 187. ν 44. φ 1. ψ 242.
 344. — Διὸς θυγάτηρ *B* 547.
 χ 205. ω 502. — *Α.ης* ἱέρεια
 Theano *Z* 300. — κούρη αἰ-
 γιόχοιο Διὸς γλανκῶπις *K*
 553. κούρη *Δ. αἰγ.* γ 394. —
 λαοσσόον χ 110. — μεγάρυ-
 μον θ 520. ν 121. — νηὸς *Α.*
 (Troj.) *Z* 297. — Παλλάς cf.
 h. v. — πολύβουλος *E* 260.
 π 282.
Ἀθήνη ν. *Ἀθῆναι*.
Ἀθύως mons, ἐξ Ἀθώω *Ξ* 229.
Αἰαίη Κίρκη ι 32 δολόεσσα.
 — gen. μ 268. — νῆσον (Cir-
 ces) κ 135. λ 70. μ 3 ubi Au-
 rorae domus et Solis ortus.
Αἰανίδης, Aeaci nepos ex Peleo,
 Achilles. — gen. *I* 184. *P*
 271 (θεράπων Patroclus).
 426 (ἵπποι). 472 (τεύχεα).
Σ 221. 222 (ὅπα χάλκεον).
Φ 178 δόρυ μείλινον. —
 acc. *I* 191. — *Αἰ. Ἀχιλλῆα* *A*
 805. *Φ* 178 δόρυ μείλινον.
 — ἄμυμονος *Π* 140. 854. —
 δαΐφρωνος *K* 402. *P* 76. —
 ποδώκεος *B* 860. 874. *Π* 134.
 165 θεράποντα (Patroclum).
 865 θεράποντα (Automedon-
 tem). *P* 388 θεράπ. (Patrocl.)
 486 ἵππω. *Ψ* 28 νηί. λ 471
 et 538 ψυχῇ.
Αἰανίδης Πηλεὺς *Π* 15. *Φ* 189.
 — dat. *Σ* 433.

Αἰακός Jovis f., Rex Aeginae, Pelei p. Φ 189.

Αἴας major, Telamonis f., Salaminus. *A* 145. *B* 557. *H* 206. 219. 260. 268. 305. Θ 268. 330. *I* 223. 689. *A* 485. 489. 556. 566. 594. *M* 400. 404. *N* 190. 809. Ξ 469. *O* 436. 501. 516. 685. 727. 745. *Π* 102. 119. *P* 128. 132. 137. 230. 237. 279. 312. 356. 651. Ψ 720. 818. — gen. Ξ 402. *O* 429. 434. *P* 304. λ 469. ω 17. — *A* 138 γέρας. *Π* 114 δόρυ μείλινον. *O* 431 θεράπων (Lycophron). *H* 183 κληῖρος. 309 μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους. *N* 681 νέες. *H* 245 et 266 δεινὸν σάκος ἑπταβόειον. — dat. *H* 203. *O* 482. Ψ 822. — acc. *Γ* 225. *H* 179. 311. 321. Θ 272. *K* 53. *A* 464. 544. 589. *M* 342. 343. *O* 301. λ 550. — voc. *H* 288. *N* 68. *P* 120. λ 553 (παῖ Τελαμῶνος). — βοήν ἀγαθός *O* 249. gen. *P* 102. — ἀμαρτοεπές, βουγαίε *N* 824. — ἀντίθεον *K* 112. — Ἀρήιος γ 109. — δαΐφρονι *P* 123. Ξ 459. — διογενίης *A* 489. *H* 249. Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν *H* 234. *I* 644. *A* 465. — ἔρκος Ἀχαιῶν *Γ* 229. *Z* 5. *H* 211. — κνδαλίμοιο *O* 415. — μεγαθύμον *A* 479. *P* 303. — μεγαλήτορος *P* 166. dat. *O* 674. acc. *P* 626. — μέγας *I* 169. *Π* 358. μέγαν, Τελαμῶνιον υἱόν *A* 563. 591. — πελώριος *Γ* 229. *H* 211. *P* 360. acc. *P* 174. — πέπον *P* 120. — Τελαμωνιάδης *I* 622 (ἀντίθεος). Ψ 838. gen. Θ [224.] 267. *A* 7. 542. *O* 289. *P* 235. Σ 193. λ 543. dat. δαΐφρονι τῷ, Ξ

459. — Τελαμώνιος *B* 528. 768. *A* 473. *E* 610. 615. *Z* 5. *H* 224. 283. *A* 526. *M* 370. 378. *N* 76. Ξ 511. *Π* 116. — Τελαμῶνιος ἄλκιμος *M* 349. 362. — μέγας Τελαμώνιος *M* 362. *N* 321. Ξ 409. *O* 471. 560. *P* 628. 715. Ψ 708. 722. 811. 842 et acc. *P* 115. Τελαμώνιον *N* 702. Τελαμώνιε v. supra διογενίης. — Τελαμώνιον *N* 67. υἱόν *A* 563. 591. *N* 67. *P* 115. — φαίδιμος *E* 617. *H* 187. *A* 496. *O* 419. *P* 254. — v. Τελαμών. *Aἴας* minor, Oilei f., Locrus, Ψ 774. 789. δ 499. 509. — voc. *M* 366. Ψ 483 νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές. 493. — Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός *N* 695. *O* 534. — Οἰλῆος ταχὺς *A*. *B* 527. — μείων *N* 66. 701. Ξ 442. 520. *P* 256. Ψ 473. 488. 754. — Οἰλιάδης *Π* 330. — ταχύν *K* 116. 175. — φαίδιμος Ψ 779. *Aἴαντε* *N* 46. 47. *Π* 555. 556. *P* 509. 531. 732. 747. 752. — ἀμφοτέρω *M* 265. — δύν *B* 406. *E* 519. *Z* 436. *K* 228 (θεράποντες Ἄρηος). *M* 335 (πολέμον ἀγορέστω). *N* 197. 201 (κορυστά). Σ 163 (κορ.) voc. *A* 285. *M* 354. *P* 508. 669. Αἰάντεσσι *A* 273. 280 *M* 353. *P* 668. 707. — δύν Αἴαντες et Αἴ. δύν Θ 79. *N* 313. δοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν *H* 164. Θ 262. Σ 157. — Αἴαντας *N* 126.

Αἰγαί, Aethiae u., ubi Neperus cultus, acc. Θ 203. *N* 21. ε 381. *Αἰγαίων* acc. (= Βριάρων) *A* 404. •

Αἰγείδης. Θησέα [*A* 265].

Αἰγιάλεια περιφρων Ἀδρηστί-νη, Diomedis uxor *E* 412. cf. 415.

Αἰγιαλός Agamemnonis ditio, acc. B 575.

Αἰγιαλός Paphlagoniae u., acc. B 855.

Αἰγίλιψ, *τορηχεῖαν* Ulixi sub ject. B 633.

Αἰγίνα, acc. B 562. — *Rex Αἰακός* q. v.

Αἰγίον Achaiae et Agamemnonis u. B 574.

Αἰγισθος, *Θυεστιάδης* δ 518. Clytaemnestram in matrimonium duxit α 35 (occiditur ab Oreste α 30, interfic. Agamemnonem α 36) γ 194. 303. 529. λ 409. — *Αἰγισθοιο* α 42. γ 235. λ 389. ω 22. — *Αἰγισθον* δ 537. ω 97. — *Αἰγισθον* γ 256. — *ἀμύμονος* α 29. — *ἀνάκλιδος* γ 310. — *δολόμητις* γ 250. δ 525. acc. α 300. γ 198. 308.

Αἰγύπτιος ἦρως Ithacensis, Antiphi p. β 15 (et insuper 3 filiorum β 21).

Αἰγύπτιοι, acc. δ 83 (visit Menelaus). — *ἀνδρῶν* ξ 263. 286. acc. ρ 432.

Αἰγύπτιος, v. *Θῆβαι*, *Πολύδαμνα*, *Πρωτεύς*.

Αἴγυπτος terra, plena medicorum. gen. δ 355. — dat. γ 300. δ 351. ξ 275. — *Αἴγυπτόνδε* δ 483. ξ 246. ρ 426. — *πικρὴν* ρ 448.

Αἴγυπτος = Nilus. *ἐνερθείτην* ξ 257. — *ποταμῷ* ξ 258. ρ 427. — *διυπετέος ποταμοῖο* δ 477. 581.

Αἶδης I 158. O 188. 191. — *Αἶδαο* (---) Φ 48 εἰς. X 213 εἰς. 389 εἰν. Ψ 76 ἐξ. λ 69. 164 εἰς. 211 εἰν. • 425 εἰς. 625 ἐξ. μ 383 εἰς. — *Αἶδην* I 569. — *Αἶδος* (---) Z 284 εἶσω. 422 εἶσω. X 425

εἶσω. Ω 593 εἰν. κ 502 εἰς (---). λ 635 ἐξ (---) v. infr. — *Αἶδεω* Θ 16 ἐνερεθ. μ 17 ἐξ. cf. κ 512. ψ 322. — *Αἶδι* A 3. Z 487. A 55. Ψ 244. — *Αἶδόςδε* H 330. Π 856. T 294. X 362. Ψ 137. 410. ξ 11. κ 560. λ 65. 475. — *ἐνέροισιν ἀνάσσω* O 188. — *δόμον Αἶδαο* λ 69. *δόμον Αἶδος* Γ 322. H 131. A 263. Ξ 457, ubi semper εἶσω. T 336. Ω 246 εἶσω. item ι 524. λ 150. 627 et ψ 252. *δόμον εὐρώεντα* κ 512. ψ 322. — *εἰν Αἶδαο δόμοισιν* X 52. Ψ 19. 103. 179. δ 834. γ 350. ν 208 ω 264. — *εἰν Αἶδαο δόμοις* ω 204. — *Αἶδαο δόμονος* X 482. κ 175. 491. 564 et ξ 208. εἰς. — *δῶμ' Αἶδαο* O 251. μ 21. — *εὐρυπυλὲς Αἶδος* δῶ Ψ 74. λ 571. — *ἰφθίμω Αἶδῃ* κ 534. λ 47. — *Αἶδι κλυτοπῶλῳ* E 654. A 445. Π 625. — *Αἶδος κυνήη* (---) E 845. — *πελώριος* E 395. — *Αἶδαο πυλάρταο* Θ 367 εἰς. λ 277 εἰς — *κρατεροῖο*. — *Αἶδος πυλάρταο κρατεροῖο* N 415. — *Αἶδαο πύλῃσιν* I 312. ξ 156. acc. E 646. Ψ 71. — *κύνα στυγεροῦ Αἶδαο* Θ 368. *Αἶδωνεύς*, ἦι E 190. — *ἄναξ ἐνέρων* T 61.

Αἰήτης, αο, Solis ex Perse f., Circes frater, gen. μ 70. — *ὀλοόφρονος* κ 137 (*αὐτοκασίγητος* Circe).

Αἶθῃ Ψ 409. — *Ἀγαμεμνονέην* (equam) Ψ 295. — *καλλίτριχος* Ψ 525.

Αἶθινες, ων. Thessaliae pop., dat. B 744.

Αἰθίοπες, ων. gen. Ψ 206. ε 282. — dat. ε 287. — acc. α

- 22 τηλόθ' ἔοντας. 23 ἐσχάτους ἀνδρῶν. δ 84. — ἀμύμονας Αἰθιοπῆας *A* 423.
- Αἶθρη, Pitthei f., Helenae ministra *Γ* 144.
- Αἶθρων, Hectoris equus [*Θ* 185.]
- Αἶθρων nomen Ulixis fictum, τ 183.
- Αἰμονίδης Λαέρκης, gen. *P* 467.
- Αἰμονίδης Μαίων, Thebanus *Δ* 394.
- Αἶμων κρείων Pylius, acc. *Δ* 296.
- Αἰνέας *N* 541.
- Αἰνείας, Anchisae f., *E* 166. 247. 297. 514. 541. 571. *N* 489. 500. 502. *Ξ* 425. *O* 332. *Π* 608. 616. *P* 333. 344. 513. 534. *T* 86. 161. 199. 278. 286. 288. 320. 327. 347. — Αἰνείας *E* 263. 305. 323. 559. 564. — dat. *E* 432. 450. *Z* 75. *N* 494. 504. [*Π* 614.] *P* 758. *T* 274. 307. — acc. *E* 435. 445. 512. *A* 58. *N* 459. 477. *Π* 536. *P* 323. 484. *T* 79. 311. 325. *Ψ* 292. — Αἰνείας voc. *E* 180. 230. *Z* 77. *N* 463. *Π* 620. *P* 327. 485. *T* 83. 178. 332. — gen. Αἰνείω *E* 534. — Ἀχαισιάδης *P* 754. *T* 160. — Τρώων ἀγός *E* 217. — ἀναξ ἀνδρῶν *E* 311. — ἀτάλαντος Ἄρηι *N* 500. — Τρώων βουληφόρε *E* 180. *N* 463. *P* 485. *T* 83. — δαΐφρονος *T* 267. — ἔταρον μεγαθύμου Διηκόωντα *E* 534. — μεγάλητορος *T* 175. 263. 293. 323. — μήστωρι (v. l.) φόβοιο *E* 272. acc. *Θ* 108. — ἐὺς παῖς Ἀγχίσαιο *B* 820. *M* 99. — πόδας ταχύν *N* 482. — υἱὸς .. Ἀγσαιο *E* 468. — (Veneris) φίλον υἱόν *E* 378. cf. Αἰνέας.
- Αἶνιον, Paeonem interf. Achilles *Φ* 210.
- Αἰνιόθεν (ex urbe Thraciae) *Δ* 520.
- Αἰολίδης v. Κρηθεύς, Σίσυφος.
- Αἰολίη .. νῆσος, acc. κ 1. 55.
- Αἰόλος, Hippotae f., (ταμίας ἀνέμων κ. 21) κ 44. — gen. κ 60. — acc. *ψ* 314. — Ἴπποτάδης κ 2. gen. κ 36. — 2) pat. Sisyphi, q. v.
- Αἰπεία, urbs Agamemnonis Laconica, καλήν *I* 152. 294.
- Αἰπύ, Nestoris opp. ἐνύκτιον *B* 592.
- Αἰπύτιος .. τύμβος Arcad., acc. *B* 604.
- Αἶσα, Parca *T* 127. *η* 197.
- Αἰσηπον, Abarbareae et Bucolionis f., Euryalus occ. *Z* 21.
- Αἰσηπος, fluvius ex Ida profluens *M* 21. — gen. *B* 825. *Δ* 91.
- Αἰσινήτας γέροντος (Troj.) . . . τύμβος *B* 793.
- Αἰσνήτας διοτρεφούς . . . υἱόν (Alcathoum) *N* 427.
- Αἰσύμηθεν (ex Thrac. urbe) *Θ* 304.
- Αἶσυννον, Gree. duceem occ. Hector *A* 303.
- Αἶσων, ονος, Crethei f., (Jasonis p.) acc. λ 259.
- Αἰτώλιος v. Τρηῆχος, Τυδεύς.
- Αἰτωλός *Ψ* 471. — Αἰτωλοί *I* 531 (bellum c. Curetibus gerunt — 599). — gen. *B* 638. *E* 843. *I* 575. *O* 282. — dat. *B* 643. *I* 597. *N* 218. — ἀνήρ ξ 379. — μεγαθύμων *I* 549. *Ψ* 633. — μενεχάρμαι *I* 529. v. Θόας.
- Ἀκάμας, αντος, Trojan., Antenor's f. *B* 823. *M* 100. *Ξ* 476 (occ. Promachum). 478. — gen. *Ξ* 488. — acc. *Π* 342

- (a Merione occ.) et *A* 60 ubi ἡΐθεον.
- Ἀκάμας*, *αυτος*, dux Tracum, Eyssori f. *B* 844. — dat. *E* 462. — acc. *Z* 8. (occ. ab Ajace *Z* 9).
- Ἀκαστος*, Dulichii Rex, dat. *ξ* 336.
- Ἀκессαμενός, οἰο*, Thracius, Periboeae p., gen. *Φ* 142.
- Ἀκρισιώνη* (Acrisii f.) *Δανάη*, gen. *Ξ* 319.
- Ἀκρόνεως* Phaeax *Θ* 111.
- Ἀκταίη* Nereis *Σ* 41.
- Ἀκτορίδης* *Ἐχελῆς*, gen. *Π* 189.
- Ἀκτορίς*, Penelopes *Θαλαμηπόλος* *ψ* 228.
- Ἀκτορίων*, *ωνος*, gen. *B* 621 *Εὐρύτου*. *N* 185 *Κτεάτου*. — *Ἀκτορίωνε* *Ψ* 638. — *Μολίονε* *A* 750.
- Ἀκτωρ, ορος*, *Ἀξειδης*, gen. *B* 513.
- Ἀκτωρ, ορος*, Menoetii p., gen. *A* 785. *Π* 14. — 2) *Euryti* et *Cteati* p. *V*. *Ἀκτορίων*. — 3) *Echeclis* p. *V*. *Ἀκτορίδης*.
- Ἀλαλκομενης* *Ἀθήνη* *A* 8. *E* 908.
- Ἀλαστορίδης* *Τρώς*, acc. *T* 463.
- Ἀλάστωρ, ορος*, Lycius, acc. *E* 677 occ. ab Ulixee.
- Ἀλάστωρ, ορος*, dux Pylus, acc. *A* 295. — *δῖος* *Θ* 333. *N* 422.
- Ἀλεγυνορίδης* *Πρόμαχος*, gen. *Ξ* 503.
- Ἀλείσιον, τὸ*, Elidis u. *B* 617. — *Ἀλείσιον κολώνη* *A* 757.
- Ἀλεκτρονών, όνος*, Leiti p., gen. *P* 602.
- Ἀλέκτωρ, ορος*, Iphiloches p., socer Megapenthis, gen. *δ* 10.
- Ἀλέξανδρος, οἰο* *Γ* 136. 253. 281. 346. 390. *H* 2. 389. *X* 115. — gen. *Γ* 87. 289. 421. 425. *Z* 313. *H* 374. 388. 400. *A* 124. *Ἀλεξάνδρον* *Γ* 100. *Z* 356. *Ω* 28. — dat. *E* 62. — acc. *Γ* 284. 366. 452. βασιλῆι *A* 96. — *δῖος* *Ἐλένης πόσις ἠνυκόμοιο* *Γ* 329. *H* 355. *Θ* 82. *δῖον* *Γ* 352. 403. *N* 766. — *θεοειδής* *Γ* 16. 30. 37. 58. *Z* 290. 332. 517. *A* 581. *N* 774. *Ω* 763. acc. *Γ* 27. 450. *Ἐλένης πόσις ἠνυκ.* *A* 369. 505 et supra s. *δῖος*. — *V*. *Πάρις*.
- Ἀλῆιον πεδίον* Lyciae *Z* 201.
- Ἀλθαίη*, Meleagri m., dat. *I* 555.
- Ἀλίη*, Nereis βοῶπις *Σ* 40.
- Ἀλῖαρτος*, Boeotiae u., *B* 503 ποιήεντα.
- Ἀλιζῶνες, ὠνων*, Pontica gens, gen. *B* 856. *E* 39 *ἀρχὸν Ὀδίου*.
- Ἀλιθέρης*, Mastoris f., Ithacensis. *β* 157 *γέρων ἥρως*. 253. *ρ* 68. *ω* 451.
- Ἄλιον*, Lycium occ. Ulixes *E* 678.
- Ἄλις*, Alcinoi f., Phaeax. *Θ* 119. — acc. *Θ* 370.
- Ἀλκιάθοος*, Aesyetae f., Anchisae gener *M* 93. — dat. *N* 465. 496. — acc. *N* 428, occ. ab Idomeneo.
- Ἀλκάνδρη* *Πολύβοιο δάμαρ* *δ* 126.
- Ἀλκανδρον* Lycium interf. Ulixes *E* 678.
- Ἀλκή* in Minervae aegide *E* 740.
- Ἀλκηστις*, Peliae filiarum *εἶδος ἀρίστη* *B* 715.
- Ἀλκιμέδων*, Laercis f., Myrmidonum dux *P* 481. — voc. *P* 475. 501. — *ἐταῖρον* (Automedontis) *P* 500. — *Λαέρκεος υἱός* *Π* 197. *P* 467.
- Ἀλκιμίδης* *Μέντωρ* *χ* 235.
- Ἀλκιμος*, Achillis auriga *T* 392. *Ω* 574. — *ὄσος Ἀρηος* *Ω* 474. — 2) *Mentoris* pat. *V*. voc. praeced.

- Ἀλκίνοος, Nausithoi f., Scheriae R., η 66. 185. 298. 308. 332. 346. θ 25. 59. 94. 235. 370. 533. λ 347. 361. ν 3. π 171. — Ἀλκινόοιο, ζ 302. η 70. 132. θ 118. 418. ν 23 et c. δαΐφρονος, μεγαλήτορος, μένος et παῖς. — Ἀλκινόου ζ 139 θυγάτηρ (Nausicaa). η 22. 82. λ 346. — dat. η 10. λ 37. 62. — acc. η 55. 63. 141. θ 381. 469. — voc. η 159. 208. V. κρεῖον. — ἀμύμονος παῖδες (Laodamas, Halios, Clytoneus) θ 118. 418. — δαΐφρονος θ 8. 13. 56. — θεῶν ἀπο μῆδεα εἰδώς ζ 12. — θεοειδής η 231. — θεοεικέλος θ 256. — κρεῖον, πάντων ἀριδείκτετε λαῶν θ 382. 401. ι 2. λ 355. 378. ν 38. — μεγαλήτορος ζ 17. 196. 213. 299. η 85. 93. θ 464. — μένος η 176. 178. θ 2. 4. 385. 421. 423. ν 20. 24. 49. 64. — παῖς θ 130. 132. 143 (Laodamas).
- Ἀλκίππη, Helenae ancilla, δ 124.
- Ἀλκμαίων, Amphiarai f., ο 248.
- Ἀλκμάων, ονος, Θεστορίδης, acc. M 394. (occ. a Sarpedon.)
- Ἀλκμήνη, Amphitryonis uxor, λ 266 Herculis m. T 119. — T 99. β 120. — gen. Ξ 323. T 119. — acc. λ 266.
- Ἀλκυνόνη = Cleopatra, uxor Meleagri. acc. I 562.
- Ἀλόπη, ditio Achillis, acc. B 682.
- Ἄλος, Thessaliae u. Achilli subiecta, acc. B 682.
- Ἀλοσύδνη, Amphitrites cognomen, gen. δ 404.
- Ἄλτης, Lelegum Rex, X 51. — θυγάτηρ Ἄλτew (Laothoe, Lycæonis mat.) Φ 86. — θυγάτ. Ἄλταο Φ 85.
- Ἀλύβας, υτος, urbs (quae postea Metapontum), gen. ω 304.
- Ἀλύβη, u. Halizonum, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη, gen. B 857.
- Ἀλφειός, Elidis fluvius, Ἀλφειοῦ B 592 (πόρον). A 726. — Ἀλφειοῦ E 545. — dat. A 712. 728.
- Ἀλφειός, Orsilochi p., γ 489. ο 187.
- Ἀλωεύς, ἥος παῖδες Otus et Ephialtes E 386. — παράνοιτις Iphimedeia λ 306. cf. Ἡερίβοια.
- Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι Γ 189. acc. Z 186.
- Ἀμάθεια, Nereis Σ 48.
- Ἀμαρυγκεῖδης Διώρης B 622. — acc. Δ 517.
- Ἀμαρυγκεύς, εὖος, Ereus, acc. Ψ 630.
- Ἀμισώδαρος, ου νῆες (Atymnius et Maris) Π 328.
- Ἀμνισός, in Creta, ἐπ' Ἀ. φ τ 188, ibi σπέος Εἰλειθυΐης.
- Ἀμοπάων, ονος, Πολυαιμονίδης, acc. Θ 276, (occ. a Teucro).
- Ἀμυδών, ὠνος, u. ad Axium sita, gen. B 849. Π 288.
- Ἀμυθάων, ονος, Crethei et Tyrius f., ἱπποχάρμην λ 259.
- Ἀμύνλαι, Laconica Menelai u., acc. B 584.
- Ἀμύντωρ, ορος, Ὀρμενίδης, gen. I 448 (Phoenicis pat.). K 266.
- Ἀμφιάλος, Polynei f., Phaeax, θ 114. 128.
- Ἀμφιάραος, Oiclis f., Alemaeonis p., ο 253. — λαοσσόον ο 244.
- Ἀμφιγένεια, Nestoris u., B 593.
- Ἀμφιγυήεις Ἡφαιστος Σ 614. — κλυτός Σ 614. — περικλυ-

- τός *A* 607. *Σ* 383. 393. 462. 587. 590. *Θ* 300. 349. 357.
Ἀμφιδάμας, *αντος* *K* 269. — *Κνθηρίω* *K* 268. — *παῖδα*
Ἀ.ντος occ. Patroclus *Ψ* 87.
Ἀμφιδή, Autolycei uxor, *τ* 416.
Ἀμφιδόη Nereis *Σ* 42.
Ἀμφικλον Meges occ. *Π* 313.
Ἀμφίλοχος, Amphiarai f., *ο* 248.
Ἀμφίμαχος, Cteati f. *B* 620. —
 gen. *N* 203. — acc. *N* 185
 (quem occ. Hector). 195. —
μεγαλήτορος *N* 189.
Ἀμφίμαχος, Nemionis f., Carum
 dux, *B* 870. 871.
Ἀμφιμέδων, Penelopes proci
χ 242. 277 vulnerat Telemachum. —
 gen. *ω* 120. — acc. *χ* 284 (occ. a Telemacho). *ω*
 103 *ἀγανλυτὸν παῖδα Μελα-
 νῆος*. — voc. *ω* 106.
Ἀμφινόμη Nereis *Σ* 44.
Ἀμφινόμος, Nisi f., *π* 394. *Δου-
 λιχιεύς* *π* 396. *ς* 395, unus
 e Penelopes procis. *π* 351.
 394. 406. *ς* 119 (occiditur a
 Telemacho 155 cf. *χ* 94.) *ς* 412
 (*Νίσου νίος*). *ν* 244. 247.
χ 89. — gen. in *ὄν* *ς* 395, in
ὄν *ς* 424. — dat. *χ* 96. —
 voc. *σ* 125.
Ἀμφιος, Meropis f., *B* 830 (occ.
 a Diomede *A* 333).
Ἀμφιον, Selagi f., occ. Ajax Tel-
 lam. *E* 612.
Ἀμφιτρίτη, *ης* gen. *γ* 91. —
ἀγάστονος *μ* 97. — *κλυτός* *ε*
 422. — *κνανώπιδος* *μ* 60.
Ἀμφιτρύων, *ωνος*, Herculis p.,
 gen. *E* 392. *λ* 266. 270.
Ἀμφίων, Epeorum dux, *N* 692.
Ἀμφίων, *ονος*, *Ἰασίδης*, Chlo-
 ridis p., Orchomen. Rex, gen.
λ 283.
Ἀμφίων, *ονος*, Jovis ex Antiope
 f., acc. *λ* 262.
Ἀμφοτερόν, Lycium occ. Patro-
 clus *Π* 415.
Ἀναβησίνεως, Phaeax, *Θ* 113.
Ἀνδραϊμονίδης *Θόας* *H* 168.
Ἀνδραίμων, *ονος*, Thoantis p.,
 Aetolorum dux, gen. *B* 638.
N 216. *O* 281. *ξ* 499.
Ἀνδρομάχη *Z* 405. *P* 208. —
 Hectoris *ἄλοχος πολύδωρος*
Z 395. — *θυγάτηρ*. . . *Ἡετίω-
 νος* *Z* 395. *Θ* 187. — *λευκώλε-
 νος* *Z* 377. *Ω* 723. acc. *Z* 371.
Ἄνεμοι, Boreas et Zephyrus *Ψ*
 229. — dat. *Ψ* 194. 199.
Ἀνεμώρεια, Phocic. opp., acc. *B*
 521.
Ἄνθεια, Messenia Agamemnonis
 urbs, *βαθύλειμον* *I* 151. 293.
Ἀνθεμίδης *Σιμοείσιος*, acc. *A*
 488.
Ἀνθεμίων, *ωνος*, pat. Simoisii,
 gen. *A* 473.
Ἀνθηδών, *όνα* *ἐσχατόωσαν*
 Boeotiae *B* 508.
Ἄντεια, Proeti uxor *Z* 160.
Ἀντηνορίδης. - *δαο δάμαρτι*
 (Laodicae) *Γ* 122. v. *Ἀγήνωρ*.
 (*Ἀκάμας*, *Ἀρχέλοχος*, *Δημο-
 λέων*), *Ἑλικίων*. *Ἰφιδάμας*.
Κόων. (*Λαοδάμας*.) *Λαοδό-
 κος*. (*Πήδαιος*.) *Πόλυβος*. —
 acc. plur. *A* 59.
Ἀντήνωρ, *ορος*, Trojanus sa-
 piens. Ejus filii v. praec. voc.,
Γ 262. 312. gen. *B* 822. *A* 69.
M 99. *Ξ* 463. *O* 517. *T* 396.
 — *Ἀντήνωρ* *H* 357. — *ἀγαν-
 οῦ* *Φ* 579. — *Θεανώ* . . .
ἄλοχος *A*. *ἱπποδάμοιο* *Z* 299.
ἱπποδάμοιο *Ξ* 473. — *πε-
 πνυμένος* *Γ* 148. 203. — *H*
 347. — *νίης* (Iphidamas et
 Coon) *A* 262. — *νιόν* (Age-
 nor.) *Φ* 546.
Ἀντίκλεια, Autolycei f., Ulixis m.
λ 85.

- "*Ἀντικλος* equo ligneo inclusus [δ 286].
- "*Ἀντίλοχος*, Nestoris f., *Δ* 457. *E* 570. 580. 584. 589. *N* 545. 550. *Ξ* 513. *O* 579. 585. *Π* 317. *P* 378. 694. 704. *Σ* 2. 32. *Ψ* 402. 423. 429. 785. γ 112. — *Ἀντιλόχοιο* *N* 554. 565. *Ψ* 612. ω 78. — dat. *Π* 320. *Ψ* 425. 556. 567. — acc. *N* 93. 479. *O* 568. *Ψ* 576. δ 202. — voc. *O* 569. *Ψ* 306. 425. 439. 558. 602. 795 et διοτρεφές et πεπνυμένε. — ἀμύμονος *Ψ* 522. δ 187 (occis. ab Memnone). λ 468. ω 16. — δαΐφροني *N* 418. — διοτρεφές *P* 685. *Ψ* 581. — *Ἀ.οιο* ἑταίρω *Νοήμονι* *Ψ* 612. — μενεχάρμης *N* 396. *O* 582. *Ψ* 419. — *Νεστορίδης* *Z* 33. gen. *Ψ* 354. — *Νέστορος* νιός *E* 565. *N* 400. *Ψ* 301. 541. 756. et acc. *P* 653. — *Νηλῆιος* *Ψ* 514. — πεπνυμένος *Ψ* 586 et voc. *Ψ* 570.
- Ἀντίμαχος*, οιο, Trojanus, p. Hippolochi, Hippomachi, Pisandri, gen. *Δ* 123. 132. 138. *M* 188.
- "*Ἀντίνοος*, Eupithis f., Penelopes proci, β 84. 301. δ 628. 773. ρ 374. 394. 405. 445. 458. 473. 500. σ 50. 65. 78. 118. 290. υ 275. φ 84. 143. 167. 186. 269. 287. χ 49. (ab Ulixē occ. χ 22. ω 424). — gen. in οὐ ω 424. in οἶο β 321. ρ 464. σ 34. — dat. σ 292. χ 8. — acc. δ 631. π 417. ρ 396. 414. 476. φ 277 θεοειδέα. ω 179 βασιλέα. — voc. α 389. β 130. 310. δ 632. π 418 ὕβριν ἔχων, κακομήχανε. ρ 381. 397. 483. φ 312. — *Εὐπείθεος* νιός α 383. δ 641. Homer.
660. π 363. ρ 477. σ 42. 284. υ 270. φ 140. 256.
- "*Ἀντιόπη*, Asopi f., Amphionis et Zethei m., acc. λ 260.
- "*Ἀντιφάτην* occ. Leonteus *M* 191.
- "*Ἀντιφάτης* Laestrygo, — ἄταο κ 106. 199. — *τήα* κ 114.
- "*Ἀντιφάτης*, Melampi f., Oiclis p., ο 243. — acc. ο 242.
- "*Ἀντίφονος*, Priami f., acc. Ω 250.
- "*Ἀντιφος*, Aegyptii f., ἀλχημητής β 19, a Cyclope devoratus.
- "*Ἀντιφος* Ithacensis ρ 68.
- "*Ἀντιφος* Πριαμίδης νόθος, *Δ* 489 (occ. Antiphum). *Δ* 104. — acc. *Δ* 101. (occ. ab Agamemnone) *Δ* 109.
- "*Ἀντιφος*, Talaemenis f., Meonum dux *B* 864.
- "*Ἀντιφος*, Thessali f., Herculis nepos, dux insulanorum Graec. *B* 678.
- "*Ἀντρών*, ὠνος, Thessaliae ἀγχιάλον u. *B* 697.
- "*Ἀξιός* Paeoniae fluv. εὐρυρέεθρος, pat. e Periboea Pelegonis Φ 141. — gen. *B* 850. [Φ 158.] — εὐρυρέοντος *B* 849. *Π* 288. Φ 157.
- "*Ἀξυλον*, Τενθρανίδην, Arisbae natum occ. Diomedes *Z* 12.
- "*Ἀπαισοῦ* δῆμος Trojan. *B* 828. v. Παισός.
- "*Ἀπειραΐη* γρηῦς = Eurymedusa η 8.
- "*Ἀπείρηθεν* η 9.
- "*Ἀπισάν*, ονος, Ἰκπασίδης, Graecus, acc. *P* 348 (occ. ab Aenea.)
- "*Ἀπισάων* Φανσιάδης, Trojan. — gen. *Δ* 582. — acc. *Δ* 578 (occ. ab Eurypylo.)
- "*Ἀπόλλων*, ὠνος *Δ* 380. 603. 827. *Δ* 507. *E* 433. 437. 445. *H* 20.

81. 272. Θ 311. 540. *M* 17. 34. *N* 827. *O* 236. 326. 360. 521. *Π* 676. 703. 725. 728. 845. *P* 322. 582. *Σ* 454. *T* 443. Φ 538. 596. 604. *X* 203. Ψ 292. 388. 660. 865. Ω 18. 605. ϑ 227. 488. ο 245. 252. φ 338. 364. χ 7. — gen. Φ 278. ξ 162. ι 198 (ἱρεὺς, Maron). ο 526 τάχως ἄγγελος, κίρκος. τ 86. — dat. *A* 315. — acc. *O* 143. 220. *Π* 666. Φ 228. 435. — voc. *B* 371. Δ 288. *H* 132 [*Π* 97.] δ 341. η 311. ρ 132. ς 235. ω 376. semper hac structura αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων. — ἄναξ *O* 253. Φ 461. ϑ 323. 339. gen. *A* 75. *I* 560. dat. *A* 36. — ἄναξ Διὸς υἱὸς *H* 23. 37. *Π* 804. *T* 103. — ἀργυρότοξος *B* 766. *E* 449. 760. *H* 58. *K* 515. Ω 758. η 64. ο 410. ρ 251. cf. praeterea Ἀργυρότοξος. — ἀφήτορος *I* 405. — διόφιλον *A* 86. — ἐκάεργος *A* 479. *E* 439. *I* 564. *O* 243. 253. *Π* 94. [*P* 585]. Φ 461. 478. *X* 220. ϑ 323. — ἐκατηβέλταο ἄνακτος *A* 75. — ἐκατηβόλον *A* 370. *E* 444. *Π* 711. υ 278. acc. *P* 333. voc. ϑ 339 ἄναξ. — ἐκάτοιο *H* 83. *T* 295. — ἐκηβόλον *A* 14. 373. dat. *A* 438. *Π* 513. Ψ 872. acc. *A* 21. — κλυτότοξος ρ 493. et dat. Δ 101. 119. φ 267 et acc. *O* 55. — λαοσσόος *T* 79. — λυκηγενεὶ κλυτοτοξῷ Δ 101. 119. — Διὸς υἱὸς *Π* 720. *P* 326. *T* 82. ϑ 334. acc. *A* 21. — Φοῖβος etc. v. h. v. — χρυσάρεον *E* 509.
- Ἀραιθυρέη, Argiva Agamemnonis u., ἐρατεινήν *B* 571.
- Ἀργεάδης Πολύμηλος, acc. *Π* 417.
- Ἀργεῖη v. Ἑλένη, Ἥρη.
- Ἀργεῖοι *B* 159. 333. 352. 394. 725. Δ 506. *E* 498. 699. *Z* 107. *H* 214. 419. *K* 27. *A* 215. *M* 3. 16. 37. [178.] 415. *N* 835. Ξ 3. 440. *O* 312. 655. *Π* 69. *P* 162. 317. 321. *T* 256. Ψ 448. β 173. ϑ 502. λ 485. μ 190. ρ 119. ς 253. τ 126. — Ἀργεῖων *A* 79. 119. *B* 79. *Γ* 19. 227. Δ 260. *Z* 159. *H* 128. Θ 359. *I* 17. 36. [59.] 258. 522. *K* 33. 130. 195. 533. 539. *A* 276. 402. 587. 667. *M* 14. 246. 269. 441. *N* 676. 763. Ξ 393. 456. *O* 366. 493. 595. *Π* 17. [99.] 271. *P* 165. 248. 506. 508. 669. *Σ* 449. *T* 236. *X* 89. 378. Ψ 457. 484. 498. 573. 617. Ω 168. 298. 779. α 61. 211. δ 172. 200. 273. 279. ϑ 513. 578. κ 15. λ 369. 524. ω 62. — Ἀργεῖοις *Γ* 287. Δ 510. Θ 36. [467.] *K* 250. Ψ 535. γ 133. — Ἀργεῖοισι *A* 382. 445. *B* 109. 155. 215. 274. 345. *E* 3. 551. 779. 833. *Z* 66. *H* 123. Θ 414. 541. *I* 16. 518. 647. 680. *K* [51.] 453. *A* 121. 154. *M* 293. *N* 417. 828. Ξ 95. 391. 458. 486. *O* 216. 380. 556. 726. *Π* 32. 729. *P* 151. *T* 122. 124. 175. Φ 429. Ψ 271. 456. 471. 476. 620. 657. 706. 752. 781. 786. 801. 830. γ 129. 309. 379. λ 500. 518. 555. ο 240. — Ἀργεῖους *Γ* 99. *E* 691. 712. 823. *H* 18. Θ [183.] 501. *I* 338. 652. *K* 45. 201. *A* 16. *N* 45. 351. 678. 811. *O* 8. 560. *T* 135. Ψ 569. Ω 393. δ 258. —

- voc. Γ 82. Δ 234. Ε 787. Θ 228. Ν 95. Ξ 364. Ο 502. Τ 84. ω 54 κοῦροι Ἀχαιῶν. — αἰχμητάων Θ 472. ω 81. — θωρηκτῆσι Φ 429. — ἰόωροι Δ 242. Ξ 479. — φιλοπολέμοισι Τ 269. — χαλκοχιτώνων Δ 285. Μ 354.
- Ἀργειφόντης Ω 182. κ 302. — acc. Ω 153. — διάκτορος Φ 497. Ω 339. 378. 389. 410. 432. 445. ε 43. 75. 94. 145. θ 338. ω 99. dat. Β 103. acc. α 84. ἐύσκοπον Ω 24. 109. α 38 Ἑρμείαν. — ἐυσκόπων η 137. — κρατὺς Π 181. Ω 345. ε 49. 148. — χρυσόρεα-
 πῖς κ 331.
- Ἀργισσα, Thessaliae u., acc. Β 738.
- Ἀργος, Graecia, gen. Μ 70. Ν 227. Ξ 70. Ἀχαικόν acc. Ι 141. 283. ἵπποβότοιο Β 287. Ι 246. δ 99. πολυπύρρον Ο 372. — 2) Peloponnesus, dat. δ 174. Ἀχαικοῦ γ 251. ἵπποβότοιο Ζ 152. — 3) Agamemnonis, gen. Ν 379. γ 260. πολυδίψιον acc. Δ 171. — 4) Diomedis, gen. ο 224. φ 108. dat. Ζ 224. Ξ 119. γ 180. acc. Β 559. ἵππόβοτον acc. ο 239. 274. — 5) Achillis, Πελασγικόν acc. Β 681. κλυτόν acc. Ω 437.
- Ἀργος Graecia vel Peloponnesus, gen. Η 363. ἵπποβότῳ δ 562. — Graecia vel Agamemnonis, dat. Β 108. — Graecia vel Pelponnes. vel Agam., dat. Α 30. acc. Β 115. Ι 22. ἵππόβοτον acc. Ο 30. — Peloponnes. vel Agamemn., Ἀχαικόν, acc. Τ 115. ἵπποβότοιο γ 263.
- Ἀργος Graecia vel Achillis, gen. ω 37. dat. Ζ 456. ἵπποβότοιο Τ 329.
- Ἀργος ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα Γ 75. 258. Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργος [α 344. δ 726. 816.] ο 80.
- Ἴασον Ἀργος acc. ς 246.
- Ἀργοςδε (Gr.) Β 348.
- Ἀργος, Ulixis canis ρ 292. 300. — acc. ρ 326.
- Ἀργυρότοξος Ε 517. — voc. Α 37. 451. Φ 229. Ω 56.
- Ἀργὼ πασιμέλουσα μ 70.
- Ἀρέθουσα, ης, κρήνη (Ithac.) ν 408.
- Ἀρειον τεῖχος Thebarum Δ 407.
- Ἀρείων, ονος, δῖον Ψ 346 (equum Adrasti).
- Ἀρετᾶων, ονος, δῖον occ. Teucer Ζ 31.
- Ἀρηίθοος, p. Menesthii Boeoti κορυνήτης Η 10. — gen. Η 8. 137. (occ. a Lyncargo 142) 138.
- Ἀρηίθοον, Rhigmi θεράποντα, Achilles occ. Τ 487.
- Ἀρηίλυνκος, Prothoenoris p., gen. Ξ 451.
- Ἀρηίλυνκος, Troj., gen. Π 308.
- Ἀρήνη, Nestoris u., gen. Α 723. — ἐρατεινήν Β 591.
- Ἀρης Δ 439. Ε 363. 385. 563. 592. 594. 604. 851. Ν 127. 569. Ο 113. Σ 516. Τ 51. 138. 358. Ω 260. θ 353. 355. λ 537. ξ 216. — Ἀρηος Γ 128. Α 734. Ξ 149. — Ἀρεος Δ 441. Τ 47. θ 267. — Ἀρηι Ε 699. 829. 841. Α 604. Ο 110. — Ἀρεῖ Β 479. — Ἀρει Ε 757. Φ 431. θ 276. — Ἀρηα Ε 390. 702. 762. 824. 827. θ 330 ὠκύτατον ἐόντα θεῶν. 345. 518. — Ἀρη ν Ε 909. — Ἀρες, Ἀρες Ε 31.

455. — αἰδήλον Φ 309. — ἀνδροφόνιοι Δ 441 (κασιγνήτη ἐτάρη τε Ἔρις). — ἀτάλαντοι Ἄρηι sunt Αἰνείας, Αὐτομέδων, Ἐκτωρ, Μέγης, Πάτροκλος, Πυλαιομένης. — ἄτος πολέμοιο E 388. 863. Z 203. — βριήπνος N 521. — βροτολογός E 518. 846. N 298. gen. Θ 349. dat. Δ 295. M 130. T 46. Φ 115. acc. E 909. Φ 421. — βροτολογέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτη E 31. 455. — δεινὸς ἐννάλιος P 211. — ἐγγέσπαλος O 605. — θεράποντε T 47 (Diomedes et Ulixes.) θεράποντες sunt Ajaces Θ 79. K 227. Danai B 110. Z 67. H 382. O 733. T 78. — θοῶ E 430. Θ 215. N 295. 328. Π 784. P 72. 536. — θοῦρος E 507. Ω 498. acc. E 30. 35. 355. 454. 830. 904. O 127. 142. Φ 406. — κορυθαίολος T 38. — κρατερῶ B 515. — λαοσσόος P 398. — μαιφόνος E 844. Φ 402. — ὄβριμος E 845. N 444. 521 βριήπνος. O 112. Π 613. P 529. — ὄζος Ἄρης nominantur Ἄλκιμος, Ἐλεφήνωρ, Ἰκετάων, Λεοντεύς, Λινύμνιος, Ποδάρκης, Πύλαιος. — οὔλος E 461. acc. E 717. — πελώριος Z 208. — ταλαύρινον πολεμιστήν E 289. T 78. X 267. — πτολίπορθον T 152. — ρινοτόρος Φ 392. — Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἀ. B 512 et acc. I 82. — χάλκεος E 704. 859. 866. H 146. — χρυσήνιος Φ 285.
- Ἀρήτη, Alcinoi conjux, Rhexenoridis f. η 54. 231. Φ 433. 438. ν 66. — gen. η 142. — dat. ν 57. — acc. η 66. 141. Φ 423. voc. η 146. — λευκώλενος η 233. 335. λ 335.
- Ἀρητιάδης Νῆσος, gen. π 395. [s 413].
- Ἄρητος, Nestoris f. γ 414. 440.
- Ἄρητος, οιο, gen. P 517. acc. P 535 (occ. ab Automedonte). — θεοειδής P 494.
- Ἀριάδην. καλλιπλοκάμῳ Σ 592. — καλήν, κούρην Μίνωος λ 321.
- εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι ἐννάς B 783.
- Ἀρίσβας, αντος υἱός = Leocritus P 345.
- Ἀρίσβη, Troadis u. dat. Z 13. — acc. B 836. Φ 43. — Ἀρίσβηθεν B 838. M 96.
- Ἀρκαδίη, acc. B 603.
- Ἀρκάδες B 611. H 134.
- Ἀρκεισιάδης, δαο = Laertes. gen. δ 755. — acc. c. Λαέρτην ω 270. — voc. ω 517.
- Ἀρκεΐσιος, Laertis p., π 118. — gen. ξ 182.
- Ἀρκεσίλαος, Boeotorum dux (cf. O 330). B 495. — acc. O 329 occ. ab Hectore.
- Ἄρκτος, sidus, acc. ἦν καὶ ἄμαξαν ξ . κ . Σ 487. ϵ 273.
- Ἄρμα, Boeotiae vicus, acc. B 499.
- Ἀρμονίδης, εἰω, τέκτων, p. Phrecli, gen. E 60.
- Ἀρναῖος = Ἴρος s 5.
- Ἄρνη, Boeotiae u., dat. H 9. — πολυστάφυλον B 507.
- Ἄρoura, ζεῖδωρος B 548.
- Ἀρπαλίων, Pylaemenis f., a Merione occ. N 644. (651).
- Ἄρπνια Ποδάργη Π 150.
- Ἀρπνιαι α 241. ξ 371. ν 77.
- Ἀρσίνοος, gen. Δ 626 Hecamedes p.
- Ἀρτακίη. κρήνην Laestrygonum, κ 108.

- Ἄρτεμις E 53. T 59. λ 324. —
 dat. ο 410. ρ 37. τ 54. υ 60.
 — voc. υ 61. — ἀγνή ε 123.
 ς 202. τ 71. — πότνια θη-
 ρῶν. ἀγροτέρη [Φ 471]. —
 ἐνπλόκαμος υ 80. — ἰοχέ-
 αιρα E 53. 417. Z 428. T 39.
 71. Ω 606. ξ 102. λ 172. ο
 478. — κασιγνήτη Ἑκάτοιο
 T 71. — Διὸς κοῦρη μεγάλοις
 ξ 151. (cf. I 536). πότνα θεά,
 θυγάτηρ Διὸς υ 61. — χρυση-
 λάκατος κελαδεινή T 71 et
 gen. Π 183. χρυσηλακάτῳ δ
 122. — χρυσηνίος Z 205. —
 χρυσόθρονος I 533. ε 123.
 — V. Κελαδεινή.
- Ἀρύβας, αντος, Sidonius, gen.
 ο 426.
- Ἀρχέλοχος, Antenor's f., B 823.
 M 100. Ξ 464 ab Ajace Te-
 lam. occ.
- Ἀρχεπτόλεμος, Ἰφιτίδης, He-
 ctoris auriga, acc. Θ 128. 312.
- Ἀσαῖον Hector occ. A 301.
- Ἀσιάδης v. Ἀδάμας. Φαῖνοψ.
- Ἀσίνη, Argolidis u., acc. B 560.
- Ἄσιος λειμών, dat. B 461.
- Ἄσιος, Dymantis f., Hecubae
 frater, dat. Π 717.
- Ἄσιος, Hyrtaci f., N 384, gen. N
 403. acc. M 139. — ἥρως M
 95. — μέγαν M 136. — Τρ-
 τακίδης B 837. 838. M 96.
 110. 163. — Τρτάκου νίος
 N 771 et acc. N 759 (occ. ab
 Idomeneo N 387).
- Ἄσιος cf. Ἀσιάδης.
- Ἀσκάλαφος Martis f., Boeotorum
 dux, B 512. — gen. N 527.
 — dat. N 526. — acc. I 82.
 N 478. 518 (occ. a Deiphobo).
 O 112.
- Ἀσκανίη, Phrygiae u., gen. B
 863. — ἐριβώλακος N 793.
- Ἀσκάνιος, Phrygum dux, θεο-
 ειδής B 862. An idem qui f.
 Hippotionis, N 792 (acc.)
- Ἀσκληπιάδης, Machaon, dat. A
 614. — acc. Ξ 2. — voc. A 204.
- Ἀσκληπιός, p. Podalirii et Ma-
 chaonis, gen. B 731. — ἀμύ-
 μονος ἰητῆρος A 194. A 518.
- Ἀσπληδών, όνος, Boeotiae u.,
 acc. B 511.
- Ἀσσάρακος Trois f., T 232. 239.
- Ἀστέριον, τό, Thessaliae u., B
 735.
- Ἀστερίς, insula, δ 846.
- Ἀστεροπαῖος, Pelegonis f., Ly-
 cius dux P 352. Φ 163. —
 dat. Φ 140. 170. acc. M 102.
 P 217. 351. Ψ 560. 808. occ.
 ab Achille Φ 179. — (Φ 152).
- Ἀστυάλων occ. Polypoetes Z 29.
- Ἀστυάναξ, Hectoris f. (= Σκα-
 μάνδριος) X 500. 506. —
 acc. Z 403.
- Ἀστυνόων occ. Diomedes E 144.
- Ἀστυνόος, Protiaonis f., dat. O
 455.
- Ἀστυνόχεια, Phylantis f., ex Her-
 cule Tlepolemi m. B 658.
- Ἀστυνόχη, Actoris f., e Marte
 Ascalaphi et Jalmeni m. B 513.
- Ἀστυπύλον Paeonem occ. Achil-
 les Φ 209.
- Ἀσφαλίων, Menelai minister, δ
 216.
- Ἀσωπός, Boeotiae fluv., dat. K
 287. — βαθύσχοινον λεχε-
 ποίην A 383. —
- Ἀσωπός, Antiopes p., gen. λ 260.
- Ἄτη I 505. — gen. I 504. T 136.
 — acc. I 512. T 126. 129. —
 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ T 91.
- Ἄτλας, αντος, p. Calypsus, gen.
 η 245. — ὀλοόφρονος α 52.
- Ἀτρεΐδης 1) Agam. A 12. 247.
 308. 313. Γ 271. 275. 461.
 A 272. 326. E 528. Z 64. I
 9. 89. 300. 339. 516. 648. A

15. 130. 165. 169. 233. T 252. 272. γ 257. 268. 277. 2) Mene-
laus Γ 361. 364. 449. N 605.
610. Ξ 516. P 71. Ψ 425. δ
304. ο 102. — Ἀτρεΐδαο
Γ 347 (2). H 313. I 669. A
268. 272. N 378. 646 (2). Ψ
407 (2). α 35. 40. ν 424 (2).
ω 35. 105. 191. et Ἀγαμ. infr.
— Ἀτρεΐδεω [A 180.] Π
76. Ψ 434 (2). δ 536 et infr.
— Ἀτρεΐδη 1) A 369. I
613. A 262 βασιλῆι. 2) E
207. et infr. — Ἀτρεΐδην
A 191. 224. B 482. K 81. Ξ
24. γ 193. 304 et infr. —
Ἀτρεΐδην A 59. 122 κύνδι-
στε φιλονεκτανώτατε πάν-
των. 232. 282. B 225. 242.
284 ἄναξ. 344. Γ 182 ὦ
μῆναρ. . μοιρηγενές, ὀλβιό-
δαιμον. Δ 266. 318. 350. 404.
H 327. 385. Θ 293 κύνδιστε.
I 32. 69. Ξ 83. 139. T 56.
181. Ψ 156. 236. 272. 658.
890. 2) δ 190. 492. 594.
λ 463. ω 24. et κύνδιστε et
Μενέλαε. — Ἀτρεΐδα A 16.
375. T 310. — Ἀτρεΐδαι
Θ 261. I 341. — Ἀτρεΐδης
B 249. E 552. H 373. 470. P
249. — Ἀτρεΐδῃσι B 762.
H 351. X 117. γ 136. ε 307.
ρ 104. τ 183. — Ἀτρεΐδας
Z 437. — Ἀτρεΐδαι voc.
A 17. — Ἀγαμέμνων B 577.
614. ἄναξ ἀνδρῶν I 369. A
177. 246. Ξ 29. 380. Π 59.
Ω 688. Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνο-
νος B 185. K 231. ι 263.
Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο A
203. B 9. Γ 193. H 176. I
178. 226. 388. Ξ 137. T 241.
λ 387. ν 383. ω 20. 102. dat.
A 24. 378. B 6. 254. 773. I
332. A 158. γ 156. 164. ξ
497. acc. B 18. I 315. K 3. 88.
Ξ 22. Ψ 486. — ἄναξ ἀν-
δρῶν A 7. B 614 et κύνδιστε,
ἄναξ ἀνδ. Ἀγάμ. q. v. — εὐ-
ρηκρείων Ἀγαμέμνων A 355.
411. Γ 178. H 107. A 107. Π
273. Ψ 887. γ 248 et cum
ἥρωος conj. A 102. H 322. N
112. ο 121. — κύνδιστε A 122.
Θ 293. — κύνδιστε, ἄναξ ἀν-
δρῶν Ἀγάμεμνον B 434. I
96. 163. 677. 697. K 103. T
146. 199. λ 397. [ω 121.] —
ἥρωος ο 52. 121. dat. I 613.
— Μενέλαος Γ 350. E 50. 55.
578. Z 44. K 230. N 593. P
46. 60. 138. 580. Ψ 293. 355.
401. δ 185. ξ 470. ο 52. 147.
ρ 147. acc. N 581. δ 51. ρ
116. voc. P 12. δ 156. 235.
291. 316. ο 64. 87.
Ἀτρείων Agamemnon, gen. B
192. — dat. Ω 395. — acc.
A 387. B 445. Ψ 233.
Ἀτρέυς, Agamemnonis et Mene-
lai p. B 106. — Ἀτρέος B 23.
60. Γ 37. Δ 98. 115. Z 46.
A 131. P 1. 79. 89. 553. δ
462. ε 543. λ 436. — Ἀτρεί B
105.
Ἀτρυνώνη Athene, voc. B 157.
— Διὸς τέκος E 115. 714.
K 284. Φ 420. δ 762. ζ 324.
Ἀτρυμιάδης, Μύσων, acc. E 581.
Ἀτρυμνιον, Amisodari f., occ. An-
tilochus Π 317. — 2) Mysonis
pat. q. v.
Ἀὐγειαί, Laconum u., ἐρατει-
νάς B 583.
Ἀὐγειαί, Locrensiu u., ἐρατει-
νάς B 532.
Ἀὐγείας, αο, ἄναξ ἀνδρῶν A
701. — gen. A 739 (Agamedes
p., Mulii socer).
Ἀὐγηιάδης (ᾰο) Ἀγασθένης,
gen. B 624.

Ἀυλῖς, δος Boeotiae u., acc. B 303. 496 *πετρήεσσαν*.

Ἀυτόλυκος, Ulixis avus, Amphitheae maritus, Anticleae p. K 267. τ 399 (396 vaferrimus) 403. 414. 418. 459. — gen. in *ὄν* λ 85. 430. 455. in *οῖο* τ 414. 459. 466. φ 220. — acc. τ 394 (in Parnasso c. Ulixee venatur). ω 334. — voc. τ 403.

Ἀυτομέδων, οντος, Dioris f., Achillis auriga, I 209. II 148. 219. 472. P 429. 459. 474. 483. T 392. 397. Ω 625. — gen. P 498. 525. — dat. II 684. Ψ 563. — acc. II 145. 864. P 452. 469. — voc. P 469. — *θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι* P 536. — ἥρωος Ω 474. 574. — V. *Ἀλακίδης*.

Ἀυτονόη, Penelopes ancilla, acc. s 182.

Ἀυτόνοον occ. Hector A 301.

Ἀυτόνοον occ. Patroclus II 694.

Ἀυτόφρονος, οιο, Thebanus, Polyphontae p., gen. Δ 395.

Ἀφαρεύς, ἦρος, Graecus dux, acc. I 83. N 478. — *Καλητορίδην* occ. Aeneas N 541.

Ἀφείδας (αντος) Πολυπημονίδης, (ejus f. Ulixes personatus), gen. ω 305.

Ἀφροδίτη, ης B 380. E 248. T 209. Φ 430. δ 261. — gen. Γ 54. χ 444. — acc. Ξ 188. — *δῖα* B 820. Γ 389. 413. E 370. ν 68. 73. — *ἐνστέφανον* θ 266. — *Διὸς θυγάτηρ* Γ 374. E 131. 312. 820. Ξ 193. 224. Φ 416. Ψ 185. θ 308. — *Διὸς κόρη*ς T 105. — *φιλομμειδής* Γ 424. Δ 10. E 375. Ξ 211. T 40. θ 362. — *χρυσέη* X 470. gen. Γ 64. δ 14. *χρυσέη* T 282. Ω 699. θ 337. 342. ρ 37. τ 54.

χρυσείη I 389. *χρυσέην* E 427. — mater *Αἰνείας* q. v.

— V. *Κυθήρεια*, *Κύπρις*. *Ἀχαιαί*, ἐνπλοκάμιδες β 119. τ 542.

Ἀχαιάδες, ων, gen. E 422. β 101. γ 261. τ 146. ω 136. — *εὐπέπλων* E 424. φ 160.

Ἀχαιικόν, Ἄργος I 141. 283. T 115. — Ἄργος γ 251. — *λαόν* I 521. N 349. O 218.

Ἀχαιῖς, δος, gen. λ 166. 481. ψ 68. — *αἴης* ν 249. — *γαῖαν* A 254. H 124. φ 107. — *καλλιγύναικα* Γ 75. 258. A 770.

Ἀχαιίδες I 395. φ 251. — *Ἀ. οὐκέτ' Ἀχαιοί* B 235. H 96.

Ἀχαιοί, ὧν, nom. A 22. 79. 127. 163. 344. 376. 509. B 123. 126. 203. 222. 227. 284. 364. 684 (sub dit. Achill.) 794. Γ 111. 461. Δ 172. 344. 351. 384. 415. E 298. 484. 502. Z 229. 409. H 116. Θ 250. I 55. 138. 280. 370. 603. 642. K 565. A 21. 70. 311. 326. 626. 759. 820. M 29. 78. 118. 224. 226. 259. N 151. 194. 745. 812. Ξ 59. 99. O 70. 232. 235. 343. 390. 405. 427. 498. 636. 699. 707. II 499. 564. 592. 601. 770. 780. P 266. 277. 666. Σ 148. 231. 258. 263. 314. T 54. 61. 85. 173. 317. 351. T 2. 42. Φ 4. 320. 323. X 3. 336. Ψ 1. 120. 211. 246. 274. 440. 540. 552. 661. 703. 737. 766. 822. 840. 869. Ω 454. 688. β 112. 211. 265. 306, ubi semper Ithacenses (J.). γ 100. 202. 217. 220. δ 145. 344. 487. 847 (J.). ε 311. θ 220. 490. ι 259. λ 556. ρ 135. 513 (J.) s 94 (J.). 191 (J.).

246 (Peloponnesii). τ 175 (Cretenses). 534 et υ 3. 166 et φ 418 et χ 46 et ψ 357 Ithacc. ω 27. — Ἀχαιοὶν *A* 91. 150. 347. *B* 80. 161. 177. 231. 334. 346. 372. 702. *Γ* 266. 297. 319. 341. *Δ* 85. 156. 417. 471. 543. *E* 497. 803. *Z* 98. 106. 368. 387. 502. *H* 50. 289. 300. 406. 465. Θ 72. [73.] *I* 8. 198. 335. 391. *K* 92. *Λ* 214. 227. 570. 823. *M* 74. 159. 254. 266. 277. 390. 431. 432. *N* 105. 578. 669. 676. 808. Ξ [40]. 90. 140. 400. 509. *O* 11. 283. 569. 629. *Π* 274. 277. *P* 261. 343. 358. 475. 552. 586. 623. 643. 689. *T* 388. *Υ* 17. 339. 394. Φ 134. *X* 65. 339. Ψ 285. 606. 668. Ω 385. 734. 737. α 401 et β 87. 90. 128 (J.). γ 185. δ 106. 256. θ 78. 489. λ 179. ξ 493. ο 274. π 76. 133. ρ 413. 415. 596 et σ 62 (J.) 205. 286. 289. 301. τ 240. 528 (J.). υ 160 (J.). 182 (J.) φ 324. 344. χ 96 (J.). — Ἀχαιοῖς *A* 2. *E* 86. 465. Θ 487. *I* 174 *N* 426. *P* 396. *X* 117. Ψ 649. 792. — Ἀχαιοῖσι *A* 284. 422. *I* 352. 461. *Λ* 11. 294. Ξ 151. *T* 274. *X* 217. 259. 377. Ω 243. φ 428. — Ἀχαιούς *A* 15. 61. 374. 409. *B* 296. 530. *Γ* 68. 88. 264. *Δ* 66. 70. 71. 514. *E* 32. 862. *H* 35. 49. 294. Θ 196. 219. 244. 336. 498. *I* 1. 75. 242. *K* [52.] 145. 172. 210. [411.] *Λ* 141. 533. 609. *M* 70. 125. 288. *N* 15. 125. 227. Ξ 70. 124. *O* 6. 44. 61. 135. 376. *Π* 22. 79. 553. 599. *P* 433. 458. 596. 724. Σ 215. 294. 302. 446. *T* 63.

160. 225. *T* 24. Φ 413. Ψ 815. β 106 (J.). 204 (J.). γ 131. 137. 141. [δ 288]. ι 59. ν 317. ξ 242. π 376 (J.). τ 151 (J.). ω 49. 141. 426 et 438 (J.). — voc. *B* 235. *H* 96. δ 243. 330. υ 270 (J.). — Ἀ. ὦν ἄγγελος *K* 286. — ἀνάλκιδες *O* 326. — ἀνὴρ ἥυς τε μέγας τε *Γ* 167. 226. — ἀρηιφίλων *Z* 73. *Π* 303. *P* 319. 336. — ἀριστῆες *A* 227. *H* 184. *I* 421. ω 86. — ἄριστος c. gen. *E* 103 (Diomed.). *N* 313 (Teucer). ἄριστος Ἀ. *P* 689 (Patroclus). ἄριστον *A* 244. 412 (Achill.) *E* 414 (Diomed.). — μέγ' ἄριστος c. gen. *B* 82 (Agamemn.). — ἀρήμιον ἀρχὸν Ἀχ. *Δ* 195. 295 (Menel.). — βασιλῆες c. gen. *H* 106. Ψ 36. Ω 404. α 394 (Ithac.). — βουλευφόρος Ω 651. — γέροντες *T* 303. acc. *I* 89. — δῖοι *E* 451. *Λ* 455. 504. Σ 241. γ 116. τ 199. voc. *T* 354. — ἐλίκωπες *A* 389. *Γ* 190. Ω 402. acc. *Γ* 234. *Π* 569. *P* 274. — ἔρκος (Ajax) *Γ* 229. *Z* 5. *H* 211. ἐκκνήμιδες *E* 668. *H* 311. 430. *Λ* 149. *N* 51. Ξ 49. *P* 370. Σ 151. *T* 74. Ω 800. γ 149. acc. *Γ* 156. 343. 370. 377. *Δ* 80. 414. *E* 264. *Z* 529. *H* 57. 172. *M* 141. *N* 401. Ψ 721. β 72. λ 509. σ 259. υ 146. voc. *A* 17. 331. *Γ* 86. 304. *H* 67. Ψ 272. 658. — ἦρωες *O* 219. ω 68. acc. *M* 165. *N* 629. *O* 230. 261. 702. *T* 34. 41. α 272 (Ithacc.). — καρηκομόωντες *B* 472. *Γ* 43. 79. *Δ* 261. *H* 85. 328. 442. 448. 459. 472. 476. Θ 53. 510. *I* 45. Σ 6. 359. υ 277 (Ithec.). acc. *B* 11.

28. 51. 65. 443. Δ 268. Θ 341. N 310. T 69. α 90 (Ithc.). β 7 (Ithc.). voc. B 323. — κηρυκτες Γ 274. — κλισίας καὶ νῆας Δ 617. N 144. 167. 208. — κούρητες T 248. — κοῦροι A 473. B 562. Γ 183. Ξ 505. P 758. π 250 (Zacynthh.). voc. Γ 82. X 391. ω 54. — μέγα κῦδος Ἀχαιῶν (de Nestore:) K 87. 555. A 511. Ξ 42. γ 79. 202. (de Ulixē:) I 673. K 544. μ 184. — λαός Z 223. H 434. N 822. Ψ 156. λαόν A 454. B 120. 163. 179. 437. 450. Δ 184. 199. E 573. 758. H 306. Θ 76. I 118. 424. 681. K 14. N 47. 196. O 56. Π 237. 822. — μεγάθυμοι A 135. ω 57. voc. A 123. — νῆες B 303. I 71. N 14. T 60. νηυσί A 305. 559. B 4. Z 50. Θ 380. I 433. K 306. 381. A 135. 557. N 668. 762. 832. O 248. 459. Π 113. Ω 225. δ 248. νήεσσ' A 71. νῆας A 347. B 47. 187. Θ 52. 220. K 136. [A 82.] N 31. 41. Ξ 354. O 116. 305. P 691. X 417. Ω 118. 146. 195. 203. 501. 519. θοάς A 12. 371. B 8. 17. 168. Z 52. K 450. 514. A 3. Ω 564. κοίλας Θ 98. X 465. Ω 336. — νόστον α 326 λυγρόν. κ 15. — ὄμιλον A 247. Ψ 651. — Νέστωρ. οὔρος Θ 80. A 840. O 370. 659. γ 411. — μένεα πνεύοντες Γ 8. A 508. acc. Ω 364. — πόλεμον Γ 165. H 331. X 487. — πύργος Δ 334. acc. M 333. δέκα πύργοι Δ 347. — στίχες H 65. — στρατόν Δ 179. E 589. N 38. εὐρύν A 229. 384. 478. 484. B 439. Δ 209. T 196. Ω 199.

— τεῖχος M 64. Ξ 15. acc. M 223. 261. 352. 438. O 361. Π 558. — μέγα τεῖχος H 463. M 12. 257. — νῆες A 162. 276. 368. 392. B 253. 281. 722. H 403. I 30. 50. 670. 695. M 56. N 146. 220. Ξ 421. O 675. Π 56. 698. Σ 444. Φ 544. X 369. Ω 495. γ 104. 139. [δ 285.] θ 514. ν 315. ξ 240. ο 153. ω 38. νῆας A 240. B 72. 83. 129. 193. 195. 234. 370. I 40. 247. 403. K 49. A 656. N 172. 367. Ξ 106. P 645. Σ 76. T 156. 206. X 156. β 115 et 198 (Ithc.). ξ 229. ἄρῆιοι νῆες Δ 114. A 800. Π 42. Σ 200. T 317. Φ 376. [Ψ 220.]. νῆες δικασπόλοι A 237. θυσιώνυμοι νῆ. Z 255. νεώτεροι νῆ. K 165. — φάλαγγες Δ 333. — μέγα φέρτατ' Ἀχ. (Achill.) Π 121. T 216. λ 478. — φιλοπτολέμων P 224. — Τρώων καὶ Ἀ. φύλοπις αἰνῆ E 379 et acc. Δ 65. Π 256. — χαλκοκνήμιδες H 41. — χαλκοχιτώνων A 371. B 47. 163. 187. 437. Γ 127. 131. 251. Δ 199. Z 454. H 275. 444. Θ 71. K 136. 287. 367. M 352. N 272. O 56. P 414. Σ 105. Ψ 575. Ω 225. α 286. δ 496. Ἀχελώϊος, Φ 194 κρείων. Ἀχελώϊος, Phrygiae Παν., acc. Ω 616. Ἀχέρων, οντος, acc. κ 513. Ἀχιλλεύς, ἦος et Ἀχιλεύς, ἦος, cui posteriori formae * appositum, A 54. 330. 348. B 685. I 193. 217. 628. 663. A 104. 664. 762. 777. 786. M 10. Ξ 50. 366. Π 124. 141. 153. 155. 198. 220. 837. Σ 247. T 15

45. 188. 268. 343. 389. 397.
 T 26. 42. 75. 283. 301. 423.
 441. Φ 236. 344. 520. 532.
 X 131. 244. 319. Ψ 4. 12.
 101. 125. 128. 138. 155. 257.
 358. 491. 734. 748. [757.] Ω
 3. 59. 75. 226. 394. 409. 483.
 511. 626. 631. 675. 684. 779.
 γ 106. 109. * nom. A 199.
 B 377. 769. H 113. K 106.
 A 625. 656. Σ 28. T 129.
 273. 337. 369. 381. Φ 116.
 120. 144. 147. 169. 179. 182.
 525. X 24. 312. Ψ 208. 224.
 353. 794. Ω 44. 456. 575.
 589. 643. gen. A 240. A 831.
 Ξ 139. Π 709. Σ 214. 615.
 T 13. 379. T 94. 365. Φ 15.
 47. X 211. 446. Ω 72. 309.
 463. 478. *gen. I 107. Σ 33.
 T 97. 324. 341. Φ 580. Ω
 510. λ 546. — Ἀχιλλεῖ
 Ψ 792. — Ἀχιλλῆι A 283.
 P 121. T 376. Ω 110. 119.
 147. 176. 196 et * A 319. B
 220. 241. K 404. A 652.
 783. P 78. 691. Σ 2. T 194.
 352. T 120. 422. Φ 324.
 328. X 36. 55. 277. Ω 57.
 154. 183. 585. — Ἀχιλλῆα
 A 558. B 3. 239. I 224. A
 772. O 402. T 151. T 139.
 174. Φ 240. 263. 571. X
 109. Ω 434. 629. — voc. Π
 29. X 258. Ψ 69. 83. λ 482.
 486. ω 72. 94. *voc. I 225.
 496. 513. A 606. Φ 74. 214.
 Ψ 543. Ω 503. 661. — *ἀγαν-
 οῦ P 557. — *Αἰακίδην A
 805. — ἀμόμονος Αἰακίδαο
 *Π 854. — *ἀμόμονος P 186.
 X 113. — *ἄνακτι I 164. —
 ἀνδρὸς θείοιο Π 799. —
 ἀρήιος Π 166. — γέρας T
 89. — *δαΐφρων B 875. dat.
 A 791. 839. P 654. acc. Σ

30. — δῖφιλος Π 168. Σ
 203. *Ω 472. *voc. A 74. —
 δῖος A 7. 292. E 788. Z
 414. I 199. 209. 667. O 68.
 P 402. Σ 228. 305. 343. T
 40. 364. 384. T 160. 386.
 388. Φ 39. 67. 161. 359. X
 102. 172. 205. 326. 330. 364.
 455. Ψ 136. Ω 151. 180.
 513. 596. δῖον Φ 138. 250. —
 δουρικλυτός Φ 233. — θεοῖς
 ἐπιείκελ' (ε) I 485. 494. X
 279. Ψ 80. Ω 486. ω 36
 (ὅλβιε Πηλέος υἱέ). — θει-
 οῖο T 279. 297. — θεοείκελ'
 (ε) A 131. T 155. — θερά-
 ποντ' Ἀχιλλῆος (Patroclum) Σ
 152. — ἔππω P 504. — *κλι-
 σίην Ω 155. 184. — κλισίας
 [Θ 225.] A 8. — κλυτός T
 320. — *κρατεροῦ Φ 553. —
 κυδαλίμοιο T 439. — μεγά-
 θυμος Ψ 168. gen. T 498. γ
 189. — *μελίην Φ 174. —
 νηί Ω 412. — *ὀλοῶ Ω 39. —
 ὄβριμ(ε) T 408. — ὄρχαμον
 ἀνδρῶν Z 99. — *Θετίδος
 παῖς ἠνκόμοιο A 512. Π 860.
 — *πελώριον Φ 527. X 92.
 — Πηλείδew, Πηλείδη etc.
 cf. h. v. — *ὦ Ἀ. Πηλέος
 υἱέ Π 21. T 216. λ 478. —
 ποδάρκης δῖος A 121. B 688.
 Z 423. A 599. Π 5. Σ 181.
 T 177. 413. 445. Φ 49. 149.
 265. X 376. Ψ 140. 193.
 333. 534. 555. 828. 889. Ω
 668. — ποδώκης Σ 234.
 *gen. T 89. — *ποιμένι
 λαῶν Π 2. — *πτολιπόρθω
 Ω 108. acc. Θ 372. O 77.
 Φ 550. — ῥηξήνορος δ 5.
 dat. N 324. Π 575. acc. H
 228. Π 146. — *ταχύν Σ
 69. *πόδας ταχύν N 348.
 P 709. Σ 354. 358. — φαί-

- διμ(ε) I 434. Φ 160. 583. X 216. ω 76. — ὠκύνς T 295. Φ 211. X 188. 229. Ψ 218. Ω 621. πόδας ὠκύνς A 58. 84. 148. 215. 364. 489. I 196. 307. 606. 643. A 112. 606. Π 48. Σ 78. 97. 187. T 55. 145. 198. 419. Φ 222. X 14. 260. 344. Ψ 93. 776. Ω 138. 559. 649. 751. — V. Αἰακίδης — Πηλείδης — Πηλεύς.
 Ἀψευδής Nereis Σ 46.
 Βαθυκλῆς, ἦος, Chalconis f., Myrmido, μεγάθυμον occ. Glaucus Π 594.
 Βαλῖος, Achilles equus, Podarges f., acc. Π 149. voc. T 400.
 Βατίεια s. σῆμα Μυρίνης, collis prope Troiam, acc. B 813.
 Βελλεροφόντης, Glauci f. Z 220, acc. Z 164. — ἀνύμων Z 190. acc. Z 155. 216. — δαΐφρονη Z 196. acc. Z 162.
 Βῆσσα, Locrorum opp., acc. B 532.
 Βίας, Atheniensium dux N 691.
 Βίας Pylus, ποιμένα λαῶν A 296.
 Βίας, υἱε Β.ντος, Laogonum et Dardanum occ. Achilles T 460.
 Βιήνωρ, ποιμένα λαῶν occ. Agamemnon A 92.
 Βοάγριος, Locridis fl., — οὐ ρέεθρα B 533.
 Βοηθοΐδης Ἐτεωνεύς o 95. 140. voc. δ 31.
 Βοίβη Thessaliae u., acc. B 712.
 Βοιβής λίμνη Thessaliae, acc. B 711.
 Βοιώτιος Πηνέλεως P 597. Πρόμαχον Ξ 476.
 Βοιωτοί E 710. N 685. gen. B 494. 510. 526. N 700. — χαλκοχιτώνων ἡγήτορα (Arcesilaum) O 330.
 Βορέης I 5. T 223. ι 81. ἄνεμος τ 200. — Βορέας E 524 μένος. E 697 et κ 507 πνοιή. ν 110. ξ 475. — Βορέω Ξ 395 πνοιή. Ψ 692 φρικός. ξ 533 ἰωγή. — Βορέη Ψ 195. ε 331. etc. ἄνεμω O 26. ξ 253 ἀκραίη, καλῶ. item 299. — acc. Ψ 208. ι 67 ἄνεμον. — αἰθρηγενέος O 171. T 358. — αἰθρηγενέτης ε 296. — κραιπνόν ε 385. — ὀπωρινός Φ 346. ε 328.
 Βούδειον, Phthiae u. — ἐν Β. εὐναιομένῳ habitat Epeigeus Π 572.
 Βουκολίδης, Σφῆλος, gen. O 338.
 Βουκολίων Laomedontis f. maximus natus, spurius Z 23 ἀνύμωνι Z 22.
 Βουπράσιον, Elidis opp. B 615. gen. in οἶο A 760. dat. Ψ 631. Β.οὐ πολυπύρον A 756.
 Βωότης sidus, ὅψε δύνοντα ε 272.
 Βριάρεως, (= Αἰγαίω). ἐκαστόγχειρον A 403.
 Βρισηῖος κούρη I 132. 274. acc. A 392.
 Βρισηῖς, Brisei f., ἐκέλη χρυσή Ἀφροδίτη T 282. — καλλιπάρης Ω 676. acc. A 184. 323. 346. T 246. — κούρης A 336. dat. T 261. acc. I 106. ἡνυκόμοιο B 689.
 Βρυσιαί, Laconiae opp., acc. B 583.
 Βῶρος Μῆων, Phaesti pat., gen. E 44.
 Βῶρος, Perieris f., Polydoraе maritus, dat. Π 177.
 Γαῖα. ης, in iureiurando vocata O 36. ε 184. voc. Γ 278. — ἐρικυδέος υἱόν (Tityum) λ 576.

- Γαίηιος υἱός, Τιτυόν η 324.
 γαιήοχος N 83. 125. — Έννο-
 σίγαιος N 59. 677. O 222.
 λ 241. dat. I 183. Ξ 355. acc.
 Ψ 584. Ποσειδάων γ. έννοσ.
 N 43. — κυανοχαῖτα O 174.
 201. — Ποσειδάων γ 55 etc.
 cf. h. v.
- Γαλάτεια Nereis ἀγκλειτή Σ
 45.
- Γαννυμήδης, Trois f., Jovis pin-
 cerna, αντίθεος T 232. —
 υἱός ποινήν E 266.
- Γάργαραν Θ 48. ἄκρω Ξ 352.
 O 152. ἄκρον Ἰδης Ξ 292.
- Γεραιστός, Euboeae promonto-
 rium, acc. γ 177.
- Γερήνιος, Νέστωρ οὔρος Ἀχαι-
 ῶν Θ 80. A 840. O 370.
 659. γ 411. — ἱππότα Νέ-
 στωρ B 336. 433. 601. A 317.
 H 170. 181. Θ 112. 151. I
 162. 179. K 102. 128. 138.
 143. 157. 168. 203. 543. A
 516. 655. Ξ 52. γ 68. 102.
 210. 253. 386. 397. 405. 417.
 474. δ 161.
- Γῆ T 259 in iureiurando appel-
 lata. — Γῆ sacra fiunt Γ 104.
- Γίγαντες, dat. η 120. Γ. εσσιιν
 ὑπερθύμοισι η 59. — ἄγρια
 φύλα η 206.
- Γιάνκη Nereis Σ 39.
- Γλαῦκος, Hippolochi f. (Z 144),
 M 329. Π 530. 597. gen. M
 392. dat. Z 234. Π 507. acc.
 M 102. P 216. voc. M 310.
 P 170. — Ανκίων ἀγός H 13.
 Π 593. P 140. — ἀνύμων
 B 876. Ξ 426. — Ἴππολόχοιο
 παίς Z 119. H 13. P 140.
 acc. M 309. 387. — πέπον,
 πολεμιστά μετ' ἀνδράσι Π
 492.
- Γλαῦκος, Sisyphi f., Bellerop-
 hontis pat., Z 155. acc. Z 154.
- Γλανκῶπις Θ 406. ζ 47. voc.
 Θ 420. ν 389. — ὀβριμοπά-
 τρης γ 135 μήνιος ἐξ ὀλοῆς.
 ω 540.
- Γλαφύραι, Thessaliae u., acc.
 B 712.
- Γλίσας, αντος, Boeotiae u., acc.
 B 504.
- Γονόεσσα, Agamemnonis u.
 Argiva, αἰπεινήν B 573.
- Γοργεή κεφαλὴ δεινοῖο πελώ-
 ρου E 741. acc. λ 634.
- Γοργυθίωνα, υἱὸν . . Πριά-
 μοιο et Castianirae occ. Teu-
 cer Θ 302.
- Γοργώ, οὔς, βλοσυρῶπις A 36.
 Γ. οὔς ὄμματα Θ 349.
- Γόρτυν, Cretae u., ἐσχατιῇ γ
 294. — τειχιόεσσαν B 646.
- Γουνεύς Acarnanum dux B 748.
- Γραῖα, Boeotiae u., acc. B 498.
- Γρήνιος fluv. ex Ida decurrens
 M 21.
- Γυγαίη . . λίμνη Maeoniae B
 865. dat. T 391.
- Γυραί, Γ. ῆσιν . . . πέτρῃσι
 μεγάλῃσι Ajax illis moritur
 δ 500. Γυραίην πέτρην δ
 507.
- Γυρτιάδης Ὀρτιος, acc. Ξ 512.
- Γυρτώνη, Thessaliae u., acc. B
 738.
- Δαίδαλος, Gnosius artifex Σ
 592.
- Δαίτορα occ. Teucer Θ 275.
- Δάμασον occ. Polypoetes M
 183.
- Δαμαστορίδης Ἀγέλαος ν 321.
 χ 212. 241. acc. χ 293.
- Δαμαστορίδης Τληπόλεμος,
 acc. Π 416.
- Δανάη, Persei mat., καλλιφύ-
 ρου Ἀκρισιῶνης Ξ 319.
- Δαναοί A 42. E 37. 380. 527.
 A 90. M 262. 470. Ξ 67.

448. *O* 277. 622. *Π* 295. 301. 356. 764. *Φ* 517. *ε* 306. *ω* 46. — gen. *A* 56. 90. 258. 444. *B* 674 κάλλιστος ἀνὴρ. . τῶν ἄλλων. *Γ* 417. *Δ* 427. *E* 541. *H* 39. 98. *Θ* 202. 253. 353. *I* 306. 371. 641. *K* 93. *A* 665. *M* 106. 144. *O* 2. 291. 299. 396. 408. *Π* 75. 85. 546. 552. *P* 93. 100. 181. 233. 245. 280. 340. 363. 761. *T* 402. *Ψ* 580. *Ω* 338. *α* 350. *δ* 278. *θ* 578. *λ* 470. 551. *ω* 18. — dat. *A* 87. 97. 109. 456. *B* 40. *E* 511. 682. 684. *Z* 84. *H* 26. 227. *Θ* 11. 176. 205. 227. 282. 431. *I* 34. 251. 627. *K* 20. *A* 165. 275. 471. 523. 539. 586. 797. *M* [180.] 216. *N* 9. 361. 779. *Ξ* 71. 192. 357. 362. *O* 73. 473. 602. 687. 732. *Π* 39. 372. *P* 26. 146. 247. 331. 353. 688. 690. *Ψ* 701. *δ* 725. 815. *θ* 82. — acc. *E* 520. *I* 316. *A* 406. *M* 367. *N* 209. *Π* 731. *P* 546. — αἰχμηταί *M* 419. gen. *Θ* 33. 464. *N* 680 πυκίνας στίχας. *λ* 559 στρατόν. — ἡγεμόνες *Π* 351. acc. *A* 304. ἡγ. καὶ κοίρανοι *B* 487. 760. — ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες *A* 816. *λ* 526. — ἥρωες *B* 256. — ὧ φίλοι ἥρωες *Δ*. θεράποντες Ἄρηος *B* 110. *Z* 67. *O* 733. *T* 78. — θεράποντας Ἄρηος *H* 382. — ἰφθίμων *A* 290. — νέες ἀμφιέλισσαι *N* 174. *O* 549. — τάφρος *Δ*. ὦν *M* 4. — ταχύπωλοι *Θ* 161. gen. *Δ* 232. 257. *E* 316. 345. *N* 620 νέας. *Ξ* 21. *O* 320. *Ω* 295 et 313 ἐπὶ νῆας. — *Δ*. ὦν τεῖχος *M* 417. — φιλοπτολέμοισι *T* 351. *Δαρδανίη* a Dardano condita, acc. *T* 216. *Δαρδάνιαί πύλαι* Trojæ, gen. *E* 789. *X* 194. 413. *Δαρδανίδης*, voc. *Ω* 354 (Priame). — *V*. Ἴλος. Πρίαμος. *Δαρδανίδες βαθύκολποι Σ* 339. gen. *Σ* 122 ubi cum Τρωιάδες componuntur. *Δαρδάνιοι*, gen. *B* 819 (dux Aeneas). *Δαρδανίωνες* = *Δάρδανοι H* 414. *Θ* 154. *Δάρδανον*, Λαόγονον καὶ *Δ*. , νῆε Βίαντος occ. Achilles *T* 460. *Δάρδανος*, Iovis f., *T* 219. — *Δ*. ου γενεή *T* 304. — acc. *T* 215. *Δάρδανοι Γ* 456. *H* 348. 368. *Θ* 497. — ἀγχιμαχηταί voc. *Θ* 173. *A* 286. *N* 150. *O* 425. 486. *P* 184. — *Δάρδανος ἀνὴρ* occ. Protesilaum *B* 701. *Π* 807 Euphorbus. *Δάρης*, ἦτος, ἀφνειὸς ἀμύμων . . ἱρεὺς Ἥφαιστοιο *E* 9. — νῆε *Δ*. ἦτος (Phegeus et Idaeus) *E* 27. *Δανλῖς*, δος, Phocidis u., acc. *B* 520. *Δεῖμος Δ* 440. *A* 37. acc. *O* 119 Martis ministrum. *Δεισήμερος*, ορος, Troianus, acc. *P* 217. *Δεξαμένη*, Nereis *Σ* 44. *Δεξιᾶδης Ἰφίνους*, acc. *H* 15. *Δευκαλίδης*, voc. *N* 307. — Ἰδομενῆος *M* 117. *P* 608. *Δευκαλίων* Minois f., (Idomenei pat. τ 181.) *N* 452. τ 181. — ἀμύμονα *N* 451. — μεγαθύμου πατὴρ τ 180. *Δευκαλίωνα* occ. Achilles *T* 478. *Δηϊκόων*, ὠντος, θοὸς etc. *E* 536. — πρόμον ἄνδρα *E* 533.

- Περγασίδην E 535. —
 Αἰνείω ἔταρον occ. Agamemnon E 534.
- Δηιοπίτην occ. Ulixes A 420.
- Δηίοχον occ. Paris O 341.
- Δηίπυλος, ἑτάρω Stheneli E 325.
- Δηίπυρος, Graecorum dux, acc. I 83. N 92. 478. 576 eum occ. Helenus.
- Δηίφοβος, Priami f. N 162. 402 (411 occ. Hypsenorem). 413. 455. 517 (occ. Ascalaphum). 527. 770. 781. — gen. θ 517. — dat. X 227. — acc. N 490. 758. Ω 251. — voc. N 446. X 233. — ἦρωα X 298. — θεοειδής . . . (νιδός) . . . Πριάμοιο M 94. — θεοεικέλος δ 276. — λευκάσπιδα X 294. — Πριάμιδης N 156. — ὑπερηνόρεοντος N 258.
- Δῆλος, dat. ξ 162, ubi ara Apollinis.
- Δημήτηρ, ἀκτὴν N 322. Φ 76. — Δητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης a Jove amatae Ξ 326. — ἐνπλόκαμος ε 125 Jasioni nubit. — ξανθή E 500 paleam a frumento separat. — Πύρασον . . . τέμενος (Thesal.) B 696.
- Δημόδοκος, Phaeacum cantor θ 537. ν 28 θεῖος ἀοιδός. — gen. θ 106. — dat. θ 254. 262. 478. 483. — θ 44 θεῖον ἀοιδόν. 472 ἐρίηρον ἀοιδ. 486. — voc. θ 487.
- Δημοκόωντα, νιδὸν Πριάμοιο νόθον, . . ὅς . . Ἀβυδόθεν ἦλθε occ. Ulixes A 499.
- Δημολέοντα, Ἀντήνορος νιδόν occ. Achilles T 395.
- Δημοπτόλεμος, Penelopes pro-cus χ 242. acc. χ 266 occ. Ulixes.
- Δημοῦχον Φιλητορίδην occ. Achilles T 457.
- Δία (= Naxus) ἐν ἀμφιρύτῃ Ariadne a Diana occ. λ 325.
- διάκτορος Ἀργειφόντης, — Ἐρμῆς v. Ἀργ. Ἐρμ.
- Διοκλῆς, ἦος, Orsilochif., Pheris habitans, gen. E 548. ο 186. — μεγάλθυμον E 547. — νῖε Δ. ἦος Κρήθωνά τε Ὀρσιλόχον τε (occ. Aeneas) E 542. — ποτὶ δῶμα Δ. ἦος, .. νῖεος Ὀρσιλόχον (divertitur Tele-machus) γ 488. ο 186. — (ἀφνειός, γένος ἦν ἐξ Ἀλφειοῦ E 544).
- Διομήδη Phorbantis f., καλλιπάροχος, Lesbia Achillis concubina I 665.
- Διομήδης, Tydei f., E 519. — gen. Z 306. Θ 115. 134. K 568. Ψ 377. — dat. K 227. 476. — acc. Θ 138. K 340. — voc. E 124. K 341. 477. — ἀγαθός K 559. — βοὴν ἀγαθός B 563. 567. E 114. 320. 347. 432. 596. 855. Z 12. 122. 212. H 399. Θ 91. 145. I 31. 696. K 219. 241. 283. A 345. Ξ 109. — δῖω K 502. acc. E 837. 846. K 508. — ἱπποδάμοιο E 849. et infr. ἄλοχος (Aigialeia) E 415. βίην E 781. μῦθον H 404. I 51. 711. ὥμουν Θ 194. — κρατερός A 401. 411. E 143. 151. 251. 286. 814. K 369. 446. 536. A 316. 361. 384. Τυδεΐδης κρ. H 163. Θ 532. A 660. Π 25. Ψ 290. 812. Τυδεός . . νιδός, κρ. Ψ 472. — Τυδεΐδεω Π 74. dat. E 1. 225. 866. A 312. acc. Z 235. K 150. Φ 396. voc. ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ E 243. 826. K 234. δονρικλειτός A 333.

- ἱποδάμοιο γ 181. κρατερός v. supra. — Τυδέος υἱός, ὑπερθνμος E 376. acc. Δ 365. — Τυδέος υἱόν ὑπερφίαλον E 881. cf. Τυδεΐδης, Τυδεύς.
- Δῖον, Euboeae opp., gen. B 538.
- Διόνυσος, gen. λ 325. v. Διώνυσος.
- Δῖος, Priami f., ἀγανόν Ω 251.
- Διώνη δῖα θεάων E 381. μητρός (sc. Veneris) E 370.
- Διώνυσος Z 135. — gen. ω 74. μαινομένοις ... τιθήνας Z 132. — χάσμα βροτοῖσιν Ξ 325 (Jovis et Semeles f.).
- Διώρας .. Ἀμαρυγκείδης, Epeorum dux B 622. acc. Δ 517 eum occ. Peiroos.
- Διώρας, εὖς υἱός = Automedon P 429. 474.
- Δμήτωρ, οὐρ Ἰασίδη, Cypri R. ab Ulixē ficto ρ 443.
- Δολίος, Penelopes servus s 322 (Melanthus et Melanthii pater). ω 397. 498. — gen. in ὄϊω ω 497. in ὄν ω 409. 492. — acc. ω 222. 411. — ὁ γέρον ω 387. acc. δ 735. — υἱός ΔοιοΜελανθεύς ρ 212. χ 159.
- Δόλοπες, εἶσι imperat Phoenix I 484.
- Δολοπίων, ὑπερθνμου Δ.ονος υἱός Hypsenor E 77.
- Δόλοπα Κλυτίδην occ. Hector A 302.
- Δόλοψ Λαμπετίδης O 525. — gen. O 555.
- Δόλων K 390. 478. — gen. K 570. — voc. K 447. — Εὐμήδεος υἱός K 314. 412. 426.
- Δόρυκλον Πριαμίδην, νόθον υἱόν occ. Ajax A 489.
- Δουλιχεύς v. Ἀμφίνομος, Μούλιος, Νῆσος.
- Δουλίχιον, insula Ulixi subjecta ι 24. — gen. B 625. π 247. — dat. α 246. π 123. [τ 131]. — Δουλίχιόνδε B 629. ξ 397. — πολυπύρου π 396. acc. ξ 335. τ 292.
- Δρακίος, Epeorum dux N 692.
- Δρῆσον occ. Euryalus Z 20.
- Δρύας, αὐτὰ ποιμένα λαῶν (Lapitham) vidit Nestor A 263.
- Δρύας, αὐτος υἱός Λυκόοργος Z 130.
- Δρύοπα occ. Achilles T 455.
- Δύμας, αὐτος, Hecubae pat., gen. Π 718.
- Δύμας, (Phaeacis) ναυσικλειτοῦτο κούρη ξ 22.
- Δυναμένη, Nereis Σ 43.
- Δύσπαρις, voc. Γ 39. N 769.
- Δωδωναῖος, Ζεῦ Π 233.
- Δωδώνη, acc. ξ 327. τ 296. — δυσχείμερον B 750. — μεδῶν δυσχείμερον (Jupiter) Π 234.
- Δωριέες τριχάινες Cretae τ 177.
- Δώριον, Nestoris u. B 594.
- Δωρίς Nereis Σ 45.
- Δωτώ Nereis Σ 43.
- Εἰδοθέη, Protei f. δ 366.
- Εἰλείθυιαι acc. T 119. — μογοστόκος Π 187. T 103. μογοστ. Ἥρης θυγατέρες A 270. — Ἐ.ης σπέος ap. Amnisum Cretae opp. τ 188.
- Εἰλέσιον, Boeotiae opp., acc. B 499.
- Εἰρέτρια, Euboeae u., acc. B 537.
- Ἐκάβη, Priami uxor Z 293. X 234. 430. Ω 283. 747. gen. Z 451. — acc. Ω 193. — ἀντοκασίγνητος Ἐ.ης (Asius) Π 718.
- Ἐκάργος (Apollo) Φ 600. — acc. A 147. 474. — voc. H 34. Φ 472. X 15.

Ἐκαμήδη, Arsinoi f., Nestoris
serva, ἐνπλόκαμος *A* 624.
Ξ 6.
ἐκατηβελέτης (Apoll.), ἐ.αο
ἄνακτος μῆνιν *A* 75.
ἐκατηβόλος, voc. *O* 231.
Ἐκατος, οἰο θεοπροπίαι *A* 385.
— Ἄρτεμις . . κασιγνήτη *T*
71.
ἐκηβόλος *A* 96. 110. — Διὸς
νῖεῖ *X* 302.
Ἐκτόρεος 3. κεφαλῆς *Ω* 276.
579. — ἱεροῖσιν *K* 46. — χι-
τῶνα *B* 416.
Ἐκτορίδης (Astyanax), ἀγαπη-
τόν *Z* 401.
Ἐκτωρ, ορος, *B* 807. *Γ* 38. 76.
85. 116. *E* 590. 608. *Z* 102.
110. 237. 313. 325. 374.
390. 402. 403. *H* 10. 54.
Θ 110. 148. 153. 158. 172.
337. 341. 348. 542. *I* 237.
353. *K* 299. 388. 391. 414.
563. *A* 61. 64. 211. 284.
343. 354. 359. 497. 502.
M 10. 49. 92. 445. 453.
N 136. 143. 183. 188. Ξ
406. *O* 269. 288. 306. 329.
344. 415. 422. 484. 515.
545. 552. 589. 649. 688.
693. 704. 716. *Π* 114. 242.
553. 712. 731. 755. 762. 818.
P 107. 125. 129. 244. 262.
304. 472. 513. 525. 534.
565. 576. 601. Σ 82. 91.
310. 379. 419. Φ 279. *X* 96.
107. 143. 193. 202. 278.
291. 296. 311. 374. Ω 34.
58. 66. 553. 736. — gen. *E*
595. *Z* 317. *H* 98. 105. 160.
225. Θ 117. 235. 301. 310.
K 356. *N* 191. Ξ 418. *O* 507.
[610.] 744. *X* 170. 384. 426.
438. Ω 108. 254. — dat. *E*
493. *Z* 75. *H* 129. 216. *K*
104. 318. 337. *A* 186. 309.

522. *M* 78. 80. 88. 174. 196.
255. *N* 205. 347. 748. 757.
O 304. 327. 449. 637. 644.
Π 382. 656. 730. 799. *P* 94.
101. 210. 291. 758. Σ 14.
251. 312. 456. *T* 63. 414.
Φ 225. 296. *X* 78. 91. 206.
444. Ψ 64. Ω 57. — acc. *Z*
500. *H* 46. 204. 284. Θ 124.
316. *I* 304. 655. *A* 163. *N* 1.
Ξ 440. *O* 9. 42. 59. 68.
279. 291. 462. *Π* 367. *P* 83.
141. 334. 582. 605. Σ 96. 115.
T 375. *X* 5. 136. 188. 218.
Ψ 21. Ω 15. 76. 115. 116.
136. 258. 501. 561. 704.
714. — voc. *B* 802. *Γ* 59.
E 472. *Z* 77. 86. 333. 382.
429. *H* 226. *K* 319. *A* 523.
M 61. 211. *N* 726. 775. *Π*
538. 721. 844. *P* 75. 335.
586. *T* 376. *X* 38. 82. 331.
477. 486. Ω 742. — βοήν
ἀγαθός *N* 123. acc. [*O*
671.] — ἄλαστε *O* 261. —
ἀνδροφόνοιο *A* 242. *Z* 498.
I 351. *Π* 77. 840. *P* 428.
616. 638. Σ 149. Ω 509.
724. — εἶδος ἄριστε *P* 142.
— θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι Θ
216. acc. *P* 72. *V.* infra s.
Πριαμίδης. — Διὶ μῆτιν
ἀτάλαντε *H* 47. *A* 200. —
γυνή *Z* 460. — διήφιλος
Z 318. Θ 493. *K* 49. *N*
674. — δίῳ *E* 211. 467.
H 42. 75. 169. *I* 356. *P*
710. 719. Σ 103. *X* 320.
Ω 660. acc. *E* 471. 601. *Z*
515. *H* 192. *A* 327. *M* 83.
N 129. 688. *O* 15. 583.
652. *T* 240. 428. 440. *X*
226. 393. 395. Ψ 24. Ω 22.
50. 175. 390. 593. 657. —
νῖον Πριάμοιο δαΐφρονος . .
δῶν *I* 651. *A* 197. *O* 239.

— φυνὴν καὶ εἶδος ἀγνητόν *X* 371. — φλογὶ εἵκελος *N* 54. *Σ* 154. acc. *N* 688. — αἵσιμον ἥμαρ *X* 212. — θρασὺν ἡνίοχον *Θ* 90. — Ἀρχεπτόλεμον, .. Ἑ.ος ἡνιοχῆα *Θ* 312. — Ἑ.ος ἡνιοχῆα (Cebrionem) *Π* 737. — θρασὺν *M* 60. 210. *N* 725. *X* 455. *Ω* 72. 786. — ἵπποδάμοιο *H* 38 μένος. *Π* 717 μήτῳς (Asius) *X* 161 περὶ ψυχῆς. 211 κῆρα θανάτοιο. *Ω* 804 τάφον. — ἵπποι *Θ* 88. *Π* 833. — κλυτοῦ *Ω* 789 ἀμφὶ πυρῆν. — κορυθαίολος *Γ* 83. *E* 689. *Z* 116. 342. 369. 520. *H* 158. 263. *Θ* 324. 377. *A* 315. *M* 230. *O* 246. 504. *P* 96. 122. 169. 188. 693. *Σ* 21. 131. 284. *T* 430. *X* 337. 355. 471. μέγας κορ. *B* 816 (Πριαμίδης). *Γ* 324. *E* 680. *Z* 263. 359. 440. *H* 233. 287. *Θ* 160. *T* 134. *X* 232. 249. — ὁ λυσσώδης *N* 54. — μεγάθυμος *O* 440. — μέγαν *A* 57. — κρατερόν μῆστωρα φόβοιο *M* 39. — πολέμοιο νέφος *P* 244. — ὄβριμος *Θ* 473. *K* 200. *A* 347. *Ξ* 44. — φίλης κεφαλῆς (Patrocli) ὀλετῆρα *Σ* 115. — ὁμογάστριος (Lycæon) *Φ* 95. — Πριάμοιο πάις *Γ* 314. *E* 704. *Θ* 377. *Σ* 154. — πελώριον *A* 820. — ποιμένα λαῶν *K* 406. *X* 277. — Πριαμίδης *B* 817. *Θ* 216 (θοῶν ἀτάλαντος Ἀρηι). 356. *A* 300. *Π* 828. *P* 449. *T* 204. gen. *T* 77. dat. *H* 112. *M* 437. *N* 40. 80. *Ξ* 364. *O* 596. acc. *N* 316. *Ξ* 375. *O* 604. *P* 503. *Σ* 164. *Ψ* 182. βροτολοιγῶ ἵσος Ἀρηι *A* 295. *N* Homer.

802. — σκοπὸν Ἑ.ος (Dolon.) *K* 526. — τεύχεα καὶ κεφαλὴν *Σ* 334. — υἱὲ Πριάμοιο *O* 244. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε *H* 47. *A* 200. — φαίδιμος *A* 505. *Z* 466. 472. 494. *H* 1. 90. *Θ* 489. *M* 290. 462. *N* 823. *Ξ* 388. 390. 402. *O* 65. 231. *Π* 577. 588. 649. 727. 760. 858. *P* 316. 483. 754. *Σ* 155. 175. *T* 364. *Φ* 5. *X* 274. — ἐμῶ θυμῶ πολὺ φίλτατε παίδων (Hecuba ait) *Ω* 748. — δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων (Helena ait) *Ω* 762. — χαλκοκορυστῇ *E* 699. *Z* 398. *N* 720. *O* 458. *Π* 358. acc. *O* 221. *Π* 536. 654. Ἑλασον occ. Patroclus *Π* 696. Ἑλατον occ. Agamemnon *Z* 33. Ἑλατον, Penelopes procum, occ. Eumæus *χ* 267. Ἑλατρεὺς, Phæax *θ* 111. 129. Ἑλένη, Menelai uxor, *Z* 343. *Ω* 761. *δ* 121. *ο* 100. 104. — gen. *λ* 438. *ξ* 68. *ο* 126. — dat. *Γ* 70. 91. *δ* 12. 130. — acc. *Γ* 154. 161. 282. 285. 383. *H* 401. *A* 125. *X* 114. *δ* 569. — voc. *Z* 360. — Ἀργεῖη *Z* 323. *δ* 184. 296. [*ψ* 218.] acc. *B* 161. 177. *Γ* 458. *A* 19. 174. *H* 350. *I* 140. 282. *ρ* 118. — διὰ γυναικῶν *Γ* 171. 228. *δ* 305. *ο* 106. — Διὸς ἐκγεγαυῖα *Γ* 199. 418. *δ* 184. 219. [*ψ* 218.]. — εὐπατέρειαν *Z* 292. — ἡνιόμοιο *I* 339. Ἀλέξανδρος, Ἑλ. πόσις *Γ* 329. *H* 355. *Θ* 82. *A* 369. 505. acc. *N* 766. — καλλικόμοιο *ο* 58. — καλλιπάρῃος *ο* 123. — κούρη Διὸς αἰγιόχοιο *Γ* 426. — λευκωλένω *Γ* 121.

- χ 227. — ὁρμήματά τε στο-
 ναχάς τε B 356. 590. — ῥιγε-
 δανῆς T 325. — τανύπεπλος
 Γ 228. δ 305. ο 171.
 Ἑλενον Οἶνοπίδην occ. Hector
 E 707.
 Ἑλενος, Priami f., acc. Ω 249.
 — ἄνακτος βίη N 758. 770.
 781. — Πριάμοιο φίλος παῖς
 H 44. — Πριαμίδης, οἰω-
 νοπόλων ὃχ' ἄριστος Z 76.
 — ἥρωι ἄνακτι N 582. —
 (υἱὸς) Πριάμοιο M 94. (N
 576 Deipyrum occ.). (N
 586).
 Ἑλεφῆνωρ, Χαλκιδοντιάδης,
 . . . ἀρχὸς Ἀβάντων B 540
 ὄξος Ἀρης. Δ 463 (occ. ab
 Agenore Δ 467.)
 Ἑλεών, ὦνος Boeotiae u., gen.
 K 266. acc. B 500.
 Ἑλικάων Ἀντηνορίδης, Priami
 gener Γ 123.
 Ἑλίκη, Agamemnonis urbs
 Achaia, ubi Neptunus cultus,
 acc. Θ 203. εὐρεῖαν B 575.
 Ἑλικώνιος, ἄνακτα (Neptun.)
 T 404.
 Ἑλλάς, dat. Π 595. — Ἑλλάδα
 καὶ μέσον Ἄργος v. Ἄργος.
 — εὐρυχόροιο I 478. — καλ-
 λιγύναικα B 683. I 447. —
 — Ε. τε Φθίην τε I 395. λ
 496.
 Ἑλληνες (Thessal.) B 684.
 Ἑλλήσποντος, acc. O 233. Σ
 150. Ψ 2. Ω 346. — ἀγάρ-
 ρος B 845. acc. M 30. —
 ἀπείρων Ω 545. — ἰχθυόεν-
 τα I 360. — πλατεῖ H 86. ω
 82. acc. P 432.
 Ἑλος, ἔφαλον πολίεθρον
 (Lacon.) B 584.
 Ἑλος, Pylorum u. B 594.
 Ἑλπήνωρ, Ulixis sodalis κ 552
 (moritur in Circes aedibus).
 — gen. λ 51. — acc. μ 10.
 voc. λ 57.
 Ἑνετοί, Paphlagoniae gens, ἐξ
 B 852.
 Ἑνιῆνες... μενεπτόλεμοι B
 749.
 Ἑνιπεύς, ἦος θειοῖο, Ποτα-
 μοῦ (quem amavit Tyro) λ
 238. 240 καλὰ ξέεθρα.
 Ἑνίσπη, Arcadiae u., ἡνεμόε-
 σαν B 606.
 Ἑννομος οἰωνιστής, Mysorum
 dux, B 858. 860 interf. ab
 Achille, acc. P 218.
 Ἑννομον occ. Ulixes A 422.
 ἐννοσίγαιος M 27. O 218. —
 acc. λ 102. — voc. T 20. 310.
 Φ 432. — γαιήοχος v. h. v.
 — εὐρυσθενές H 455. Θ 201.
 ν 140. — κλυτὸς Θ 440. I
 362. Ξ 135. 509. O 184. ε
 423. ζ 326. ι 518. acc. O
 173. — Ποσειδάων cf. h. v.
 Ἑνόπη Agamemnonis u. Mes-
 senia, acc. I 150. 292.
 Ἑνοσίχθων N 89. T 13. 405.
 η 35. ι 525. μ 107. ν 125.
 162. — εὐρυκρείων A 751.
 — κρείων Θ 208. N 10. 215.
 Ξ 150. Φ 435. ε 282. 375.
 — κυανοχαίτη γ 6. — Ποσει-
 δάων v. Ποσ.
 Ἑννάλιος, οἰο Σ 309. — gen.
 T 69. — ἀνδρειφόντη B 651.
 H 166. Θ 264. P 259. —
 κορυθαίκε πολέμιστῃ X
 132. — Ἀσκάλαφον . . υἱόν
 N 519.
 Ἑννεύς, ἦος, Scyri rex, gen.
 I 668.
 Ἑννώ, Martis socia, πότνια
 E 592. — πολίπορθος E
 333.
 Ἑξάδιος, Lapitha, acc. A 264.
 Ἑπάλην Lycium occ. Patroclus
 Π 415.

- Ἐπειγέυς, Agaelis f., δῖος Π 571 (occ. ab Hectore).
 Ἐπειός, Panopei f. θ 493 c. Minerva equum lignum facit, λ 523. — δῖος Ψ 639. 838. 839. — μεγάθυμος Ψ 694. — υἱὸς Πανοπῆος, εἰδὼς πυγμαχίης Ψ 665.
 Ἐπειοί (Elid.) B 619. A 688. Ψ 630. ν 275. ο 298. ω 431. — gen. N 691. Ψ 632. — μεγάθυμοι A 732. 744. gen. O 519. — Πυλίων καὶ Ἐ. νεῖκος A 737. — φαιδιμόεντες N 686. — χαλκοχίτωνες A 694. gen. Δ 537.
 Ἐπήριτος, Aphidantis f., Metapontinus (= Ulixes personatus) ω 306.
 Ἐπίδανρος, Argolid. opp., ἀμπελόεντα B 561.
 Ἐπικάστη, Oedipi m. et uxor, καλήν λ 271.
 Ἐπικλῆα, Σαρπήδοντος ἑταῖρον — μεγάθυμον occ. Ajax M 379.
 Ἐπίστροφος, Halizonum dux B 856.
 Ἐπίστροφος, Eueni f., ab Achille occ. B 692.
 Ἐπίστροφος, Iphiti f., Phocensium dux B 517.
 Ἐπίστορα occ. Patroclus Π 695.
 Ἐπτάπορος, Idae fluvius M 20.
 Ἐρεβος, εὐς, gen. Θ 368. λ 37. — acc. Π 327. κ 528. λ 564. μ 81. — Ἐρεβόςδε ν 356. — Ἐρέβεσφιν I 572.
 Ἐρεμβοί, acc. δ 84, ad quos venit Menelaus.
 Ἐρετμεύς, Phaeax θ 112.
 Ἐρενθαλίων, Arcadum dux, δῖον Δ 319. — θεράποντι (Lycurgi) H 149. — ἰσόθεος φῶς H 136 (a Nestore occ.).
 Ἐρεχθεύς, Atheniens., ἥος δῆ-
 μον B 547. πνικινὸν δόμον η 81.
 Ἐριόνες O 204. T 259. 418. λ 280 μητρός. cf. Φ 412. ρ 475 πτωχῶν. — θεὰ δασπλήντις ο 234. — ἡεροφοῦτις I 571. T 87. — στυγερῆσιν ν 78. acc. I 454. β 135.
 Ἐριούνιος (Mercur.) Ω 360. 440.
 Ἐρις E 740 (in aegide). Σ 535 (in Achillis clupeo). — ἀργαλήν A 3. — Ἄρεος .. κασιγνήτη ἑτάρῃ τε Δ 440. — κρατερῇ λαοσσόος T 48. — ἄμοτον μεμανῖα Δ 440. E 518. — αἰνοτάτην .. πολέμοιο Ξ 389. — πολύστονος A 73.
 Ἐριφύλη, Amphiarai uxor. στυγερῆν (maritum prodidit) λ 326.
 Ἐριχθόνιος, Dardani f., Trois pat. T 230. — βασιλῆα T 219.
 Ἐριῶπις, ἰδος, Oilei conjux, μητρονῆς (Medontis) N 697. O 336.
 Ἐρμαῖος λόφος Ithacae π 471.
 Ἐρμῆς ε 54. — acc. θ 334. — ἑριούνιος T 72 σῶκος — Κυλλήνιος ω 1. — Μαιάδος υἱεῖ ξ 435. — Ἐρμεία E 390.
 Ἐρμείας Ω 461. 469. 690. 694. α 42. ε 196. κ 307. λ 626. τ 397. — Ἐρμεία μ 390. ο 319. — Ἐρμείω O 214. — Ἐρμείαν Ω 333. 353. ε 28 (υἱὸν Jovis). 85. — Ἐρμεία voc. Ω 334. ε 29. 87. θ 335. ἀνάκητα Π 185. ω 10. — ἄναξ B 104. — διακτόρον μ 390. ο 319. acc. Ἀργεῖφόντην α 84. voc. θ 335. — ἐύσκοπον Ἀργεῖφόντην α 38. — ἑριούνης T 35. θ 323. — ἑριούνιος Ω 457. ν. Ἐρμῆς et Ἐριούν. acc. Ω 679. — χρυσόρραπις κ 277. voc. ε 27 *

87. — Διὸς νῆε, διάκτορε, δῶτορ ἑάων θ 335. —
- Ἑρμιόνη, Menelai et Helenae παῖδ' ἑρατεινήν δ 14 (quae nupsit Neoptolemo).
- Ἑρμιόνη, Argol. u., acc. B 560.
- Ἑρμος, Aeolidis fluv., δινῆεντι T 392.
- Ἑρυνθῖνοι Paphlagoniae, ὑψηλοῦς B 855.
- Ἑρύθραι, Boeotiae u., acc. B 499.
- Ἑρύλαον occ. Patroclus II 411.
- Ἑρύμανθος, Arcadiae mons, ξ 103.
- Ἑρύμαντα occ. Idomeneus II 345.
- Ἑρύμαντα occid. Patroclus II 415.
- Ἑτεοκλειή βίη, gen. A 386.
- Ἑτεόκηρες Cretae τ 176.
- Ἑτεωνεύς, Menelai minister, Βοηθοῖδης ο 95. — voc. δ 31. — κρείων δ 22.
- Ἑτεωνός, Boeotiae opp., πολὺ-κνημον B 497.
- Εὐαίμονιδης Εὐρύπυλος E 76. — διογενῆς A 810.
- Εὐαίμονος υἱός, Εὐρύπυλος B 736. E 79. H 167. Θ 265. A 575.
- Εὐάνθεος υἱός Μάρων ι 197.
- Εὐβοία, insula. gen. η 321. — acc. B 536. γ 174. — ἱερῆς B 535.
- Εὐδωρος, Polymeles et Mercurii f., Myrmidonum dux, acc. II 186. — ἀρχίος II 179.
- Εὐηνίη (Eueni f.) = Μάρπησσα, καλλισφύρον I 557.
- Εὐηνορίδης Λειώκριτος β 242. — acc. χ 294.
- Εὐηνός Σεληπιάδης, gen. B 693 (Mynes et Epistrophus ejus filii).
- Εὐίππον, Troianum occ. Patroclus II 417.
- Εὐμαῖος, (ejus stemma ο 414, ubi pater Κτήσιος Ὀρμενίδης) Ulixis subulcus, π 156. ρ 199. υ 238. φ 82. 203. — acc. π 7. ρ 305. 543. χ 279. — voc. ξ 440. 462. ο 307. 341. 486. π 8. 69. ρ 264. 306. 561. 576. υ 169. — δῖε π 461. ρ 508. φ 234. χ 157. — συμβῶτα ξ 55. 165. 360. 442. 507. ο 325. 381. π 60. 135. 464. ρ 272. 311. 380. 512. 579. χ 194. — δῖον ὑφορβόν φ 80.
- Εὐμήδης κῆρυξ, Dolonis p., gen. K 314. 412. 426.
- Εὐμηλος, Admeti f., B 764. δ 798 (Iphthimes maritus). — gen. Ψ 380. — dat. Ψ 559. [565.] — ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀδμήτου υἱός Ψ 288. — Ejus ἵπποι Ψ 481. (B 763 sqq.). — κρείων Ψ 354. — Ἀδμήτοιο.. παῖς B 714.
- Εὐνης Ἰησονίδης, Lemni R. H 468. Ψ 747.
- Εὐπείθης, εὖος, Antinoi pater, ω 422. 469. — dat. ω 465. — acc. ω 523 (occ. a Telemacho). — Ἀντίνοος Εὐ.εὖος υἱός v. Ἀντίνοος.
- Εὕρος, ventus B 145. II 765. ε 295. 332. μ 326. τ 206.
- Εὐρυάδην, Penelopes procum, occ. Telemachus χ 267.
- Εὐρύαλος, Diomedis sodalis Z 20. — Μημιστηιάδης Z 28. — ἰσόθεος φῶς B 565. Ψ 677 (optimus pugil.)
- Εὐρύαλος, Phaeax θ 396. 400. — ἵσος Ἀργηι θ 115. 127. 140. 158.
- Εὐρυβάτης, Agamemnonis prae-co I 170. — acc. A 320.
- Εὐρυβάτης, Ulixis κῆρυξ Ἰθακήσιος B 184; τ 247.

- Εὐρυδάμας*, νίεας . . ὄνειρο-
πόλοιο γέροντος (Abantem et
Polyidum) E 149.
- Εὐρυδάμας*, Penelopes pro-
cus, dat. § 297. — acc. χ 283
(eum occ. Ulixes).
- Εὐρυδίκη*, Clymeni f., Nestoris
uxor γ 452.
- Εὐρύκλεια*, Ulixis nutrix, τ 401.
— acc. υ 128. — voc. ψ 177. —
Ὀπὸς θυγάτηρ α 429. β 347.
υ 148. — περιφρων voc. τ 357.
491. υ 134. φ 381. — τροφός
β 361. δ 742. ρ 31. τ 21. υ
419. 485. 492. ψ 25. 39. 69.
acc. τ 15. φ 380. χ 394. 480.
- Εὐρύλοχος*, Ulixis sodalis et af-
finis, κ 232. 244. 429. 447.
λ 23. μ 195. 278. 294. 339.
352. — voc. κ 271. μ 297. —
θεοειδής κ 205. — μεγάλη-
τορος κ 207.
- Εὐρύμαχος*, Penelopes pro-
cus, § 65. 244. 387. φ 245. χ 44.
69 (occ. ab Ulixē 82). — gen.
ρ 257. — dat. ο 17. § 295.
325. — acc. § 396. φ 277. —
voc. α 413. β 209. § 251.
366. υ 364. φ 257. 331. χ
61. — θεοειδής δ 628. φ
186. — Πολύβου παῖς α 399.
β 177. π 345. 434. § 349. υ
359. φ 320. — Πολύβοιο
νιόν ο 519. —
- Εὐρυμέδονσα* θαλαμηπόλος
(Alcinoi), γρηῦς Ἀπειραΐη
η 8.
- Εὐρυμέδων*, Ptolomaei f., Aga-
memnonis minister Δ 228.
- Εὐρυμέδων*, Nestoris minister.
ἀγαπήνωρ Θ 114. Δ 620.
- Εὐρυμέδων*, Gigantum Rex, Pe-
riboeae pater, μεγάλητορος
η 58.
- Εὐρυμίδης* Τήλεμος, μάντις
Cyclopus ι 509.
- Εὐρυνόμη*, Oceani f. Σ 398.
399. 405.
- Εὐρυνόμη*, Penelopes ταμίη ρ
495. § 169. υ 4. ψ 154. 289.
293 θαλαμηπόλος. — acc.
τ 96. — voc. § 164. 178. τ 97.
- Εὐρύνομος*, Aegyptii f., Ithac.
procus β 22. χ 242.
- Εὐρυπόλοιο πόλις*, Κῶς, acc.
B 677.
- Εὐρύπυλος* Εὐαίμονιδης E 76
(occ. Hypsenorem). Δ 809 διο-
γενής. — Z 36 occ. Melan-
thium et Δ 580 Apisaonem.
Δ 592 βεβλημένος [662.] Π
27. — dat. Δ 583. — acc. M
2. — voc. O 399. — ἀγαπή-
νορος O 392. — ἥρως voc.
Δ 838. 819 διοτρεφές. — πε-
πνυμένος Δ 822. — Εὐαίμο-
νος ἀγλαὸς νιός. Thessalorum
dux B 736. E 79. H 167. Θ
265. Δ 576.
- Εὐρύπυλον* Τηλεφίδην occ.
Neoptolemus λ 520.
- Εὐρυσθεύς*, Σθενέλοιο παῖς
T 123. — Ε.ῆος ἀέθλων Θ
363. T 133. — ἀνακτος ἀγ-
γελίης οἶχνησκε Periphetes O
639.
- Εὐρυτίδης* Ἴφιτος, Ulixis
hospes φ 14. 22. — acc. φ
37 (occ. ab Hercule).
- Εὐρυτίων*, ὠνος, Κένταυρον
ἀγκυλντόν φ 295.
- Εὔρυτος*, Iphiti f., ab Apolline
occ. μέγας θ 226. φ 32. —
Οἰχαλιῆος B 596. 730. dat.
θ 221.
- Εὔρυτος* Ἀκτορίων, Epeorum
princeps, gen. B 621.
(Εὐρώπη ν. Φοίνικος κούρη).
- Εύσσωρος*, Acamantis pater,
Thrax, gen. Z 8.
- Εὔτερσις*, Boeotiae u., acc. B
502.

- Εὐφρημος*, Ciconum dux, Troezeni f. B 846.
Εὐφρήτης, Phylei hospes, Ephyrensis O 532.
Εὐφορβος, Panthoi f., II 850.
 — *ἐνυμελίην Πάνθου υἱόν* occ. Menelaus P 59. — *Πανθοῖδης* II 808. acc. P 81 *Τρώων τὸν ἄριστον*.
Εὐχήνωρ, Polyidi f. N 663. a Paride occisus N 671.
Ἐφιάτης, παῖς Ἀλωῆος E 385.
 — *τηλεκλειτόν* (Neptuni ex Iphimedeia f.) λ 308.
Ἐφύρη = Corinthus Z 152. — — dat. Z 210.
Ἐφύρη, Elidis urbs ad Selleentem fluv. sita, gen. B 659. O 531.
Ἐφύρη, Epiri u., gen. α 259. — acc. β 328.
Ἐφυροί, acc. N 301. (pertinent ad Ephyrā alteram).
Ἐχεκλῆς, ἦος, Ἀκτορίδης, Myrmido, gen. II 189.
Ἐχεκλον occ. Patroclus II 694.
Ἐχεκλον, Ἀγένορος υἱόν occ. Achilles T 474.
Ἐχέμμουνα, Priami f. occ. Diomedes E 160.
Ἐχένηος, Phaeax, γέρον η 155.
 — λ 342 *Φαιήκων . . προγενέστερος*.
Ἐχέπωλος Ἀγχισιᾶδης, Sicyonius Ψ 296.
Ἐχέπωλον Θαλυσιᾶδην occ. Antilochus Δ 458.
Ἐχετος Rex, acc. ς 85. 116. φ 308 ubi semper βροτῶν δηλήμονα πάντων.
Ἐχέφρων, Nestoris f. γ 413. — δῖος γ 439.
Ἐχῖναι, insulae, ἱεράων B 625.
Ἐχίον occ. Patroclus II 416.
Ἐχίος, Mecistei pat., gen. Θ 333. N 422.
Ἐχίον occ. Polites O 339.
Ἐωσφόρος, stella Ψ 226.
Ζάκυνθος, insula, gen. π 250.
 — acc. B 634. — *ὕληεσσα* ι 24. — *ὕληεντι* α 246. π 123. [τ 131.]
Ζέλεια . . ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, acc. B 824. — ἱερῆς ἄστν (Pandari) Δ 103. 121.
Ζεύς A 128. 279. 423. 495. 533. B 38. 103. 482. Γ 308. Δ 84. 381. E 225. Z 159. 357. 526. H 76. Θ 216. 364. I 98. 117. K 71. 89. Λ 3. 163. 300. [543.] 753. M 25. 402. 437. N 1. 347. 355. 794. Ξ 85. 120. 359. 522. O 4. 97. 146. 188. 192. 567. [611.] 694. 719. II 365. 386. 567. 644. 799. P 331. 400. 548. 566. 627. 632. Σ 116. 328. 356. T 87. 95. 112. 137. 204. 224. 273. T 4. 92. 155. 194. 242. Φ 190. 388. 484. X 256. 366. 403. Ψ 299. 307. Ω 88. α 348. 379. β 34. 144. γ 132. 152. 160. 346. δ 34. 237. 668. ε 99. 128 (occ. Jasionem). 132. 304. 409. η 250. θ 245. ι 38. 262. 270. 479. λ 559. μ 215. 415. ξ 53. 86. 119. 158. 273. 300. 305. 310. 457. ο 475. 489. π 422. ρ 51. 60. 155. 597. ς 112. 273. τ 161. 276. 363. υ 230. φ 413. χ 252. ψ 352. ω 42. 96. — *Ζηνός* A 795. II 37. 51. Φ 290. λ 302. — *Ζηνί* B 49. Δ 1. O 104. X 302. δ 78. — *Ζῆνα* Ξ 157. Ψ 43 οὐ μά. item υ 339. — *Ζῆν* v. infra sub *ἐνρύοπα*. — voc. Z 476. Θ 242. α 62. — *Διός* A 63. 239. B 33. 70. 197. 669. E 637. Θ 140.

251. 424. 428. 444. Ξ 19. O 122. P 251. Σ 75. 168. T 13. 107. 189. Φ 444. X 280. α 283. 390. β 217. ξ 207. λ 261. ξ 57. 93. ν 42. 101. — Διί Γ 104. E 174. Z 257. 266. 475. Θ 526. I 233. 357. A 736. 761. N 16. 353. O 202. 310. P 515. T 197. 254. T 234. Ψ 724. Ω 301. δ 472. θ 432. ι 294. ο 353. υ 97. — Δία A 394. B 2. — Διόθεν O 489. Ω 194. 561. — Ζ.ὸς ἀγγελίης η 263. ἀγγελιάων ε 150. — Διὸς ἄγγελος B 26. 63 ὄνειρος. 94 ὄσσα. Ω 133 Thetis. 169 et 173 Iris. ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν A 334. H 274 κήρυκες. — ἀθάνατος B 741. Ξ 434. Φ 2. — αἰγίοχος B 375. Θ 287. ο 245. gen. Διὸς A 202. 222. B 157. 348. 491. 787. E 115. 396. 635. 693. 714. 742. 815. H 60. Θ 352. 375. 427. K 278. A 66. M 209. N 825. Ξ 160. 252. O 175. 242. 379. P 176. Φ 420. δ 762. ε 103. 137. ξ 324. ι 275. π 320. ω 164. Cf. praeterea Ἀθηναίη, Ἀθήνη, Ἀρτεμις, Ἑλένη, μούσαι, νύμφαι. — Διὸς αἶσα ι 52. dat. I 608. acc. P 321. — Διὸς ἀλήη O 490. — Ζεῦ ἄνα Γ 351. Π 233 Δωδωναίε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων, Δωδώνης μεδίων. ρ 354. — Ζ. ἀρίστου Ξ 213. — Ζ. ἄρωγῃ Δ 408. — Ζ. ἀστεροπητῇ H 443. — Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος cf. Ἔκτωρ, Ὀδυσσεύς. — Δ. αὐγὰς N 837. — Δ. βουλή A 5. λ 297. acc. T 15. ν 127. ξ 328. τ 297. dat. plur. N 524. — Ζ. βροντῇ ν 121. — Δ. βωμῷ περικαλλέει Θ 249.

— γαμβρὸς Δ. δ 569. — Δ. γενεῇ Φ 191. — Ζ. γόνος N 449. — Δ. δόμῳ O 85. — δῶμα Δ. A 570. E 398. O 101. T 6. 10. — Δ. χαλκοβατῆς δῶ A 426. Ξ 173. Φ 438. 505. — Δ. ἐννεγανία Ἀθήνη ξ 229. V. Ἑλένη. — Ζ. ἐριβρεμέτω . . . ξεινίου χαλεπῇ μῆνις N 624. — Ζ. ἐριγδούποιον M 235. O 293. — Δ. ἐριγδούποιον E 672. — Δ. ἐρισθενέος N 54. — εὐρύοπα E 265. Θ 442. I 419. 686. N 732. Ξ 203. O 724. P 545. Ω 296. β 146. γ 288. δ 173. λ 436. ξ 235. ρ 322. ω 544 Κρονίδης. Ζῆν Θ 206. Ξ 265. Ω 331. voc. Π 241. — Δ. ἐφετμάς O 593. Ω 570. 586. — Δ. ἐχθὸς ι 277. — Δ. θυγάτηρ γ 337 (Minerva). δ 227 (Helena). λ 217 (Persephone). voc. E 348 (Venus). 815 (Min.) α 10 (Musa). ν 61 (Diana). θυγ. ἀγγελίῃ Δ 128. ν 359 et cf. Ἀθήνη, Ἄτη, Ἀφροδίτη, μούσαι. Δ. θυγ. κυδίστη τριτογένεια Δ 515. γ 378. — Δ. Ἰδαίου ἱρεὺς (Onetor) Π 604. — ἱκετήσιος ν 213. — καταχθόνιος I 457. — Ζ. κελαινεφεῖ Φ 520. ι 552. ν 25. — Δ. κεραυνός Φ 401. dat. O 117. μ 416. ξ 306. — κούρη Δ. (Minerva) β 296. ε 382. ν 190. gen. T 105. dat. β 433. acc. ν 300. voc. ν 318. cf. Ἀθηναίη. — κοῦραι Δ. (Λιταί:) I 502. dat. (Λιταῖς) I 513 et acc. (I 508). voc. (Nymphae) ν 356. ρ 240. — κραδίην Δ. A 395. — Κρονίδης B 111. 375 αἰγίοχος. Δ 166 ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων. Z 234.

Θ 141. I 18. 236. A 289. II 845. Σ 431. Φ 570. Ω 241. ω 544 εὐρύοπα. dat. Δ. Κρ. I 172. Ζηνὶ Κρ. ι 552. ν 25. acc. Ζ. ὕπατον E 756. Δία Κρ. E 419. — Κρονίων μ 399. ο 477. ρ 424. τ 80. ν 273. φ 102. gen. Ζην. Κρο-νίωνος Ξ 247. λ 620 (παῖς Hercules). Διὶ E 869. 906. Θ 210. Φ 193. et cum ἀνακτι B 102. H 194. 200. Σ 118. acc. Δ. Κρ. A 539. I 511. T 120. ξ 406. et A 502 ἀνακτα. Ζήνα Κρ. ω 472. — κύνδιστε μέγιστε B 412. Γ 298 et cf. Ζεὺ πάτερ. — Δ. μάστιγι M 37. N 812. — μέγας Σ 292. με-γάλου Διὸς B 134 ἐνιαυτοί. Φ 187 γενεήν. θ 82 διὰ βου-λάς. ι 411 νοῦσον. τ 179 ὀαριστής (Minos Cretensis.) χ 334 et 379 βαμόν. Διὸς μεγάλοιο E 907 (πρὸς δῶ-μα.) H 24 (θύγατερ Mi-nerva). (I 536 Δ. κούρη μεγ. Artemidi). M 241 (βουλῇ). Ξ 417 (κεραυνός). P 409 (νόημα). Φ 198 (κεραυνόν.) δ 27 (γενεῇ). λ 255 (θερά-ποντε Pelias et Neleus). 268 (ἐν ἀγκοίνῃσι). 604 (παῖδα Heben). π 403 (θέμιστες). Διὸς κούρη μεγάλοιο (Mi-nervae) Z 304. 312. K 296. ξ 323. ω 521. Διὸς κοῦραι μεγ. (Λιταί) I 503. — Δ. μῆ-νιν E 34. ε 146. — Ζ. ὕπα-τον μήστωρα Θ 22. P 339. — μητίετα A 275. B 197. 324. Z 198. H 478. Θ 170. I 377. K 104. A 278. M 279. 292. O 377. 599. II 249. Ω 314. ξ 243. [π 298.] ν 102. — Ὀλύμπιε μητίετα A 508. — Δ. μῦθον Θ 412. — νεφελη-

γερέτα A 511. 517. 560. Δ 30. E 764. 888. H 280. 454. Θ 38. 469. K 552. A 318. Ξ 293. 312. 341. O 220. Π 666. P 198. T 19. 215. X 182. Ω 64. α 63. ε 21. ι 67. μ 313. 384. ν 139. 153. ω 477. gen. Δ. νεφεληγερέταο E 631. 736. Θ 387. O 154. T 10. Φ 499. — νιφάδες Δ. T 357. — Ζ. νόος II 103. Δ. νόος Π 688. acc. Θ 143. O 461. — Δ. ξεινίου ξ 283. — Δ. ξέ-νιον ξ 389. — Ὀλύμπιος ξ 188. ο 523 (αἰθέρι ναίων). et c. ἀστεροπητής A 609. M 275. c. εὐρύοπα δ 173. gen. Ζη. O 131. α 27. β 68. δ 74. voc. A 508. — Δ. ὄμβρος Δ 91. M 286. ι 111. 358. dat. A 493. — Δ. ὄρκια Γ 107. — Ζ. ὅσσε Ξ 236. 286. — ἐν Διὸς οὔδει δοιοὶ πίθιοι Ω 527. — Δ. οὔρω ε 175. ο 297. — πανομφαίω Ζηνὶ Θ 250. — Δ. παράκοιτις (Juno) Σ 184. Φ 479. acc. λ 580 κυδρήν, Αητώ. — πατήρ Δ 235. E 33. Θ 397. 438. A 201. 544 (ὕψιζυγος). P 630. gen. Δι. B 146. H 60. K 154. A 66. N 796. Ξ 414. X 221. dat. Διὶ A 578. Γ 350. Δ 23. E 362. 457. Z 259. Θ 460. N 818. O 637. Π 227. 253. P 46. 498. T 11. 192. Φ 83. Ω 100. 287. η 316. μ 63. ν 51. ξ 440. ο 341. π 260. ω 518. — voc. A 503. * B 371. Γ 365. * Δ 288. E 421. 757. 762. 872. * H 132. 179. 446. Θ 236. M 164. N 631. O 372. * [Π 97.] P 19. 645. T 121 ἀργικέραυνε. 270. Φ 273. * δ 341. ε 7. * η 311. 331. θ 306. μ 371. 377. ν 128.

- * ρ 132. * ς 235. ν 98. 112. 201. φ 200. ω 351. *376 (locis, quibus * praelixus est, semper hac formula: αὐ γάρ, Ζεὺ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων). — Ζεὺ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε Γ 276. 320. Η 202. Ω 308. — ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης Η 411. Κ 329. Θ 465. ο 112. 180. — στεροπηγερέτα Π 298. — Δ. ἰρὰ τάλαντα Π 658. — Διὸς τέκος Κ 284 (ἀρτυτώνη). Φ 229 (Apollo). — τερπικέραυνος Θ 2. Μ 252. Ω 529. ξ 268. ρ 437. dat. Διὶ Α 419. Β 478. 781. Α 773. η 164. 180. τ 365. ω 24. acc. Δία Π 232. ν 75. — Διὸς υἱὸς Ξ 250 ὑπέρθυμος (Hercules). λ 318 (Apollo). φ 36 (Herc.). acc. λ 568 ἀγλαόν (Minoem). φ 25 καρτερόθυμον φῶτα (Herc.). — ἄναξ Διὸς υἱὸς (Apollo) Ε 105 etc. Ἀπόλλων ν. Ἀπόλλων. Διὸς υἱεὶ ἐκηβόλω Χ 302. Ἑρμεία Διὸς υἱέ Θ 335. ἴφθιμον Δ. υἱόν (Sarped.) Ε 675. Αἰτωῦς καὶ Διὸς υἱός Α 9. Σαρπηδῶν Δ. υἱός Ε 683. Π 522. — θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος Τ 258. τ 303. — Διὶ ὑπερμενεί Β 116. Ι 23. Ξ 69. ὑπερμενεῖ Α 727. — ὑψιβρεμέτης Α 354. Μ 68. Ξ 54. Π 121. ε 4. ψ 331. — ὑπόθ' ἔονται Διὶ Κ 16. — φηγῶ Διὸς Ε 693. Η 60. — Δ. φρήν Κ 45. acc. Μ 173. φρεσί Ο 194. — Δ. ὥραι ω 344. — Δ. ὦπα Ο 147.
- Ζέφυρος, ventus Β 147. Ι 5. Α 305. μ 408. 426. ξ 458 αἰὲν ἔφουδρος. τ 206. — gen. Δ 276. 423. Η 63. Τ 415. Φ 334. δ 402. 567. κ 25. — dat. Π 150 ἀνέμῳ (Harpyia Podarge peperit Achillis equos). Ψ 195. ε 332. — ἀκραῇ β 421. — δυσαῆς ε 295. gen. Ψ 200. μ 289. — κελαδεινόν Ψ 208.
- Ζῆθος Jovis ex Antiope f. Thebas condit λ 262 (acc.), Ityli pater, gen. τ 523.
- Ἥβη Ε 722. 905. — καλλίσφονρον λ 603 (Herculis ap. inferos conjug.). — πότνια Δ 2.
- Ἥελιος ν. Ἥλιος.
- Ἡερίβοια, μητρυνή, περικαλλής, Aloeï altera conjux Ε 389.
- Ἡετίων, Andromaches pat., Cilicum Rex Ζ 396. — gen. Χ 472. 480. Ψ 827. — acc. Ζ 416. — Ἀνδρομάχῃ θυράτῃ μεγάλῃτορος Ζ 395. Θ 187. — ejus πόλιν diruit Achilleus Α 366. Ι 188. Π 153.
- Ἡετίων Ἰμβριος, Priami hospes Φ 43.
- Ἡετίων, Podei pater, gen. Ρ 575. 590.
- Ἡιόνες, Argol. acc. Β 561.
- Ἡιονῆα occ. Hector Η 11.
- Ἡιονεύς, ῥος, Rhesi pater, gen. Κ 435.
- Ἡλεῖοι, dat. Α 671 (bellum c. Pyliis).
- Ἥλιος θ 271. — Ἡέλιος Ξ 344. Τ 259. — Ἡελίω Γ 104. — voc. Ἡέλιος Γ 277. in τε μ 385. — ἀντολαί in Acaea insula μ 4. — βόες καὶ ἵφια μῆλα μ 128. βοῶν 343. 353. 398. ψ 329. — δεινοῦ θεοῦ μ 323. — μῆλα λ 109. — παρ' . . πύλας animae Orcum intrant ω 12. — τερψιμβρότον μ 269. 274 νῆσον. —

- τροπαί in Ortygia insula o 404.
 — Τπεριονίδαο μ 176. —
 Τπερίονος Θ 480. α 8. μ
 263. dat. μ 133. 346. 374.
 — φαεσίμβροτος κ 191. gen.
 κ 138 liberi ex Perse: Aetes
 et Circe; ex Neaera Phaethusa
 et Lampetie (μ 133).
 Τηλις, gen. B 626. — dat. A
 673. — δίη A 686. 698. —
 δῖαν B 615. ν 275 (ibi Epei).
 ο 298. ω 431. — εὐρύχορον
 δ 635. — ἱπποβοτοιο φ 347.
 Τηλύσιον πεδίον δ 563.
 Τηλώνη πόλις Thessaliae, acc.
 B 739.
 Τημαθίη ἑρατεινή Medn., acc.
 Ξ 226.
 Τηνιοπῆα, Thebaei f., Hectoris
 aurigam, occ. Diomedes Θ
 120.
 Τηνοπίδης Σάτυριος, acc. Ξ 444.
 Τηνοψ, προς, Satnii pat., dat.
 Ξ 445.
 Τηνοψ, Clytomedis pat., Grae-
 cus, gen. Ψ 634.
 Τηνοψ, Thestoris pat., Troianus,
 gen. Π 401.
 Τηπυτίδης Περίφας, dat. P
 324.
 Τηρη A 400. 523. 536. B 15.
 32. 69. 156. A 20. E 392.
 418. 731. 748. Θ 392. 426.
 444. 457. I 254. A 45. Ξ
 225. 292. 360. O 143. Σ 168.
 T 97. 114. T 33. Φ 6. 328.
 384. Ω 101. μ 72. ν 70. —
 gen. O 214. — dat. A 519.
 A 24. E 832. Θ 407. [421.]
 461. T 70. Ω 25. — acc. A
 5. O 13. II 432. Φ 367. —
 voc. A 545. Θ 447. Ξ 298.
 313. 342. O 90. T 133. Φ
 369. Ω 65. — ἀμήχανε O
 14. — ἀπτοεπές Θ 209. —
 Ἀργείη A 8. E 908. — βοῶ-
 πῖς πότνια A 551. 568. A 50.
 Ξ 159. 222. 263. O 34. II
 439. Σ 239. 360. T 309.
 voc. Θ 471. O 49. Σ 357. —
 πόσις Ἥ. ἡνκόμοιο K 5. —
 θεὰ λευκώλενος A 55. 195.
 208. 595. E 711. 755. 767.
 775. 784. Θ 350. 381. Ξ 277.
 O 78. 92. 130. T 407. Φ 377.
 418. 434. — πρέσβα θεά,
 θυγάτηρ . . Κρόνοιο E 721.
 Θ 382. voc. Ξ 194. 243. —
 εἰλείθυιαι Ἥ.ης θυγατέρες
 A 271. — κασιγνήτην ἄλο-
 χόν τε (Jovis) Σ 356. — λευ-
 κώλενος Θ 484. Φ 512. Ω 55.
 dat. A 572 μητρὶ (Vulcani)
 φίλῃ. acc. T 112. — μητρός
 (Martis) μένος E 893. — Διὸς
 κυδρὴν παράκοιτις Σ 184. —
 ἐρίγδονπος πόσις Ἥρης N
 154. II 88. et V. Ζεὺς. —
 πότνια Θ 198. 218. N 826.
 Ξ 197. 300. 329. O 83. 100.
 149. T 106. δ 513. — ἀρ-
 γαλέος χόλος Σ 119. — χρυ-
 σόθρονος A 611. Ξ 153. gen.
 O 5. — χρυσοπεδίλου παῖδα
 (Heben) [λ 604.]
 Τηρακλείδης, Θεσσαλός, gen.
 B 679.
 Τηρακλείδης Τληπόλεμος B 653.
 Τηρακληεὶη βίη A 690. — gen.
 B 666. — dat. B 658. O 640.
 — acc. E 638. T 98. λ 601.
 Τηρακλῆς, ἦος, gen. Ξ 266. —
 dat. Θ 224. — βίη Σ 117. —
 θείοιο ἄσκηχῆς ὁδύνη O 25.
 T 145 τεῖχος (Trojae). —
 θρασυμέμονα λ 267. — κρα-
 τερόφρονα Ξ 324. — Διὸς
 υἱόν, καρτερόθυμον φῶτ' . .
 μεγάλων ἐπίστορα ἔργων φ
 25. V. Ἀμφιτρυών.
 Τηφαιστος B 101. 102. E 23.
 Θ 195. Ξ 167. 339. Σ 473.

- Τ [368.] 383. Τ 12. 36. Φ 342. 381. Χ 316. ξ 233. η 92. θ 272. 293. 330 βραδύς ἑών. [ψ 160.]. — gen. Σ 191. 617. Τ 10. Τ 73. θ 359. — acc. Α 600. Φ 330. 378. — voc. Σ 392. 429. Φ 357. 379. θ 355. — ἀμφιγυήεις Α 608. Ξ 239. — ἀνακτος Ο 214. Σ 137. θ 270 λέχος καὶ εὐνήν. — δόμον ἄφθιτον, ἄστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, χάλκεον etc. Σ 369. — δόμοισιν θ 268. — ἔργον δ 617. ο 117. ω 75. — Δάρης . . ἱρεὺς Ε 10. — κλυτοεργόν θ 345. — κλυτοτέχνης Α 571. acc. Σ 143. 391. θ 286. — περικλυτός Α 608. gen. θ 287. ω 75. — πολύφρονος θ 297. 327. — πολυμήστιος Φ 355. — βίηφι πολύφρονος Φ 367. — φλόξ ω 71. gen. Ι 468. Ψ 33. dat. Ρ 88. — χαλκεύς Ο 311. — ν. Ἀμφιγυήεις, Κυκλοποδίων.
 Ἡοὺς φαεινῆς νῖός Memnon δ 188.
 Θάλεια, Nereis Σ 39.
 Θάλπιος, Euryti f., Epeorum dux Β 620.
 Θαλυσιάδης Ἐχέπωλος, acc. Δ 458.
 Θάμυρις, Θρήικα (vatem) Β 595.
 Θάνατος, acc. Π 454. — ὕπνω καὶ θ. διδυμάοσιν Π 672. 682. — ὕπνω . . κασιγνήτῳ θ. οιο Ξ 231.
 Θανμακίη, in ditione Philoctetae, Magnesiae u., acc. Β 716.
 Θεανώ, δῖα, Pedaei noverca, Ε 70. — καλλιπάρηος Ζ 298 (Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος). 302. acc. Α 224.
 Θέμις, ἱστος, gen. β 68. — acc. Τ 4 (Jovis-ministram). — voc. θεά Ο 93. — καλλιπαρῆος Ο 87.
 Θεουκλύμενος, Polyphidis f., procorum vates. ο 256. 529. — acc. ο 286. — θεοειδής ο 271. 508. ρ 151. ν 350. 363.
 Θερασίλοχον Paeonem occ. Achilles Φ 209. Ρ 216.
 Θερασίτης Β 214. — ἀκριτόμυθε Β 246. — ἀμετροεπῆς Β 212.
 Θέσπεια, Boeotiae u., acc. Β 498.
 Θεσπρωτοί, acc. π 427. — ἀνδρῶν ξ 335. π 65. ρ 526. τ 271. 292. — βασιλεύς Phaeidon ξ 316. τ 287. — γαίη ξ 315.
 Θεσσαλὸς Ἡρακλείδης, Phidippi et Antiphi pat., gen. Β 679.
 Θεστορίδης Ἀλκμάων, acc. Μ 394. — Κάλχας Α 69.
 Θέστορα Ἥνοπος νῖόν occ. Patroclus Π 401. — 2) Cf. voc. praec.
 Θέτις, dos, Α 413. 495. 512. Ζ 136. Π 34. Σ 51. 94. 392. 398. 405. 422. 428. Ψ 14. Ω 102. — gen. Θ 370 βορλάς. Ο 598 ἀρήν. — dat. Θέτι Σ 407. — acc. Ν 350. Ω 74. 83. — voc. Ω 88. — ἀγυρόπεζα Α 538 et 556 ubi θυγάτηρ Ἀλκίοιο γέροντος (Nelei). Π 222. Σ 369. ω 92. acc. Π 574. — θεά . . ἀργυρόπεζα Ι 410. Σ 127. 146. 381. Τ 28. Ω 89. 120. — Ἀχιλεὺς . . παῖς ἡν-κόμοιο Δ 512. Π 860. — θεά Ο 76. voc. Ω 104. — καλλιπλοκάρου Τ 207. dat. Σ 407. — μήτηρ Σ 332. — τανύπεπλε Σ 385. 424.
 Θηβαῖος, Eniopei p., gen. Θ 120.

- Θηβαῖος Τειρεσίας v. Τειρεσ.
 Θῆβη, ἱερὴν πόλιν Ἑτιώνος
A 366. — Θῆβησιν *X* 479. —
 τείχεα *B* 691. — ὑποπλακίη *Z*
 397. — πόλιν Κιλίκων εὐναιε-
 τάωσαν . . ὑψίπυλον *Z* 416.
 Θῆβη (Boeot.) dat. Ξ 323. —
 Θῆβησι *Z* 223. Ξ 114. ο 247.
 — Θῆβας *E* 804. *K* 286. —
 Θῆβασδε Ψ 679. — ἐπταπύ-
 λιοι *A* 406. λ 263. — εὐρύ-
 χορον λ 265. — ἐυστεφάνω
T 99. — πολυηράτω λ 275.
 — ἱερὰ τείχεα Θῆβης *A* 378.
 Θῆβαι. Αἰγυπτίης ἐνὶ habitat
 Polybus δ 126. — acc. *I* 381
 (ἐκατόμυλοι).
 Θησεύς λ 322 Ariadnen e Creta
 abduxit. — acc. in εἶα [λ 631.].
 Αἰγείδην [*A* 265.]
 Θίσβη, Boeotiae u., πολυτρή-
 ρωνα *B* 502.
 Θοαί . . νῆσοι (= Ὀξεῖαι in
 Acheloi ostio), dat. ο 299.
 Θόας, αντος, *A* 529 (occ. Piro-
 um). — acc. *N* 92. *T* 239. —
 voc. *N* 222. 228. — Αἰτωλός
A 527. — Ἀνδραϊμονίδης *H*
 168. — Ἀνδραϊμονος υἱός *B*
 638. *O* 281. ξ 499. dat. *N* 216.
 Θόας, Lemnius, dat. Ψ 745. —
 Λῆμνον, πόλιν θείοιο Ξ 230.
 Θόας, Troianus, acc. *II* 311
 (occ. a Menelao).
 Θόη, Nereis Σ 40.
 Θόων, Phaeax θ 113.
 Θόωνα, Phaenopsis f., occ. Dio-
 medes *E* 152.
 Θόωνα occ. Ulixes *A* 422.
 Θόων, ωνος, acc. *M* 140. *N* 545
 (occ. Antilochus).
 Θόωσα . . νύμφη, Phorcynis f.,
 α 71 (Polyphemi mater ex
 Neptuno).
 Θοάτης, praeco Menesthei, δῖε
M 343. — κήρυκα *M* 342.
 Θρασίον Paeonem occ. Achilles
 Φ 210.
 Θρασύδημον, Sarpedonis auri-
 gam, occ. Patroclus *II* 463.
 (v. l. Θρασύμηλον).
 Θρασυμήδης, Nestoris f. *P* 378.
 — dat. γ 39. — ἀντίθεος *II*
 321 (occ. Marin). γ 414. —
 δῖον *P* 705. — ἵπποδάμοιο
 Ξ 10. — μενεπτόλεμος *K* 255.
 γ 442. — Νεστορίδην . .
 ποιμένα λαῶν *I* 81. — ὑπέρ-
 θυμος γ 448.
 Θρασύμηλος v. Θρασύδημος.
 Θρήκη, gen. *N* 301. — Θρή-
 κηθεν *I* 5. 72. — Θρήκηνδε
 θ 361. — ἐριβώλακος *T* 485.
 dat. *A* 222 μητέρι μήλων.
 Θρήκιοι ἵπποι *K* 559. — ξί-
 φει *N* 577. — πόντον Ψ
 230. — Σάμον *N* 13. — φά-
 σγανον Ψ 808.
 Θρήκες *A* 533. *K* 434. — Θρή-
 κῶν *A* 537 (ἡγεμών Πείροος).
K 506. — Θρήκεσσι *Z* 7. —
 Θρήκας *B* 844. — ἄνδρες
 Θρήκες Ω 234. gen. *K* 464.
 470. acc. c. Θρήκας *K* 487.
 — ἀγὸς ἀνδρῶν *A* 519. —
 ἀκρόκομοι *A* 533. — βουλη-
 φόρον Ἴπποκόωντα *K* 518.
 — Ἀκάμαντι ἡγήτορι Θ. *E*
 462. — Θάμυριν τὸν Θρή.
B 595. — ἵπποπόλων *N* 4
 αἶαν. Ξ 227 ὄρεα νιφόεντα.
 Θρινακίη νῆσος, gen. τ 275. —
 dat. λ 107. — acc. μ 127. 135.
 Θρόνιον, Locrorum opp. *B* 533.
 Θρούεσσα πόλις, αἰπεῖα κολά-
 νη ad Alpheum *A* 711.
 Θρόον, Ἀλφειοῦ πόρον *B* 592.
 Θυέστης, α, Atrei frater, Aegi-
 sthi p., δ 517. — gen. *B* 107.
 — πολύαρνι *B* 106.
 Θυεστιάδης Αἰγισθοῦς δ 518.
 Θυμβραῖον occ. Diomedes *A* 320.

- Θύμβρη, Troadis u., gen. K 430.
 Θυμοίτης, Troianus, acc. Γ 146.
 Θῶν, ὤνος παράκοιτις Πολύ-
 δαμνα δ 228.
- Ἰαιρα, Nereis Σ 42.
 Ἰάλμενος, Martis ex Astyoche f.,
 Boeotorum dux B 512. — acc.
 I 82.
 Ἰαμενός, Troianorum dux, acc.
 M 139. 193 (occ. a Leonteo).
 Ἰάνασσα, Nereis Σ 47.
 Ἰάνειρα, Nereis Σ 47.
 Ἰαπετός Θ 479.
 Ἰάρδανος, Cretae fluv., gen. γ
 292.
 Ἰάρδανος, Elidis fluv., gen. H
 135.
 Ἰασίδης V. Ἀμφίων. Δμήτωρ.
 Ἰασίωνι Ceres nubit ε 125 (qui
 occ. a Jove).
 Ἰασον Ἄργος ε 246.
 Ἰασος, Spheli f., Atheniensium
 dux, occ. ab Aenea. O 332
 (acc.) 337 sq. — 2) cf. Ἰα-
 σίδης.
 Ἰαωλκός, Thessaliae u., εὐρυχό-
 ρος λ 256. — ἐνκτιμένην B 712.
 Ἰάονες ἐλκεχίτωνες N 685.
 Ἰδη M 13. — gen. B 824. Θ
 75. A 112. 337. O 255. T
 91. κνημοί B 821. A 105.
 Φ 449. 559. κορυφαί A 183.
 Ξ 157. 332. O 5. — dat. Θ
 207. Ξ 287. — acc. Ξ 162.
 O 146. P 594. — Ἰδηθεν
 A 475. Θ 397. 438. — Ζεῦ
 πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων V.
 Ζεὺς πατήρ. — πιδηέσσης
 A 183. — πολυπίδακος Ξ
 157. 307. T 59. 218. Ψ 117. —
 πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν
 Θ 47. Ξ 283. O 151. — πο-
 λυπτύχου Φ 449. X 171. —
 ὑληέσσης Φ 449. — ὑψηλῆς
 Ξ 293.
- Ἰδαῖος, Daretis f. E 11. 20.
 Ἰδαῖος, Troianorum praeco H
 276. 372. 381. 413. 416. —
 acc. H 405. Ω 470. — voc.
 H 284. 406. — δαΐφρων Ω
 325. — κῆρυξ Γ 248.
 Ἰδαῖος Ζεὺς, gen. Π 605. —
 Κρονίωνι Ω 291. — ὀρέων Θ
 170. 410. A 196. M 19. 253.
 O 79. 169. 237. Π 677. T 189.
 Ἰδης, εω, Cleopatrae p., gen. I
 558.
 Ἰδομενεύς, ἦος, (Deucalionis f.
 τ 181.) A 145. Γ 230. A 253.
 E 43. H 165. Θ 78. 263. A
 510. N 240. 304. 362. 370.
 405. 424. 445. 500. 506. 509.
 Π 345. P 258. 605. 624. T
 311. γ 191. — gen. N 402.
 502. — dat. N 433. ξ 382.
 — acc. A 256. K 53. A 297.
 330. 387. 469. 470. P 621.
 τ 190. — voc. A 257. N 232.
 Ψ 474. 493. — ἀγκλυτόν Z
 436. Ξ 237. — Μηριόνης
 θεράπων ἀγαπήνορος Ψ
 113. 124. — Κρητῶν ἀγός A
 265. N 221. 259. 274. 311.
 Ψ 450. (482). — ἀνακτα B
 405. K 112. O 301. τ 181. —
 ἀρήμιον A 501. — ἀτάλαντος
 Ἀρηι N 500. — Κρητῶν βου-
 ληφόρε N 219. [255.] —
 δαΐφρονα A 252. — Δευκα-
 λίδαο M 117. P 608. — δου-
 ρικλυτός B 645. 650. E 45.
 N 210. 467. 476. — φλογὶ
 εἵκελον ἀλήην N 330. —
 ἥρος N 384. 439. — Ejus θε-
 ράπων Meriones Ψ 113. 124.
 528. 860. 888, qui dicitur:
 ὀπάων H 165. Θ 263. K 58.
 P 258. — Ἰδ. θεράποντες
 E 48. — σθένος Ἰδ. ἦος =
 Ἰδομενεύς N 248. — νῖα
 Ἰ. ἦος, Ὀρσίλοχον ν 259.

- Ἰήλυσος, Rhodi u., acc. B 656.
 Ἰησονίδης H 471. — Εὐνῆος H 468. Ψ 747.
 Ἰήσων, Argonautarum princeps, μ 72. — ποιμένι λαῶν H 469. — Ejus υἱός Φ 41 (Εὐνῆος ex Hypsipyle).
 Ἰθαιμένης, εος, Sthenelai p., gen. Π 586.
 Ἰθάκη δ 608. — gen. α 57. 404. δ 175. 643. ο 248. 256. 344. ξ 98. 182. ο 36. 267. π 251. ρ 250. σ 2. ν 340. φ 18. [109.] χ 223. ψ 176. ω 269. — dat. β 256. δ 555. 605. ι 505. [531.] ν 135. ο 482. χ 30. ψ 122. ω 104. — acc. B 632. α 18. 88. 172. δ 601. κ 420. 522. λ 30. 111. 162. μ 138. 345. ξ 189. π 58. 223. 230. 462. ω 259. — Ἰθάκηνδε α 163. λ 361. ο 157. π 322. — ἀμφιάλω α 386. 395. 401. β 293. φ 252. — ἐν δήμῳ Γ 201. α 103. ν 97. ο 534. π 419. ω 284. acc. ξ 126. 329. τ 399. — εὐδαιέλον ξ 344. acc. β 167. ι 21. ν 212. 325. [τ 132.] — ἐνκτιμένης χ 52. — κρανῆς Γ 201. acc. α 247. ο 510. π 124. φ 346. — παιπαλόεσσιν λ 480. — ἐν πορθμῷ Ἰ.ης τε Σάμοιο δ 671. ο 29. μεσσηγὺς Ἰθ.ης τε Σάμοιο δ 845. — τρηχέης κ 417. 462. — Τπονηίου γ 81.
 Ἰθακήσιος Εὐρυβάτης B 184. — Ὀδυσεύς β 246. χ 45.
 Ἰθακήσιοι ο 520. ω 354. — voc. β 25. 161. 229. ω 443. 454. 531.
 Ἰθακος, Ithacensis heros, ρ 207.
 Ἰθάμη, Thessaliae u., κλωμακόεσσιν B 729.
 Ἰκάριος, Penelopes pater, gen. α 329. β 53. δ 840. λ 446. π 435. ρ 562. σ 159. 188. 245. 285. τ 375. ν 388. φ 2. 321. ω 195. — dat. β 133. — κούρη μεγαλήτορος. Ἰφθίμη δ 797. — τηλεκλειτοῖο τ 546. — (μέγα δυνάμειοιο α 276, quia Acarnaniae partem regnabat).
 Ἰκάριος πόντος, gen. B 145.
 Ἰκεταονίδης Μελάνιππος, acc. O 546.
 Ἰκετάων, ὄξος Ἀρηος Γ 147. T 238 Laomedontis f., Priami frater.
 Ἰκετάονος υἱός Melanippus O 576.
 Ἰκμάλιος, τέκτων Ithac. τ 57.
 Ἰλήιον πεδῖον Φ 558.
 Ἰλιονεύς, ῆος, Phorbantis f., acc. Ξ 489. 492. — ἀγανού Ξ 501.
 Ἴλιος (Ἴλιον v. infra αἰπύ), gen. B 230. Z 60. 478. O 66. Φ 104. X 6. — dat. Z 493. P 145. Ω 67. — acc. A 71. B 216. 249. 492. 673. Γ 313. E 204. Z 74. 113. 403. 461. Θ 131. 295. A 230. N 175. 717. Ξ 46. O 550. Π 92. P 159. 163. 320. 337. 396. Σ 58. 327. 439. T 156. Φ 81. 156. 442. 561. 588. X 17. Ω 145. 330. 620. β 172. θ 495. κ 15. λ 372. ξ 238. ρ 104. σ 252. τ 125. 182. 193. ω 117. — Ἰλιόθεν Ξ 251. ι 39. — Ἰλιόθι Θ 561. K 12. N 349. θ 581. — Ἰλιόφι Φ 295. — αἰπεινή N 773. gen. I 419. 684. O 215. acc. O 558. P 328. — αἰπύ O 71. — ἐρατεινήν E 210. — εὐπωλον E 551. Π 576. β 18. λ 169. ξ 71. — εὐτείχεον B 113. 288. E 716. I 20. —

- ἡνεμόεσσαν Γ 305. Θ 499. Μ 115. Ν 724. Σ 174. Ψ 64. 297. — ἱερὴν Η 20. — ἱερὴ Δ 46. 164. Ζ 448. [Θ 551.] Τ 216. Ω 27. gen. Ζ 96. 277. Φ 128. acc. Δ 416. Ε 648. Η 82. 413. 429. Α 196. Ν 657. Ο 169. Ρ 193. Σ 270. Φ 515. Ω 143. 383. λ 86. ρ 293. — Ἰλίου οἶτον Θ 578. — ὀφρονέεσσα Χ 411. — Ἴου πόλει ἄκορη Η 345. πόλιν Ε 642. — ἐν-κτίμενον πολίεθρον Δ 33. Θ 288. Φ 433. — εὐναιόμε-νον πολίεθρον Β 133. Ι 402. Ν 380. — πύργον μέγαν Ζ 386. — τέκνωρ Ἴλ. Η 31. Ι 49. — Vide Τροίη. Τρώων πόλις.
- Ἴλος, Trois f., Laomedontis p., Τ 232. 236.
- Ἴλος. — Δαρδανίδαο Α 166. 372. — Ἴλον σῆμα Κ 415. Α 166. Ω 349. — τύμβος Ἴλου Α 372.
- Ἴλος, Μερμερίδης, gen. α 259 (quem Ephyræ habitantem Ulixes visit).
- Ἰμβρασίδης Ἰπείροος Δ 520.
- Ἰμβριος acc. Ν 197, Mentoris f., Priami gener, quem occ. Teucer Ν 171.
- Ἰμβριος Ἡελίων Φ 43.
- Ἰμβρος insula, acc. Ω 753. — ἄστν Ξ 281. — παιπαλοέσσης (Tenedo vicina) Ν 33. Ω 78.
- Ἰνώ = Λευκοθέη, Cadmi f., ε 461. — καλλίσφουρος ε 333.
- Ἰξιονίη ἄλοχος (Jovis), Pirithoi mat., gen. Ξ 317.
- Ἰοχέαιρα Ι 538. — acc. [Φ 480.] — ἑυκόπος λ 198.
- Ἰπασίδης V. Ἀπισάων, Τψη-νωρ, Χάροψ. — δοιοῖσιν Ἰ.δησιν (Charopi et Soco) Α 431 (Ulixes mortem para- vit).
- Ἰππᾶσον υἱὲ δαΐφρονος, Σῶκε Α 450.
- Ἰππημολγῶν, ἀγανῶν . . . γλα-κτοφάγων αἶα Ν 5.
- Ἰπποδάμαντα occ. Achilles Τ 401.
- Ἰπποδάμεια. Anchisis f., Al- cathoi uxor, acc. Ν 429.
- Ἰπποδάμεια, Penelopes serva, acc. ε 182.
- Ἰπποδάμεια κλυτός, Pirithoi uxor Β 742.
- Ἰππόδαμον occ. Ulixes Α 335.
- Ἰππόθοος Β 840. 842. Ρ 289 Αθησίου Πελασγοῦ . . υἱός. — dat. Ρ 313. — acc. Ρ 217. 318.
- Ἰππόθοος, Priami f., acc. Ω 251.
- Ἰπποκόων, Ῥήσου ἀνεψιός, Thrax, acc. Κ 518.
- Ἰππόλοχος, Antimachi f. Α 145. — μενεχάρμην occ. Agame- mnon Α 122.
- Ἰππόλοχος, Bellerophonis f. Ζ 206. — Γλαῦκος Ἰππολό- χοιο πάις v. Γλαῦκος. — Ἰπ.οιο υἱός Ζ 144.
- Ἰππόμαχον, Antimachi f., occ. Leonteus Μ 189.
- Ἰππόνοον μενεχάρμην occ. Hector Α 303.
- Ἰπποτάδης, αο, Αἶολος κ 2. — gen. κ 36.
- Ἰπποτίωνα occ. Meriones Ξ 514.
- Ἰπποτίωνος υἱός, Μόρως Ν 792.
- Ἰρή, Agamemnonis u. Messenia, ποιήεσσαν Ι 150. 292.
- Ἰρις Γ 121. Ε 365. Ψ 201. — acc. Ο 55. 144. 157. Ω 117. 143. — ἀελλόπος Θ 409. Ω 77. 159. — θεά voc. Ο 206.

- Σ 182. — ποδήνεμος E 353. ποδήνεμος ὠκέα B 786. E 368. A 195. O 168. 200. Σ 166. 183. 196. Ω 95 — πόδας ὠκέα B 790. 795. Γ 129. Θ 425. A 210. Σ 202. Ω 87. 188. — ταχεῖα voc. Θ 399. A 186. O 158. Ω 144. — χρυσόπτερον Θ 398. A 185. — ὠκέα O 172. Ψ 198. cf. ω 194.
- Ἴρος (= Ἀρναῖος) mendicūs s 25. 38. 73 αἶρος. 96. 239. — gen. s 232 ξείνον καὶ — μῶλος. 334. — dat. s 56. 75. — acc. s 6. 333. [393.]
- Ἴσανδρος, Bellerophontis f., acc. Z 197. 203 occ. a Marte.
- Ἴσμαρος, Ciconum u., dat. ι 40. — acc. ι 198.
- Ἴσον, Priami f. nothum occ. Agamemnon A 101.
- Ἰστιάια, Euboeae u., πολυστάφυλον B 537.
- Ἴτυλος, Aëdonis et Zethi f., acc. τ 522.
- Ἴτυμονῆα. Τπειροχίδην occ. Nestor A 672.
- Ἴτων, Thessaliae u., μητέρα μήλων B 696.
- Ἰφεία occ. Patroclus Π 417.
- Ἰφθίμη, Icarii f., Eumeli conjux, dat. δ 797.
- Ἰφιδάμας, Agamemnonis f., I 145. 287.
- Ἰφιδάμας, Antenor's et Theanus f. A 234. — dat. A 261. — acc. A 257 κασίγνητον (Κόωνος). — Ἀντηνορίδης A 221. (occ. ab Agamemn. A 240.)
- Ἰφικληεῖη βίη λ 296. — gen. λ 290.
- Ἰφικλος, Φυλακίδης, πολύμηλος, Podarcis et Protesilai p., gen. B 705. N 698. — acc. Ψ 636 Nestoreum cursu vicit.
- Ἰφιμέδεια, Aloe's coniux, Oti et Ephialtis mat., acc. λ 305.
- Ἰφίνος Δεξιάδης, acc. H 14 (interf. Glaucus).
- Ἰφισ ἐύζωνος, Scyria, Patrocli conjux I 667.
- Ἰφιτίδης Ἀρχεπτόλεμος, acc. Θ 128.
- Ἰφιτίωνα Ὀτρυντεῖδην occ. Achilles T 382.
- Ἰφιτος Εὐρυτίδης, Ulix's hospes φ 14. 22. — acc. φ 37. (occ. ab Hercule φ 27).
- Ἰφιτος, Phocensis, Schedii et Epistrophii p., gen. P 306. — Ναυβολίδαο B 518. — 2) pat. Archeptolemi.
- Ἰωκὴ κρυόεσσα in aegide E 740.
- Καβησόθεν Othryoneus oriundus N 363.
- Καδμεῖοι κέντορες Ἰππων Δ 391. — gen. E 807. λ 276. — dat. Δ 388. K 288.
- Καδμείωνες, acc. Δ 385. E 804. Ψ 680.
- Κάδμου θυγάτηρ Ἰνώ ε 333.
- Κάειρα γυνή Δ 142.
- Καινεῖδης, αο = Coronus, gen. B 746.
- Καινεύς, Lapitharum rex, acc. — έα A 264.
- Κακοῦλιον οὐκ ὀνομαστήν τ 260. 597. ψ 19.
- Καλήσιον, θεράποντα Axyli occ. Diomedes Z 18.
- Καλητορίδης Ἀφαιρεύς, acc. N 541.
- Καλήτορα, Clyti f., Hectoris ἀνεψιόν (O 422) occ. Ajax O 419. — 2) cf. Voc. praeced. —
- Καλλιάνασσα, Nereis Σ 46.
- Καλλιάνειρα, Nereis Σ 44.
- Καλλιάρως, Locrorum opp., acc. B 531.

- Καλλικολώνη*, collis prope Troiam, gen. *T* 151. — dat. *T* 53.
Καλύδναι νῆσοι, acc. *B* 677.
Καλυδών, Aetolorum u., acc. *I* 530. — ἐραυνῆς *I* 531. 577. — αἰπεινῇ *N* 217. *Ξ* 116. — πετροήεσσαν *B* 640.
Καλυψώ, οὖς, nymphā, Atlantis f. (ἡ 245). ἡ 260. — δῖα ε 263. 321. 372. — δῖα θεάων α 14. ε 78. 85. 116. 180. 202. 242. 246. 258. 276. ι 29. — δολόεσσα, Ἄτλαντος θυγάτηρ, ἐνπλόκαμος ἡ 245. — ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἀνδήεσσα [ἡ 254]. μ 448. — ἡνκόμοιο *Θ* 452. μ 389. — νύμφη πότνια α 14. — νύμφης ἐν μεγάροισι δ 557. ε 14. ρ 143. — νύμφην ψ 333. — Cf. *Νύμφη*.
Κάλχας, αὐτός, Thestoris f., Graecorum vates, *B* 300. 322. — dat. *N* 45. — acc. *A* 105. — voc. *A* 86. — θεοπρόπος οἰωνιστῆς *N* 70. — Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἀρίστος *A* 69.
Κάμειρος, Rhodi u., ἀργινόνετα *B* 656.
Καпанεύς, ἦος, Stheneli p., gen. *E* 319. — ἀγκλειτοῦ *B* 564. — κυδαλιμοῦ *A* 403.
Καпанηιάδης, Sthenelus, πέπον *E* 109.
Καпанήιος υἱός, Σθένελος *A* 367. *E* 241. — acc. *E* 108.
Κάπυς, Assaraci f., Anchisis pater, acc. *T* 239.
Κάρες *K* 428. — βαρβαροφώνων *B* 867.
Καρδαμύλη, Messenia Agamemnonis u., acc. *I* 150. 292.
Κάρησος, Idae fluv. *M* 20.
Κάρυστος, Euboeae u., acc. *B* 539.
Homer.
Κάσος, insula, acc. *B* 676.
Κασσάνδρη, gen. λ 422 (occ. a Clytaemnestra). — ἐκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ Ω 699. — Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην *N* 366.
Καστιάνειρα, καλή, Αἰσύμηθεν, Gorgythionis a Priamo mater Θ 305.
Κάστωρ, ορος, Tyndarei e Leda f., Helenae et Pollucis frater, ἱππόδαμον Γ 237. λ 300.
Κάστωρ Ἰλαινίδης, Cretensis fictus ξ 204.
Κατακλιῶδες βαρεῖαι ἡ 197.
Καύκωνες, Paphlagoniae populus, *K* 429. *T* 329. — 2) in Elide μεγαθύμους γ 366.
Καῦστρίον . . ῥέεθρα *B* 461.
Κεάδης, αὐ Τροϊζήνοιο υἱός = Euphemus *B* 847.
Κεβριόνης, αὐ, Priami f. nothus, occ. a Patroclo *Π* 738. — *A* 521. *M* 91. — gen. *M* 92. *Π* 756. — dat. *Π* 754. — acc. *N* 790. *Π* 772. — ἀδελφεόν Hectoris Θ 318. — δαΐφρονα *Π* 727. — ἔκτορος ἡνιοχῆα *Π* 738. — ἥρωι *Π* 751. acc. *Π* 781.
Κελαδαινὴ ἐνστέφανος (Artemis) Φ 511.
Κελάδων, οντος, Elidis rivus, ὠκυρόω *H* 133.
Κελαινεφῆς (Juppiter) voc. *O* 46. ν 147.
Κένταυρος Εὐρυτίων, acc. φ 295.
Κένταυροι, dat. φ 303 pugna c. Lapithis. — Κενταύρων δεικαϊότατος Χείρων *A* 832.
Κεφαλλῆνες, Ulixi subditi, gen. *A* 330. ν 210. ω 355. 429. — dat. ω 378. — μεγαθύμους *B* 631.
Κήρ, dat. γ 410. ζ 11. — acc.

- B* 352. *Γ* 6. 32. *Α* 585. *N* 561. 596. 648. *Ξ* 408. *Π* 47. 817. *P* 714. *Σ* 115. 117. *X* 365. *Ω* 82. *β* 165. *δ* 273. 502. *ε* 387. *θ* 513. *μ* 157. *ο* 235. *π* 169. *ρ* 82. *ς* 155. *χ* 14. *ω* 414. — *Κῆρες* [*Θ* 528.] — acc. *Α* 11. *M* 402. *N* 283. *O* 287. *Φ* 565. *β* 352. *δ* 512. *ρ* 547. *τ* 558. *χ* 66. — βαρείας *Α* 97. *Φ* 548. — διχθαδίας *I* 411. — θανάτοιο *B* 302. 834. *Θ* 70. *Α* 332. *M* 326. *Φ* 548. *X* 202. *λ* 171. 398. *ξ* 207. — κακὴν θανάτοιο *Π* 687. — κακὰς *M* 113. *β* 316. *ψ* 332. — μελαίνῃ *Γ* 454. *ρ* 500. acc. *B* 859. *Γ* 360. *E* 22. 652. *H* 254. *Α* 360. 443. *Ξ* 462. *Φ* 66. *β* 283. *γ* 242. *ο* 275. *χ* 330. 363. 382. *ω* 127. — ὀλοή in Achillis clupeo *Σ* 535. acc. *N* 665. — στύγερῃ *Ψ* 78.
Κηρεσιφορήτους κύνας *Θ* 527.
Κήρινθος ἔφαλος, Euboeae u., acc. *B* 538.
Κήτειοι, Mysiae gens *λ* 521.
Κηφισὶς λίμνη Boeotiae, dat. *E* 709.
Κηφισός Phocidis fluv., gen. *B* 523. — *δῖον* *B* 522.
Κίκονες, Thracica gens *ι* 47. 59. — gen. *ι* 66. — dat. *ι* 39. 47. — acc. *ψ* 310. — ἀρχὸς.. αἰχμητῶν *B* 846. — ἡγήτορι Μέντη *P* 73. — πτολίεθρον *ι* 165.
Κίλικες, ὠν πόλιν *Θήβην* *Z* 415. — dat. *Z* 397 Ection imperat.
Κίλλα ζαθέη, Troadis u., acc. *A* 38. 452.
Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμος *λ* 14.
Κινύρης, Cyprius, Agamemnu. hospes *A* 20.
Κίρκη, Solis et Perses f., Aeetae soror (cf. *κ* 18. 136.) *κ* 241. 293. 375. 388. 449. 563. 571. *λ* 22. — gen. *κ* 150. 210. 221. 276 (πολυφαρμάκου). 282. 287. 289 (ὀλοφῶια δῆνεα). 308. 347. 426. 432. 445. 480. 554. *λ* 53. 62. *μ* 9. 226 (ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς). *ψ* 321 (δόλον πολυμηχανίην τε). — dat. *κ* 295. 322. — acc. *μ* 16. — voc. *κ* 337. 383. 483. 501. — ἀθανάτη *μ* 302. — *Αἰαίη* *ι* 31 (δολόεσσα). gen. *μ* 268. — *δῖα θεάων* *μ* 155. — ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἀνδῆεσσα *κ* 136 (ἀντοκασίγνητος Αἰήταο). *λ* 8. *μ* 150. — περικαλλέος *κ* 347. 480. — πότνια *θ* 448. *κ* 394. 549. *μ* 36.
Κισσηΐς Θεανώ *Z* 299.
Κισσηΐς, Thrax, μητροπάτωρ Iphidamantis *Α* 223.
Κλεῖτος, Mantii f., ab Aurora raptus, acc. *ο* 249. 250.
Κλεῖτον, Πεισηγόρος υἱόν, Polydamantis sodalem, occ. Teucer *O* 445.
Κλεόβουλον occ. Ajax *Π* 330.
Κλεοπάτρη, Idae et Marpessae f., Meleagri uxor, καλῇ *I* 556.
Κλεωναί, Argol. u., ἐνκτιμένας *B* 570.
Κλονίος, Boeotorum dux *B* 495. — acc. *O* 340 occ. ab Agenore.
Κλυμένη, Helenae ancilla *Γ* 144.
Κλυμένη, Nereis *Σ* 47.
Κλυμένη, acc. *λ* 326.
Κλύμενος, οἰο, Eurydices pat., gen. *γ* 452.
Κλυταιμνήστην, Agamemnonis uxor, *λ* 439. — gen. *Α* 113. — *δῖα γ* 266. — δολόμητις occ. Cassandram *λ* 422.

- Κλυτίδης* v. *Δόλοψ. Πείραιος*.
Κλυτίος, Laomedontis f., gen.
O 419 *Caletoris* pat., 427. —
 acc. *Γ* 147. *T* 238.
Κλυτίος, Piraei pat., Ithacensis,
 gen. *π* 327.
Κλυτομήδης, Enopis f., acc. *Ψ*
 634 (Nestor eum superavit).
Κλυτόνηος, Alcinoi f. *Θ* 119.
 123.
Κλωῖδες, Parcae *η* 197.
Κνωσός, μεγάλη πόλις (Cretae,
 ubi Minos rex) *τ* 178. — acc.
B 646. — εὐρείη *Σ* 591.
Κοῖρανον, Lycium occ. Ulixes
E 677.
Κοῖρανος, Lyetius, Merionis au-
 riga *P* 614. — acc. *P* 611
 (occ. ab Hectorē).
Κοπρεύς, ἦος νιός = Periphe-
 tes *O* 639.
Κόρακος πέτρη Ithacae, dat. *ν*
 408.
Κόρινθος, ἀφνειόν *B* 570.
 — Κορινθίοι *N* 664. cf.
 Ἐφύρη.
Κορώνεια, Boeotiae u., acc. *B*
 503.
Κόρωνος Καινίδης, Leontei
 pat., gen. *B* 746.
Κουρήτες, Aetoliae incolae *I*
 529 (bellum c. Aetolis — 599).
 532. 589. — gen. *I* 549. —
 dat. *I* 551.
Κόων, Ἀντηνορίδης *A* 248.
 (occ. ab Agamemnone) *T*
 53. — dat. *A* 256.
Κόως vide *Κῶς*.
Κρανία, insula, dat. *Γ* 445.
Κράπαθος, insula, acc. *B* 676.
Κραταίς, Scyllae mat., acc. *μ*
 124.
Κρειοντιάδης Λυκομήδης acc.
T 240.
Κρείων, οντος, Lycomedis p.,
 gen. *I* 84. *Κρείων*, Megarae pat., Theba-
 nus, gen. *λ* 269.
Κρηθεύς Αἰολίδης, — ἦος γυνή
i. e. Tyro *λ* 237. — dat. *λ*
 258 (e Tyro Aeson, Amythaon,
 Pheres filii).
Κρήθων, Dioclis f., *E* 549. —
 acc. *E* 542 occ. Aeneas.
Κρηῆτες, gen. *B* 645. *Ψ* 482
 (ἀγός Idomeneus). — dat. *Γ*
 230. *A* 251. *ξ* 205. 234. 382.
 — Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγός,
 βουληφόρος *V.* Ἰδομενεὺς.
Κρήτη *τ* 172 (γαῖα καλή, πί-
 ειρα, περίρρυτος, ἐν δ' ἐννή-
 κοντα πόλεις. populi Achaei,
 Eteocretes, Cydones, Dorien-
 ses, Pelasgi 175 sqq.). — gen.
λ 323. *ξ* 300. — dat. *γ* 291.
ρ 523. — acc. *γ* 191. *ξ* 301.
 — Κρήτηνδε *τ* 186. — ἑκα-
 τόμπολιν *B* 649. — Μίνωα
 Κρήτην ἐπίουρον *N* 450. —
 εὐρείης *ξ* 252. dat. *N* 453. *ν*
 256. 260. — Κρητῶν εὐρεί-
 αων *ξ* 199. *π* 62. — ὄρεα
 νιφόντα *τ* 338.
Κρίσα, Phocidis u., ζαθέην *B*
 520.
Κροῖσμος, gen. *O* 523, occ. a
 Megete.
Κροκύλεια, in Ulixis regno *B*
 633.
Κρονίδης *A* 5. *Θ* 414. *A* 53.
P 593. *T* 31. 301. 304. *Ω*
 143. 539. — ἀγίλοχος Ζεύς
B 375. — ἀννότατε *A* 552. *A*
 25. *Θ* 462. *Ξ* 330. *Π* 440.
Σ 361. — εὐρύοπα acc. *A*
 498. *O* 152. *Ω* 98. — Ζεύς
 cf. h. v. — πατήρ *Φ* 508. *X*
 60. — ὧ πάτερ ἡμέτερε *Κρο-*
νίδη, ὕπατε κρείοντων *Θ* 31.
α 45. 81. *ω* 473. — ὑψίζυγος
H 69. *Σ* 185.
Κρονίων, ωνος (Κρονίονος *Ξ*
 28*

247. λ 620.) *A* 528. *B* 419. 670. Γ 302. Δ 249. *E* 522. *H* 209. Θ 175. *A* 27. 336. 406. *N* 242. 319. 783. *O* 254. Π 662. *P* 209. 269. 441. *T* 340. *T* 306. Ω 611. α 386. γ 88. 119. δ 207. 699. κ 21. μ 405. ξ 184. 303. π 117. [291]. ς 376. υ 236. χ 51. — dat. *A* 405. *N* 226. — acc. *E* 753. — βουλὰς Φ 230. — ἐρισιθενέος Φ 184. θ 289. — Ζεύς cf. h. v. — κελαινεφεὶ *A* 397. *Z* 267. Ω 290 (*Ἰδαίω*). acc. [Δ 78]. — ὑπερμενεί *B* 403. *H* 315. 481. acc. *B* 350. Θ 470.
- Κρόνος* Θ 479. — gen. *O* 187. — acc. Ξ 203. 274. *O* 225. — ἀγκυλομήτης Δ 59. — παῖς ἀγκυλομήτεω *B* 205. 319. Δ 75. *I* 37. [*M* 450.] Π 431. Σ 293. φ 415. — θυγάτηρ μεγάλοιο (*Juno*) *E* 721. Θ 383. Ξ 194. 243. — *K.ou* παῖς *Z* 139. Θ 415. Ξ 346. *O* 91. Φ 216. — νῆε (*Jupp. et Neptun.*) *N* 345.
- Κρουνοί*, *Elidis fons*, acc. [ο 295.]
- Κρωῶνα*, *Paphlagoniae u.*, acc. *B* 855.
- Κτιάτος Ἀκτορίων*, *Amphimachi p.*, gen. *B* 621. *N* 185.
- Κτήσιος Ὀρμενίδης*, *Eumaei p.*, ο 414.
- Κτήσιππος*, *Samius*, *Penelopes proci*, *Polythersae f.* χ 287. υ 288. χ 279 *vulnerat Eumaeum*. — acc. υ 303. χ 285 occ. a *Philoetio*. — voc. υ 304.
- Κτιμένη*, *Ulixis soror ὀπλοτάτη*, ο 363.
- Κυανοχαίτης* *T* 144. ι 536. — γαιήοχε *O* 174. 201. — ἐνοσίχθονι γ 6.
- Κυδοιμός*, acc. in *Achillis clupeo* Σ 535. — *δηιοτήτος* *E* 593.
- Κύδωνες*, *Cretae pop.*, γ 292. τ 176.
- Κυθήρεια* (= *Ἀφροδίτη*) ἐυστέφανος ς 193. gen. θ 288.
- Κύθηρα*, ων, *insula*, gen. ι 81. — ζαθέοισιν *O* 432. — *Κυθηρόθεν* *O* 438.
- Κυθήριος* *V. Ἀμφιδάμας*, *Λυκόφρων*.
- Κύκλωψ*, *Polyphemus* ι 296. 316. 415. 428 πέλωρ, ἄθεμιστία εἰδώς. κ 435. μ 209. ψ 312. — gen. α 69. ι 319 (*μέγα ῥόπαλον*). 548 (*μῆλα*). κ 200 ἀνδροφάγοιο. — acc. ι 345. 362. 474. 492. — voc. ι 347. 364. 475. 502. — ἄγριος *devorat Antiphum* β 19. — μένος ἄσχετος υ 19.
- Κύκλωπες* η 206. ι 275. — dat. α 71. ι 125. 357. 510. — acc. ι 399. — ἀνδρῶν ὑπερ-ηγορέοντων ξ 5. — γαίης ι 117. acc. ι 106 (*ὑπερφιάλων*, ἄθεμιστων). 166.
- Κυλλήνης ὄρος αἰπύ* *Arcadiae* *B* 603.
- Κυλλήνιος Ἐρμῆς* ω 1. — Ὄτον *O* 518.
- Κυλλοποδίων* (*Vulcanus*) Σ 371. *T* 270. — voc. Φ 331.
- Κυμοδόκη*, *Nereis* Σ 39.
- Κυμοδόη*, *Nereis* Σ 41.
- Κῦνος*, *Locrorum u.*, acc. *B* 531.
- Κυπαρισσῆεις*, *εντος*, *Elidis u.*, acc. *B* 593.
- Κυπάρισσος*, *Phocensium u.*, acc. *B* 519.
- Κύπρις* *E* 422. 760. — *Κύπριδα* *E* 458. 883. — *Κύπριν* *E* 330.
- Κύπρος*, *insula*, gen. ρ 443. — acc. δ 83 (*venit Menelaus*). θ 362 (*secedit Venus*). ρ 442

- (se venditum esse fingit Ulixes).
 448. — *Κύπρον* δε 121.
Κύτωρος, Paphlagoniae u., acc. B 853.
Κύφος, Perrhaebiae u., gen. B 748.
Κύων Ὠρίωνος, sidus, X 29.
Κωνυτός, Stygis pars, κ 514.
Κῶπαι, Boeotiae vicus, acc. B 502.
Κῶς, insula, acc. *Εὐρυπύλοιο πόλιν* B 677. — *Κῶωνδ' εὐναιομένην* Ξ 255. O 28.
Λαία, Laconiae u., acc. B 585.
Λαέρκις, Aemonis f., Alcida-
 mantis p., Myrmido. gen. II 197. — *Λίμωνίδαο* P 467.
Λαέρκις χρυσοχόος Pylus, acc. γ 425.
Λαέρτης, Acrisii f. unicus (π 118), Ulixis pater, α 430. ο 353. 483. π 302. χ 336. ω 207. 327. 375. 498. 513. — *Λ. αο ἀγρόν καλόν* ω 206. — dat. δ 738. π 138. — acc. π 118. ω 270 *Ἀρκεισιάδην* (q. v.). 365 *μεγαλήτορα*. — *γέρον* δ 111. ξ 173. gen. ξ 9. 451. — *ἥρωος* χ 185. — dat. β 99. τ 144. ω 134. acc. α 189. — *παί* ω 192. — *νῖος* Λ. εω δ 555. acc. ι 505. [531]. — *νῖος* Λ. αο χ 191. acc. θ 18.
Λαερτιάδης, εω = Odysseus, voc. T 185. — *διογενὲς Λ. πολυμήχαν'* Ὀδυσσεῦ B 173. Δ 357. Θ 93. I 308. 624. K 144. Ψ 723. ε 203. κ 401. [456.] 488. 504. [λ 60. 92.] 405. 473. 617. ν 375. ξ 486. π 167. χ 164. ω 542. — Ὀδυσσεύς ι 19. gen. μ 378. [π 104.] ρ 152. σ 24. 348. τ 165. 262. 336. 583. φ 262. χ 339. acc. π 455. ρ 361. ν 286. — *πολύμητις Ὀδυσσεύς* Γ 200.
Λαιστρῶγονίη Τηλέπυλος, acc. κ 82. ψ 318.
Λαιστρῶγών, ὄνος, Ἀντιφάτης, gen. κ 106. 199.
Λαιστρῶγόνες κ 119.
Λακεδαίμων, dat. Γ 244. 387. φ 13. — *δῖαν γ* 326. δ 313. 702. ε 20. ν 440. ρ 121. — *ἐρατεινῆς* Γ 239. 443. — *εὐρύχορον* ν 414. ο 1. — *κόλην κητώεσσαν* B 581. δ 1.
Λάμου πτολίεθρον (Τηλέπυλος) κ 81.
Λαμπετίδης (Lampi f.) Δόλοψ. O 526.
Λαμπετή, nympa, Solis ex Neaera f. μ 132. 375.
Λάμπος, Troianus, acc. Γ 147. T 238. — *Λαομεδοντιάδης* O 526 (Dolopis pat.).
Λάμπος, Aurorae equus, acc. ψ 246.
[Λάμπος], Hectoris equus, δις Θ 185.]
Λαόγονον, Biantis f., occ. Achilleus T 460.
Λαόγονον, Onetoris f., occ. Meriones II 604.
Λαοδάμας, Alcinoi f., θ 119. 130 optimus pugil, 132. — gen. θ 207. — acc. θ 370. — voc. in α θ 141. 153. — *ἀγαπήνορα η* 170. — *ἀμύμονα θ* 117.
Λαοδάμαντα, Antenor's f., occ. Ajax O 516.
Λαοδάμεια, Bellerophontis f., Sarpedon's m. ex Jove, dat. Z 198. — acc. Z 197.
Λαοδίη, Agamemnon's f., I 145. 287.
Λαοδίη, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη, acc. Γ 124. Z 252.

- Λαόδοκος, Ἀντηνορίδῃ Δ 87.
 Λαόδοκος, ἑταίρῳ Antilochi P 699.
 Λαοθή, θυγάτηρ Ἄλταο, Lyaconis m. Φ 85. X 48 Hecubae pellex.
 Λαομεδοντιάδης O 527 (Lampus). — voc. Γ 250 (Priamus).
 Λαομέδων, Ili f. T 237 Tithoni, Priami, Lampi, Clytii, Hicetaonis, Laomedontis p. (Z 23). — gen. E 269. — ἀγανού E 649. Z 23. — ἀγήνορι Φ 443. — ἀμύμονα T 236. — ἑκπαγλος Φ 452. — ἥρῳ H 453. — ἵππων E 640. acc. Ψ 348.
 Λαπίθαι [M 181]. — acc. φ 297. — αἰχμητάων M 128.
 Λάρισα, ἥς, Asiae min. u., gen. P 301. — ἐριβώλακα B 841.
 Λειώδης, Οἶνοπος υἱός, φ 144. χ 310. — voc. φ 168.
 Λειώκριτον, Arisbantis f., occ. Aeneas P 344.
 Λειώκριτος Εὐηνορίδης, proculus β 242. — acc. χ 294 occ. a Telemacho.
 Λεκτόν, Troadis promontorium Ξ 284.
 Λέλεγες K 429. — acc. T 96. — φιλοπτολέμοισιν imperat Altes Φ 86.
 Λεοντεύς, ἦος, Coroni f., ὄζος Ἄρηος B 745. M 188. Ψ 841. — ἀντιθέοιο Ψ 837. — ἵσον Ἄρηι M 130.
 Λεσβίδες γυναῖκες, acc. I 129. 271.
 Λέσβος, insula, dat. γ 169. — Μάκαρος ἕδος Ω 544. — ἐνκτιμένη δ 342. ρ 133. acc. I 129. 271. — Λεσβόθεν I 664.
 Λευκὰς πέτρῃ, acc. ω 11.
 Λευκοθέη = Ἰνώ ε 334 (Cadmi f.). 461.
 Λεύκον, Ulixis sodalem, occ. Antiphus Δ 491.
 Λήδη, Tyndarei uxor, acc. λ 298 (Castoris et Pollucis m. λ 300.)
 Λήθοιο Πελασγοῦ υἱός (Hippothous) P 288. — Τευταμίδαο υἱε (Hipp. et Pylaios) B 843.
 Λήιτος, Alectryonis f., Boeotorum dux B 494. — acc. N 91. P 602. 605 vulneratur ab Hectore. — ἥρως occ. Phylacon Z 35.
 Λῆμνος, οἰο, gen. H 467. Φ 46. — dat. A 593. Θ 230. — acc. θ 294. — ἀμιχθαλόεσσιν Ω 753. — ἄστν Ξ 281. — γαῖαν θ 301. — ἐνκτιμένην Φ 40. ἐνκτιμένον πτολίεθρον θ 283. — ἡγαθέη B 722. acc. Φ 58. 79. — πόλιν Θύαντος Ξ 230.
 Λητώ, οὓς, E 447. T 40. Φ 502. ξ 106. — dat. T 72. — acc. Φ 497. — voc. Φ 498. — ἐρικυδέος Ξ 327. — ἡύκομος A 36. T 413. λ 318. — καλλιπαρῆφ Ω 607. — Διὸς κυδρήν παράκοιτιν, Πνθώδ' ἐρχομένην Tityos ἥλκησε λ 580. — Ejus υἱός A 9. Π 849.
 Λιβύην, ubi ἄρνες ἄφαρ κεραιοὶ τελέθουσι, visit Menelaus δ 85. ξ 295.
 Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηος, Alcmenes fratrem, occ. Tlepolemus B 663.
 Λίλαια, πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο Phocidis u., acc. B 523.
 Λιμνώρεια, Nereis Σ 41.
 Λίνδος, Rhodi u., acc. B 656.
 Λιταί, Jovis filiae I 502.

- Δοκροί* *N* 686. 712. — gen. *B* 527. 535.
Λύκαστος, Cretae u., ἀργινόμεντα *B* 647.
Λυκάων, Pandari p., γερον αἰ-
 χμητά *E* 197. — gen. *E* 193.
 — *Ejus* υἱός *E* 246 et ἀγλαός
 υἱός *E* 95. 101. 179. 229.
 276. 283. et conj. c. Πάν-
 δαρος *B* 826. acc. *A* 89. *E*
 169. voc. *A* 93.
Λυκάων, Priami et Laothoes f.,
 gen. *Γ* 333. *Φ* 127. *Ψ* 746.
 — dat. *T* 81. *Φ* 35. — acc.
X 46. eum occ. Achilles *Φ*
 114.
Λυκίη *E* 479. — gen. *B* 877.
E 645. — dat. *E* 173. *Z*
 225. *M* 312. — acc. *Z* 172.
M 318. *Π* 542. — *Λυκίη*-
 θεν *E* 105. — *Λυκίην* δε *Z*
 168. 171. — *πίονι* δῆμω *Π*
 437. 514. — *ἐριβώλακα* *P*
 172. — *εὐρείης* *Z* 173. 188.
Π 455. 673. 683. dat. *Z* 210.
Λύκιοι *Z* 194. *K* 430. *Π* 564.
 — gen. *B* 876. *A* 197. 207.
E 679. *Π* 584. *P* 146. —
 dat. *A* 285. *M* 315. 321. *O*
 424. 485. *Π* 525. — acc. *E*
 482. *M* 419. *Π* 685. — voc.
Θ 173. *A* 286. *M* 409. *N*
 150. *O* 425. 486. *Π* 422.
P 184. — Eorum ἀγός (Glauc-
 us) *H* 13. *P* 140. (Sarpe-
 don) *E* 647. ἀγοί *M* 346.
 359. — ἀνδρῶν τις *P* 154.
 — ἀντιθέοισιν *M* 408. *Π*
 421. — ἀρχός (Sarped.) *Ξ*
 426. — ἀγός ἀσπιστάων
 (Sarpd.) *Π* 490. 541. 593. —
 βουληφόρε *E* 633. — μέγα
 ἔθνος *M* 330. — ἡγήτορες
M 376. acc. *Π* 495. 532. —
 θυμόν *E* 673. — πύκα θω-
 ρηκτάων τις *M* 317. — ἔφ-
- θιμοί* *M* 417. *Π* 659. —
πληθύν *E* 676. — πόνος
Τρώων καὶ *A.* *Z* 78.
Λυκομήδης, εὖρος, Creontis f.,
 ἀρηίφιλος, Apisaona occ. *P*
 346. — δῖον *I* 84. — *Ejus*
 ἑταῖρος (Leiocritus) *P* 345. —
 κρατερός *M* 366. — *Κρειον-*
τιάδην *T* 240.
Λυκόοργος, Arcas *H* 142 (occ.
Areithoum). 144. 148.
Λυκόοργος, Dryantis f. ἀνδρο-
 φόνοιο *Z* 134. — κρατερός
Z 130.
Λυκοφόντην ἀντίθεον occ. Teu-
 cer (Θ 275).
Λυκόφρονα, Mastoris f., Cythe-
 rium, Ajacis ministrum occ.
 Hector *O* 430.
Λύκτος, Cretae u. ἐνυκτιμένης
P 611. — acc. *B* 647.
Λύκων *Π* 335. 337 occ. a Peneleo.
Λυρνησσός, Mysiae u., gen. *B*
 690. — acc. *B* 691. *T* 60. *T*
 92. 191.
Λύσανδρον Ajax occ. *A* 491.
Λωτοφάγοι ι 92. — ἀνδρῶν
 πίειραν ἄρουραν ψ 311. —
 dat. ι 91. 96. — γαίης ι 84.
Μάγνητες, Thessaliae gens, *B*
 756.
Μαιάνδρου ῥοάς *B* 869.
Μαιάδος υἱεῖ Ἑρμῇ ξ 435.
Μαιμαλίδης = *Πείσανδρος* *Π*
 194.
Μαῖρα, Nereis Σ 48.
Μαῖρα, acc. λ 326.
Μαίων Αἰμονίδης, Thebanus
 qui Tydeo insidias struxit *A*
 394. — acc. *A* 398 occ.
Μάκαρος ἕδος, Λέσβος Ω 544.
Μάλεια, Peloponnesi promont.,
 acc. ι 80. — *Μαλειῶν* τ 187.
 — *Μαλειῶν* ὄρος αἰπύ γ
 287. δ 514.

- Μαντινέη*, Arcadiae u., ἔρα-
τεινήν B 607.
- Μάντιος*, Melampodis f., Poly-
phidis et Cliti pat. o 249. —
acc. o 242.
- Μαραθών*, Atticae vicus, ἐς M.
venit Minerva η 80.
- Μάρις*, Amisodari f., Atymnii
frat., occ. a Thrasymede II
319. (328).
- Μάρπησσα*, καλλίσφυρος Εὐη-
νίνη, Cleopatrae m., gen. I 557.
- Μάρων*, Euanthis f., Ismarius,
Apollinis sacerd. ι 197.
- Μάσης*, ητος, Argolidis u., acc.
B 562.
- Μαστορίδης* Ἀλιθέρσης, Itha-
censis augur β 158. ω 452.
- Μαστορίδης* = *Λυκόφρων* O
438.
- Μάστορος* υἱόν = *Λυκόφρωνα*
O 430.
- Μαχάων*, Aesculapii f. A 512.
— τῷ Ἀσκληπιάδῃ A 613.
— δῖε Ξ 3. — ἦρωα Δ 200.
— ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλεί-
ριος ἡδὲ M. B 732. cf. A 833.
— ποιμένα λαῶν vulnerat
Hector A 506. 598. 651. —
Ἀσκληπιοῦ υἱός A 517. acc.
Δ 194.
- Μεγάδης* Πέριμος, acc. II 695.
- Μεγαπένθης*, Menelai ex serva
f. o 100. — acc. o 103. —
κρατερός δ 11. o 122.
- Μεγάρη*, Creontis f., Herculis
conjux, acc. λ 269.
- Μέγης* E 69. O 520 occ. Croe-
smum et 535 Dolopem (II 313
Amphiclum). — ἀτάλαντος
Ἄρηι, Dulichiensium dux B
627. acc. O 302. — Φυλετ-
δης B 627. N 692. acc. T
239. cf. Φυλεύς.
- Μεδεών*, ὤνος, Boeotiae u., acc.
B 501.
- Μέδων*, Phthiorum dux N 693.
Ajacis frat. N 695. (cf. O
334.) habitat Phylacae N 696.
O 335. — acc. O 332 (occ.
ab Aenea). — Ὀϊλῆος νόθος
υἱός B 727.
- Μέδων*, Troianus, acc. P 216.
- Μέδων*, praeco Ithacensis ρ 172.
ω 439. — κῆρυξ δ 677. π 252.
412. acc. χ 357. — πεπνυ-
μένα εἰδώς δ 696. 711. χ 361.
ω 442.
- Μελάμποδος* ἔκγονος o 225.
- Μελανεύς*, ἦος παῖς = Amphi-
medon ω 103.
- Μελανθεύς* υ 255. χ 152. —
υἱὸς Δολιῶιο, Ulixis capra-
rius ρ 212. φ 181. χ 159. —
voc. φ 176. — Idem dicitur
Μελάνθιος, acc. χ 474. voc.
χ 195. — αἰπόλος αἰγῶν ρ
247. 369. υ 173. χ 135. 142.
161. 182. acc. φ 175. 265.
- Μελάνθιον*, Troianum occ. Eu-
rypylus Z 36.
- Μελανθῷ*, Dolii f., Penelopes
ancilla s 321. τ 65.
- Μελάνιππον* occ. Patroclus II
695. — 2) alterum occ. Teucer
Θ 276.
- Μελάνιππος*, voc. O 553. 582.
(occ. ab Antilocho). — Ἴκε-
ταονίδην ἰφθιμον O 547. —
Ἴκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον
O 576.
- Μελάνιππος*, Graecorum dux,
acc. T 240.
- Μέλας*, Porthoi f. Ξ 117.
- Μελέαγρος*, Oenei f., I 543.
— acc. I 553. 590. — ἀρηί-
φιλος I 550. — ξανθός B
642.
- Μελίβοια*, Philoctetae u., acc. B
717.
- Μελίτη*, Nereis Σ 42.
- Μέμνων*, δῖον λ 522. cf. δ 188.

Μενέλαος Γ 27. 210. 213. 403. 439. Δ 19. (occ. Scamandrium E 49. Pylaemenem 576). H 94. (occ. Pisandrum N 619. Dolopem O 541. Thoanta Π 311. Euphorbum P 50. Podea 578.) Ψ 422. 516. 522. 566. 576. γ 141. 249. δ 116. ο 207. ρ 76. — dat. A 159. Δ 7. 94. E 715. δ 128. λ 460. — acc. Γ 281. Δ 154. K 25. A 139. P 507. 587. 626. Ψ 515. γ 317. ν 414. — voc. Δ 127. 146. 169. Z 55. H 104. N 603. P 508. 556. Ψ 600. — ἀγαθόν Δ 181. — βοήν ἀγαθός B 408. 586. Γ 96. Z 37. K 36. 60. N 593. O 568. P 246. 560. 656. 665. γ 311. δ 307. 609. ο 57. 67. 92. 97. ρ 120. acc. Δ 220. N 581. P 237. 651. ο 14. — ἀγκληός Ψ 529. ἀγκληῆς ὦ P 716. — αἰδοῖον K 114. — ἀμύμων N 641. — ἀναξ voc. Ψ 588. — ἀντιθέω θ 518. ω 116. — ἀρήιος Γ 339. A 487. O 540. Π 311. P 79. acc. Δ 98. 115. 195. 205. — ἀρηίφιλος Γ 21. 136. 232. 253. Δ 150. E 561. A 463. P 138. ο 169. gen. Γ 430. 457. Δ 13. dat. Γ 206. 307. 452. acc. Γ 52. 69. 90. 432. P 1. 11. — ἀρχὸν Ἀχαιῶν Δ 195. 205. — Ἀτρεΐδης cf. h. v. — διογενής Ψ 293. — διοτρεφής H 109. K 43. P 34. 238. 652. 679. 702. δ 26. 138. 235. 561. διοτρ. ὄρχαμε λαῶν P 12. δ 156. 291. 316. ο 64. 87. 167. — δονρικλειτός E 55. 578. K 230. Ψ 355. ο 52. ρ 147. acc. ρ 116. — ἐφημοσύνης P 697. — ἔφθι-

μον P 554. — Φρόντιν κυβερνήτην γ 279. — κυθαλίμοιο Δ 100. 177. H 392. N 591. 601. 606. P 69. δ 2. [16.] 23. 46. 216 (Asphalion ejus minister). ο 5. 141. — ξανθός Γ 284. Δ 183. 210. P 6. 18. 113. 124. 578. 673. 684. Ψ 293. 401. 438. γ 168. 257. 326. δ 30. 59. 76. 147. 168. 203. 265. 332. ο 110. 133. 147. dat. Γ 434. K 240. A 125. acc. α 285. — Ἀτρεὺς υἱός P 79. acc. Δ 98. 115. P 554. — φίλος ὦ Δ 189. — χεῖρεσσι Μεν. Ψ 597.

Μενεσθεύς, Atheniensium dux, δῖος N 195. — μεγαθύμον M 373 πύργον. O 331 πιστὸν ἑταῖρον Στίχιον. — πλήξιππον Δ 327. — υἱός Πετewό B 552. M 331. N 690. acc. Δ 327. — V. Πετewός.

Μενέσθην occ. Hector E 609. *Μενέσθιον*, Areithoi f. occ. Paris H 9.

Μενέσθιος, Sperchii f., Myrmido, αἰολοθώρηξ Π 173.

Μενοιτιάδης, αο et εω (Π 554. Σ 93.) = Patroclus I 211. — gen. P 538. Ψ 25. — dat. A 307. P 132. 267. 369. — acc. P 270. — δῖε A 608. — Πάτροκλος cf. h. v. — σῆμα Ω 16. — χερσί Π 438.

Μενοιτίος, Patrocli p. (Opunte habitat Σ 326.) A 765. Ψ 85. — ἦρωα A 771. Σ 325. — Ἄκτορος υἱός A 785. acc. Π 14. — Μ.ον υἱέ I 202. — Μ.ον ἄλκιμος υἱός A 605. 814. 837. M 1. Π 307. 626. 665. Σ 12. T 24. acc. Π 278. 827. Σ 455.

- Μέντης Κικόνων ἡγήτωρ*, dat. P 73.
Μέντης Ταφίων ἡγήτωρ, dat. α 105. — Ἀγχιάλῳ υἱός α 180. 418.
Μέντορος πολυίππου υἱός, Ἰμβριος N 171.
Μέντωρ, Alcimi f., Ulixis amicus β 225. 253. ρ 68. χ 235 Ἀλκιμίδης. 249. — dat. β 268. 401. χ 206. ω 446. 456. 503. 548. — acc. δ 654. — voc. γ 22. 240. χ 208. 213. — ἀταρτηρὲς β 243. — δῖον δ 655.
Μένωνα occ. Leonteus M 193.
Μερμερίδης Ἴλος, gen. α 259.
Μέρμερον occ. Antilochus Ξ 513.
Μέροψ Περκώσιος, Adresti et Amphii p., gen. B 831. A 329.
Μεσαύλιος, Eumaei servus, ξ 449. 455.
Μεσθλης, Talaemenis f., Meonum dux B 864. — acc. P 216.
Μέσση, Lacon. opp., πολυτρήρων α B 582.
Μεσσηίς, κρήνη, gen. Z 457.
Μεσσηνή, dat. φ 15.
Μεσσηνιοί boves ex Ithaca raperant φ 18.
Μηδεσικάστην, κούρην Πριάμοιο υἱόθην, Imbrii uxorem N 173.
Μηθώνη, Philoctetae u. B 716.
Μηκιστεύς, M. ἥ occ. Polydamas O 339. — Ἐχίοιο πάις. (Antilochi socius) Θ 333. N 422.
Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο = Euryalus B 566. Ψ 678.
Μηκιστηιάδης = Euryalus Z 28.
Μηουίη = Lydia, ἐρατεινῆς Γ 401. — acc. Σ 291.
Μηονίς γυνή A 142.
Μηριόνης A 254. E 59 (occ. Phereclum). 65. K 196. 229. 260. N 159. 295. 304 (ἀγὸς ἀνδρῶν). 306. 327. 531. 566 (occ. Adamantem). 650 (occ. Harpalionem). Ξ 514 (occ. Moryn et Hippotionem). Π 342 (occ. Acamanta). 603 (Laogonon). P 620. 717. Ψ 351. 356. 614. 870. 882. — gen. Ψ 877. — dat. Π 608. P 668. Ψ 896. — acc. I 83. N 93. 479. O 302. T 239. — voc. Π 617. 627. P 669. — *θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηι* N 528. — *ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ* B 651. H 166. Θ 264. — *δαΐφρονος* N 164. — *δουρικλυτός* Π 619. — *ἥρως* N 575. dat. Ψ 893. — *θεράπων* (Idomenei) N 246. Ψ 113. 124. 528. 860. 888. — *ὁπάων Ἴδομενῆος* cf. Ἴδομ. acc. P 610. — (Moli) *παιδί* K 270. — *πεπνυμένος* N 254. 266. — *Μόλου υἱὲ πόδας ταχύ* N 249.
Μήστωρ, Priami f., ἀντίθεον Ω 257.
Μήων Βῶρος E 43.
Μήονες, dat. B 864. — ὑπὸ Τρωῶν γεγαῶτας B 866. — *ἵπποκορυσταί* K 431.
Μίδεια, Boeotiae opp., acc. B 507.
Μίλητος, Cariae u., acc. B 868.
Μίλητος, Cretae u., acc. B 647.
Μίμας, Asiae promontorium, ἡνεμόεντα γ 172.
Μινύειος Ὀρχομενός, acc. B 511. — *Ὀρχομενῶ Μινυηίῳ* λ 284.
Μινυήιος, Elidis fluvius prope Arenen A 722.

- Μίνως*, *ως*, *N* 451. *τ* 178
Διὸς μεγάλου ὀαριστῆς, *Cnosi*
R. — *gen.* ρ 523. — *acc.* Ξ 322.
 — *Κρήτη ἐπίουρον* *N* 450.
 — *ὀλοόφρατος κούρη* (*Ariadnam*) *λ* 322. — *Διὸς* . .
νιδόν, θεμιστεύνοντα νέκυσσειν
λ 568. — *cf.* *Δευκαλίων*.
Μνῆσον *Paeonem* *occ.* *Achilles*
Φ 210.
Μολίονα, *Thymbraei θεράπον-*
τα *occ.* *Ulixes* *Α* 322.
Μολίονα, *Actoris f.*, *Eurytus et*
Cteatus *Α* 709. — *Ἀκτορίωνε*
Α 750.
Μόλος, *Merionis pat.*, *dat.* *K*
 269. — *Μόλου νιέ* *N* 249.
Μόρυν *occ.* *Meriones* Ξ 514. —
νία Ἰπποτίωνος *N* 792.
Μούλιον, *Epeum*, *occ.* *Nestor*
Α 739.
Μούλιον *occ.* *Patroclus* *Π* 696.
Μούλιον *occ.* *Achilles* *Τ* 472.
Μούλιος, *κῆρυξ Δουλιχεύς,*
θεράπων Ἀμφινόμον *ς* 423.
Μοῦσα *θ* 63. 73. 481. 488
Διὸς παῖς. — *voc.* *B* 761.
α 1. — *nom. plur.* *B* 594.
 — *ἐννέα πᾶσαι* *ω* 60. —
Μουσάων cantus in Jovis
coena *Α* 604. — *Ὀλύμπια*
δῶματ' ἔχουσαι *B* 484. *Α*
 218. Ξ 508. *Π* 112. — *κοῦ-*
ραι Διὸς αἰγίοχοιο *B* 598.
 — *λίγεια* *ω* 62. — *Ὀλυμ-*
πιάδες, Διὸς αἰγίοχοιο θυγα-
τέρες *B* 491.
Μύγδων, *ονος*, *Phryx*, *gen.* *Γ*
 186.
Μύδωνα, *aurigam Pylaemenis,*
Ἀτυμνιάδην *occ.* *Antilochus*
Ε 580.
Μύδωνα *Paeonem* *occ.* *Achilles*
Φ 209.
Μυκάλης, *Joniae promontorii,*
κάρηνα *B* 869. *Μυκαλησσός*, *Boeotiae opp., εὐ-*
ρύχορον *B* 498.
Μυκηναῖοι, *gen.* *O* 643. — *Πε-*
ριφήτην *O* 638.
Μυκῆνη, *gen.* *φ* 108. — *Μυ-*
κῆνηθεν [*I* 44.] — *εὐρύα-*
γυια *Δ* 52. — *πολυχρύσοιο*
H 180. *Α* 46. *γ* 305. — *Μυ-*
κῆνας *B* 569 (*ἐνκτίμενον πτο-*
λίεθρον). *Δ* 376.
Μυκῆνη, *Inachi f.*, *β* 120.
Μύνητα, *Eueni f. occ.* *Achilles*
B 692. — *θεῖοιο πόλιν evertit*
Achilles *Τ* 296.
Μυρίνης πολυσκάρθμοιο σῆμα
 = *Βατίεια* *B* 814.
Μυρμιδόνες *B* 684. *Π* 266.
 506. 546. 564. *Σ* 355. *Ω*
 449. — *gen.* *Π* 220. *Σ* 10.
Ω 397. — *dat.* *Α* 180. *Π* 12.
 15. 194. 240. 570. 596. *Σ*
 323. *Τ* 299. *Φ* 188. *Ψ* 60.
Ω 536. *λ* 495. — *acc.* *Π* 155.
Τ 14. *Ψ* 4. — *voc.* *Π* 200.
ἄστν περικλυτόν δ 9. — *βον-*
ληφόρος ἡδ' ἀγορητής (*Pe-*
leus) *H* 126. — *ἐγγεσιμώ-*
ρους *γ* 188. — *ἔταροι Ἀχι-*
λῆος *Π* 269. — *ἡγήτορες*
ἡδὲ μέδοντες *Π* 164. — *κλι-*
σίας καὶ νῆας *Α* 328. *I* 185.
 652. — *λαός* *Α* 797. *acc.* *Π*
 39. — *μεγαλήτορες* *Τ* 278.
 — *νέες* *Σ* 69. — *ταχύπωλοι*
Ψ 6. — *φιλοπτολέμοισι* *Π* 65.
Ψ 129.
Μύρσινος, *Elidis u. ἐσχατώσσα*
B 616.
Μυσοί *Ω* 278. — *gen.* *B* 858. —
ἀγέρωχοι *K* 430. — *ἀγγεμά-*
χων *N* 5. — *καρτεροθύμων*
ἡγήτορα (*Hyrrium*) Ξ 512.
Νάστης, *Nomionis f., Carum dux*
B 867. 870. 871.
Ναυβολίδης Ἴφιτος, *gen.* *B* 518.

Ναυβολίδης, Phaeax θ 116.

Ναυσίθοος, Neptuni f., Rhexenor-
noris et Alcinoi pat., η 63.
— gen. θ 565. — acc. η 56.
— θεοειδής ζ 7. — μεγάθυ-
μον η 62.

Ναυσικάα, Alcinoi f. θ 457
θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα. —
dat. ζ 276. — voc. ζ 25. — εὖ-
πεπλον ζ 49. — θυγάτηρ Ἀλ-
κινόοιο ζ 17. 213. voc. θ 464.
— λευκώλενος ζ 101. 186. 251.
acc. η 12.

Ναυτεὺς, Phaeax θ 112.

Νέαιρα, Phaetusa et Lampe-
tia a Sole mat., δία μ 133.

Νεστολέμω, Achillis f. [Τ 327
θεοειδής]. — gen. λ 506.
(520 occ. Eurypylum). — (γ
189 Myrmidonas Troia capta
reducit. δ 5 Hermiones mari-
tus).

Νεστόρεος. — ἄσπιδά Θ 192. —
ἔππους Θ 113. — νηί Β 54.

Νεστορίδης (Antilochus:) Ο
589. — (Pisistratus:) ο 202.
— acc. ο 6. 44. — voc. δ 71.
ο 195. — Νεστορίδαι (An-
tilochus et Thrasymedes) Π
317. — Cf. praeterea Ἀντί-
λοχος, Θρασυμήδης, Πεισί-
στρατος.

Νέστωρ, Nelei e Chloride f. λ
286. Β 77. 555. Ζ 66. Η
123. 325. Θ 116. Ι 94. Κ
532. [Ξ 40.] Ρ 382. Τ 311.
γ 32. 345. δ 488. ω 52. —
dat. Α 761. Ξ 27. Ψ 616. γ
57. δ 209. — acc. Β 405. Θ
137. Α 597. 611. Ξ 1. γ 244.
λ 286. — voc. Κ 220. Ξ 64.
— ἄγαυοῦ υἱός (Antilochus)
Σ 16. — λιγὺς Πυλίων ἀγο-
ρητής Α 248. acc. Α 293. —
ἀντίθεος λ 512. — Γερή-
νιος ἱππότης, Γερήνιος οὐρός

Ἀχαιῶν ν. Γερήν. — ὁ γέ-
ρων Α 637. δ 191. — γέρων
ἱππηλάτα γ 436. 444. — δῖω
Β 57. acc. Κ 54. Α 510. α
284. — ἡδυεπής Α 247. —
ἱπποδάμοιο γ 17. — ἱππότης
Ι 52. — υἱας κυδαλίμοιο
Τ 238. — μεγαθύμον . .
υἱός (Antilochus) Α 565. Ν
400. Ψ 541. 596. acc. Ρ 653.
— μέγαν Α 501. — Νηληϊ-
άδαο υἱός (Antil.) Ψ 302.
ὀπλοτάτη θυγάτηρ (Poly-
caste) γ 465. — ὦ Νηληϊά-
δῃ γ 247. et cum μέγα κῆ-
δος Ἀχαιῶν conj. V. Ἀχαιοί.
— Νηληΐος Ψ 349. acc. Κ
18. — παράκοιτις Ν.ρος
Εὐρυδίκη γ 452. — ποιμένι
λαῶν Ψ 411. γ 470. ο 151.
acc. Κ 173. ρ 109. — Ν.ρος
υἱός Κ 196. 229. Ψ 301.
755. δ 21. 186. 303. ο 144.
acc. Ν 555. Ρ 681. δ 69. ο 4.
194. (in Od. semper Pisistra-
tus). — υἱός, ὑπέρθυμος
Θρασυμήδης γ 448. — Νη-
ληϊῶ νῆι Ν.ρι Β 21.

Νηιάδες ν 104. [348]. — νηι-
άδες νύμφαι, κοῦραι Διός
ν 356.

Νήιον, Ithacae saltus, ὕληεντι
α 186.

Νηὶς νύμφῃ Otrynteo nupsit Τ
384. — Abarbarea Ζ 22. —
ἀμύμων Ξ 444.

Νηλεΐδης, αο = Nestor, gen.
Ψ 652.

Νηλεύς, ἦος, (Neptuni e Tyro
f. λ 254). Α 683. 717. λ 281
(e Chloride Nestoris. Chromii,
Periclymeni, Perus p.). 288.
— acc. λ 254. — ἀμύμονος
υἱέες δῶδεκα Α 692. — ἀντί-
θεον ο 237. — κούρης (Perus)
ο 233. — μεγάθυμον ἄγαυ-

- ότατον ζώντων ο 229. — θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος γ 409. — Πύλον, ejus πτολίεθρον γ 4.
- Νηληιάδης, ao (Nestor). γέροντος Θ 100. Ο 378. — κλισίην Ν. εω Α 618. — Νέστορος cf. Νέστωρ.
- Νηληϊός, Αντίλοχος Ψ 514. — ἔπποι Α 597. — Νέστωρ Ψ 349. acc. Κ 18. — Πύλον Α 682. δ 639. — νῆι Νέστορι Β 20.
- Νημερτής, Nereis Σ 46.
- Νηρηίδες, deae Σ 38. 49. — voc. κασίγνηται Σ 52.
- Νήριον, Cephallenensium u. cepit Laertes ω 377.
- Νήριτον, Ithacae mons ν 351. — εἰνόςφυλλον Β 632. ι 22 ἀριπρεπές.
- Νήριτος, Ithacensis ρ 207.
- Νησαίη, Nereis Σ 40.
- Νιόβη, dat. Ω 606. — ἡύκομος Ω 602.
- Νιρεύς, Charopi ex Aglaia f. Β 671 sqq.
- Νῆσα, Boeotiae u., ζαθέην Β 508.
- Νῆσος Ἀρητιάδης, Amphinomi p., gen. π 395. [ς 413]. — Δουλιχίῃ α 127.
- Νίσυρος, insula, acc. Β 676.
- Νοήμων, Phronii f., Ithacensis δ 630. 648. acc. β 386.
- Νοήμονα Lycium occ. Ulixes Ε 678.
- Νοήμων. — Ἀντιλόχοιο ἐταίρω Ψ 612.
- Νομίων, Nastae et Amphimachi p., Car Β 871.
- Νότος Β 145. 395. Γ 10. Π 765. γ 295. ε 295. 331. μ 325. 326. 427. — gen. μ 289. ν 111. — ἀργεστάο Α 306. Φ 334.
- Νύμφη. Θόωσα α 71. — (Calypso:) ε 153. 196. 230. — Κίρκη κ 543. — gen. ἐν δώμασι (Calyps.) ε 6. et ν. Καλυψώ. — Νύμφαι ν 107 (Naiades). — Νυμφάων Τ 8. ζ 123 (Orestiadd.) ν 104 (νηϊάδ.) et [348]. ρ 211 βωμός. — Νυμφέων μ 318 καλοὶ χοροὶ ἧδὲ θόωκοι. — dat. ν 350. 355. ξ 435. — ἐν-πλόκαμος (Calypso) ε 57. et dat. α 86. ε 30. — ἐνπλόκαμοι (Phaethusa et Lampetie Helii boves pascuntur) μ 132. — κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο ζ 105. ι 154. — κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, voc. ρ 240. — νηῖς, νηϊάδες V. h. v. — ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο Ζ 420. — πότνια (Calypso) α 14. ε 149.
- Νύξ, δμῆτιρα θεῶν . . . καὶ ἀνδρῶν Ξ 259. — θοῇ Ξ 261.
- Νυσηϊον, Thraciae mons, ἡγάθεον Ζ 133.
- Ξάνθον, Phaenopis f., occ. Diomedes Ε 152.
- Ξάνθος, Achillis equus, Podarces f., acc. Π 149. — voc. Τ 400. 420. — πόδας αἰόλος ἔππος Τ 405.
- Ξάνθος, Hectoris equus, voc. [Θ 185.]
- Ξάνθος, Lyciae fluvius Ζ 172. — δινήεντος Β 877. dat. Ε 479. — παρ' ὄχθας Μ 313.
- Ξάνθος, Troiae vicinus fluv., βαθυδινήεντος ῥόος Φ 15. — δινήεντος . . . ἐυρρεῖος ποταμοῖο Ξ 434. Φ 2. [Ω 693], ubi semper ὃν Ζεὺς τέκετο. acc. Φ 332. — μένος Φ 383. — παρ' ὄχθας Φ 337. — ῥοάων Ζ 4. Θ 560.

Ξάνθος, deus Σκάμανδρος T
40. Φ 146. acc. T 74.

Ὀρχηστός, Boeotiae, ἱερὸν, Πο-
σιδῆιον ἀγλαὸν ἄλσος B 506.

Ὀδῖος, Halizonum dux B 856.
μέγαν occ. Agamemno E 39.

Ὀδῖος Graecorum praeco I 170.

Ὀδυσῆιος δόμος, acc. s 353.

Ὀδυσσεύς, (Laertis et Anticleae f.
λ 85 unicus π 119). — A 430.

B 272. 631. Γ 210. E 519.

I 657. K 513. A 312. 321.

Ψ 725. 727. 768. α 57. 60. 260.

265. 354. β 59. 163. 182.

333. 342. δ 345. 689. ε 39.

229. 251. 370. 481. ζ 141.

η 14. 81. 142. 145. θ 83.

264. 367. 521. ν 28. 137.

367. ξ 30. 51. 161. 171.

174. 323. 526. ο 267. π 42.

119. 177. 194. 204. [289.]

ρ 103. 136. 235. 240. 314.

336. 412. 538. σ 66. 100.

253. 394. τ 8. 126. 209.

237. 239. 250. 259. 282.

293. 306. 315. 358. 388.

447. 474. 479. 506. 556.

596. ν 232. 300. φ 16. 20.

94. 227. 409. χ 213. 266.

292. 450. 493. ψ 18. 67.

206. [320]. 348. 370. ω 154.

220. 346. 392. 443. 501. —

Ὀδυσσεύς A 494. 501. Z 30.

K 277. 476. 490. 536. 571.

A 335. 439. Ξ 29. 380. T

247. Ψ 719. 763. δ 107.

284. [287.] 340. ε 24. 491.

ζ 113. 135. 320. η 43. θ

92. 531. ν 226. ξ 152. 167.

459. 470. 520. 523. ο 176.

301. 304. π 1. 162. 430.

ρ 131. 157. 183. 260. 539.

ς 384. τ 31. 84. 248. 286.

313. 409 (πολλοῖσιν γὰρ ἔγω-
γε ὀδυσάμενος τόδ' ἱκάνω).

413. 452. ν 5. 332. φ 34.

129. 225. χ 15. 129. 141.

207. 336. 381. 406. 409. ψ

7. 27. 108. ω 213. 328.

398. 480. 526*). — gen.

1) K 271 κάρη. ε 297 et

406 et χ 147 γούνατα καὶ

φίλον ἦτορ. ξ 144 πόθος.

ο 522 γέρας. π 34 εὐνή. 139.

ρ 299 δμῶες. 389 δμωσίν.

522 ξείνος πατρώιος. σ 313

δμωαί. ν 290 δάμαρτα. φ

314 μέγα τόξον. χ 221 τοῖσιν

sc. κτήμασιν. 238 σθένεός τε

καὶ ἀλκῆς. ω 125 δάμαρτα.

172 χεῖρας. — gen. 2) A 138

γέρας. Γ 224 εἶδος. A 459

αἷμα. Ψ 720 ἴς. α 103. 207

παῖς. 253. ε 5 κῆδεα. θ 23.

ι 512 χειρῶν ἐξ. ξ 321. π

301. ρ 216 κῆρ. 525. τ 270

περὶ νόστον. 571 οἶκον. ν

205. 265 (οἶκος). χ 143 ἐς

θαλάμους. 310 γούνων. ψ

89 ἐναντίον. ω 187. 195 ἀν-

δρὸς κουριδίου. 416. 440.

447. — Ὀδυσσεύς A 491.

— dat. 1) I 180. ζ 248. ν

73. ν 281. ω 309. — 2) B

220. 259. Γ 223. K 260.

529. Ψ 783. δ 151. ε 287.

398. η 15. ν 35. ξ 76. 364.

ο 157. π 159. 452. ρ 253.

τ 381. 416. φ 31. 195. 197.

ψ 208. ω 100. 445. — acc.

1) A 346. ζ 212. θ 144.

517. ν 117. τ 473. χ 163.

253. ω 494. 541. — 2) B

191. Θ 92. K 109. α 74.

212. 363. δ 254. ε 336. ζ

254. η 341. θ 459. ν 124

131. ξ 29. 437. 484. π 119.

*) Plenior formam „1te abhinc a minus plena „2te distinxi.

450. ρ 327. ς 8. 326. 350.
 τ 65. 185. 267. 603. ν 80.
 165. 177. 257. φ 357. 393.
 χ 26. 225. 337. 401. 479.
 498. ψ 45. 345. ω 116.
 149. 391. 497. — Ὀδυσσεύς
 ρ 301. — Ὀδυσῆ τ 136. —
 voc. 1) μ 101. ν 413. ψ
 209. — 2) I 346. Ξ 104.
 ι 517. κ 64. 378. λ 363.
 444. μ 279. ν 4. χ 226.
 312. 344. — ἀγκυλιτόν θ
 502. — ἀνύμωνος 2) β 225
 (ἑταῖρος Mentor). ξ 159. π
 100 παῖς. ρ 156. τ 304.
 455 ἀντιθέοιο ὠτειλήν. ν
 209. 231. φ 99. — ἀνακτα
 2) δαΐφρονα, ποικιλομήτην
 γ 163. — ἀντιθέοιο 1) δ
 741 γόνον. τ 455. ἀντιθέου
 2) ν 369. φ 254. dat. 2) A
 140. α 21. β 17. ζ 331. ν
 126. χ 291. — Διὶ μῆτιν
 ἀτάλαντος 1) B 636. acc.
 2) B 169. 407. K 137. —
 δαΐφροσι 2) α 48. φ 223.
 379. acc. 2) δαΐ. ποικιλομή-
 την A 482. α 83. γ 163. η
 168. χ 115. 202. 281. —
 διφιλος 2) K 527. acc. 2) A
 419. 473. — διογενῆς 2) K
 340. β 352. 366. ε 387. θ 3.
 ο 485. ς 312 πολύμητις. ψ
 306. — δῖος 1) A 145. B 244.
 Γ 205. 314. E 669. 679. H
 168. I 169. 192. 223. K 460.
 A 449. 767. T 48. 141. 310.
 Ψ 759. 765. α 196. 396. 398.
 β 27. 96. γ 121. 126. ε 269.
 ζ 117. 127. 217. 224. 322.
 η 21. 230. θ 381. 494. ν 56.
 63. 187. ξ 4. π 5. 164. ρ
 506. ς 117. τ 1. 51. 141.
 225. 430. ν 1. 92. 104. 120.
 φ 38. 190. χ 81. ψ 131. 241.
 424. 482. — δόμον 2) δ 674.

π 328. 407. δόμων ω 416. —
 δουρικλυτός 2) A 396. 401.
 661. Π 26. — δύστηνος 1) ε
 436. — δῶμα δ 715. plur. β 259.
 394. δ 799. ο 313. ρ 230. 264.
 402. ς 417. ν 122. 248. 298.
 325. χ 495. — ἐσθλός 1) β 71.
 γ 98. δ 328. — ἑταῖρος 2)
 (Mentor) β 225. Λεῦκον Ὀδυσ-
 σεός . . ἑταῖρον A 491. —
 θείοιο 1) B 335. I 218. A 806.
 β 233. 394. γ 398. δ 682. 799.
 ε 11. 198. [ο 63]. 313. 347.
 554. π 53. ρ 3. 230. 402.
 ς 417. ν 248. 283. 298. 325.
 φ 74. 189. 432. ω 151. —
 θείοιο 2) K 243. α 65. —
 θείου β 259. φ 244. — ὁ θρα-
 σύς 1) κ 436. — Ἴθακήσιος
 2) β 246. χ 45. — κλυτόν
 2) ω 409. — κνδαλίμοιο
 1) γ 219. χ 89. — Λαερ-
 τιάδης V. h. v. — μεγαθύ-
 μου 1) φαίδιμον υἱόν ο 2. —
 μεγαλήτορος 1) δ 143 υἱ.
 dat. 1) E 674. ε 233. ξ 14.
 θ 9. acc. ε 81. 149. ψ 153.
 — μεγάραιο 1) δ 625. ρ
 167. μεγάρων ω 440. dat.
 ς 420. ν 117. ρ 4. ω 187. —
 μῆτις 1) β 279. — μεγακή-
 τεῖ νηϊ μελαίνῃ 1) Θ 222.
 A 5. νῆας A 806. — νεῖκος
 1) καὶ Ἀχιλῆος θ 75. — οἶ-
 κος 2) ν 265. gen. τ 571.
 acc. 1) β 238. — παῖδ' 2) ν
 440. — Πηνελόπειαν 1) πα-
 ράκοιτιν φ 158. — ὦ 2) πο-
 λύναινε, δόλων ἄτ' ἡδὲ πό-
 νοιο A 430. — πολύναιν'
 2) μέγα κῦδος Ἀχαιῶν I
 673. K 544. μ 184. — πο-
 λύμητις 1) A 311. 440. Γ
 216. 268. A 329. 349. K 148.
 382. 400. 423. 488. 554. Ξ
 82. T 154. 215. Ψ 709. 755.

- β 173. δ 763. ε 214. η 207.
240. 302. θ 152. 165. 412.
463. 474. 486. ι 1. λ 354.
377. ν 311. 382. 416. ξ 191.
390. 439. ο 380. π 201. ρ
16. 192. 353. 453. ς 14. 51.
124. 312. 337. 365. τ 41. 70.
106. 164. 220. 261. 335. 382.
499. 554. 582. 585. υ 36.
168. 183. 226. φ 274. 404.
χ 1. 34. 60. 105. 170. 320.
371. 390. 430. 490. ψ 129.
247. 263. ω 302. 330. 356.
406. — Λαερτιάδης πολύμη-
τις 1) Γ 200. — πολυμήχανε
1) ω 192 (ὄλβιε Λαέρταο πάι).
— Διογενὲς Λαερτιάδης πο-
λυμήχαν' 1) V. Λαερτιάδης.
— πολύτλας δῖος 1) Θ 97.
I 676. K 248. Ψ 729. 778.
ε 171. 354. 486. ζ 1. 249. η 1.
133. 139. 177. 329. 344. θ
199. 446. ν 250. 353. ξ 148.
ο 340. π 90. 186. 225. 258.
266. ρ 280. 560. ς 90. 281. τ
102. φ 414. χ 191 νιὸς Λα-
έρταο. 261. ψ 111. ω 176.
232. 348. 490. 504. 537. —
πολύτροπος 1) κ 330. — πο-
λύφρονα 2) ξ 424. ν 239.
329. φ 204. — πτολίπορθος
1) B 278. K 363. θ 3. π 442.
χ 283. dat. 1) ξ 447. acc. 1) ς
356. ω 119. — πτολίπορθιον
1) ι 504. 530. — ταλασίφρο-
νος 1) Δ 466. α 87. 129. γ
84. δ 241. 270. ε 31. ρ 34.
114. 292 κύων Ἄργος. 510. ς
311. — ὁ τλήμων 2) K 231.
498. — μέγα τόξον 1) φ 74.
314. — νιὸς Λαέρταο χ 191.
νιὸν Λαέρτεω 1) ι 504. [531].
— Ὀδυσσεὺς φίλος νιός β 2.
35. 415. γ 64. 352. [ξ 515.]
ο 59. [63.] 337. 554. π 48.
ρ 3. ν 283. φ 432. acc. γ
398. — φαίδιμε 1) κ 251. λ
100. 202. 488. μ 82.
Ὅθρουνεύς, Troianorum socius
N 772. — Καβησόθεν ἔόντα
N 363. — voc. N 374. eum
occ. Idomeneus N 370.
Οἰδιπόδης, αο, gen. Ψ 679. —
μητέρα Οἶ. Ἐπικάστην λ
271.
Ὀικλῆς, Antiphatis f., Amphia-
rai p. — nom. in —ειης ο
244. — μεγαθύμον ο 243.
Ὀιλεύς, ἦος, Ajacis et ex Eri-
pide Medontis p., N 697. Ο
336. — νόθος νιὸς Ὀ. θείοιο
(Medon) N 694. Ο 333. —
πτολίπορθω B 728. — Ὀ. νό-
θος νιός B 727. — Ὀιλῆος
ταχὺς Αἴας v. Αἴας.
Ὀιλῆα, Bienoris ἑταῖρον πλή-
ξιππον occ. Agamemnon A 93.
Ὀιλιάδης (Ajax) N 203. Ψ
759. — acc. M 365. — Αἴας
Π 330. — δουρικλυτός Ξ
446. — μεγάλητορι N 712.
Οἰνεΐδης, αο (Tydeus). — ἔκ-
γονος δαΐφρονος E 813.
— πάις [K 497.]
Οἰνεύς, ἦος, Porthei f. Ξ 117.
Z 219. I 535. — ἄλωήν I
540. — γέρον ἱππηλάτα I
581. — δῖος Z 216. — ἱπ-
πότα Ξ 117. — μεγαλήτορες
νιέες B 641. — νιὸς Οἰνήος
Μελέαγρος I 543.
Οἰνόμαον occ. Hector E 706.
Οἰνόμαος, Troianus, acc. M
140. IV 506 occiditur.
Οἰνοπίδης Ἐλενος, acc. E 707.
Οἶνονφ, οπος νιός = Λειώδης
φ 144.
Οἶτυλος, Laconiae opp., acc. B
585.
Οἰχαλίη, Messeniae u., πόλιν
Εὐρύτου B 730. — Οἰχαλίη-
θεν B 596.

Οίχαλιεύς V. Εὐρυτος.

Ὀλιζών. ὠνος, Philoctetae urbs, τρηχεῖαν B 717.

Ὀλοοσσών, ὄνος, Thessaliae urbs, λενκήν B 739.

Ὀλυμπιάδες μοῦσαι B 491.

Ὀλύμπιος = Juppiter A 583. 589. B 309. Δ 160. Z 282.

Θ 335. N 58. Σ 79. X 130.

Ω 140. 175. δ 722. ψ 140.

— voc. O 375. T 108. α 60.

— Ὀλύμπιοι A 399. T 47. —

ἄγγελος (Iris) ω 194. — ἄστε-

ροπητής A 580. — δώματα

A 18. B 13. 30. 67. 484. E

383. A 217. Ξ 508. O 115.

Π 112. γ 377. ν 79. ψ 167.

— Ζεὺς A 353 et v. h. v. sub

Ὀλύμπιος.

Ὀλύμπος, mons, gen. A 715. Σ

167. — dat. A 566. E 877.

Θ 451. K 462. Σ 429. λ 313.

— acc. A 494. 530. Γ 407.

E 360. 404. 890. Θ 456. N

68. O 136. Φ 505. 518. Ω

427. ζ 240. θ 331. μ 337.

ξ 394. ς 180. τ 43. ν 55. —

ἀγάννιφον A 425. Σ 186. —

αἰγλήεντος A 532. N 243. T

103. — αἰπύν O 84. — θεῶν

ἕδος, αἰπύν E 367. 868. —

ἄκρῳ N 523. — μακρὸς O 193.

acc. A 402. B 48. E 398. Θ

199. 410. O 21. 79. Σ 142.

Ω 468. 694. κ 307. ο 43. ν

73. ω 351. — μέγας Θ 443.

Ὀὐλύμπος E 750. Θ 394. —

gen. in οἶο H 25. 35. Ξ 154.

Π 93. T 125. in οὐ Ξ 298.

309. Π 364. — dat. Φ 389

[λ 315.] — acc. A 497. T 128.

— Οὐλύμπόνδε A 221. 394.

425. Θ 12. 439. O 133. Σ

146. 148. T 142. Φ 438. Ω

104. ζ 42. — ἕδος O. οἶο. Ω

144. — καρήνων A 44. 167.

Homer.

Δ 74. H 19. X 187. Ω 121.

α 102. ω 488. — νιφόεντος

Σ 616. — ἀκροτάτῃ κορυφῇ

πολυδαιράδος A 499. E 754.

Θ 3. — πολυπτύχου Θ 411.

T 5. — πτυχί T 22. πτύχας

A 77. — ῥίον Θ. 25. Ξ 225.

T 114.

Ὀνειρος B 16. — θεῖος B 22.

56. — οὐλον B 6. voc. B 8.

— Ὀνειρων δῆμος ω 12.

Ὀνητορίδης Φρόντις, acc. γ

282.

Ὀνήτωρ, Jovis Idaei sacerdos.

Ὀ.ορος νιόν = Laogonon Π

604.

Ὀπίτην occ. Hector A 301.

Ὀπόεις, εντος, Locrorum u.,

gen. Ψ 85 (ibi habitat Menoe-

tius). — acc. B 531. Σ 326.

Ὀρέσβιον occ. Hector E 707.

Ὀρέστην πλῆξιππον occ. He-

ctor E 705.

Ὀρέστης, Agamemnonis f. δ

546. — gen. α 40. — dat. I

142. 284. — Ἀγαμεμνονίδης

τηλεκλυτός α 30 (Aegisthum

occ.). — δῖος α 298. γ 306.

λ 461.

Ὀρέστης, Trojanus, quein occ.

Leonteus, acc. M 139. 193.

Ὀρεστιάδες Νύμφαι Z 420.

Ὀρθαῖος, Trojanus, acc. N 791.

Ὀρθη, Thessaliae u., acc. B

739.

Ὀρμενίδης V. Ἀμύντωρ. Κτή-

σιος.

Ὀρμένιον, Thessaliae u., acc.

B 734.

Ὀρμενον, Troem occ. Teneer Θ

274.

Ὀρμενον, alium Trojanum occ.

Polypoetes M 187.

Ὀρνεαί, Argolidis u., acc. B

571.

Ὀρσίλοχος, Alphei f. E 547. —

- acc. E 546. — Ὀρσιλόχοιο νιός = Diocles γ 489. ο 187.
- Ὀρσίλοχος, Dioclis f., Pheraens, praecedentis nepos E 549. — acc. E 542.
- Ὀρσίλοχον, Idomenei f., πόδας ὠκύν Ulixes a se necatum fin- git ν 260.
- Ὀρσίλοχος, Messenius, δαΐφρο- νος ἐν οἴκῳ Ulixes et Iphitus diversati φ 16.
- Ὀρσίλοχον occ. Teucer Θ 274.
- Ὀρτυγίη = Delus, καθύπερ- θεν — ης sunt τροπαὶ ἡέλι- οιο ο 404. — ἐν Ὁ. Aurora Orionem occ. ε 123.
- Ὀρχομενός, Arcadiae u., πολύ- μηλον B 605.
- Ὀρχομενός, Boeotiae u., dat. λ 459. — acc. I 381. — ἐν Μι- ννηίῳ regnat Amphion λ 284. — Μινύειον B 511.
- Ὀσσα B 93 Διὸς ἄγγελος: ω 413 ἄγγελος.
- Ὀσσα, Thessaliae mons, dat. et acc. [λ 315.]
- Ὀτρεύς, ἦος, Phrygum dux, gen. Γ 186.
- Ὀτρυντεΐδης = Ἰφιτίων voc. T 389. — acc. Ὁ. Ἰφ. T 383.
- Ὀτρυντεύς, ἦος, Iphitionis p., πτολιπόρθῳ T 384.
- Οὐκαλέγων, Troianus Γ 148.
- Οὐλύμπος V. supra post Ὀλυμ- πος.
- Οὐρανῶνες Ω 547. — gen. E 373. 898. Φ 275. 509. — θεοί A 570. P 195. Ω 612. η 242. ι 15. ν 41.
- Οὐρανὸς εὐρύς, per quem iura- tur, O 36. ε 184. — μέγαν A 497.
- Οὔτις, personatus Ulixes ι 366. 408. 455. 460 οὔτιδανός. — acc. ι 366. 369.
- Ὀφελέστην, Troianum occ. Teu- cer Θ 274.
- Ὀφελέστην, Paeonem occ. Achil- les Φ 210.
- Ὀφέλιον occ. Hector A 302.
- Ὀφέλιον occ. Euryalus Z 20.
- Ὀχῆσιος, Aetolus, Periphantis p., gen. E 843.
- Παιήων, deorum medicus E 401. 900. — acc. E 899. — Παιήονος γενέθλης sunt Aegyptii. medici δ 232.
- Παιονίη, ἐριβώλακος P 350. — ἐριβώλον Φ 154.
- Παιονίδης Ἀγαστροφος, acc. A 339. — δουρικλυτόν A 368.
- Παισός, urbs ad Propontidem si- ta, ἐνί E 612. v. Ἀπαισός.
- Παίονες Π 291. acc. Φ 211. — ἀγκυλότοξοι K 428. acc. B 848. — ἄνδρας δολιχεγχείας Φ 155. — ἵπποκορυστίας Π 287. Φ 205.
- Παλλὰς Ἀθηναίη K 275. A 438. [O 614.] δ 828. ν 190. 252. 371. [π 298.] ω 547. — acc. A 200. γ 42. ν 300.
- Παλλὰς Ἀθήνη A 400. A 78. 541. E 1. 61. 121. 256. 840. 856. Z 311. K 245. 295. Σ 217. 311. 516. T 33. 146. 314. Φ 290. 408. X 270. 276. Ψ 771. α 125. 252. 327. β 405. γ 29. 222. 385. [δ 289.] ζ 233. 328. η 37. θ 7. [λ 547.] ο 1. τ 33. ν 345. [ψ 160.] ω 520. — acc. E 510.
- Πάλμυς, dux Troian., acc. N 792.
- Πάμμων, Priami f., acc. Ω 250.
- Παναχαιοί, Graeci universi α 239. ξ 369. ω 32. — acc. I 301. — ἀριστῆες Π. ὧν H 73. 159. K 1. acc. T 193. B

- 404 γέροντας. voc. H 327. 385. Ψ 236.
- Πανδαρέου κούρη, Ἀηδών τ 518. — κοῦραι a ventis raptae v 66.
- Πάνδαρος, Lycaonis f. E 795. (95). — voc. E 171. — ἀντίθεον Δ 88. E 168. — τόξων εὖ εἰδώς E 246. — υἱὸς Λυκάονος B 827. E 246. (occ. a Diomede E 294 sqq.).
- Πανδίωv, Graecus M 372.
- Πάνδοκον Ajax vulnerat Δ 490.
- Πανέλληνες, acc. B 530.
- Πανθοῖδης = Euphorbus, τεύχεα P 70. — Εὐφορβος V. h, v.
- Πανθοῖδης = Polydamas, μεγαθύμουv Ξ 454. — Πουλυδάμας v. Πουλ. —
- Πάνθοος, Troianus, Phrontidis maritus, Π.θω P 40. — acc. Γ 146. — Π.θου υἱὸς P 9 (ἐνυμμελῆς = Euphorbus). acc. O 522 (= Polydaman-tem). P 59 (Euphorb.) — υἱῆς P 23.
- Πανοπεύς, ἦος, Phocidis opp., acc. B 520. — καλλιχόρου λ 581. — κλειτῶ P 307.
- Πανοπεύς, ἦος υἱὸς = Ἐπειός Ψ 665.
- Πανόπη, Nereis Σ 45.
- Παρθένιος ποταμός, Paphla-gon., acc. B 854.
- Πάρις Γ 437. Z 503. M 93. N 660. O 341 (occ. Deio-chum). X 359. — acc. Z 280. N 490. Ω 249. — Πάριος κληῖρος Γ 325. — υἱὸς Πριά-μοιο Z 512. — V. Ἀλέξαν-δρος.
- Παρνησός, mons, gen. τ 432. — dat. ω 332. — Παρνησόν-δε τ 394 venandi caussa Ulixes profectus est. 411. 466. φ 220.
- Παρρασίη, Arcadiae n., acc. B 608.
- Πασιθέη, χαρίτων μία ὀπλο-τεράων, acc. Ξ [269]. 276.
- Πάτροκλος, ἦος, οιο, ου. — nom. Δ 345. I 190. 195. 205. 216. 658. 666. Δ 616. 647. 807. O 390. Π 2. 130. 219. 268. 284. 291. 372. 377. 394. 427. 460. 463. 480. 684. 703. 710. 733. 763. 783. 816. P 2. Σ 20. 28. Φ 107. X 387. Ψ 211. 800. γ 110. — gen. in ἦος Π 554. λ 468. ω 16 et infra (δειλοῖο). — acc. in ἦα Π 125. X 331 et c. ἑταῖρον, μεγάθυμον. — voc. in εἶς Π 7. 693. 754. 859 et c. διογε-νές, ἱππεῦ, ἱπποκέλευθε. — δειλοῖο P 670. Ψ 65. 105. 221. — διογενές Δ 337. Δ 823. Π 49. 126. 707. — (Achillis) ἑταῖρον Δ 602. — ἱππεῦ Π 20. 744. 812. 843. — ἱπποκέλευθε Π 126. 584. 839. — μεγάθυμον Π 818. — Πατρόκλοιο Θ 476. P 113. 120. 182. 240. 665. Σ 195. — Π.ου Σ 171. — Π.ω I 620. Π 490. 543. 581. 724. 732. P 6. 80. 286. 355. 400. 543. 561. 574. Σ 102. T 4. 38. Ψ 126. 776. — Π.ον I 201. 220. O 65. 815. P 15. 92. 125. 159. 229. 255. 341. 402. Σ 151. 179. 232. 315. 345. 355. 451. T 283. 302. 403. Φ 100. Ψ 9. 45. 134. Ω 512. 575. ω 79. — Π.ε Π 11. 80. 787. 830. Σ 333. T 287 μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῶ (Briseis ait). Ψ 19. 179. 592. — ἀμύμονος P 10. 379. — ἀδροτήτά τε καὶ μένος ἧς Ω 6. — ἀτάλαντος Ἀρηι Π

784. — βίην P 187. X 323. — διίφιλε A 611. — φίλος.. ἑταῖρος Σ 81. acc. I 220. O 65. εὐῷ ἑτάριοι . . περὶ σῆμα Ω 755. — ἥρωι Π 137. P 706. Ψ 151. 747. — μεγαλήτορος P 299. dat. Π 257. — Μενoitιάδης Π 760. Π.οιο Μεν.δαο Π 420. 434. 452. 554. Σ 93. Φ 28. Ψ 239. ω 77. Μεν.εω Π.ῆος Π 554 et Π.οιο Σ 93. — θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος P 477. — πυρὴ Π.ον Ψ 192. — Π.οιο τάφον Ψ 619. — φόνω Π.ον Π 647. Π.οιο φόνον acc. Φ 134. — ἰσόθεος φῶς A 644. — Π.ον χειρσί Π 699. — Π.ον ὤμον ἀριστερόν Π 478. ὤμουιν T 412. — ὠριστος Ἀχαιῶν P 690. — V. Αἰακίδης.
- Παφλαγόνες, gen. B 851. — dat. N 661. — μεγαθύμων E 577. — μεγαλήτορες N 656.
- Πάφος, Cypri u. cum Veneris sacro θ 363.
- Πειραΐδης, αο, Πτολεμαῖος, gen. A 228.
- Πείραιος, Telemachi sodalis, Κλυτίδης ο 544. ρ 71. 74. — acc. ο 539 πιστὸν ἑταῖρον. ρ 55. ν 372. — voc. ο 540 Κλυτίδη. ρ 78.
- Πείρεως, Π.εω νίον = Rhigmum T 484. cf. Πείροος.
- Πειρίθοος, Jovis ex Ixionis uxore f. Ξ 318. Lapitha M 129. — gen. δόμον κάτω φ 298. — dat. B 742. — acc. A 263. [λ 631.] — μεγαθύμον φ 296. — θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντον Ξ 318. — Πολυποίτης, τῖος Π.όοιο B 741. νῖος Π.όου M 182. acc. M 129.
- Πείροος A 525 (occ. a Thoante). [537.] cf. Πείρεως. — Ἴμβρασίδης, Θρηκῶν ἀγός A 520 (Dioem occ.). — ἥρος B 844.
- Πείσανδρον, Antimachi f., occ. Agamemno A 122. 143.
- Πείσανδρος . . Troianus N 601. 606. dat. 611. (occ. a Menelao 619.)
- Πείσανδρος, Maemali f., Myrmidonum dux Π 193.
- Πείσανδρος, Πολυκτορίδης, Penelopes proci χ 243. — gen. s 299. — acc. χ 268 eum occ. Philoetius.
- Πεισηνορίδης Ψ, gen. α 420. β 347. ν 148.
- Πεισήνωρ, ορος νίον = Clitum O 445.
- Πεισήνωρ, κῆρυξ Ithacensis β 38. — 2) Opis p. ν. Ψ.
- Πεισίστρατος, Nestoris f., ἐνυμνήην, γ 400 (caelibem). — ἥρος γ 415. ο 131. — Νεστορίδης γ 36. 482. δ 155. ο 48. 166. voc. ο 46. — ὄρχαμος ἀνδρῶν γ 454. 482. acc. γ 400.
- Πελάγων, Sarpedonis socius, ἰφθιμος E 695.
- Πελάγων, οντος, Pylionum dux sub Nestore, μέγαν A 295.
- Πελασγικὸν Ἄργος B 681. — Ζεῦ ἄνα Π.έ Π 233.
- Πελαγός. — Ἀθήσιοι B 843. P 288. — δῖοι K 429 (Troianorum socii). τ 177 (Cretae insulae). — φῦλα ἐγγεσιμῶρων in Asia minore ap. Larissam B 840.
- Πελίης, αο (Neptuni e Tyro f., Nelei frater λ 254.) λ 256 (Jolci habitans). — acc. λ 254. — Ἀλκηστis Π.αο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη B 715.

- Πελλήνη, Agamemnonis u. Achaea, acc. B 574.
- Πέλοψ B 105. — πληξίπρω B 104.
- Περαιβοί B 749.
- Πέργαμος, Ilii arx, gen. A 508. H 21. — acc. Q 700. — ἄκρης Z 512. dat. E 460. — ἱερῇ E 446.
- Περγασίδης Δηϊκόων, acc. E 535.
- Περίβοια, Aecessameni f., Pelegonis m. Φ 142.
- Περίβοια, Eurymedontis f., a Neptuno Nausithoi m. η 57.
- Περιήρης, εὸς νῖῶ Βώρω Π 177.
- Περικλύμενος, Nelei e Chloride f., Nestoris frat., ἀγέρωχον λ 286.
- Περιμήδης, εὸς νῖδον (Schedium) O 515.
- Περιμήδης, Ulixis sodalis λ 23. μ 195.
- Πέριμον Μεγάδην occ. Patroclus Π 695.
- Περίφας, αὐτος, Aetolus, Oche-sii f., πελώριον E 842. 847 (occ. Mars).
- Περίφας, κήρυξ Ἡπυτίδῃ P 323.
- Περιφῆτην occ. Teucer Ξ 515.
- Περιφῆτην Μυκηναῖον, Co-prei f., Eurysthei nuncium, Hector interf. O 638.
- Περνώσιος V. Μέρωψ. Πιδύ-της. (Adrestos).
- Περνώτη, Troadis u., dat. A 229. O 548. — acc. B 835.
- Περσεύς, Danaes f., πάντων ἀριδείκτεον ἀνδρῶν Ξ 320.
- Περσεύς, Nestoris f. γ 414. 444.
- Περσεφονεία κ 494. — gen. κ 509 ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλ-σεα. — ἀγανή λ 213. 226. 635. — ἀγνή λ 386. — ἐπαι-νή I 457. 569. gen. κ 491 δό-μους et 564. dat. κ 534. λ 47. — Διὸς θυγάτηρ λ 217.
- Πέρση, Oceani f., nubit Helio, gen. κ 139.
- Περσηϊάδης, αὐ V. Σθένειος.
- Πετεών, ὦνος, Boeotiae u., acc. B 500.
- Πετεώς, ὦο νῖός = Μενεσθεύς, q. v. — διοτρεφέος νῖός A 338. M 355.
- Πήδαιον, Troadis loc., ab Im-brio habit., acc. N 172.
- Πήδαιον, Theanus et Antenor's f. occ. Meges E 69.
- Πήδασον, Abarbareae et Bucolionis f. occ. Euryalus Z 21.
- Πήδασος, Lelegum u. ad Satrio-entem, acc. T 92. — ἀλπεινήν Z 35. ἀλπήεσσαν Φ 87.
- Πήδασος, Agamemnonis u., ἀμ-πελόεσσαν I 152. 294.
- Πήδασος, Achillis equus, acc. Π 467 occ. a Sarpedone. — ἀμύμονα Π 152.
- Πηλεγών, ὄνος, Axii f., Astero-paei p., κλυτόν Φ 159. — Π.όνος νῖός Φ 152. dat. Φ 140.
- Πηλεΐδης (Achilles) A 223. 245. 306. Σ 316. T 164. 261. 290. 503. Φ 173. 251. 272. 595. X 138. Ψ 17. 59. 231. 287. 651. 700. 740. 798. 826. 884. Q 572. — Π.δαο O 74. 614. P 199. Φ 208. X 290. — dat. A 277. P 641. T 83. X 58. — acc. Π 271. Ψ 41. — voc. T 200. 431. Φ 288. — Π.δεω Ἀχι-λῆος O 63. P 195 ἄμβροτα τεύχεα. T 85. Θ 75 νεῖκος Ὀδυσσεύος καὶ. dat. P 105. 701. T [312]. 322. Φ 557. X 176. acc. Ψ 542. — πάν-των ἐκπαγλότεα ἀνδρῶν A

146. Σ 170. — *θείοιο* P 199.
— *μεγάθυμε* Φ 153.
Πηληιάδης, — *Ἀχιλλῆος* Π.αο
λ 557. — *ἔπος* Π.αο Π 686.
Π.εω *Ἀχιλλῆος* A 1. 322. I
166. Π 269. 653. Ω 406.
λ 467. ω 15. — *κλισίην*
Π.δεω Ω 431. 448.
Πηλείων (Achilles), *ωνος*. —
gen. T 80. 113. Ω 465. ω 23.
— dat. A 188. Σ 166. T 294.
Φ 306. X 40. ε 310. — acc.
A 197. T 366. Φ 327. 599.
X 7. 214. — *Πηλειώναδε* Ω
338. — *ἀγανοῦ μῶνυχας ἵπ-*
πους K 392. — *ἀμύμονα* B
674. 770. I 181. 698. K
323. P 280. X 278. λ 470.
551. ω 18. — *Π.ος ἑταῖρον*
(Patroclum) Π 195. — *μεγα-*
θύμον P 214. Σ 226. T 75.
— *ποδώκεϊ* Ψ 249. Ω 458.
acc. Θ 474. N 113. Π 281.
Σ 261. 267. T 27. 45. X
193. Ψ 35 τὸν *ἄνακτα*. 793.
— *τεύχεα* P 191. 208. 214.
— *ὑπερθύμοιο* T 88. 333.
Πηλεύς, *ῆος* (*ἔος tantum con-*
junctum c. υἱός) I 394. 401.
A 783. Σ 87. X 421. —
Πηλεί Ω 61 (*Thetis coniux*).
— *Πηλῆι* Π [381.] 867. Σ
84. Ω 534. — *Π.ῆα* Π 574.
T 334. — *Αἰακίδης* V. h. v.
— *ἀμύμονος* T 206 *ἔκγονον*
(Achillem). λ 494. 505. —
ἄνακτι P 443. acc. I 480. —
Μυρμιδόνων βουλευφόρος
ἡδ' ἀγορητῆς H 126. — *γέ-*
ρων. ἱππηλάτα H 125. I
438. A 772. Σ 331. — *Π.έος*
υἱὲ δαΐφρονος Σ 18. — *δό-*
μους A 769. — *θυγάτηρ*
(Polydora) Π 175. — *ἱππό-*
τα Π 33. Ψ 89. — *οἶκον*
I 147. 289. — *πατήρ* I 252.
Ψ 144. dat. Ψ 278. — *Π.έος*
υἱός Φ 139. voc. Σ 18. T 2.
X 8. 250. — *ὦ Ἀχιλεῦ Πη-*
λέος υἱέ Π 21. T 216. λ 478.
— *διογενῆς Π.έος υἱός* A
489. — *ὕλβιε Π.έος υἱέ* ω
36 et *σχέτλιε Π.υἱέ* Π 203.
Πηλήιος δόμος, acc. Σ 60. 441.
Πηλιάς μελή T 277. — acc.
Π 143. T 390. Φ 162. X 133.
Πήλιον, Thessaliae mons, gen.
B 744. — *εἰνοσίφυλλον* B
757. [λ 316.] — *κορυφῆς* Π
144. T 391.
Πηνειός, Thessaliae fluv., acc. B
752. 757. — *ἀργυροδίνη* B 753.
Πηνέλεως (ωο, φ) Boeotorum
dux, B 494. Ξ 496 (occ.
Ilioneum). Π 335. 340 (occ.
Lycenem, vulneratur a Poly-
damante P 599). — *ἄνακτος*
Ξ 489. — *Βοιωτίος* P 597. —
δαΐφροσι Ξ 487. — *ἥρωα*
N 92.
Πηνελόπεια α 223. δ 675.
680. 721. ξ 172. π 303. ρ
542. 575. s 322. — gen. β
274. s 324. τ 376. — dat.
β 121. δ 679. π 338. 397.
— acc. δ 800. ρ 569. s 244.
τ 476. χ 425. 482. — voc. δ
804. ψ 5. — *ἀμύμονι* ω 194.
— *ἐχέφρων* δ 111. ρ 390.
ω 294 *ἄλοχος πολύδωρος*.
dat. π 130. 458. ω 198. acc.
ν 406. — *κούρη Ἰκαρίοιο* V.
infr. — *Ὀδυσσῆος παράκοι-*
τιν φ 158. — *περίφρων* δ
787. 808. 830. ε 216. ξ 373.
π 409. ρ 36. 100. 162. 492.
498. 528. 553 *μήτηρ Τηλε-*
μάχοιο. 585. s 177. 250. τ
53. 59. 89. 103. 123. 308.
349. 508. 559. 588. φ 311.
330. ψ 10. 58. 80. 104. 173.
256. 285. ω 404. — dat. ο

41. 314. π 329. — *περίφρων* Π., *κούρη Ἰκαρίοιο* α 329. λ 446. τ 375. υ 388. dat. ρ 562. ς 159. φ 2. voc. π 435. ς 245. 285. φ 321.
- Πηρείη* = *Πιερίη*, dat. B 766.
- Πηρώ*, Nelei e Chloride f., Nestoris soror, Biantis uxor, λ 287 *ἱερθίμην*, *θαῦμα βροτοῖσιν*.
- Πιδύτην Περκώσιον* occ. Ulixes Z 30.
- Πιερίη*, Thessaliae regio, acc. Ξ 226. ε 50. υ. *Πηρείη*.
- Πιτθῆος θυγάτηρ Αἰθρη* Γ 144.
- Πιτυεία*, Mysiae u., acc. B 829.
- Πλαγκταί*, acc. μ 61. ψ 327 *πέτρας*.
- Πλάκος*, mons sup. Thebas Cilic., *ὕληέσση* Z 396. 425. X 479.
- Πλάταια*, Boeotiae opp., acc. B 504.
- Πλευρών*, Aetoliae u., dat. N 217. Ξ 116. — acc. B 639.
- Πλευρώνιος Ἀγκαῖος*, acc. Ψ 635.
- Πηλιάδες*, acc. Σ 486. ε 272.
- Ποδαλείριος*, Aesculapii f. B 732. Δ 833.
- Ποδάργη ἄρπυια* Π 150. — *τέκνα Ποδάργης* (equi Achillis) T 400.
- Πόδαργος*, Hectoris equus, voc. [Θ 185.]
- Πόδαργος*, Menelai equus, acc. Ψ 295.
- Ποδάρκης*, Iphicli f., Protesilai frat., *ὄζος Ἀρης* B 704. — Phthiorum dux N 693.
- Ποδῆς*, Hectoris sodalis a Menelao occ. P 575. — *υἷὸν Ἡετίωνος* P 590.
- Ποιάντιος υἱός*, Φιλοκτήτης, acc. γ 190.
- Πολίτης* O 339 (Echium occ.).
- Deiphobi frater* N 533. — *βοῆν ἀγαθόν* Ω 250. — *νῆι Πριάμοιο* B 791.
- Πολίτης*, Ulixis sodalis κ 224.
- Πολυαιμονίδης Ἀμοπαῶν*, acc. Θ 276.
- Πόλυβος*, Alcandrae maritus, Aegyptius δ 126.
- Πόλυβος Ἀντηνορίδης*, acc. Δ 59.
- Πόλυβος*, Ithacensis. — *δαΐφρονος υἱόν* (Eurymachum) ο 519. — *Π.ον παῖς* V. *Εὐρύμαχος*.
- Πόλυβος* .. *δαΐφρων*, Phaeax θ 373.
- Πόλυβος*, Penelopes proci χ 243. — acc. χ 284 (occ. Eumaeus).
- Πολύδαμνα*, Θῶνος παράκοιτις, Aegyptia δ 228.
- Πολυδύκης*, πύξ ἀγαθόν Π.εα Γ 237. λ 300 (Tyndarei e Leda f.).
- Πολυδώρη καλή*, Pelei f., Sperchii conj. Π 175.
- Πολύδωρος*, Priami e Laothoe f., acc. X 46. — *ἀντίθεον* Φ 91. — *κασίγνητον* (Hectoris) T 419. — *Πριαμίδην* Achilles occ. T 407.
- Πολύδωρον* Nestor hastae certamine vicit Ψ 637.
- Πολυθερσείδης Κτήσιππος*, voc. χ 287.
- Πολύιδον*, Eurydamantis f. occ. Diomedes E 148.
- Πολύιδος*, Corinthius vates, γέγων N 666. — *μάντιος υἱός* (Euchenor) N 663.
- Πολυκάστη*, Nestoris f. minima natu, καλή γ 464.
- Πολυκτορίδης Πείσανδρος* V. Πείσ.
- Πολύκτωρ*, Mercurii personati pater fictus Ω 397.

Πολύκτωρ, Ithacensis ρ 207.
Πολυμήλη, Phylantis f., Eudori mat., καλή Π 180.
Πολύμηλον Ἀργεάδην occ. Patroclus Π 417.
Πολυνείκης. — ἀντιθέω Δ 377.
Πολυνήον Τεκτονίδαο υἱός (Amphialus) θ 114.
Πολύξεινος, Agasthenis f., Eliensium dux B 623.
Πολυπημονίδης Ἀφείδας, gen. ω 305.
Πολυποίτης, αο, Pirithoi f., Laphitha, κρατερός M 182 (occ. Ὀρμενον, Πύλωνα). — acc. M 129. — κρατεροῖο ἔταροι Ψ 848. — μενεπτόλεμος B 740. Z 29. Ψ 836. 844. — V. Πειρίθοος.
Πολυφείδης, εος, Mantii f., Theoclymeni p., acc. ο 249. 252. ὑπέρθυμον μάντιν (Hyperesiam migrat. oracula edens 255).
Πολύφημον ἀντίθεον, Laphitham, vidit Nestor A 264.
Πολύφημος, Cyclops. — voc. ι 403. — ἀντίθεον (Neptuni e Thoosa f. (α 70. — κρατερός ι 407. 446).
Πολυφῆτης, Trojanus dux, ἀντίθεον N 791.
Πολυφόντης, Autophoni f. Thebanus, qui Tydeo insidias struxit Δ 395.
Ποντεύς, Phaeax θ 113.
Ποντόνοος, Alcinoi praeco η 182. θ 65. ν 53. — voc. η 179. ν 50.
Πορθεύς, Oenei p., dat. Ξ 115.
Ποσειδάων A 400. M 17. 34. N 206. 351. 434. O 51. T 57. 149. Φ 284. Ψ 277. 307. α 77. δ 500. 505. η 61. λ 399. 406. ψ 234. ω 109. —

gen. Ξ 19. [Φ 477.] α 20. — dat. B 479. A 728. Φ 472. Ω 26. α 73. γ 178. 333. λ 306. ν 181. 341. — acc. θ 344. 565. ν 173. — voc. Ξ 357. — ἄνακτος T 67. dat. O 57. 158. γ 43. 55. ι 412. 526. λ 130. ν 185. ψ 277. acc. O 8. — γαιήοχος N 43. T 34. α 68. θ 322. voc. γ 55. θ 350. ι 528 κvanoχαῖτα. — ἐνιπᾶς ε 446. — ἐνοσίχθων H 445. N 34. 65. 231. 554. Ξ 385. O 41. 205. T 63. 132. 291. 318. 330. Φ 287. α 74. ε 339. 366. η 56. 271. θ 354. ι 283. λ 252. ν 146. 159. — μέγαν θεόν Θ 200. — κvanoχαῖτα N 563. Ξ 390. ι 528. — Πρωτεύς Π.νος ὑποδμῶς δ 386. — Aegis colitur Θ 203. N 21. ε 381.
Ποσιδήιον ἄλσος Onchesti B 506.
Ποσιδήιον καλόν ap. Phaeaces ζ 266.
Πουλυδάμας, Panthoi f., M 60. 80. 210. N 725. 748. Ξ 425. 453 (Prothoenorem occ.) 462. O 339 (Mecisteum occ.) 518 (Otum) 521. (Peneleon. vulnerat P 597). X 100. — gen. P 600. — dat. M 196. Σ 313. — voc. M 231. N 748. Ξ 470. Σ 285. — ἀμύμονι M 88. Ξ 469. acc. A 57. N 790. — ἀμωμήτοιο M 109. — ἄναξ O 454. — Πανθοῖδης Ξ 449 (ἐγγέσπαλος). Σ 249 (πεπνυμένος). Π.δαο O 446 (ἀγανού ἑταῖρον = Clitum). Π.ῖδην Π 535. N 756 (ἀγανήνορα).
Πράκτιος an ιον? Troadis B 835.

Πράμνειος οἶνος, dat. *A* 639.
κ 235.

Πριαμίδης, αο (Hector:) Θ 258.
— gen. *H* 250. voc. *E* 684.
T 87. — (Helenus:) *N* 586.
— (Paris:) gen. *Γ* 356. —
V. Ἀντιφος, Δηίφοβος, Δό-
ρυνκλος, Ἐκτωρ, Ἐλενος, Πο-
λύδωρος.

Πρίαμος (Laomedontis f. *T* 237)
A 255. *Γ* 161. 261. 288. *Δ*
31. 47. 165. *Z* 449. *H* 386.
[Θ 552.] *T* 182. 240. Φ 88.
X 234. Ω 28. 282. 469. 485.
583. 674. — gen. *Z* 317. Ω
76. 160. — dat. *B* 160. 176.
304. *Δ* 28. 173. *N* 176. *O*
551. Ω 278 sq. — acc. *Γ*
117. 146. *Δ* 35. *E* 614. *T*
237. Ω 169. 336. 353. 447.
598. — voc. Ω 563. — ἀγκλη-
τος νόθον νιόν (Cebrionem)
Π 738. — ἄνακτος *Z* 451.
ἄστυ μέγα ἄνακτος *H* 296.
P 160. Φ 309. γ 107. πόλις
ἄνακτος *B* 373. *Δ* 18. 290.
M 11. — ἄστυ *Π.οιο* *X* 173.
230. ε 106. ἄστυ μέγα *B* 332.
I 136. 277. *Π* 448. ἄστυ μέ-
γα *Π.ον* *B* 803. *X* 251. —
βασιλῆα Ω 680. διοτρεφέος
βασιλῆος *E* 464 ὦ νιεῖς. Ω
803 δώμασιν ἐν. — βίην *Γ*
105. — γαμβροί *Z* 250. —
Π.ον γενεήν *T* 306. — γέρον
N 368. Φ 526. *X* 25. Ω 217.
372. 386. 405. 552. 631. 659.
777. voc. Ω 669. — νιόν *Π.*
δαΐφρονος, Ἐκτορα *I* 651.
A 197. *O* 239. — Δαρδανί-
δης *Γ* 303. *H* 366. (ubi θεό-
φιν μῆστωρ ἀτάλαντος). *X*
352. Ω 629. gen. *E* 159 νίας
(Echemmona et Chromion).
Φ 34 νιεῖ (Lycæoni). dat. *N*
376. acc. Ω 631. voc. Ω 171.

— δῖω *N* 460. — δόμον πε-
ρικαλλέα *Z* 242. — *Π.ον*
δῶμα *X* 478. — λαὸς ἐνυ-
μελίω *Δ* 47. 165. *Z* 449. [Θ
552.] — θεοειδής Ω 217.
299. 372. 386. 405. 552. acc.
Ω 483. — θυγατρὸς Κασσάν-
δρης λ 421. — θυγατρῶν
εἶδος ἀρίστην *Γ* 124 (Laodi-
cen) *N* 365 (Cassandram). —
θύρησιν *B* 788. *H* 346. —
κούρην .. νόθην Μηδεσι-
κάστην *N* 173. — μεγάλη-
τορι *Z* 283. Ω 117. 145. —
μέγας *H* 427. Ω 477. — μέ-
λαθρον *B* 414. — παῖδες *A*
255. *Γ* 288. *Δ* 31. *Z* 246.
gen. Φ 105. acc. *Δ* 35. —
παῖς (Hector) *Γ* 314. *E* 704.
Θ 377. παῖς (Helenus) *H* 44.
— πατέρι *Π.ω* Ω 37. —
Π.οιο πόλις *M* 15. *N* 14.
acc. *A* 19. Σ 288. *X* 165. γ
130 αἰπὴν, item λ 533 et ν
316. — *Π.ον* πόλις χ 230
(εὐρυνάγνια). acc. *B* 37. ξ
241. — τέκεσσι *E* 535. *X* 453.
τιμῆς τῆς *Π.ον* *T* 181. — νιός
Z 512 (Paris). Φ 97 φαίδιμος
(Lycæon). νιός Ψ 746 (Lycæ-
on). dat. *T* 81 et Φ 34 (Lyc.)
B 791 (Politæ). acc. Θ 303
(Gorgythionem). *Δ* 499 (De-
mocoontem). voc. (Hector:)
H 47. *A* 200. *O* 244. — νιε
δύω *M* 95 (Helenus et Dei-
phobus). *A* 102 (Isus et Anti-
phus). νιάσι *E* 463.

Προθοήνωρ, Boeotorum dux *B*
495. — gen. Ξ 471. — νιόν
Ἀρηιλύκοιο occ. Polydamas
Ξ 450.

Πρόθοος, Magnetum dux, θοός
B 758. — Τενθρηόονος νιός
B 756.

Προθόωνα occ. Teucer Ξ 515.

- Προΐτος, Argivorum rex Z 157.
 — gen. Z 177. — voc. Z 164.
 — βασιλῆα Z 163. — Π.ου
 γυνή, Ἀντεια Z 160.
 Πρόκρις, acc. λ 321.
 Πρόμαχος Ξ 482. — δάμαρ
 Ἀλεγηνορίδαο Ξ 503. — Βοι-
 ώτιον occ. Acamas Ξ 476.
 Πρόνοον occ. Patroclus Π 399.
 Προτιάων, Astynoi p., gen. O
 455.
 Φρυμνεύς, Phaeax θ 112.
 Πρύτανιν, Lycium occ. Ulixes
 E 678.
 Πρωρεύς, Phaeax θ 113.
 Πρωτεύσλαος, Iphicli f., Thes-
 salorum dux, acc. O 705. —
 ἀρήμιος B 698. 708 ἥρωσ. —
 μεγαθύμου αὐτοκασιγνήτος
 ὀπλότερος γενεῇ (Podarces)
 B 706. — νηί Π 286. νέες N
 681.
 Πρωτεύς, εὖς, Αἰγύπτιος, Πο-
 σειδάωνος ὑποδμῶς δ 385. —
 ἰφθίμου . . . ἀλίοιο γέροντος
 θυγάτηρ (Eidothea) δ 365.
 Πρωτώ, Nereis Σ 43.
 Πτελεός, Elidis u., acc. B 594.
 Πτελεός, Thessaliae u., λεχεποί-
 ην B 697.
 Πτολεμαίου Πειραΐδαο υἱός =
 Eurymedon A 228.
 Πνγμαίοις ἀνδράσι φόνον καὶ
 Κῆρα φέρουσι γέραναι Γ 6.
 Πνθῶ. Πνθῶδε λ 581. —
 ἡγαθέη θ 80. — πετροήεσση
 I 405. — Πνθῶνα πετροήε-
 σαν B 519.
 Πνλαιμένης, εὖς, gen. B 851.
 — ἀτάλαντον Ἀρηι, ἀρχὸν
 Παφλαγόνων occ. Menelaus
 E 576. — Ejus υἱός Ἀρπαλί-
 ων N 643. cf. N 658, ubi
 flens interest filii obsequiis.
 Πύλαιος, Lethi f., Pelasgorum
 dux, ὄζος Ἀρηος B 842.
- Πυλάρτην Ajax vulnerat A 491.
 occ. Patroclus Π 696.
 Πυλήνη, Aetoliae u., acc. B 639.
 Πύλιοι, H 134. — gen. Ψ 633.
 — dat. A 753. P 704. γ 59.
 ο 227. — Νέστωρ λιγύς Π.ων
 ἀγορητής A 248. acc. A 293.
 — ἀνδρῶν β 31. — ἄστυ ο
 216. — γαίης E 545. — ἡγή-
 τορες ἄνδρες A 687. — ἱπ-
 πῆες A 724. — Π.ων καὶ
 Ἐπειῶν νεῖκος A 737.
 Πυλογενής. — βασιλῆος B 54.
 — ἱπποὶ Ψ 303.
 Πύλος, ου A 269. λ 285. ο 42.
 π 131. — dat. A 689. — acc.
 B 591. A 716. α 284. δ 713.
 ο 236. 541. ρ 109. ω 430.
 — Πυλόθεν π 323. — Πύ-
 λονδε A 760. β 317. γ 182.
 δ 656. ν 274. π 24. 142. ρ
 42. — ἡγαθέη A 252. δ 599.
 acc. β 308. δ 702. ε 20. ξ
 180. — ἡμαθόεντος β 326.
 δ 633. ω 152. ἀναξ B 77.
 νεάτη (Thyoessa) A 712. νέ-
 αται I 153. 295. — ἡμαθό-
 εντι λ 257. 459. acc. α 93. β
 214. 359. — ἱερῆς φ 108. —
 μητέρι μῆλων ο 226. Νηλη-
 ιον A 682. δ 639. — Π.ου
 αἰπὺ πτολίεθρον γ 485. ο
 193. — Νηληῆος πτολίεθρον
 γ 4.
 Πύλωνα occ. Polypoetes M 187.
 Πυραΐχμης, Paeonum dux B
 848. — acc. Π 287 interfic.
 Patroclus.
 Πύρασον vulnerat Ajax A 491.
 Πύρασος, Thessaliae u., ἀνθε-
 μόντα, Δημητρος τέμενος
 B 695.
 Πύριν occ. Patroclus Π 416.
 Πυριφλεγέθων, Tartari fluv. κ
 513.

Ῥαδάμανθυς. — ἀντίθεον Ξ 322. — ξανθός δ 564. acc. η 323.

Ῥέα, Saturni uxor O 187. — Ῥείας Ξ 203.

Ῥεῖθρον. — λιμένι (Ithacae) α 186.

Ῥήνη, Medontis mater B 728.

Ῥηξήνωρ, Nausithoi f., Aretes pater. acc. η 63. — ἀντιθέοιο η 146.

Ῥῆσος, Thracum rex K 474. — Ἰπποκόωντα Ῥ.ον ἀνεψιόν K 519. — πάις Ἡιονῆος K 435.

Ῥῆσος, Idae fluvius M 20.

Ῥίγμον, Πείρεω νιόν, Thracem Achilles occ. T 485.

Ῥίπη, Arcadiae u., acc. B 606.

Ῥόδιοι. — ἀγερώχων B 654.

Ῥοδῖος, Idae fluvius M 20.

Ῥόδος, insula, gen. B 654. — acc. B 655. 667.

Ῥύτιον, Cretae u., acc. B 648.

Σαγγάριος, Phrygiae fluv., Σ.οιο ὄχθας Γ 187. ῥοῆς Π 719.

Σαλαμῖς, Ἴνος, gen. B 557. — dat. H 199.

Σαλμωνεύς, ἦος ἀμύμονος ἔκγονος (Tyro) λ 236.

Σάμη, ins. prope Ithacam ι 24. — gen. π 249. — dat. α 246. π 123. [τ 131]. ν 288. — Σάμηνδε ο 367. — Σάμος, acc. B 634. — παιπαλοέσσης δ 671. 845. ο 29.

Σάμος, gen. Ω 78. — acc. Ω 753. — ὑληέσσης Θρηκίης N 12.

Σαρδάνιον (risum) ν 302.

Σαρπηδών, ὄνος (οντος Ψ 800. -οντι M 392), Lyciorum dux, Jovis ex Laodamia f. B 876. E 471. 493. 655. 658

(occ. Tlepolemus). M 10. (Alcmaonem occ. M 394). 397. Π 419. 466. 477. 569. — gen. Π 496. 533. 553. — dat. M 392. — acc. Π 445. 668. P 150. — Λυκίων ἀγός E 647. Π 541. — ἀνακτος Θεράπων (Thrasydemus) Π 464. — ἀντιθέω E 629. Π 649. acc. E 663. 692. M 307. et c. χαλκοκορυστήν Z 199. — ἀρχός Λυκίων Ξ 426. — Λυκίων βουληφόρε E 633. — Διὸς γόνον E 635. — δῖον O 67. Π 638. 678. — ἔντεα Π 663. P 162. — ἑταῖροι (Atymnius et Maris) Π 327. — ἑταῖρον (Epiclem) M 379. — τεύχεα Ψ 800. — Διὸς νιός E 631. 683. Π 522. acc. M 292. — φίλτατον ἀνδρῶν Π 433.

Σατνιόεις, εντος, Mysiae fluv., dat. Φ 87. — ἐνρρεΐται ο ὄχθας Z 34. — ὄχθας Ξ 445.

Σάτνιον Ἥνοπίδην vulnerat Ajax Oil. Ξ 443.

Σειρήνες μ 44. — gen. μ 42. 198. — acc. μ 39. — ἀδινάων ψ 326. — θεσπεσιᾶων μ 158. — Σειρήνοιν ὄπα μ 52. νῆσον μ 167.

Σελάγον νιόν, Ἀμφιον E 612.

Σελήνη ι 144. — πλήθουσιν Σ 484.

Σεληπιάδης, αο, Εὐηνός, gen. B 693.

Σελλῆεις, εντος, fluv. prope Arisben, gen. B 839. M 97.

Σελλῆεις, fluv. prope Ephryam, gen. B 659. O 531.

Σελλοί, ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι Jovis Dodonaei Π 234.

Σεμέλη, Bacchi mater Ξ 325. — gen. Ξ 323.

- Σήσαμος*, Paphlagoniae u., acc. B 853.
Σηστός, acc. B 836.
Σθενέλαον, Ithaemenis f., occ. Patroclus II 586.
Σθένελος, Capanei f., E 111. Θ 114 (Nestoris minister). I 48. — acc. E 835. — Ἰφθίμος Ψ 511. — *Καπανῆος υἱός* B 564. — *Καπανήμιος υἱός* Δ 367. E 241. acc. E 108.
Σθένελος Περσηϊάδης, gen. T 116. 123 *παῖς* (= Eury-stheus).
Σιδονίη, -ίηθεν Z 291. — εὐ-
ναιομένην ν 285.
Σιδόνιοι. — acc. δ 84 (ad quos venit Menelaus). — *Σ.ων βασιλεύς* (Phaidimus) δ 618. ο 118. — *ἔργα γυναικῶν* Z 290.
Σιδόνες πολυδαίδαλοι Ψ 743.
Σιδῶν, Phoeniciae u. — *πολυ-
χάλκον* ο 425.
Σικανίη, gen. ω 307.
Σικελοί, acc. ν 383. — *Σικελὴ
ἀμφίπολος* ω 366. γρηῦς (Do-
lii mater) ω 389. γυνή ω 211.
Σικυνῶν, Agamemnonis u., acc. B 572. — *εὐρυχόρῳ* Ψ 299.
Σιμόεις, fluvius E 774. 777. M 22. — gen. Δ 475. Z 4. —
dat. T 53. Φ 307.
Σιμοείσιον occ. Ajax Δ 477. —
Ἀνθεμίδην Δ 488. — *Ἀνθε-
μίωνος υἱόν* Δ 474.
Σίντιες, Lemni incolae. *ἀγριο-
φώνους* θ 294. — *ἄνδρες* A 594.
Σίπυλος, Asiae mons, dat. Ω 615.
Σίσυφος, Corinthius, ὁ κέρδι-
στος .. ἀνδρῶν Z 153. —
Αἰολίδης Z 154. — *κρατέρ'
ἄλγε'* ἔχοντα ap. inferos λ 593.
Σκαιαί portae Troiae. gen. Γ 263. — *πύλαι* Γ 145. gen. Z 307. X 6. dat. Γ 149. Π 712. Σ 453. X 360. acc. Z 237. 393. I 354. Δ 170.
Σκαμάνδριος = Astyanax, acc. Z 402.
Σκαμάνδριον, Strophii f., ἑσθλὸν *θηρητῆρα* occ. Me-
nelaus E 49.
Σκαμάνδριος. — *λειμῶνι* B 467. — *πεδίον* B 465.
Σκάμανδρος, fluvius E 774. Φ 305. — acc. T 74. (= *Ξάν-
θον*). — Ejus ἀρητῆρ *Hypse-
nor* E 77. — *βαθυδινήεντα*
Φ 603. — *δινήεις* Φ 124. gen. X 148 (duplex fons). —
δῖος (ab Ida profluens) M 21. —
διοτρεφές Φ 223. — *ἑύρ-
ροον* H 329. — *ῥιόεντι* E 36. — *ὄχθας ποταμοῖο* Δ 499.
Σκάνδεια, Cytherae insulae por-
tus, acc. K 268.
Σκάρφη, Locrorum u., acc. B 532.
Σκύλλη μ 85 *δεινὸν λελακνία*.
235. 245. 310. — gen. μ 108
σκοπέλω. 125 *Κραταῖν*, μη-
τέρα τῆς. 430 ἐπὶ *σκοπέλον*.
— acc. μ 223 *ἄπρηκτον ἀνίην*.
231 *πετραίην*. 261. [445.] ψ 328.
Σκῦρος, insula, gen. λ 509 (Neo-
ptolemus inde deductus). —
dat. T 326. — *αἰπεῖαν Ἐνυ-
ῆος πολίεθρον* I 668. *Σκυ-
ρόθεν* T 332.
Σκῶλος, Boeotiae vicus, acc. B 497.
Σμινθεύς (= Apollo), voc. A 39.
Σόλυμοι, Lyciae gens. *κνδα-
λίμοισι* Z 184. 204. — *ὀρέων*
ε 283.

- Σούνιον ἱερὸν ἄκρον Ἀθηνέων γ 278.
- Σπάρτη Δ 52. — acc. B 582. α 93. β 214. 359. — Σπάρτηθεν β 327. δ 10. — Σπάρτηνδε α 285. — εὐρείη λ 460. — καλλιγύναικα ν 412.
- Σπειώ, Nereis Σ 40.
- Σπερχειός, Thessaliae fluv., voc. Ψ 144. — ἀνάμαντι (Mene-sthii pat.) Π 176. — ποταμῷ Ψ 142. διυπέτος ποταμοῖο νῖός (Menesth.) Π 174.
- Στέντωρ, ορος. — μεγαλήτορι χαλκεοφώνω E 785.
- Στιχίος (Atheniensium dux, Menesthei sodalis O 331) N 195. 691. — acc. O 329 (occ. Hector).
- Στρατίη, Arcadiae u., acc. B 606.
- Στρατίος, Nestoris f., γ 413. 439.
- Στροφοῖο νῖόν = Scamandrium E 49.
- Στύμφηλος, Arcadiae u., acc. B 608.
- Στύξ, Tartari fluv., Στυγὸς ὕδωρ Ξ 271 αἶατον. O 37 et ε 185 τὸ κατειβόμενον. — Στυγὸς ὕδατος. . ἀπορρώξ B 755 (Titaresius). κ 514 (Cocytus). αἰπὰ ῥέεθρα Θ 369.
- Στύρα, Euboeae u., acc. B 539.
- Σύμηθεν B 671 (insula inter Rhodum et Cnidum).
- Συρίη νῆσος (supra Ortygiam, Eumaei patria) ο 403.
- Σφήλοιο Βουκολίδαο νῖός = Jasus O 338.
- Σχεδῖος, Iphiti f., Phocensium dux B 517. — acc. P 306 (occ. ab Hectore).
- Σχεδῖον, Περιμήδεος νῖόν occ. Hector O 515.
- Σχερίη, Phaeacum insula, dat. ζ 8. — acc. ν 160. — ἐρατεινήν η 79. — ἐριβώλον ε 34.
- Σχοῖνος, Boeotiae u., acc. B 497.
- Σῶκος, Hippasi f., acc. Δ 441. — δαΐφρονος ἔγχος Δ 456. — αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σ.οιο (Charopem) Δ 427. — Ἰππᾶσον νῖέ Δ 450. — ἰσόθεος φῶς Δ 428. — (occ. ab Ulixē Δ 447).
- Ταλαιμένης, -εος νῖε Mesthles et Antiphus) B 865.
- Ταλαϊονίδης Μηκιστεύς, gen. B 566. Ψ 678.
- Ταλθύβιος, Agamemnonis praeco H 276. T 196. 267. — acc. Δ 320. Γ 118. — voc. Δ 193. — θεῶ ἐναλίγκιος αὐδὴν T 250. — κήρυκι Ψ 897. acc. Δ 192 θεῖον.
- Τάνταλος. — χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα ap. inferos λ 582.
- Τάρνη, Maeoniae u., ἐριβώλακος E 44.
- Τάρταρος, βαθὺς Θ 481. — ἡερόεντα Θ 13.
- Τάρφη, Locrorum u., acc. B 533.
- Τάφιοι, gen. ξ 452 πάρ (Mesauius emptus erat). — ληίστορες ἄνδρες ο 427 (homines rapiunt). — ληιστήρσι π 426. — Των ἡγήτορι Μέντη α 105. — φιληρέτμοισι α 181. 419.
- Τάφος, insula, gen. α 417 (inde Mentes personatus).
- Τεγέη, Arcadiae u., acc. B 607.
- Τειρεσίας, αο, Thebanus vates, gen. κ 537. λ 50. 89. 479 κατὰ χρέος. ψ 251. — dat. κ 524. λ 32. — voc. T. η λ 139. — ἄνακτος ψυχὴ λ 151. — Θηβαίου κ 492. 565. λ 90. 165.

μ 267 μάντιος ἀλαοῦ ἔπος.
ψ 323.
Τεκτονίδης Πολύνης, gen. θ
114.
Τελαμών, Ajacis pat., ἀγανού
νιός P 284. — παῖ ἀμύμο-
νος λ 553. — πατρί (Teucri)
Θ 283. — νιός T.ῶνος N 177
(Teucer). P 293 (Ajax).
Τελαμωνιάδης (Ajax). dat. N
709. — Αἴας V. Αἴας.
Τελαμώνιος. V. Αἴας. Τεῦκρος.
Τεμέσσην aes exportatur α 184.
Τένεδος, οιο, gen. A 38. 452.
A 625. N 33. γ 159.
Τενθρηδόνης νιός, Πρόθοος
B 756.
Τερπιάδης Φήμιος, procorum
cantor χ 330.
Τενθρανίδης Ἀχιλλεύς, acc. Z 13.
Τεύθραντα occ. Hector E 705.
Τεῦκρος Z 31. Θ 266. 309. N
182. 313. Ξ 515. O 458.
466. Π 511. Ψ 862. 883.
— gen. Θ 332. — acc. M
336. N 91. O 302. — ἀμύ-
μων Θ 273. 292. — ἀνακτος
βίη Ψ 859. — βέλεμνα O
484. τόξων εὐ εἰδώς M 350.
363. — κασίγνητος καὶ ὄπα-
τρος (Ajacis) M 371. — πέ-
πον O 437. — Τελαμώνιος
N 170. acc. O 462. κοίρανε
λαῶν Θ 281. — τόξα M 372.
Τευταμίδης Ληΐδος, gen. B 843.
Τηθύς. — μητέρα Oceani Ξ
201. 302.
Τηλέμαχος α 156. 420. 425. β
146. 260. 297. 325. 348. 381.
416. 418. 422. γ 12. 481.
δ 69. 112. 185. 633. λ 185.
ο 144. 194. 217. 287. 550.
π 43. 56. 160. 192. 213.
221. 330. 445. 460. ρ 26.
61. 73. 342. 350. 489. 541.
568. τ 14. 35. 47. 87. υ 144.

257. 303. 345. φ 368. 381. χ 92
(occ. Amphinomum). 95. 108.
171. 267 (occ. Euryaden).
284 (Amphimedontem). 294
(Leocritum). 350. 400. 426.
454. ψ 29. 44. 96. 297. ω
155. 175. — gen. in οἶο α
301. ο 528. ρ 333. υ 246.
in οὔ γ 374. λ 68. ξ 175.
ο 257. 496. ς 156. υ 272.
295. φ 216. 313. — dat. β
194. 383. γ 63. 475. δ 166.
215. 311. 664. 843. π 347.
372. 421. 438. ρ 161. ς 338.
421. τ 321. υ 241. 326. 378.
ω 165. — acc. α 382. β 83.
185. 200. 399. γ 60. 358.
464. δ 700. ε 25. υ 413. ο
4. 7. 110. π 4. 323. 369.
401. ρ 251. 354. 591. ς 214.
411. τ 3. υ 269. 374. φ 423.
χ 150. 277. 365. 390. 435.
ψ 112. 367. ω 363. 505. —
voc. α 384. 400. β 270. 402.
γ 14. 26. 230. ο 10. 49.
68. 111. 531. 545. π 23 γλυ-
κερὸν φάος. 202. ρ 41 γλυ-
κερὸν φάος. 75. 101. ς 215.
τ 4. υ 376. 424. χ 151. 391.
ψ 113. ω 506. — δαΐφρο-
νος κτῆσιν δ 687. — ἥρωος
δ 21. 303. voc. δ 312. — θεο-
ειδής α 113. γ 343. ξ 173.
ρ 328. 391. acc. π 20. —
θεοείκελον γ 416. — ἱερὴ
ἔς T.οιο β 409. π 476. ς 60.
405. φ 101. 130. χ 354. —
μεγαθύμου γ 364. 423. —
μεγαλήτορος γ 432. — μή-
τηρ T.οιο Πηνελόπεια ρ 554.
— T.οιο πατήρ B 260. acc.
A 354. — πεπνυμένος α 213.
230. 306. 345. 367. 388. 411.
β 129. 208. 309. 371. γ 21.
75. 201. 225. 239. δ 290.
315. 593. ο 86. 154. 179.

265. 279. 502. 512. 535. *π* 30. 68. 112. 146. 240. 262. *ρ* 45. 77. 107. 392. 598. *ς* 226. *τ* 26. *υ* 338. *φ* 343. *χ* 153. 461. *ψ* 123. *ω* 510. — *υἱὸς Ὀδυσσεύος* *ο* [63.] 554. *ρ* 3. *υ* 283. *φ* 432. *dat.* *δ* 143. *acc.* *γ* 398. — *ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε* *β* 85. 303. *ρ* 406. — *ἰσόθεος* *φῶς* *υ* 124.
- Τήλεμος* *Εὐρυμίδης, μάντις* *Cyclopus* *ι* 509.
- Τηλέπυλος* *Λαιστρυγονίη* (*urbs*), *acc.* *κ* 82. *ψ* 318.
- Τηλεφίδης* *Εὐρύπυλος*, *acc.* *λ* 519.
- Τηρεῖς* *ὄρος αἰλύ* (*Mysiae*) *B* 829.
- Τηϋγέτος*, *Laconiae mons.* — *περιμήκετον* *ξ* 103.
- Τιθωνός*, *Laomedontis f.*, *acc.* *T* 237. — *ἀγανού* (*Aurorae maritus*) *A* 1. *ε* 1.
- Τίρυνς, νθος*, *Argolidis u.* — *τειχιόεσσαν* *B* 559.
- Τιτῆνες ὑποταρτάριοι* *Ξ* 279.
- Τιτάνοιο* (*Thessaliae montis*) *λευκὰ κάρηνα* *B* 735.
- Τιταρήσιος*, *Thessaliae fluv.*, *ἰμερότον* *B* 751.
- Τιτυός, Γαίης... υἱός*, *acc.* *λ* 576 (*ap. inferos, Latonae vim intulit* 580). — *Γαιήμιον υἱόν* *η* 324.
- Τληπόλεμον* *Δαμαστορίδην* *occ.* *Patroclus* *Π* 416.
- Τληπόλεμος*, *Herculis ex Astyoehia f.*, *B* 661 (*occ. Licymnion*). *E* 632. 656. 660 *a* *Sarpedone* *occ.* — *acc.* *E* 668. — *voc.* *E* 648. — *δουρικλυτός*, *Rhodiorum dux* *B* 657. — *Ἡρακλείδης ἡὺς τε μέγας τε* *B* 653. *acc.* *E* 628. — *υἱωνός* *Διὸς* *E* 631.
- Τμῶλος*, *Lydiae mons, dat.* *B* 866. — *υιφόμεντι* *T* 385.
- Τρηχίν*, *Thessaliae u.*, *acc.* *B* 682.
- Τρηχοναίχημτην Αἰτώλιον* *occ.* *Hector* *E* 706.
- Τρίκη*, *Machaonis u. Thessalica*, *acc.* *B* 729 *ubi κκ.* — *ἐξ ἵπποβότοιο* *A* 202.
- Τριτογένεια* = *Minerva* *Θ* 39. *X* 183. — *Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη* *A* 515. *γ* 378.
- Τροίη* *T* 316. *Φ* 375. — *gen.* *Z* 529. *N* 233. 367. *Ξ* 505. *α* 327. *ε* 39. *κ* 40. 332. *υ* 137. *ξ* 229. *ς* 260. — *dat.* *B* 162. 178. 237. *A* 175. *I* 246. *A* 818. *Π* 515. *P* 155. *Σ* 330. *T* 330. *X* 478. *Ω* 542. *α* 355. *γ* 6. *υ* 315. *ο* 153. *ς* 266. *ω* 37. — *acc.* *E* 773. *Z* 207. *I* 46. *K* 28. *A* 22. *N* 7. 645. *O* 706. *Π* 169. *Ω* 291. 346. *α* 210. *δ* 146. *υ* 248. *ξ* 469. — *Τροίη θ ε* *Ω* 492. *γ* 257. 276. *δ* 488. *ι* 38. 259. *λ* 160. — *Τροίην θ ε* *H* 390. *X* 116. *Ω* 764. *γ* 268. [*π* 289.] *ρ* 314. *τ* 8. 187. — *ἐριβώλακι* *Z* 315. *Π* 461. *Ω* 86. *acc.* *Γ* 74. 257. — *ἐρίβωλον* *I* 329. *Σ* 67. *Ψ* 215. — (*εὐναιομένην πόλιν* *E* 489.) — *εὐπυργον* *H* 71. — *εὐρυάγνιαν* *B* 141. *I* 28. — *εὐρείη* *N* 433. *Ω* 256. 494. 774. *α* 62. *δ* 99. *ε* 307. *λ* 499. *μ* 189. — *εὐτείχεον* *Θ* 241. — *Τ.ης κρήδεμνα* *Π* 100 *ἱερά.* *υ* 388 *λιπαρά.* — *πόλιν* *A* 129 *εὐτείχεον.* *E* 489 *εὐναιομένην.* *λ* 510. — *Τ.ης ἱερὸν ποτλλέθρον* *α* 2. — *ὑψίπυλον* *Π* 698. *Φ* 544. — *Vide Ἴλιος. Πριάμοιο πόλις.*

Τροίξην, Diomedis u., acc. B 561.

Τροίξηνος Κεάδης, Euphemi pat., gen. B 847.

Τρωάδες Ω 704. — ἐλκεσιπέ-
πλους Z 442. H 297. X 105.

— Τρωιάδων Σ 118. X 514.

— βαθυλόπων Ω 215. —

γυναικας I 139. 281. Π 831.

— τῆς ληίδος ν 263.

Τρωικός, λαός P 724. acc. Π 369. Φ 296. — πεδίον K 11.

Ψ 464.

Τρωίλος ἱπποχάρης, Priami f., acc. Ω 257 (mort.).

Τρώια δούρατα N 262. — ἵπποι E 222. Θ 106. Ψ 378 (Diomedis) V. infr.

Τρωαί Γ 384. 411. Σ 339. δ 259.

— dat. X 430. 434. 476. — acc.

B 420. X 57. — ἐνπλόκαμοι Z

380. 385.

Τρώαι, ἵπποι Π 393. — T. οὐς

ἵππους Ψ 291. — T. ἦσιν . .

κυσί P 127. 253. 273. Σ 179. —

στίχας E 461.

Τρώς, Erichthonii f., Ili, Assa-

raci, Ganymedis pat., gen. T

231. — dat. E 265. — acc. T 230.

— cf. E 266.

Τρώα Ἀλαστορίδην occ. Achil-
les T 463.

Τρώες A 256. B 123. 815. 826.

Γ 2. 56. 111. Δ 66. 71. 157.

270. 433. E 451. 535. 607.

618. 789. Z 73. 227. 300.

H 80. 195. 393. 414. 477.

Θ 55. 154. 158. 542. I 1.

K 160. Λ 56. 70. 382. 420.

468. 474. 483. 486. 525. 800.

M 3. 82. 108. 208. 290. N

39. 105. 136. 551. 639. 722.

724. 800. Ξ 79. 448. O 306.

379. 384. 390. 408. 574.

589. 592. 707. Π 42. 278.

295. 303. 564. 569. 592.

600. 628. 764. 770. P 262.

266. 274. 319. 370. 608.

730. Σ 175. 200. 229. 243.

263. 310. 447. T 412. T 3.

146. 184. 374. Φ 25. 55. 310.

528. 606. X 343. 394. 506.

Ω 663. ε 310. θ 504. μ 190.

ρ 119. — gen. A 160. B

127. 130. 355. Γ 266. 297.

319. 341. 417. 451. Δ 85.

197. 207. 335. 457. 543. E

264. 521. Z 57. 335. 450.

525. H 275. 300. [Θ 74.]

233. 256. 273. 379. K 189.

222. 331. 356. 418. 537.

Λ 121. 159. 220. 556. 570.

836. M 13. 160. 226. 288.

431. N 401. 425. 755. 836.

Ξ 400. O 571. 743. Π 66.

[98.] 585. 603. P 14. 80

τὸν ἄριστον (Euphorbum).

362. 513 ἄριστοι (Hector et

Aeneas). 581. 589. Σ 296.

300. T 70. T 17. 352. 354.

363. Φ 102. 105. 336. 539.

X 47. 382. 514. Ω 148. 177.

215. δ 257. λ 383. 513.

[547]. ω 38. — Τρώσι B

40. 160. 176. 304. 380. 786.

816. Γ 16. Δ 156. 173. E

423. 510. 833. Z 109. 283.

Θ 431. 487. K 318. 421. Λ

58. 285. 319. M 218. 255.

N 16. 220. 353. 634. 720.

Ξ 98. O 327. 424. 485. 701.

717. Π 78. 258. 373. 730.

783. P 94. 131. 396. 613.

719. Σ 59. 440. 461. T 63.

157. 325. [367]. T 124. Φ

231. X 101. 119. 422. 434.

γ 86. θ 82. — Τρώεσσι

B 15. 32. 69. 352. 472. Γ

209. Δ 21. 95. 304. 508. E

9. 63. 124. 135. 143. 200.

211. 810. Z 362. 445. H 21.

148. Θ 171. 252. 458. 496.

K 207. 282. 316. 424. 548.
Λ 279. 442. 470. *M* 68. 439.
N 98. 149. 209. 347. 362.
 454. 668. *Ξ* 45. 192. 441.
 500. *O* 353. 449. 475. *Π*
 121. 201. 209. 576. 701.
 750. *P* 2. 156. 291. 380.
 418. 575. 596. 604. 627.
 630. 711. *Σ* 198. 367. *T* 26.
 52. 126. 180. 364. 381. *Φ*
 138. 250. 446. 525. *X* 287.
 δ 254. 273. 275. θ 513. λ
 169. 532. ξ 71. 367. —
Τρώεσσιν *A* 408. 509. 521.
E 86. 177. 507. 644. 702.
 834. *Z* 110. 477. *H* 7. 361.
 402. θ 11. 172. 244. 335.
 529. *I* 337. *K* 38. [*Λ* 79.]
 489. *M* 467. *N* 9. 175. *Ξ*
 265. 391. *O* 304. 346. 376.
 444. 550. *Π* 276. 356. *P* 16.
 183. *Σ* 130. 156. 218. *T*
 230. 307. 315. *Φ* 227. 371.
 374. 428. δ 275. ζ 228. —
Τρώας *B* 125. 861. *Γ* 68.
 88. 99. 156. 264. 285. *Δ* 36.
 70. 247. 416. *E* 32. 37. 176.
 527. 605. 862. *Z* 387. 442.
H 27. 35. 49. 215. 297. θ
 206. 449. *K* 511. *Λ* 326. 521.
 533. *M* 144. 288. *N* 1. 87.
 101. 129. *Ξ* 388. 475. *O* 6.
 42. 396. 404. 567. 622. 731.
Π 92. 425. 534. 548. 654.
 658. 685. *P* 96. 458. 471.
T 423. *T* 24. 38. 44. 96. *Φ*
 216. 224. 359. 521. *X* 57.
 105. Ω 237. ς 261. — voc.
Γ 86. 304. 455. *H* 67. 348.
 368. θ 173. 497. *Λ* 286. *N*
 150. *Ξ* 501. *O* 425. 486. *P*
 184. Ω 704. — *άγανοί* *H* 386.
K 563. *Π* 103. — *άγερώχων*
Γ 36. *E* 623. *H* 343. *Π* 708.
Φ 584. — *άγήνορας* *K* 299.
 — *άγορή* *H* 345. dat. *Λ* 139.
 Homer.

θ 503. acc. θ 489. — *Αλ-*
νείας *T.* *άγός* *E* 217. *άγοί* *ήδ'*
έπικούρων *M* 61. *P* 335. —
άλχηητάων *A* 152. — *άλαλη-*
τος *Δ* 436. — *άλόχω* *B* 355.
άλοχοι *Z* 238. *H* 80. θ 155.
X 115. 343. *άλόχους* *καί*
νήπια τέκνα *Z* 94. 276. 310.
P 223. — *άσπιστάων* *Δ* 221.
 θ 155. *Λ* 412. — *στονό-*
εσσαν άντήν *λ* 383. — *βασι-*
λεύσιν *T* 84. — *Αίνεία*
T. *βουληφόρε* *V.* *Αίνείας*. —
δήμου *χ* 36. *δήμω* *α* 237. *γ*
 100. 220. δ 243. 330. θ 220.
ν 266. ω 27. 31. — *ένναρα*
N 268. — *ένοπής* *Π* 782.
P 714. — *έργον άργαλέον*
T. *καί Άχαιών* *Δ* 471. —
ένηγεγένειών *Ψ* 81. — *ήγεμό-*
νες *N* 491. — *ήγήτορες* *Γ*
 153. — *ήγήτορες ήδ' έμείδον-*
τες *K* 301. *Ξ* 144. — *θωρη-*
κτάων *O* 689. 739. *Φ* 277.
 — *ίπποδάμων* *B* 230. *Γ* 127
 (*άέθλους*). 131 (*έργα*). 251
 (*άριστοι*). *Δ* 333 (*φάλαγ-*
γες). 355 (*προμάχοισι*). *Z*
 461. θ 71. *Λ* 568 (*φάλαγ-*
γας). dat. *Δ* 352. *H* 361.
 θ 110. 516. 529. *K* 424. *P*
 418. *T* 237. 318. *T* 180. acc.
Γ 343. *Δ* 80. *P* 230. voc.
Δ 509. *M* 440. — *κήρυκες*
T. *καί Άχαιών* *Γ* 274. —
κέντορες ίππων *E* 102. —
κλαγγή τε καί άσπετος . .
κνδοιμός *K* 523. — *κύνες*
καί γυπες *Σ* 272. — *κύνας*
ήδ' οίωνούς *N* 831. *P* 241.
 — *μάχην* *P* 753. — *μεγά-*
θυμοι *E* 27. *Λ* 459. *N* 737.
 gen. *N* 456. *P* 420. *Ψ* 175.
 181. acc. *K* 205. *Λ* 294. voc.
E 102. — *άλοχοι μεγαθύ-*
μων άσπιστάων θ 155. —

- μεγαλήτορες Θ 523. — νίκη
P 689. — ὄμαδον H 307. —
ὄμιλον A 86. K 232. 433. 517.
546. — ὀρυμαγδοῦ I 248.
K 539. P 461. — παλίωξιν
O 601. — πόλις Π 69. T 60.
acc. A 4. Θ 52. I 412. [A
82]. Ξ 251. γ 85. δ 249. εὐ-
ρυάγνιαν B 13. 30. 67. 88.
— πόνος Z 78 (καὶ Λυκίων).
X 11. — εὐναιόμενον πτο-
λίεθρον A 164. — πυρά Θ
561. — σκοπός (Polites) B
792. — στίχες H 65. P 107.
— τείχει P 404. 558. acc.
X 144. — τέκνα Σ 337. Ψ
23. — ὑπερνηγορέοντων A
176. — ὑπέρθυμοι I 233.
A 564. P 276. acc. Ξ 15. O
135. voc. Z 111. T 366. —
ὑπερφίαλοι Φ 459. dat. Φ
414. acc. Φ 224. voc. N 621.
— φάλαγγα Z 6. φάλαγγες
E 94. 591. A 344. acc. Γ
77. H 55. Θ 279. N 718.
P 285. T 152. — φιλοπτο-
λέμοισι Π 90. 835. P 194.
— φυλακαὶ τε καὶ εὐναὶ K
408. — T. καὶ Ἀχαιῶν φύ-
λοπις αἰνῇ E 379. Z 1. acc.
A 65. Π 256. — βουληφόρε
χαλκοχιτώνων (Aeneas) E
180. P 485. — ὑπὸ χερσίν
Θ 344. A 827. Σ 11. — χεῖρας
ἀάπτους N 50.
- Τυδεΐδης (= Diomedes) E 18.
134. 303. 410. 442. 600. Θ
99. 149. 167. K 363. 489.
528. A 357. Ξ 29. 380. Ψ
357. 398. 499. 820. — Ty-
δεΐδαο E 281. Θ 254. — dat.
E 93. 97. 207. 240. 793.
K 255. 367. A 370. Ψ 824.
— acc. E 85. 243. 329. 457.
Ψ 389. — voc. E 440. Θ 139.
161. I 53. K 249. A 313. —
βροτὸς ἀνὴρ E 362. — T. εὖ
δαΐφρονος Ψ 405. dat. E 181.
— Διομήδης cf. h. v. — δου-
ρικλυτός Ψ 681. acc. K 109.
— T. εὖ κλισίην εὐτυκτον K
566. — μεγάθυμε Z 145. —
μενεπτόλεμος T 48. — ποι-
μένι λαῶν A 370. — T. εὖ
ᾧμον ἀριστερόν E 16.
- Τυδεύς (έος, εἰ etc.), Diomedis
p., A 396. E 800. 801. —
gen. Ξ 114. — dat. A 372. —
acc. in εἶα Z 222. in ἧ A 384.
— ἀγανοῦ T. νιέ E 277. —
Αἰτώλιος A 399. — νιέ δαΐ-
φρονος A 370. Θ 152. —
δίῳ K 285. — ἱππηλάτα
A 387. — ἱπποδάμου νιός
Ψ 472. νιέ ἱπποδάμοιο A
370. — μεγαθύμου νιός E
25. 235. 335. voc. K 509.
— T. έος ἔκγονος δαΐφρονος
Οἰνεΐδαο E 813. — σάνες-
παλος ἱππότα E 126. —
T. έος νιός E 163. 406. Z
119. Θ 118. K 487. 494. A
338. Ψ 538. dat. Ψ 383.
acc. B 406. E 232. H 179.
K 516. voc. K 159. — T. έος
νιόν: ἄγριον αἰχμήτην
κρατερόν μήστωρα φόβοιο
Z 96. 277. ἄλκιμον Z 437.
ἄρῆιος γ 167. δαΐφρων E 134.
ὑπέρθυμος Διομήδης E 376.
acc. A 365. ὑπερφίαλον E
881.
- Τυνδάρεος, dat. λ 299 (ex Leda
Castor et Pollux). — T. οὐ
κούρη (Clytaemnestra) ω 199.
— Αἰθήνη τὴν T. έον παρὰ-
κοιτιν λ 298.
- Τυρώ, Salmone f., Crethei uxor
β 120. — εὐπατέρειαν λ 235.
- Τυφωεύς, εἰ B 782. — Τυφω-
έος εὐναὶ εἰν Ἀρίμοις B
783.

- Τυχίος, σκντοτόμων ὄχ'* ἄρι-
 στος *H* 220.
- Τάμπολις, Phocidis u., acc. B*
 521.
- Τάδες, sidus, acc. Σ* 486.
- Τδης δημος, sub Tmolo sit. T*
 385 *ἐν πίωνι* Iphition natus.
- Τλακίδης Κάστωρ ξ* 204 fictus
 ab Ulixē.
- Τλη, Boeotiae u., dat. E* 708. *H*
 221. — acc. *B* 500.
- Τλλος, Joniae fluv., ἰχθυόεντι*
T 392.
- Τπειροχίδης Ἴτυμονεύς, acc.*
A 673.
- Τπείροχον* occ. Ulixes *A* 335. —
 — 2) Itymonei (q. v.) p.
- Τπείρονα ποιμένα λαῶν* occ.
 Diomedes *E* 144.
- Τπέρεια, ης, Argi Pelasgici*
 fons, gen. *Z* 457. — acc. *B*
 734.
- Τπέρεια, prior Phaeacum sedes,*
prope Cyclopes, ἐν εὐρυχόρῳ
ξ 4.
- Τπερήνωρ. ἐπποδάμοιο βίη P*
 24. — *ποιμένα λαῶν* occ. Me-
 nelaus *Ξ* 516.
- Τπερησίη, Achaiae u., acc. B*
 573. — *T. ηνδε ο* 254.
- Τπεριονίδης, αο, Ἡέλιος, gen. μ*
 176.
- Τπερίων, ονος α* 24. — *ἡλέκτωρ*
T 398. — *ἡέλιοιο Θ* 480
ἀνγῆς. α 8 *βοῦς. μ* 263 *ἴφια*
μήλα. — dat. *μ* 133. 346.
 374.
- Τπνος Ξ* 270. 286. — voc. *Ξ*
 264. 233 (*ἄναξ πάντων τε*
θεῶν πάντων τ' ἀνθρώ-
πων). — *ὑπνω καὶ θανάτῳ*
διδυμάοσιν Π 672. 682. —
κασιγνήτῳ θανάτοιο Ξ 231.
 — *νήδυμος Ξ* 242. 354. acc.
Π 454.
- Τποθῆβαι, Boeotiae u., acc. B*
 505.
- Τπονῆιος Ἰθάκη, gen. γ* 81.
- Τποπλακίη Θήβη, dat. Z* 397.
- Τποταρτάριοι θεοί, acc. Ξ* 279.
- Τρίη, Boeotiae u., acc. B* 496.
- Τρμίνη, Elidis u. B* 616.
- Τρτακίδης Ἀσιος B* 837. 838. *M*
 96. 110. 163.
- Τρτάκου υἱός, Ἀσιος N* 771. —
 acc. *N* 759.
- Τρτιον Γυρτιάδην, Mysorum*
ducem occ. Ajax Ξ 511.
- Τψηνορα δῖον, Dolopionis f.,*
occ. Eurypylus E 76.
- Τψηνορα Ἰνπασίδην* occ. Dei-
 phobus *N* 411.
- Τψιπύλη, Iasonis uxor, Eunei*
mater, dat. H 469.
- Φαέθουσα, nympha, Solis ex*
Neaera f. μ 132.
- Φαέθων, Aurorae equus, acc. ψ*
 246.
- Φαίηκες ξ* 195. *η* 108. *θ* 23. 188.
 440. *ν* 130. 160. 369. (*τ* 279
ἀγγίθαιο). gen. *ξ* 35 *ἀριστῆς.*
 197. *κάρτος τε βίη τε* (penes
 Alcinoum) 257. 298 *ἐς πό-*
λιν. 302 *δῶματα. η* 316. *θ*
 5 *ἀγορήνδε.* 91 et 108 *οἱ*
ἄριστοι. 117 *ἄριστος.* 198.
 207. 231. 250 *βητάρμονες.*
ν 12 *βουληφόροι.* 149 *περι-*
καλλέα νῆα. τ 279 *ἐς γαῖαν.*
 dat. in *κῆσσιν ξ* 270. *η* 11.
θ 21. 201. 557. *ν* 204. 302.
 — *Φαίηξιν η* 62. — acc.
ξ 284. 327. *θ* 86. *ψ* 338. —
 voc. *λ* 336. — *ἀγανοί ξ* 55.
ν 120. 304. — *ἀνύμονες θ*
 428. — *ἀνδρῶν ξ* 3. 114.
 202. *η* 156. *θ* 567. [*λ* 343].
ν 175. [322]. — *ἀντιθέοι-*
σιν ξ 241. — *γαίης ε* 250
ὄρεα σκιοέντα. 288. 345. —

- γαῖαν ε 35. — δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες θ 191. 369. ν 166. — ἡγήτορες η 98. — ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες ν 186. 210. acc. η 136. voc. η 186. θ 11. 26. 97. 387. 536. — μεγαθύμων η 16. — ναυσίκλυτοι η 39. π 227. — φιληρέτμοισι ε 386. θ 96. 386. 535. λ 349. ν 36.
- Φαίδιμος ἦρως, Σιδονίων βασιλεύς Menelaum hospitio excepit δ 617. ο 117.
- Φαίδρη, Thesei uxor, acc. λ 321.
- Φαῖνοψ Ἀσιάδης, Abydenus, dat. P 583.
- Φαίνοπος νίε, Xanthus et Thoon E 152.
- Φαίνοπος νίον, Phorcyn P 312.
- Φαῖστον, νίον Βώρου, Tarnae natum occ. Idomeneus E 43.
- Φαιστός, Cretae u., acc. B 648. γ 296.
- Φάλλης, Troianus dux, acc. N 791. Ξ 513 (occ. Antilochus).
- Φάρις, Laconiae u., acc. B 582.
- Φάρος, insula Aegypto objecta, acc. δ 355.
- Φανσιάδης Ἀπισίων, acc. A 578.
- Φεαί, Elidis u., acc. ο 297.
- Φειά, ad Jardanum fluv. sita u., gen. H 135.
- Φείδας, Atheniensis N 691.
- Φείδιππος, Thessali f. B 678.
- Φείδων, Θεσπρωτῶν βασιλεύς ξ 316. τ 287 (in Ulixis historia ficta).
- Φένεος, Arcadiae u., acc. B 605.
- Φερραί, Thessaliae u., dat. δ 798 (ubi Eumelus habitat). — acc. B 711 ad Boebeidem lacum.
- Φέρεκλον, νίον Ἀρμονίδεω occ. Meriones E 59.
- Φέρης, ητος, Crethei e Tyro f., acc. λ 259.
- Φέρουσα, Nereis Σ 43.
- Φηγεύς, Daretis f., Troianus E 11. 15.
- Φήμιος, cantor ρ 263. — dat. α 154. — voc. α 337. — Τερπιάδης χ 331.
- Φῆρες (Centauri). ὄρεσκόοισι A 268. — λαχνήεντας Piri-thous vicit B 743.
- Φηραί, Messeniae u., acc. γ 488. ο 186. — ζαθέας I 151. 293. — ἐνκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ E 543.
- Φηρητιάδης (Eumelus), αο. gen. B 763. Ψ 376.
- Φθαρῶν ὄρος ἀκριτόφυλλον Cariae B 868.
- Φθίη, Thessaliae u. I 253. 439. A 766. II 13. — Φθίηφι T 323. — acc. B 683. T 299. — Φθίηνδε A 169. T 330. — Ἑλλάδα τε Φθίην τε I 395. λ 496. — ἐριβώλακι βωτιανείρῃ A 155. — ἐριβώλακα μῆλιν I 479. — ἐριβώλων I 363. — ἐσχατιήν Φθίης (Dolopes) I 484.
- Φθίοι N 686. — gen. N 693. — μεγαθύμων N 699.
- Φιλητορίδης Δημοῦχος, acc. T 457.
- Φιλοίτιος, Ulixis bubuleus, ν 185 et 254 ὄρχαμος ἀνδρῶν. φ 388 (χ 268 Pisandrum. 286 Ctesippum occ.) χ 359. — δῖε φ 240.
- Φιλοκτήτης, αο, θ 219. — ἄνακτος B 725. — τόξων ἐν εἰδῶς B 718. — Ποιάντιον νίον γ 190.
- Φιλομηλεΐδης, Lesbios, dat. δ 343. (Ulixes cum eo luctatus est) ρ 134.
- Φλεγύαι μεγαλήτορες, acc. N 302.

- Φόβος *A* 440. *A* 37. — acc. *O* 119 (Martis ministrum). — Martis υἱὸς ἄμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής *N* 299.
- Φοῖβος, δεινός (occ. Patroclum) *Π* 788. — dat. *A* 443. — voc. *Φ* 436. 448. — ἀκερσε-κόμης *T* 39. — Ἀπόλλων *A* 43. 64. 72. 182. 457. *E* 344. 454. *Θ* 452. *A* 353. 363. *M* 24. *O* 59. 307. 318. 355. 441. *Π* 527. 700. 715. 793. *P* 71. 118. *T* 68. 118. 138. 375. 450. *Φ* 515. 545. *X* 7. 213. 359. *Ψ* 188. 383. *Ω* 32. *γ* 279 (Phrontin occ.). *Θ* 79. gen. *ι* 201 ἐν ἄλσει δενδρήεντι. ἄνακτος *I* 560. λαῖνος οὐδὸς ἀφήτορος *I* 405. ἐκάεργος *I* 564. χρυσάορον *E* 509. — ἦις *O* 365. *T* 152. — φίλε *O* 221. *Π* 667.
- Φοινίκη, acc. *δ* 83 (venit Mene-laus). *ξ* 291.
- Φοίνικες, ἀγανούς *ν* 272. ἀνήρ, ἀπατήλια εἰδώς, τρώκτης *ξ* 288. — ἄνδρες *Ψ* 744. — ναυσίκλυτοι, τρώγεται *ο* 415. — ἀνδρῶν ὠκύαλος νηὺς *ο* 473. — πολυπαῖπαλοι *ο* 419.
- Φοίνικος κούρη τηλεκλειτοῖο = Europa, gen. *Ξ* 321.
- Φοῖνιξ, Amyntoris f., Achillis magister *I* 427. — dat. *I* 223. 621. 659. *P* 555. — ἀντί-θεον *Ψ* 360 (ὀπάονα sc. Pelei). — ἄττα γεραίέ *I* 607 (διοτρεφές). *P* 561 (παλαι-γενές). — ὁ γέρων *I* 690. — γέρων ἱππηλάτα *I* 432. *Π* 196. *T* 311. — δίφιλος *I* 168.
- Φοίνισσα γυνή *ο* 417.
- Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη *I* 665.
- Φόρβαντος πολυμήλου υἱόν (Ilioneum) *Ξ* 490.
- Φόρκυς, Phrygum dux *B* 862. — acc. *P* 218. 318. — δαΐ-φρονα, Phaenopis f. occ. Ajax *P* 312.
- Φόρκυνος, ἁλὸς μέδοντας, θυ-γάτηρ (Thoosa) *α* 72. — Φόρ-κυνος ἁλίοιο γέροντος λι-μήν *ν* 96. 345.
- Φραδμονίδης Ἀγέλαος, acc. *Θ* 257.
- Φρονίοιο υἱός, Νοήμων *δ* 630. 648. acc. *β* 386.
- Φρόντις, Euphorbi et Polyda-mantis mat., Panthoi uxor, *δίη* *P* 40.
- Φρόντιν Ὀνητορίδην, Menelai gubernatorem, Apollo occ. *γ* 282.
- Φρυγίη *Ω* 545. — gen. *Γ* 401. — dat. *Π* 719. — acc. *Σ* 291. — ἀμπελόεσσας *Γ* 184.
- Φρύγες, acc. *B* 862. — αἰολο-πώλους *Γ* 185. — ἐπιπόμαχοι *K* 431.
- Φυλάκη, Thessaliae u., in Pro-tesilai ditione, gen. *λ* 290 (Iphiclis sedes). *ο* 236. — dat. *B* 700 (Medontis sedes). *N* 696. *O* 335. — acc. *B* 695.
- Φυλακίδης Ἰφικλος, gen. *B* 705. *N* 698.
- Φύλακον occ. Leitus *Z* 35.
- Φύλακος, Deionei f., Iphiclis pat., gen. *ο* 231.
- Φύλας, αντος θυγάτηρ (= Poly-mele) *Π* 181. — ὁ γέρων *Π* 191.
- Φυλεῖδης, εω et αο (Meges) *Π* 313. — δουρικλυτός *E* 72. — Φεωῖταρον (Otum) *O* 519. — Μέγης cf. h. v. — Φ.αο σά-κος *O* 528.
- Φυλεύς, ἦος et ἑός, Megetis pat., *O* 530. — acc. *Ψ* 637.

- *διδίφιλος ἱππότα* B 628.
 — *Φ.έος υἱόν* K 110. 175.
Φυλομέδονσα βοῶπις, Menesthii mat. H 10.
Φυλώ δ 125. 133 *ἀμφίπολος* Helenae.
Φωκῆες, gen. B 517. P 307 *ὄχ' ἄριστον*. O 516 *ἀρχόν* (Schedium). B 525 *στίχας*.
Χαλκίς, Aetoliae u., *ἀγχίαλον* B 640.
Χαλκίς, Elidis fluv., *καλλιρέε-θρον* [ο 295].
Χαλκίς, Euboeae u., acc. B 537.
Χαλκωδοντιάδης Ἐλεφήνωρ B 541.
Χάλκωνος υἱός = Bathycles II 595.
Χάρις, Hephaesti uxor Σ 382 *λιπαροκρήδεμνος*, *καλή*.
Χάριτες E 338. θ 364. — gen. ξ 18. ς 194 *χόρον ἡμερόεντα*. — *Χαρίτεσσιν* P 51. — *ὀπλοτεράων μίαν* Ξ 267. 275.
Χαρόποιο υἱός = Νιρέυς B 672.
Χάροψ Ἰππασίδης, *αὐτοκασίγνητος Σώκοιο*, acc. A 426 (vulnerat Ulixes).
Χάρυβδις, ιος μ 441. — acc. μ 436. — *δεινὴν* μ 260. 430. ψ 327. — *δῖα* μ 104. 235. — *ὀλοήν* μ 113. 428.
Χείρων II 143. T 390. — *δικαιοτάτος Κενταύρων* A 832. — *πατρὶ* (Machaonis) *φίλα φρο-νέων* A 219.
Χερσιδάμαντα occ. Ulixes A 423.
Χίμαιρα Z 181. — *ἀμαιμακέτην* Z 179. II 328 (*πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν*).
Χίος, insula, gen. γ 172. — *παιπαλοέσσης* γ 170.
Χλῶρις, Amphionis f., Nelei coniux, Nestoris, Chromii, Periclymeni et Perus mat., acc. λ 281.
Χρομίος, Nelei f., acc. λ 286. Δ 295.
Χρομίον, Priami f. occ. Diomedes E 160.
Χρομίον, Lycium occ. Ulixes E 677.
Χρομίον, Troianum occ. Teucer Θ 275.
Χρομίος, Mysorum dux P 494. — acc. P 218. — *θεοειδής* P 534. =
Χρόμις B 858.
Χρῦση, urbs Apollini sacra, acc. A 37. 100. 390. 431. 451.
Χρυσίς, *ίδος*, Chrysae f. A 439. — acc. A 182. — *καλλιπάρηγον* A 143. 310. 369. — *ἄποινα* A 111.
Χρύσης A 450. — *ὦ Χ.η* A 442. — *ἀρητῆρα* A 11. — *ἱερεὺς Ἀπόλλωνος* A 370.
Χρυσόθεμις, Agamemnonis f. I 145. 287.
Ψυρίη νῆσος, gen. γ 171.
Ῥγυγίη νῆσος η 244. — gen. ζ 172. — acc. α 85. [η 254]. μ 448. ψ 333.
Ῥκαλή, Boeotiae u., acc. B 501.
Ῥκεανός δ 568 (Zephyrum mit- tit). κ 139 (Perses p.). [λ 158]. — gen. in ὄν ψ 347. — *Ῥ.οιο* E 6. T 7. κ 508. — dat. Θ 485. ψ 244. — acc. A 423. — *ἀπορρόον* ν 65. — *βαθυδίνη* κ 511. — *βαθυρρεί-ταο* Φ 195. — *βαθυρρόον* H 422 *ἐξ ἀκαλαρρείταο*. Ξ 311 *πρὸς δῶμα*. λ 13 *ἐς πεί-ρατα*. — *θεῶν γένεσιν* Ξ 201.

302. — λοετρῶν Σ 489. ε 275.
 — ποταμοῖο Ξ 245 ῥέεθρα.
 Σ 607 μέγα σθένος. μ 1 ῥόον.
 — ποταμόν λ 639. — ῥέεθρα
 Ψ 205. — ῥοάων Γ 5. Τ 1.
 χ 197. ῥοαίς Σ 240. ω 11. —
 ῥόος Σ 402. acc. Π 151. λ 21.
 Ῥαυαλός, Phaeax θ 111.
 Ῥαλενίη πέτρῃ Elidis, B 617. —
 gen. A 757.
 Ῥαλενος, Aetolorum u., acc. B
 639.
 Ῥραι E 749. Θ 393. 433. — πο-
 λυγηθέες Φ 450.
 Ῥρεΐθυια, Nereis Σ 48.
 Ῥρίων ε 121 (ab Aurora amatus,
 a Diana in Ortygia occ.) —
 κλυτόν λ 310 (pulcherrimum).
 — πελώριον λ 572 (qui apud
 inferos venatur). — Ejus σθέ-
 νος Σ 486. — sidus Σ 488.
 ε 274. —
 Ῥρίωνος κύων, acc. X 29.
 Ῥρον occ. Hector A 303.
 Ῥτος, παῖς Ἀλωῆος E 385. —
 ἀντίθεον (Poseidonis ex Iphi-
 medea f.) λ 308.
 Ῥτον Κυλλήνιον, Epeorum du-
 cem, occ. Polydamas O 518.
 Ῥψ Παισηνορίδης, Eurycleae p.,
 gen. c. θυγάτηρ α 429. β 347.
 υ 148.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA
4021
A2
1855

Homerus
Homeri Odyssea

